

16TH

INTERNATIONAL MEDICINE
AND HEALTH SCIENCES
RESEARCHES CONGRESS

2024

06-07-TEMMUZ

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI



16th UTSAK, 06-07 July 2024, Ankara



16th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

16. Uluslararası

Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

06 - 07 July 2024

Ankara

Medicine and Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN

978-625-6671-30-0

Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY



Ankara 2024



16th UTSAK, 06-07 July 2024, Ankara



Publishing Director / Yayın Yönetmeni

Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı

Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım

Mahmut Sami TEMİZ

ISBN

978-625-6671-30-0

Asos Yayınevi

1st Edition / 1. Baskı : 30 July 2024

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:
67/2-4/Merkez/Elazığ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>





BOARDS / KURULLAR

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Kastamonu Üniversitesi

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Dr. Nikola BRZANOV, University Clinic for Traumatology, Skopje

Prof. Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology, Skopje

Dr. Sabina İSARFİLOVA, Azərbaycan Devlet Tıp Universitesi

Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Doç. Dr., Vazirova Sevda RAUF, Azerbaijan Pedagogical University

Doç. Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi

Science and Referee Board / Bilim ve Hakem Kurulu

Doç. Dr. Mehmet Akif AKÇAL, Antalya Atatürk Devlet Hastanesi

Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa

Dr. Firas Shawqi ALGBURI, Tikrit Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet AYKUR, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Prof. Dr. Ghassan AZİZ, University of Damascus, Damascus, Syria

Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University

Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Dr. Öğretim Üyesi Furkan BİLEK, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Dr. Aleksandra Gavrilovska BRZANOV, University Clinic for Traumatology

Dr. Öğretim Üyesi Tuğcan DEMİR, Giresun Üniversitesi

Doç. Dr. Mensure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Assoc. Prof. Dr. Kristian Dreij, Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden.

Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University

Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje,

Doç. Dr. Şener GEZER, Kocaeli Üniversitesi

Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Hatice GÜLER, Erciyes Üniversitesi

Asst. Prof. Dr., Waseem Hassan, Comsats University Islamabad, Lahore Campus, Pakistan

Asst. Prof. Dr., Hammad Ahmad, Imran Idrees College of Pharmacy, Sialkot, Pakistan

Doç. Dr. Sinem İnce BİNGÖL, Başkent Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Onur İNAM, Columbia University Irving Medical Center, New York

Dr. Janchulev JOSİF, University Clinic for Urology,

Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi

Prof. Dr. Dvoryakovski İgor, National Medical Research Center for Children

Prof. Dr. Hossein Janmohammadi, University of Tbariz

Prof. Dr. Fatih Mehmet KANDEMİR, Aksaray Üniversitesi

Dr. Yegane QASIMOVA, Pediatri Enstitüsü, Bakü, Azərbaycan

Assoc. Prof. Dr. Ruhollah KİANFAR, University of Tbariz

Doç. Dr. Celalettin KORKMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University

Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka



Dr Jovanovski Srceva MARIJA, University Clinic for Traumatology, R. Macedonia
Prof. Dr. Snežana MARKOVIĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENIUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç.Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Uzman Dr. Mahir NASİROV, Caspian International Hospital
Assoc. Prof. Dr.Tijana Nastasovic, Clinical Center of Serbia - Belgrade
Dr Brzanov NİKOLA, University Clinic for Traumatology, Skopje R. Macedonia
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Oğuz OMAV, Kocaeli Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Majid OLYAEE, University of Tbariz
Doç. Dr. Hatice ÖZDEMİR, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülşah ÖZTÜRK ÖZLÜK, Memorial Sisli Hastanesi
Prof. Dr. Ibrahim Ilker OZYIGIT, Kyrgyz-Turkish Manas University, Bishkek, Kyrgyzstan
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Svetlana Radeva, Medical Uniiversiyu of Varna, Bulgaria
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof.Dr. Minoou RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof.Dr. Artamonov Rudolf, Faculty of Pediatrics, Russian State Medical University
Prof.Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Doç. Dr. Hasan SALKIN, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology
Prof.Dr. Eteri.T.Surguladze Uniiversity of Kutaisi. , Kutaisi , Georgia
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu, bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuba ŞAHİNOĞLU, Selçuk Üniversitesi
Dr. Makbule Tambas, University Medical Center Groningen, University of Groningen,
Doç. Dr. Murat TOPAL, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje
Doç.Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Dr. Stankov VİKTOR, Uniersity Clinic for Urology, Macedonia
Doç. Dr. Metin YADİGAROĞLU, Samsun Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaijan

SEKRETER

Zuhal KOÇ



16th UTSAK, 06-07 July 2024, Ankara

A large, faint, light blue graphic of a caduceus with a flame at the top, serving as a background for the text.

ÖZETLER ABSTRACTS

İçindekiler

Kömür Yakıtlı Elektrik Santrallerinden Kaynaklı Civa Emisyonlarının Sağlık Etkilerinin İncelenmesi ve Muğla'daki Santrallerin Değerlendirilmesi.....	13
Antimikrobiyal Fotodinamik Terapi Uygulamalarının Çocuk Diş Hekimliğinde Kullanım Alanları	14
Boyut ve Şekil Bozuklukları Olan Lateral Dişlerin Kompozit Laminalarla Restorasyonu: Vaka Raporu.....	16
Diş Çürüğü ve Vücut Kitle İndeksi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	17
Ev Tipi Beyazlatma Tedavisi: Vaka Raporu	18
Farklı Ortodontik Bukkal Tüp Boyutları ve Slot Mesafelerinin Mandibular Molar Dişler Üzerindeki Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi	20
Kraniofasiyal Fibroz Displazi ve Kıbt Bulguları: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi	22
Okulöncesi Çocuklarına Verilen Ağız Diş Sağlığı Eğitiminin Etkinliği: Randomize Kontrollü Çalışma	24
Oral ve Maksillofasiyal Bölge Enfeksiyonlarında Tedavi Yaklaşımları	26
Peri-Implant Periferik Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu	27
Stenon Kanalında Sialolit- Olgu Sunumu	29
Submandibular Sialolit: Olgu Sunumu	31
Mandibular ve Maksiller Defekte Sahip Hastanın Protetik Rehabilitasyonu.....	33
Ebelerin Mesleki Değerleri ve Ahlaki Dayanıklılık Düzeylerinin Belirlenmesi.....	35
Hastane İçi Formül Takviyesi Riski Taşıyan Annelerin Belirlenmesinde Emzirme Öyküsü Formunun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi	36
The Effect of the Severity of Postpartum Constipation On the Quality of Life of Women Receiving and Not Receiving Education At the Maternity School: A Comparative Study.....	38
DeneySEL Rat Kolit Modelinde Alfa Lipoik Asitin Nlrp3 İnflamasyonu ve Oksidatif Stres İndeksi Üzerine Etkileri	39
Diklofenak Sodyumun G361 Melanoma Hücrelerinde Sisplatin Sitotoksitesisi Üzerine Etkisinin İncelenmesi	40
Karbamazepinin Kapsaisin İle İndüklenen Ağrı Modelindeki Etkilerine Cb2 Reseptörlerinin Katkısı.....	42
Klinik Örneklerden İzole Edilen Klebsiella Pneumoniae Suşlarında Ctx-M-1, Tem-1 ve Shv-1 Genlerinin Prevalansı	44
Lipopolisakkarit ile Farelerde Oluşturulan Sepsis Modelinde Nitrozoatif Stres Aracılığı Enflamatuvar Kardiyorenal Zedelenme ve Mortaliteye Rıpk1/rıpk3/mlkl Nekrozomu Katkıda Bulunmaktadır	45
Lipopolisakkarit ile Sıçanlarda Oluşturulan Septik Şok Modelinde Nitrik Oksit Aracılığı Hipotansiyona Ürotensin-1I Reseptörü Katkıda Bulunmaktadır	47
Moleküler Doking Yöntemi İle Bileşik B'nin Potansiyel Anti-Alzheimer Özelliklerinin İncelenmesi	49
Nazal Uygulamalar İçin Metaklopramit Hcl'nin Prolipozom Formülasyonları: Karakterizasyon ve In-Vitro Değerlendirmeler	51

Üçüncü Basamak Bir Hastanede Seftazidim/avibaktam Kullanımı Sırasında Mortalite Oranının Araştırılması.....	52
Üzüm (Vitis Vinifera) Çekirdeği Yağı, Ginkgo Biloba Ekstresi, Camellia Sinesis Ekstresi, Kafein ve Lavanta Uçucu Yağı İçeren Nanoemülsiyon Bazlı Jel Formülasyonu Geliştirilmesi	54
Yeni Metilsülfonil Grubu İçeren Bileşiklerin Cox Enzimleri Üzerindeki Etkilerinin İn Vivo Değerlendirmesi	56
Parity Influences the Hierarchical Structure of Grazing Blackbelly Ewes.....	58
Prevalence and Intensity of Ectoparasites in Plecostomus Sp. In Three Municipalities of Guerrero, Mexico.....	59
Use of Azadirachta Indica and Moringa Oleifera in Ruminant Nutrition	60
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü 1.Sınıf ve 4.Sınıf Öğrencilerinin Empati Düzeylerinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma	61
Hipertansif Bireylerde Öz-Bakım İle İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi	63
Kronik Boyun Ağrılı Bireylerde Hastalık Şiddeti İle Servikal Propriyosepsiyon, Postür, Kineziyofobi ve Üst Ekstremitte Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	65
Sağlık Çalışanlarında Kor Kasları Fonksiyonelliği İle Vücut Farkındalığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma.....	67
Plant Derived Nanoparticles As Antimicrobial and Antitoxin in Livestock Farming	68
Adölesanların İnternet Bağımlılığı, Siber Zorbalık ve Ruhsal Sorunlar Açısından İncelenmesi: Sivas Örneği	69
Alkol ve Madde Kullanım Bozukluğu Olan Bireylerin Atılganlık Düzeyleri ve Benlik Saygıları Arasındaki İlişki	70
Dahili Birimlerde Çalışan Hemşirelerin Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlarının İncelenmesi	71
Fertilite Tedavisi Alan Kadınlarda İnfertiliteden Psikolojik Etkilenme ve İlişkili Faktörler	73
Hemşirelerin Kişilik Özellikleri İle Ekip Çalışmasına İlişkin Tutumları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....	75
Hemşirelik Öğrencilerinin İntravenöz Tedavi Yönetimini Geliştirmek İçin Yüksek Gerçeklikli Simülasyon ve Standartlaştırılmış Hasta Kullanımı: Yarı-Deneysel Çalışma	77
Hemşirelik ve Sağlık Hizmetlerinde Yaşlı Ayrımcılığı.....	79
Investigation of Young Women's Attitudes Towards Sexual Health Stigmatization and Their Views On Sexual Education: A Mixed Method Study.....	81
Kanser Hastalarına Bakım Veren Hemşirelerin Güvenli Kan ve Kan Bileşeni Transfüzyonu Öz Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi	83
Koroner Anjiyografi Olan Bireylerde Erken Mobilizasyonun Ağrı ve Femoral Kateter Bölgesinde Hematom, Kanama, Ekimoz ve Psödoanevrizmaya Etkisi.....	84
Sağlıkta Kadının Yaşadığı Sorunlar ve Eşitsizlik.....	85
Challenges in Implementing Fast in Resource-Limited Settings.....	86
Beslenme ve Yutma Güçlüğü Durumlarının Amyotrofik Lateral Skleroz (ALS) Hastaları ile Bakım Verenlerinin Yaşam Kalitelerine ve Bakım Yüküne Olan Etkisinin İncelenmesi: Preliminer Sonuçlar.....	87

Büllöz Akciğer Hastasında Radikal Abdominal Cerrahide Rejyonel Anestezi	88
Comparison of Nutritional Status and Eating Behavior Between Freshmen and Seniors of Nutrition and Dietetics.....	89
Evde Sağlık Hizmetlerine İlişkin Türkiye'de Bir Üçüncü Basamak Hastane Örneği.....	90
Gürültü Hassasiyeti Üzerine Literatür İncelemesi	92
İşitme Cihazı Kullanıcılarının Sosyoekonomik ve Sosyokültürel Düzeylerinin Cihaz Memnuniyeti ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi.....	94
İşitme Cihazı ve Koklear İmplant Kullanan Çocukların Dil Becerileri ve Öykü Yapısının Karşılaştırılması.....	95
İşitsel Amplifikasyon Kullanan Çocuklarda Aile ve Eğitimcilerin Çocuk Davranışına Yönelik Değerlendirmelerinin Karşılaştırılması.....	97
Obezite ve Mikrobiyota Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....	99
Obezite, Beslenme Alışkanlıkları ve Uyku Bozuklukları Arasındaki İlişki.....	101
Overin Malign Brenner Tümörü: Literatürün Sistemik Bir İncelemesi.....	103
Paketli Atıştırmalık Besinlerin Besin Ögesi Örüntü Profillerinin Üç Farklı Önyüz Etiketleme Yöntemi İle Değerlendirilmesi	104
Quercetin ve Quercetin Türevi Olan Reynoutrin'in Hepg2 Hücreleri Üzerindeki Sitotoksik Etkisinin Karşılaştırılması	105
Vajinal Mikrobiyomun Gebelik Komplikasyonlarına Etkisi: Güncel Bulgular ve Gelecek Perspektifler	106
Tıp, Psikoloji, Hemşirelik, Beslenme ve Diyetetik Öğrencilerinin Toplum Beslenmesi Hakkındaki Bilgi ve Tutumları.....	108
Vimentin As a Prognostic Predictor for Diverse Human Cancers: A Systematic Review and Meta-Analysis.....	109
Sağlık Alanında Öğrenim Gören Öğrencilerin Afet Okuryazarlığı ile Küresel İklim Değişikliği Farkındalığı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi.....	110
Türkiye'de Kamu, Özel ve Cepten Yapılan Sağlık Harcamalarının Hastalık Yükü İle İlişkinin Değerlendirilmesi.....	111
Migrende Beyaz Cevher Hiperintensiteleri:Klinik ve Radyolojik Sonuçlar	113
Nöroanatomi Eğitiminde Dinamik Nöroradyolojik Yöntemlerin Kullanımı Ders Başarısını Arttırır mi'	115
Pediyatrik Yaş Gurubunda Haşimato Tiroidik Bulunan Hastalarda Ultrason Elastografi Bulgular	116
3. Basamak Kardiyak Merkezde Evre 2-3 Kolon Kanseri Nedeniyle Sağ Hemikolektomi Uygulanan Hastalarda Cerrahi Alan Enfeksiyonu Gelişimi Üzerine Etkili Faktörler.....	118
A Rare Case Report of Septal Perforator Myocardial Bridge.....	120
Adölesan Polikistik Over Hastalarında Kan Serumundaki Bakır Düzeyinin İncelenmesi.....	121
Akut Böbrek İnfarktı: Tek Merkez Retrospektif Analiz.....	123
Anesteziyoloji Alanındaki Dergilerde Teletıp İle İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi	125
Anti-Reflü Ameliyatı İle Birlikte Gastrostomi veya Sadece Peg: Klinik Değerlendirme ve 2 Yıllık Tecrübe Sunumu.....	127

Baş Ağrısı İle Gelen Hastada Manyetik Rezonans Görüntülemesinde Atipik Görünüm	129
Beklenmeyen Hba1c Düşüklüğünde Hemoglobopatilerin Rolü.....	130
Brain Natriüretik Peptidin Acil Serviste Kullanım Alanı ve Önemi	131
Cerrahi İşlem Sırasında Entübasyona Sekonder Gelişen Tapia Sendromu Olgusu	132
Çocuk Yoğun Bakımda Trakeostomi Yönetimi: Tek Merkez Deneyimi	133
Çocuklarda Peptik Ülserle Yaklaşım ve Laparoskopik Olarak Onarılan İki Peptik Ülser Perforasyonu Olgusu.....	135
Diazogsitin min6 Hücre Hattı ile Oluşturulan Adacık Salgısı Üzerindeki Etkisi	137
Eksternal Migre Metalik Stentin Argon Plazma İle Kesilmesi.....	138
Endotoksemi Modeli Oluşturulan Ratlarda Taurinin Ovaryum ve Serum Nesfatin-1 Seviyeleri Üzerine Etkisi	140
Evaluation of 2 Cases of Iatrogenic Bilateral Intracranial Calcification.....	142
Gebeliğin 2. Trimesterinde Over Torsiyonu	143
Guillain-Barre Sendromunda Periferik Sinir Blokajının Tedavide Yeri Olabilir Mi'	144
Hiperkalsemiye Bağlı Akut Pankreatit Olgusu Sunumu	145
Huzursuz Bacaklar Sendromunda İnflamatuar Biyobelirteçler	146
İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyonu Olan Hastalarda Basion Opiston Mesafesi ve Ense Cilt Kalınlığının Normal Popülasyon İle Karşılaştırılması	148
İleri Düzey Skolyoz ve Solunum Komplikasyonları: Klinik Bir İnceleme	150
İleri Yaşlılıkta Mental Sağlık ve Nutrisyon Durumu Plato Mu Çiziyor: Türkiye'nin 2. Yaşlı Bölgesinden	152
İnkomplet Currarino Triadı; Olağandışı Malformasyonları Olan Bir Olgusu	154
İzotretinoin Uygulamasında Taurin Kullanımının Ovaryan Yapı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi	156
Kapalı Olarak Redükte Edilemeyen Patella Çıkığı Olgusunun Literatür Eşliğinde Değerlendirmesi	158
Kaynakçılık Mesleği Yapan Hastada Manganezin Beyin Tutulumu.....	159
Koksidini İle Başvuran Brusella Spondilodiskit Olgusu.....	161
Kolorektal Kanser Taramasında Gaitada Gizli Kan Taramasının Önemi.....	162
Malat1'in İnhibisyonu Medulloblastoma Hücrelerinde İnvazyonu Baskılar.....	164
Malus Floribunda Siebold Ex Van Houtte Meyve Ekstresinin in Yara İyileşmesi Üzerine Etkisi	166
Meme İmplantı Çıkarılması Sonrası Meme Oto-Redistribisyonu ve Üst Pole Yağ Enjeksiyonu	167
Meme Kanseri Brca1, Brca2 ve Hdac9 ile İlişkili Mirna'lar	169
Molluscum Contagiosum'un Çocuklarda ve Ergenlerde Depresyon, Anksiyete ve Yaşam Kalitesi Üzerindeki Etkisi: Bir Vaka Kontrol Çalışması	170
Multiple Myeloma With Ptosis and Diplopia: A Case Report.....	171
Musca Domestica'nın Kentlerdeki Yoğunluk Alanlarının Belirlenmesi ve Cbs Teknolojileri ile Fiziksel Kontrol Yöntemlerinin Geliştirilmesi.....	172
Non-Cardiac Diseases That May Increase Troponin	174

Ön Kolda Lipom Basisına Sekonder Gelişen Posterior İnterosseöz Sinir Sendromu Olgusu	175
Osteoporozlu Hastalarda ve Sağlıklı Bireylerde Serum Periostin Seviyeleri: Bir Meta-Analiz.....	176
Otizm Spektrum Bozukluğu ve Dikkat Eksikliği/hiperaktivite Bozukluğunun Wisc-Iv Profillerinin Karşılaştırılması.....	178
Paklitaksel Maruz Kalan Meme Kanseri Hücrelerinin ve Meme Epitel Hücrelerinin Dolaylı Ortak Kültürlerindeki Gen Ekspresyon Değişikliklerinin Analizi	179
Pilonidal Sinüs İçin Karydakıs Flep ve Limberg Flep Tekniklerinin Karşılaştırılması, Tek Merkezli Deneyim	181
Polimiyozit Zemininde Gelişen Covid 19 Pnomönisinin Geri Dönüşümsüz Hasarı : Bir Olgu Sunumu	182
Postkardiyak Arrest Sonrası Hedeflenmiş Sıcaklık Yönetimi : Hayata Dönen Umutlar- Bir Olgu Sunumu	183
Sadece Fitoterapi ile Alternatif Tedavi Denemesi Sonrası Gelişen Meme Tümörü Nekrozu	184
Sağlıklı Türk Çocuklarında Baumann Açısı, Lateral Capitelohumeral Açısı, Taşıma Açısı ve Anterior Humeral Çizgi Radyografik Ölçümlerinin Gözlemci İçi ve Gözlemciler Arası Güvenilirlik Değerlendirmesi	186
Santral Sinir Sistemi Tutulumlu Sistemik Non-Hodgkin Lenfoma ve Primer Santral Sinir Sistemi Lenfoması Olan Hastalarda Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması	188
Sarkoidoz Olgusu ve Literatür Taraması: Sars-Cov-2 Enfeksiyonu Sonucu Mu, Mrna Aşısı Etkisi Mi, Yoksa Silika Maruz Kalımına mı Bağlı'	190
Sıçanlarda Doxorubicin İle Oluşturulan Hepatotoksisite Modelinde Antrodia Cinnamomea' Nın Koruyucu Etkilerinin Araştırılması.....	192
Sistemik Hipertansiyon Maskesi Altında Bilateral Akut İris Depigmentasyonu (Badı) Olgusu ve Literatürün İncelenmesi	194
Sistemik Lupus Eritematozus ve Kolon Perforasyonu.....	196
Spinal Anesteziden Bir Yıl Sonra Gelişen İntrakranial Hipotansiyona Bağlı Dirençli Başağrısı: Vaka Sunumu.....	197
Tıp Fakültesi Öğrencilerin Hiv/aids Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi.....	198
Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Tıpta Teknoloji ve Yapay Zeka ile İlgili Düşünceleri	199
Tıpta Açıklanabilir Yapay Zeka	200
Total Diz Artroplastisi Yapılan Hastalarda Post-Operatif Tam Kan Parametreleri İle Komplikasyonlar Arasındaki İlişki.....	202
Truncus Brachiocephalicus ve Arcus Aorta'da İki Vasküler Varyasyon: Tip B ve Tip D	204
Tümörün Müsinöz Komponent İçermesinin Gastrik Kansere Hastalarında Sürviye Etkisi.....	206
Vektör Kaynaklı Hastalıkların İzlenmesinde Güncel Coğrafi Bilgi Sistemleri Tekniklerinin Kullanımı"	207
Vnotes Tekniği ve Uygulama Alanları.....	209
Yeni Tanı Almış Hipertansif Hastalarda Non-Dipper Kan Basıncı Paternini Tespit Etmek İçin Trigliserit/yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Kolesterol Oranı.....	210
Yetişkin Hastada Amlodipin İntoksikasyonu Olgu Sunumu.....	212

Yoğun Bakım Ünitelerinde Maliyet Analizi İle İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi.....	213
Yoğun Bakımda Takip Edilen Ventilator İlişkili Pnömoni Tanılı Hastalarda Risk Faktörlerinin Belirlenmesi.....	215
Zor Hava Yolu Yönetimi.....	217
“clarke Error Grid” Analizinin Sürekli Glukoz İzlem Cihaz Sonuçlarının Doğruluğunda Kullanımı	219
“pinealektomize Ratların Serebellar Histolojisi ile İlgili Bir Çalışma: Yüzme Skorlarının Karşılaştırılması”	221
Pregnant Blackbelly Ewes Are Affected by Summer Heat Stress in the Tropics	223
Evaluation of External and Internal Egg Quality Traits of Different Avian Species of Pakistan.....	224
Holstein Föetal Haplotipleri İçin Eş Zamanlı Pcr Tabanlı Kit Tasarımına Yönelik Ön Çalışma.....	225
Rat Kolon Kanseri Modellemesinde 5-Florourasil ve Türk Propolis Ekstraktının Egfr ve Kras İfadesi ve Apoptotik Kaskad Değişimi Üzerindeki Kombine Etkileri	227
The Influence of Biological Processing On the Aerobic Stability, Chemical Characteristics, and Composition of Fermented Sugarcane Bagasse	229

Makale id= 67

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1704-4897>

| 13

Kömür Yakıtlı Elektrik Santrallerinden Kaynaklı Cıva Emisyonlarının Sağlık Etkilerinin İncelenmesi ve Muğla'daki Santrallerin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Funda Gacal¹

¹Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Çevre Bilimleri Ana Bilim Dalı (YL öğrencisi- tez aşaması)

Özet: Cıva çevrede doğal olarak bulunan, özellikle kayalarda ve jeolojik formasyonlarda güvenli bir şekilde depolanan bir elementtir. Ancak insan eliyle açığa çıkarıldığında organik formlara ve en sık bilinen elemental formuna dönüşebilir; böylece cıva döngüsüne girip çevresel ortamlarda 3.000 yıl kalarak sağlık riski oluşturabilir. Cıvanın özellikle metil cıva ve buhar fazındaki elemental cıva formları insan sağlığını tehdit etmektedir. Dünyadaki ve ülkemizdeki cıva emisyonlarının en büyük ikinci kaynağı kömür yakıtlı elektrik santralleridir. Türkiye'de toplam elektrik üretiminin %36'sı kömür yakıtlı elektrik santrallerinden kaynaklanmaktadır. Özellikle buhar formundaki elemental cıva, santrallerin arıtma sisteminde düşük oranda tutulmakta, atmosfere karışarak akut ve kronik sağlık sorunlarına yol açmaktadır. Elemental cıvanın en belirgin sağlık özelliği, bebek ve çocuklarda bilişsel kayıplara yol açmasıdır. Erken yaşta cıva maruziyeti, bireyin hayatı boyunca devam etmekte ve bilişsel kapasitenin düşmesine bağlı ekonomik kayıplara da yol açmaktadır. Kömüre dayalı elektrik üretiminin yılda 6,5 ton cıva emisyonuna neden olduğu tahmin edilmektedir. Bu da Türkiye'nin toplam cıva emisyonlarının %32'sini temsil etmektedir. Muğla'da bulunan üç büyük kömür yakıtlı elektrik üretim santralinin (Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy) altyapısı, kömür tüketimi ve kömürün içeriği incelenmiş ve kütle-denge yöntemine dayalı bir model aracılığıyla bacalarından açığa çıkan cıva emisyonları tahmin edilmiştir. Buna göre bu üç santralin neden olduğu cıva emisyonlarının yılda 1.361- 1.415 IQ puan kaybına ve 2 milyar 117 bin – 2 milyar 202 bin dolar ekonomik maliyete neden olduğu tahmin edilmektedir. Ayrıca santrallerin çevresindeki akarsu ve göllerden su ve sediment örneği alınarak modelleme sonuçları test edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cıva Emisyonlarının Sağlık ve Ekonomik Etkileri, Kömür Kaynaklı Cıva Emisyonlarının Bilişsel Etkileri, Çevre Kaynaklı Kirleticilerin Nörolojik Etkileri

Makale id= 61

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-9184-200X

| 14

Antimikrobiyal Fotodinamik Terapi Uygulamalarının Çocuk Diş Hekimliğinde Kullanım Alanları

Arş.Gör. Evgin Güven¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Antimikrobiyal Fotodinamik Terapi (PDT), virüsler, bakteriler ve mantarlar gibi mikroorganizmaların inaktivasyonu da dahil olmak üzere istenmeyen hücrelerin ve dokuların ortadan kaldırılması olarak tanımlanan klinik bir tedavi yöntemidir. PDT, ışığın oksijenle birlikte ışığa duyarlı hale getirici madde varlığında doğrudan etkisinden oluşan bir mekanizma sonucu ışığa duyarlılaştırma olarak açıklanabilir. Metilen mavisi gibi fotosensitize edici bir madde oksijen varlığında fotoaktif edildiğinde, reaktif oksijen türlerinin oluşmasına yol açarak proteinler ve lipitler gibi hedef yapılarda geri dönüşü olmayan hasara neden olur ve mikroorganizmaların apoptoz veya nekroz yoluyla ölümüne yol açar, bu durum PDT'nin enfeksiyon ajanlarını ortadan kaldırmak için etkili bir araç olduğunu gösterir. PDT kullanımının avantajları arasında mikro organizmaların kısa sürede ortadan kaldırılması, komşu dokularda yaralanma insidansının az olması, karmaşık anatomiye sahip alanlara erişim, bağışıklık sistemi baskılanmış hastalarda düşük bakteriyemi riski ve yüksek tekrarlanabilirlik yer almaktadır. PDT'nin atravmatik doğası, özellikle pediatrik hastaların tedavisi açısından olumlu etkilere sahiptir. PDT'nin, yüksek güçlü lazerlerle kullanılması sonucu şiddetli erken çocukluk çağı çürüğü olan çocuklarda Streptococcus Mutans, Lactobacillus Acidophilus ve toplam canlı bakteriler sayılarında anlamlı azalmalar olduğu görülmektedir. Klorheksidin, Sodyum Hipoklorit, Er, Cr:YSGG lazer ve Metilen Mavisi aracılı PDT uygulamasından sonra hipoplastik dişlere bağlanan rezin modifiye cam iyonomer siman gibi restoratif materyallerin mikro kesme bağlanma gücünü artırmak için potansiyel bir terapötik strateji olabileceği görülmektedir. PDT'nin endodontik patojenler (P. gingivalis, P. intermedia, F. nucleatum, P. micros, P. endodontalis) üzerindeki antimikrobiyal etkisi klinik olarak gözlenmiştir ayrıca in vitro olarak yapılan çalışmalarda kontamine kanallarda bulunan E. faecalis'i azaltmada da etkili olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antimikrobiyal Fotodinamik Terapi, Çocuk Diş Hekimliği, Metilen Mavisi

Applications of Antimicrobial Photodynamic Therapy in Pediatric Dentistry

Abstract: Antimicrobial Photodynamic Therapy (PDT) is a clinical treatment method defined as the elimination of unwanted cells and tissues, including the inactivation of microorganisms such as viruses, bacteria and fungi. PDT can be explained as photosensitization as a result of a mechanism consisting of the direct action of light in the presence of a photosensitizing agent in combination with oxygen. When a photosensitizing agent such as methylene blue is photoactivated in the presence of oxygen, it leads to the formation of reactive oxygen species, causing irreversible damage to target structures such as proteins and lipids and leading to the death of microorganisms through apoptosis or necrosis, indicating that PDT is an effective tool for eliminating infectious agents. Advantages of using PDT include rapid elimination of micro-organisms, low incidence of injury to adjacent tissues, access to areas with complex

anatomy, low risk of bacteremia in immunocompromised patients and high reproducibility. The atraumatic nature of PDT has particularly positive implications for the treatment of pediatric patients. The use of PDT with high power lasers resulted in significant reductions in *Streptococcus Mutans*, *Lactobacillus Acidophilus* and total viable bacteria counts in children with severe early childhood caries. Chlorhexidine, Sodium Hypochlorite, Er, Cr:YSGG laser and Methylene Blue-mediated PDT may be a potential therapeutic strategy to improve the micro-shear bond strength of restorative materials such as resin modified glass ionomer cement bonded to hypoplastic teeth after PDT application. The antimicrobial effect of PDT on endodontic pathogens (*P. gingivalis*, *P. intermedia*, *F. nucleatum*, *P. micros*, *P. endodontalis*) has been observed clinically, and in vitro studies have shown that it is also effective in reducing *E. faecalis* in contaminated canals.

Keywords: Antimicrobial Photodynamic Therapy, Pediatric Dentistry, Methylene Blue



Makale id= 97

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2856-0662>

| 16

Boyut ve Şekil Bozuklukları Olan Lateral Dişlerin Kompozit Laminalarla Restorasyonu: Vaka Raporu

Dr. Öğretim Üyesi Büşra Karabulut Gençer¹

¹İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD

Özet: Üst ön dişler hasta gülüşünün odağındadır ve güncel diş hekimliği uygulamalarında hastanın beklediği estetik görünümü sağlamada kilit taşı rol oynar. Estetik görünümün yanısıra ideal oklüzyon için de önem arz etmektedir. Maksiller kesici, yan kesici ve köpek dişlerinde boyut ve şekil anomalileri, dişlerin oranları ve komşu dişlere göre orantıları, çapraşıklık durumu hastaların hekime başvurmasına neden olan en çok görülen problemlerdir. Maksiller yan kesici dişlerde ise diş eksikliği (agenezi), boyut ve şekil bozuklukları en sık görülen anomalilerdir. Bu tip anomalilerin restorasyonunda seramik kuronlar, seramik lamina venerler, direkt ve indirekt kompozit lamina venerler tedavi seçenekleri tercih edilebilmektedir. Bu olgu sunumlarında kliniğimize başvuran 2 genç bayan hasta maksiller yan kesici dişlerindeki şekil ve boyut anomalilerinden şikayetçiydi. Hastaların genç yaşı dikkate alınarak estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı klinik performans gösteren, varolan diş dokusunu koruyarak minimal invaziv tedavi seçeneklerinden olan kompozit lamina venerler ile restorasyon tercih edildi. Olgu 1 ve 2'nin klinik takip değerlendirmesi yumuşak doku ilişkisi, restorasyon bütünlüğü ve renk uyumu açısından başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kompozit Lamina Vener, Gülüş Estetiği, Kama Lateral

Restoration of Lateral Teeth With Size and Shape Anomalies Using Composite Laminate Veneers: Case Report

Abstract: The maxillary anterior teeth are the focal point of a patient's smile and play a crucial role in achieving the desired esthetic appearance in contemporary dental practices. In addition to esthetic appearance, they are also important for ideal occlusion. In the maxillary central, lateral, and canine teeth, size and shape anomalies as well as the proportions of the teeth and their ratios relative to adjacent teeth, and crowding are among the most common problems that cause patients to seek dental care. In maxillary lateral incisors, tooth absence (agenesis), size, and shape abnormalities are the most common anomalies. For the restoration of such anomalies, treatment options may include ceramic crowns, ceramic laminate veneers, and direct and indirect composite laminate veneers. In these case reports, two young female patients presented to our clinic complaining of size and shape anomalies in their maxillary lateral incisors. Considering the patients' young age, composite laminate veneers were chosen for restoration due to their minimal invasive nature, preserving the existing tooth structure, and providing successful esthetic and functional clinical performance. The clinical follow-up of Cases 1 and 2 were found to be successful in terms of soft tissue' health, restoration integrity, and color matching.

Keywords: Composite Laminate Veneer, Smile Esthetics, Peg Lateral

Makale id= 60

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-8610-3472

| 17

Diş Çürüğü ve Vücut Kitle İndeksi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Doç.Dr. Nilgün Akgül¹, Arş.Gör. Ezgi Coşkun¹
¹Pamukkale Üniversitesi

*Corresponding author: Ezgi Coşkun

Özet: Diş çürüğü ve obezite, çok faktörlü önemli halk sağlığı sorunlardandır. Bu çalışmanın amacı diş çürüğü ile Vücut Kitle İndeksi (VKİ) arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Çalışmaya Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran 15-55 yaş arası düşük çürük risk grubundaki (DMFT \leq 3) 60 kişi ve yüksek çürük risk grubundaki (DMFT \geq 14) 60 kişi dahil edildi. Bireylerin diş taramaları, ayna ve sond kullanılarak reflektör ışığı altında görsel muayene ve buna ek olarak radyografik muayene ile değerlendirildi. Çürük, eksik ve dolgulu diş sayıları (DMFT) belirlendi. Katılımcıların boy ve kiloları, dijital tartı ve boy cetveli ile ölçülerek kaydedildi ve VKİ değerleri hesaplandı. VKİ değerlerine göre bireyler zayıf, normal, kilolu ve obez olacak şekilde sınıflandırıldı ve çürük risk grupları ile ilişkilendirilmek üzere analiz edildi. Gruplar normal dağılım göstermediği ve 2'den fazla grup olduğu için istatistiksel olarak Kruskal Wallis testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak belirlendi. VKİ sınıfları ile çürük risk grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı. Bu çalışmamızda, VKİ sınıfları ile çürük risk grupları arasında bir ilişki saptanamamış olsa da gelecekte beslenme alışkanlığının ve diş fırçalama gibi çevresel faktörlerin de değerlendirildiği, daha büyük örneklem büyüklüğüne sahip çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Vücut Kütle İndeksi (Vki), Diş Çürüğü, Dmft

Examining the Relationship Between Dental Caries and Body Mass Index

Abstract: Dental caries and obesity are important multifactorial public health problems. The aim of this study is to evaluate the relationship between dental caries and Body Mass Index (BMI). The study included 60 people in the low caries risk group (DMFT \leq 3) and 60 people in the high caries risk group (DMFT \geq 14) between the ages of 15-55, who applied to Pamukkale University Faculty of Dentistry Restorative Dentistry clinic. The dental scans of the individuals were evaluated by visual examination under reflector light using a mirror and probe, as well as by radiographic examination. The number of decayed, missing and filled teeth (DMFT) was determined. The height and weight of the participants were measured and recorded with a digital scale and height ruler, and their BMI values were calculated. Individuals were classified as underweight, normal, overweight and obese according to their BMI values and were analyzed to be associated with caries risk groups. Since the groups did not show a normal distribution and there were more than 2 groups, the Kruskal Wallis test was used statistically. The significance level was determined as p<0.05. No statistically significant difference was detected between BMI classes and caries risk groups. In our study, although no relationship was found between BMI classes and caries risk groups, future studies with larger sample sizes that also evaluate environmental factors such as dietary habits and tooth brushing are needed.

Keywords: Body Mass Index (Bmi), Dental Caries, Dmft

Makale id= 102

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2856-0662>

| 18

Ev Tipi Beyazlatma Tedavisi: Vaka Raporu

Dr. Öğretim Üyesi Büşra Karabulut Gençer¹

¹Istanbul Nişantaşı Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD

Özet: Bireyler son yıllarda dış görünümlerine fazlasıyla önem vermektedir, çok sayıda insan sadece mükemmel bir vücuda sahip olmayı değil, aynı zamanda mükemmel bir gülümsemeye de sahip olmayı istemektedir. Bu durum diş estetiğini iyileştirmeyi hedefleyen tedavilere talebi artırmaktadır. Diş estetiği dişlerin simetrisi, boyutları, şekli ve rengi gibi birçok faktör birbiri ile uyum içerisinde olmasına bağlıdır. Diş beyazlatma tedavisi farklı konsantrasyon, uygulama süresi ve kimyasal ajanın kullanılabilirliği estetik bir prosedürdür. Vital dişlerde beyazlatma işlemi hekim kliniğinde, evde fakat diş hekimi gözetiminde veya reçetesiz olarak satılan tezgah üstü ürünler (OTC) aracılığıyla yapılabilir. Evde diş beyazlatma işlemlerinin ilk adımı, hekim tarafından hastanın muayene edilmesi endikasyon uygun olması halinde beyazlatma ürününün tutulacağı kişiye özel bir plağın oluşturulmasıdır. Üretilen plağın hasta ağızına adaptasyonu kontrol edildikten sonra hastanın kullanacağı kimyasal ajanlar ve kullanım talimatları hakkında bilgi verilir. Ev tipi beyazlatma tedavisi, bildirilen yan etkilerinin az olması ve daha uygun maliyetli bir tedavi olması açısından öne çıkmaktadır. 27 yaşında erkek hasta kliniğimize diş rengini koyu bulması şikayetiyle başvurdu ve daha beyaz ve estetik gülüşe sahip olma isteğini belirtti. Hastadan anamnez alındı, genel muayenesi tamamlandıktan sonra ev tipi beyazlatma tedavisi uygulamaya karar verildi. Hastanın şiddetli hassasiyet yaşamaktan korkması ofis tipi yerine ev tipi uygulamayı tercih sebeplerinden biri oldu. Hastaya özel plak hazırlandıktan sonra kullanım talimatları ve tedavi süresi hakkında bilgi verildi. Tedavi tamamlandıktan sonra hasta 3 aylık kontrol randevusuna çağırıldı. Hastanın talimatlara uygun hareket etmesi, tedavinin yavaş ve etkili beyazlatma elde edilerek başarıyla sonuçlanmasına ve beyazlatma etkinliğinin korunmasına katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Diş Beyazlatma, Ev Tipi Beyazlatma, Vital Diş Beyazlatma Tedavileri

At-Home Bleaching : A Case Report

Abstract: Individuals in recent years have placed significant importance on esthetics and outward appearances. Many people not only aim for a perfect body but also desire to have a perfect smile. This trend increases demand for treatments aiming to enhance dental aesthetics. Dental esthetics depend on various factors such as the symmetry, size, shape, and color of the teeth being harmonious with each other. Teeth bleaching treatment is an esthetic procedure that can involve different concentrations, application durations, and chemical agents. Teeth bleaching procedures for vital teeth can be performed in the dentist's office, at home under dental supervision, or using over-the-counter (OTC) products. The first step in at-home teeth bleaching procedures involves the dentist examining the patient to determine if bleaching is suitable, followed by creating a custom tray to hold the bleaching product for the individual. Once the fit of the produced tray is checked in the patient's mouth, information about the chemical agents the patient will use and usage instructions are provided. Home-based bleaching treatment stands out for its reported minimal side effects and being a more cost-effective option. A 27-

year-old male patient presented to our clinic with a complaint of dark color and expressed a desire for a whiter and more esthetic smile. After taking the patient's medical history and completing a general examination, it was decided to proceed with at-home bleaching treatment. One of the reasons the patient preferred home-based treatment over in-office treatment was his fear of experiencing severe sensitivity. After preparing a custom tray for the patient, instructions regarding usage and treatment duration were provided. The patient was scheduled for a 3 months follow-up appointment after completing the treatment. Adhering to the instructions contributed to the successful achievement of slow and effective bleaching results and maintaining the bleaching effectiveness.

Keywords: Tooth Bleaching, At-Home Dental Bleaching, Vital Dental Bleaching



Makale id= 81

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3585-9440

| 20

Farklı Ortodontik Bukkal Tüp Boyutları ve Slot Mesafelerinin Mandibular Molar Dişler Üzerindeki Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Nurver Karşlı¹, Doç.Dr. Hüccet Kahramanzade¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi

*Corresponding author: Nurver Karşlı

Özet: Ortodontik molar bukkal tüpler, molar bantlar yerine posterior dişlerde kullanılan ortodontik ataşmanlardır, bu nedenle özelliklerinin ortodontik tedavi üzerindeki etkisine odaklanmak önemlidir. Bu çalışmanın amacı, bukkal tüplerin boyutunu (üç farklı boyut) ve slotların dişe olan horizontal yönde mesafesini (üç farklı mesafe) değiştirerek mandibular birinci molar diş üzerindeki stres ve gerilimi sonlu elemanlar analizi kullanarak incelemektir. Mandibular molar diş modeli 3D Slicer yazılımından elde edilmiştir. Ayrıca Solidwork yazılımında bukkal tüpler ve kemik modelleri oluşturulmuştur. Modeller ANSYS Workbench'e aktarılmış ve superior ve lingual yönlerde 1,5 N sabit kuvvet ile analiz edilmiştir. Gözlenen farklılıkları araştırmak için kullanılan istatistiksel metodoloji tek yönlü varyans analizidir. ANOVA analizi, yapıların mekanik özelliklerini etkileyen değişken parametrelerin anlamlılık düzeylerini belirlemek için kullanılmıştır. Analiz sonuçları, bukkal tüp boyutundaki artışla birlikte adezivdeki stresin yaklaşık %62 oranında azaldığını göstermiştir. Yatay slot mesafesi arttıkça, yapıştırıcıdaki stres değerlerinin yaklaşık %29'luk bir artış gösterdiği gözlemlenmiştir. Ayrıca, artan mesafe ile dişin yönsel deformasyonunda %5,5'lik bir artış olurken, periodontal ligamentteki (PDL) toplam deformasyon artışı %2,50 olmuştur. Analiz sonucunda bukkal tüpün boyutundaki bir artış sadece bukkal tüplerin diştten ayrılma olasılığını azaltır. Ancak bukkal tüp slotları ile diş arasındaki mesafenin artması diş üzerinde oluşabilecek deformasyonları etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Ligament; Yazılım; Sonlu Elemanlar Analizi

The Effect of Different Orthodontic Buccal Tube Sizes and Slot Distances On Mandibular Molars: A Finite Element Analysis

Abstract: Orthodontic molar buccal tubes are orthodontic attachments used on the posterior teeth instead of bands, so it is important to focus on the effect of their properties on orthodontic treatment. The aim of the present study was to investigate the stress and strain on mandibular first molar by varying the size of the buccal tubes (three different sizes) and the horizontal distance of the slots to the tooth (three different distances) using finite element analysis. Mandibular molar tooth model was obtained from 3D Slicer software. In addition, buccal tubes and bone models were created in Solidwork software. The models were imported into ANSYS Workbench and analyzed with a constant force of 1.5 N in the superior and lingual directions. The statistical methodology used to investigate the observed differences was the one-way analysis of variance. ANOVA analysis was used to determine significance levels of variable parameters affecting the mechanical properties of the structures. The results of the analysis indicated that the stress in the adhesive decreased by approximately 62% with an increase in buccal tube

size. It was observed that as the horizontal slot distance increased, the stress values in the adhesive exhibited a corresponding increase of approximately 29%. Moreover, with increasing distance, there was a 5.5% increase in the directional deformation of the tooth, while the total deformation increase in the periodontal ligament (PDL) was 2.50%. An increase in the size of the buccal tube as a result of the analysis only reduces the possibility of the buccal tubes detaching from the tooth. However, increasing the distance between the buccal tube slots and the tooth affects the deformations that may occur on the tooth.

Keywords: Periodontal Ligament; Software; Finite Element Analysis



Makale id= 93

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9071-5696>

| 22

Kraniofasiyal Fibroz Displazi ve Kıbt Bulguları: Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Dr. Özlem Akkemik¹, Prof.Dr. Nesrin Dünder², Prof.Dr. Mustafa Cenk Ecevit³

¹Bariş Tıbbi Görüntüleme Merkezi, İzmir

²Ege Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

³Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz ABD

*Corresponding author: Özlem Akkemik

Özet: Fibröz displazi (FD), kemiğin iyi huylu gelişimsel bozukluğudur. Etiyolojisi bilinmeyen hastalıkta, normal kansellöz kemik fibröz doku ile yer değiştirir. Bu iskelet lezyonu, tüm kemik tümörlerinin %2,5'ini oluşturur. Klinik olarak, FD tek bir kemiği içeren monostotik tip veya birden fazla kemiği etkileyen polioyotik form olarak ikiye ayrılır. Monostotik FD hastalarının %10-25'inde ve polioyotik FD hastalarının %40-60'ında kraniofasiyal bölge etkilenir. Geleneksel radyografiler, bilgisayarlı tomografi, sintigrafi ve histopatolojik yöntemler teşhiste yardımcıdır. Lezyonun olgunlaşma derecesine göre değişen radyografik görünüm, tipik olarak 'buzlu cam' veya 'portakal kabuğu' olarak tanımlanır. FD'li hastalar arasında klinik farklılıklardaki önemli değişkenlik nedeniyle, hastalar müdahale edilmeden izlenebilir veya konservatif cerrahi, radikal eksizyon veya rekonstrüksiyon gibi çeşitli tedavi stratejileri uygulanabilir. Bu çalışmada, literatür ışığında sol tarafta maksilla, etmoid ve zigomatik kemiklerin tutulumu ile kraniofasiyal displazi vakasının konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) bulguları sunulmaktadır. Kısa görüntüleme süresi, düşük etkin radyasyon dozu ve çok düzlemli yüksek çözünürlüklü görüntüleri ile KIBT'nin kraniofasiyal yapıların görüntülenmesinde konvansiyonel BT'ye alternatif bir yöntem olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kraniofasiyal Fibröz Displazi; Çene Kemiği; Kıbt

Craniofacial Fibrous Dysplasia and Cbct Findings: Case Report and Review of the Literature

Abstract: Fibrous dysplasia (FD) is a benign developmental disorder of bone. In this disease of unknown etiology, normal cancellous bone is replaced by fibrous tissue. This skeletal lesion accounts for 2.5% of all bone tumors. Clinically, FD is divided into monostotic type involving a single bone or polyostotic form affecting multiple bones. The craniofacial region is affected in 10-25% of monostotic FD patients and 40-60% of polyostotic FD patients. Traditional radiographs, computed tomography, scintigraphy and histopathologic methods are helpful in diagnosis. The radiographic appearance, which varies according to the degree of maturation of the lesion, is typically described as 'ground glass' or 'orange peel'. Due to the significant variability in clinical differences among patients with FD, patients may be followed without intervention or undergo various treatment strategies such as conservative surgery, radical excision or reconstruction. In this study, we present cone beam computed tomography (CBCT) findings of a case of left-sided craniofacial dysplasia with involvement of the maxilla, ethmoid and zygomatic bones. With its short imaging time, low effective radiation dose and multiplanar high

resolution images, we suggest that CBCT is an alternative method to conventional CT for visualization of craniofacial structures.

Keywords: Craniofacial Fibrous Dysplasia; Jaw Bone; Cbct



Makale id= 148

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000339608518

| 24

Okulöncesi Çocuklarına Verilen Ağız Dış Sağlığı Eğitiminin Etkinliği: Randomize Kontrollü Çalışma

**Öğr. Gör. Dr Nesrin Arslan¹ , Dr. Öğretim Üyesi Mihriban Gökcek Taraç² ,
Doç.Dr. Fatma Nevin Şişman³**

¹Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

²Karabük Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

³Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği AD

*Corresponding author: Mihriban Gökcek Taraç

Özet: Amaç: Bu çalışmada, okul öncesi çocuklarına okullarda verilecek ağız ve diş sağlığı eğitiminin etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Küme-rastgeleleştirilmiş deneysel bir çalışma tasarımı, öntest-sontest kontrol grubu ve tekrarlı ölçümler kullanılarak yapıldı. Deney ve kontrol grupları müdahale öncesinde ve müdahaleden sonra 1. hafta ve 3. ayda takip edildi. Araştırma, Karabük ili Safranbolu ilçesinde sosyo-demografik açıdan benzer dört anaokulunda yapıldı. Okullardan 2'si deney, 2'si kontrol okulu olarak basit rastgele kura yöntemi ile seçildi. Araştırmanın verileri Eylül 2023 - Ocak 2024 tarihleri arasında toplandı (n=80). Çalışma verileri sosyodemografik form, df-t indeksi, plak indeksi ve bilgi formu aracılığı ile toplandı. Çocukların intraoral muayenesi, ışık altında, ayna ve sond kullanılarak bir çocuk diş hekimi tarafından yapıldı. Program, deney grubundaki çocuklara haftada 3 gün, 4 hafta boyunca verildi. Sonuçlar: Program sonrasında, deney ve kontrol grupları arasında çocukların ağız ve diş sağlığı bilgisi, plak indeksi ortalama skorları ve diş eti problemleri açısından anlamlı bir fark bulundu. Cohen's d sonuçlarına göre, oyunlaştırılmış ağız ve diş sağlığı programının, çocukların bilgi düzeylerinde büyük, plak indeksi ortalamalarında büyük diş eti problemlerinde büyük etki büyüklüğünde etkisi oldu. Sonuç: Oyunlaştırılmış ağız ve diş sağlığı eğitimi programı, 4-6 yaş çocuklarda ağız hijyeni bilgi düzeyleri, plak indeksleri ve diş eti problemleri üzerinde zamanla büyük - çok büyük etki aralığında olumlu sonuçlarla uygulanabilirliğini kanıtladı.

Anahtar Kelimeler: Diş Çürüğü, Gingival İndeks, Plak İndeksi, Oral Hijyen Eğitimi

Effectiveness of Oral and Dental Health Education Given to Preschool Children: A Randomized Controlled Trial

Abstract: Purpose: This study aims to evaluate the effectiveness of oral and dental health education provided to preschool children in schools. Method: A cluster-randomized experimental study design with a pretest-posttest control group and repeated measurements was used. The experimental and control groups were followed up before the intervention and in the 1st week and 3rd month after the intervention. The study was conducted in four preschools with similar socio-demographic characteristics in the Safranbolu district of Karabük province. Two schools were selected as experimental and two as control schools by simple random draw. The data of the study were collected between September 2023 and January 2024 (n=80). The study data were collected using a sociodemographic form, df-t index, plaque

index, and knowledge form. Intraoral examinations of the children were performed by a pediatric dentist using a mirror and probe under light. The program was given to the children in the experimental group 3 days a week for 4 weeks. Results: After the program, a significant difference was found between the experimental and control groups in children's oral and dental health knowledge, mean scores of plaque index, and gingival problems. According to Cohen's d results, the gamified oral and dental health program had a huge effect on children's knowledge levels a large effect on plaque index averages and a very large effect and a medium effect on gingival problems. Conclusion: The gamified oral and dental health education program proved its applicability with positive results in the large to huge effect range over time on oral hygiene knowledge levels, plaque indices, and gingival problems in children aged 4-6.

Keywords: Dental Caries, Gingival Index, Plaque Index, Oral Hygiene Education



Makale id= 95

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2295-3932

| 26

Oral ve Maksillofasiyal Bölge Enfeksiyonlarında Tedavi Yaklaşımları

Arş.Gör. Eray Murat Keleş¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Isparta,
TÜRKİYE

Özet: Giriş: Odontojenik enfeksiyonlar, genellikle çürük dişlerden, başarısız endodontik tedavilerden veya travmadan kaynaklanabilir. Dental enfeksiyonlar, yüzeyle ilerlemek yerine derin yumuşak dokulara doğru ilerlediğinde, fasiyal alanları etkileyebilir. Enfeksiyon, bağ dokusu ve fasiyal alanlar boyunca en az direnç gösteren yolu takip eder ve kaynağından oldukça uzak bölgelere yayılabilir, bu da ciddi morbiditeye ve nadiren ölümcül sonuçlara yol açabilir. Bu enfeksiyonların yayılma yollarını doğru bir şekilde tahmin edebilmek ve bu alanları etkili bir şekilde drene edebilmek için, baş ve boyun anatomisini eksiksiz bir şekilde anlamak gereklidir. Bu derleme, oral ve maksillofasiyal bölge enfeksiyonlarının tiplerini yayılım yollarını ve tedavi yöntemlerine ilişkin tartışmaları inceleyecektir. Yöntem: 1998-2022 yılları arasında oral ve maksillofasiyal bölge enfeksiyonları ile ilgili makaleler taranmış ve bu derleme oluşturulmuştur. Tartışma ve Sonuç: Oral ve maksillofasiyal bölgede görülen enfeksiyonlar genellikle çürük dişlerden, travmadan ve başarısız endodontik tedavilerden kaynaklanmaktadır. Oral ve maksillofasiyal bölgede oluşan enfeksiyonlar derin dokulara ilerlediğinde ciddi morbidite ve mortaliteye yol açmaktadır. Bu enfeksiyonlar kısa sürede hızlıca yayılabilmekte ve yaşamı tehdit edecek boyutlara ulaşabilmektedir. Bunun önüne geçilebilmesi için hekimin bölge anatomisine ve tedavi yaklaşımlarına hakim olması gereklidir. Oral ve maksillofasiyal bölge enfeksiyonlarında tedavinin temeli cerrahi yöntemlerle birlikte, antibiyotiklerin, analjeziklerin ve antiinflamatuvar ilaçların kullanımını kapsamaktadır. Bu hastaların genel sağlık durumu hekim tarafından iyi analiz edilmeli, hava yolu açıklığı kontrol altında tutulmalıdır. Gerek duyulursa hasta hospitalize edilmelidir. Oral ve maksillofasiyal bölgedeki enfeksiyonları tedavi etmek için, dikkatli gözlem ve doğru teşhis hayati önem taşır. Hekim, doğru yöntemleri kullanarak mümkün olan en kısa zamanda, en uygun tedaviye başladığında bu enfeksiyonlar başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyon, Maksillofasiyal, Oral Cerrahi, Diş Hekimliği

Makale id= 144

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5683-5870

| 27

Peri-Implant Periferik Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ece Rakunt Toptaş¹, Doç.Dr. Eser Elemek¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Ece Rakunt Toptaş

Özet: Periferik dev hücreli granülom (PDHG) oral kavitede görülebilen ve çok çekirdekli dev hücrelerden oluşan hiperplastik bir lezyondur. Bu lezyonlar iyi huylu, tümör benzeri oluşumlardır ve kötü ağız hijyeni, lokal irritasyon veya travmaya bağlı geliştiği düşünülür. Dişetindeki bağ dokusu ve alveol kemiğindeki periost ile ilişkili olan PDHG'un esas olarak makrofaj veya osteoklast hücrelerden kaynaklandığı düşünülmektedir. Alt çenede üst çeneye oranla daha fazla görülmeyle birlikte, 40-60 yaş aralığındaki kadınlarda da erkeklere göre daha fazla rastlanmaktadır. Diş eksikliğinin rehabilitasyonunda tercih edilen dental implantların biyolojik komplikasyonları arasında peri-implant mukozitis ve peri-implantitis yer alır. Literatürde peri-implant dokuda PDHG olgularına oldukça az rastlanmaktadır. Bu olguda 63 yaşındaki kadın hastanın 44 ve 46 nolu bölgesine implant tedavisi uygulandı. İdame tedavisine devam etmeyen hasta protetik yüklemeyi takiben 3 sene sonra implantının etrafında dişeti büyümesi şikayeti ile kliniğe başvurdu. Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan hastanın ağız içi muayenesinde 44 nolu implantın lingualinde dişeti büyümesi saptandı. Peri-implant muayenesinde maksimum 8 mm cep derinliği, sondalamada kanama ve radyografik kemik kaybı tespit edildi ve peri-implantitis teşhisi kondu. Başlangıç peri-implant tedaviyi takiben uygulanan cerrahi peri-implantitis tedavisi sırasında lezyon eksize edildi ve histopatolojik inceleme sonrasında peri-implant periferik dev hücreli granülom teşhisi konuldu. PDHG klinik ve histolojik olarak dişler ve implantlar etrafında benzer görünümündedir. Peri-implant bölgede nadir görülmesine karşın tedavi edilmediğinde peri-implantitis veya ilerleyen kemik yıkımına bağlı implantın ve protetik restorasyonun kaybı görülebilir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Dev Hücreli Granülom, Peri-Implantitis

Peri-Implant Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report

Abstract: Peripheral giant cell granuloma (PDGG) is a hyperplastic lesion that can be seen in the oral cavity and consists of multinucleated giant cells. These lesions are benign, tumor-like formations and are thought to develop due to poor oral hygiene, local irritation or trauma. PDHG, which is associated with the connective tissue in the gingiva and the periosteum in the alveolar bone, is thought to originate mainly from macrophage or osteoclast cells. Although it is more common in the lower jaw than in the upper jaw, it is also more common in women between the ages of 40-60 than in men. Biological complications of dental implants preferred in the rehabilitation of missing teeth include peri-implant mucositis and peri-implantitis. PDHG cases in peri-implant tissue are very rare in the literature. In this case, implant treatment was applied to areas 44 and 46 of a 63-year-old female patient. The patient, who did not continue maintenance treatment, applied to the clinic after 3 years with the complaint of gingival

growth around her implant. She had no systemic disease and in her intraoral examination, gingival enlargement was detected on the lingual side of implant number 44. Peri-implant examination revealed a maximum pocket depth of 8 mm, bleeding on probing and radiographic bone loss, and peri-implantitis was diagnosed. During the surgical peri-implantitis treatment following the initial peri-implant treatment, the lesion was excised and after histopathological examination, a diagnosis of peri-implant peripheral giant cell granuloma was made. PDHG has a clinically and histologically similar appearance around teeth and implants. Although it is rare in the peri-implant area, if left untreated, peri-implantitis or loss of the implant and prosthetic restoration due to progressive bone destruction may occur.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma, Peri-Implantitis



Makale id= 116

Sözlü Sunum

ORCID ID: 1. 0009-0007-8947-6900 2. 0000-0001-7200-3436

| 29

Stenon Kanalında Sialolit- Olgu Sunumu

Arş.Gör. Elif Aksu Cankan¹, Dr. Öğretim Üyesi Kübra Törenek Ağırman¹

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Elif Aksu Cankan

Özet: Sialolitler (tükrük bezi taşı), en sık görülen tükrük bezi patolojisi olup %80-95 submandibular, %5- 20 parotis, %1 sublingual bez ve minör tükrük bezlerinde görülür. Sağ ve sol taraflar eşit olarak etkilenir ancak çift taraflı tutulum nadirdir. Tükrük bezlerinde görülen taşların çoğu kanal içinde lokalize olurlar. Tekrarlayan, bezde ağrı ve şişmeye neden olan tükrük bezi enfeksiyonlarının çoğu sialolitlerden dolayı meydana gelir. Sialolitlerin %88'i, 10 milimetreden(mm) küçük olup ultrasonun 1.5 mm'den büyük olan ve yüksek mineral oranına sahip taşları görüntülemeye %99'luk bir doğruluk payına sahip olduğu bildirilmiştir. Bu sunumda stenon kanalı ağızdaki sialolit konvansiyonel radyografiler ve ultrason kullanılarak tespiti anlatılacaktır. Sağ yanağındaki şişlik ve ağrı şikayetiyle Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne başvuran 58 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesi yapıldı. Anamnezinde daha önce başka bir sağlık kuruluşunda muayenesinin yapıp antibiyotik tedavisi uygulanıldığı öğrenildi. Klinik muayenesinin ardından panoramik radyografisi alındı. Panoramik radyografisinde sağ tarafında çenelerden bağımsız, yumuşak dokuda olduğu düşünülen yabancı cisme rastlandı. Sonrasında yanak içine yerleştirilen okluzal filmle görüntüsü alındı. Alınan radyogramda yanakta lokalize radyopak alan tespit edildi. Sonrasında yanağın iç kısmından incelenen ultrason görüntülerinde stenon kanalı ağızda yaklaşık 4 mm ebatlarında sialolit teşhis edildi ve etrafında enfeksiyona bağlı hipoekoik alanlar görüldü. Gerekli tedavisi için Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne yönlendirildi. Bu vaka, ultrasonun küçük sialolitlerin görüntülenmesindeki doğruluğu sayesinde, bu sialolitlerin tanı ve tedavi planlamasında faydalı olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Parotis Bezi, Sialolit, Stenon Kanalı, Tükrük Bezi

Sialolith in the Stenon Duct-A Case Report

Abstract: Sialoliths (salivary gland stones) are the most common salivary gland pathology and occur in 80-95% submandibular, 5-20% parotid, 1% sublingual gland and minor salivary glands. The right and left sides are affected equally, but bilateral involvement is rare. Most of the stones seen in the salivary glands are localized intraductal. Most recurrent salivary gland infections, which cause pain and swelling in the gland, occur due to sialoliths. It has been reported that 88% of sialoliths are smaller than 10 millimeters(mm), and ultrasound has a 99% accuracy rate in imaging sialoliths that are larger than 1.5 mm and have a high mineral content. In this presentation, the detection of sialolith at the mouth of the stenon using conventional radiographs and ultrasound will be described. A clinical examination was performed on a 58-year-old male patient who was admitted to the Oral, Dental and Maxillofacial Radiology Clinic of Ataturk University Faculty of Dentistry with complaints of swelling and pain in his right cheek. It was learned in his medical history that he had previously been examined in another

medical institution and antibiotic treatment had been applied. After the clinical examination, a panoramic radiography was taken. A panoramic radiograph showed a foreign body on the right side, independent of the jaws, which was thought to be in soft tissue. Then, the image was taken with occlusal film placed in the cheek. On the radiogram taken, a localized radiopaque area was detected on the cheek. Then, ultrasound images examined from the inner part of the cheek diagnosed sialolith about 4 mm in size at the mouth of the stenson duct and hypoechoic areas due to infection were seen around it. He was referred to the Oral, Dental and Maxillofacial Surgery Clinic for the necessary treatment. This case shows that thanks to the accuracy of ultrasound in imaging small sialoliths, these sialoliths can be useful in diagnosis and treatment planning.

Keywords: Parotid Gland, Salivary Gland, Sialolith, Stenson Duct



Makale id= 114

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1989-3502

| 31

Submandibular Sialolit: Olgu Sunumu

Dt Zeynep Turanlı Tosun¹ , Prof.Dr. Fatma Çağlayan¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

*Corresponding author: Zeynep Turanlı Tosun

Özet: Sialolit diğer adıyla tükürük bezi taşı tükürük bezlerinde kalsiyum veya organik maddelerin birikimi sonucu oluşan ve beze ait kanalları tıkayabilen birikintilerdir. En sık submandibular bezlerde meydana gelir ve genellikle ağrı, şişlik ve enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Çalışmamızın amacı rutin klinik muayene esnasında farkedilen ve herhangi bir semptom vermeyen, submandibular bezde lokalize tükürük taşının bulunduğu vakaya ait klinik ve radyolojik bulguları sunmaktır. 27 yaşında sistemik herhangi bir hastalığı olmayan erkek hasta rutin dental kontrolleri için kliniğe başvurdu. Hastadan alınan panoramik radyografide sol mandibular molar bölgede 37 nolu dişin apeksi hizasında radyopak görüntü veren lezyon alanı izlendi. Klinik muayenede herhangi bir semptom ve bulgu vermeyen opak lezyonun konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) incelemesinde sınırları düzenli, yumuşak doku içerisinde lokalize hiperdens kalsifik yapı olduğu belirlendi. Ultrasonografi (USG) incelemesinde sol milohiyoid kas üzerinde, wharton kanalı içerisinde, kanalda dilatasyona neden olan 5.2 mm ebatlarında posterior akustik gölgelenmeye neden olan kalsifik yapı izlendi. Klinik ve radyolojik inceleme sonucu sialolit tanısı konuldu. Hastada ağrı, şişlik, enflamasyon bulgusu veya yemek sonrası herhangi bir şikâyet bulunmadığı için cerrahi operasyona ihtiyaç duyulmadan tükürük taşının takibi yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cbct, Sialolit, Submandibular Bez, Ultrasonografi

Submandibular Sialolith: Case Report

Abstract: Sialoliths, also known as salivary gland stones, are deposits that form as a result of the accumulation of calcium or organic substances in the salivary glands and can block the channels of the gland. It most commonly occurs in the submandibular glands and can often cause pain, swelling and infections. The aim of our study is to present the clinical and radiological findings of a case of salivary stone localized in the submandibular gland, which was noticed during routine clinical examination and did not cause any symptoms. A 27-year-old male patient without any systemic disease applied to the clinic for routine dental check-ups. In the panoramic radiograph taken from the patient, a radiopaque lesion area was observed in the left mandibular molar region at the level of the apex of tooth No. 37. The opaque lesion, which did not cause any symptoms or signs on clinical examination, was determined to be a hyperdense calcific structure with regular borders, localized within the soft tissue, on cone beam computed tomography (CBCT) examination. In the ultrasonography (USG) examination, a calcific structure was observed on the left mylohyoid muscle, within the Wharton canal, causing posterior acoustic shadowing of 5.2 mm in size, causing dilatation in the canal. As a result of clinical and radiological examination, the diagnosis of sialolith was made. Since the patient does not have pain,

swelling, signs of inflammation or any post-meal complaints, the salivary stone is monitored without the need for surgical operation.

Keywords: Cbct, Sialolith, Submandibular Gland, Ultrasonography



Makale id= 82

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0000-5170-1980

| 33

Mandibular ve Maksiller Defekte Sahip Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Dt Zeynep Büşra Duran¹, Prof.Dr. Ali Balık¹, Prof.Dr. Meltem Özdemir-Karataş¹

¹İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Zeynep Büşra Duran

Özet: Amaç: Mandibular defekt protezleri ve obtüratörler; maksilla ya da mandibulanın tamamının ya da belirli bir parçasının kanser, travma gibi çeşitli sebeplerle rezekt edilmesi sonucu oluşan defektin restorasyonu için uygulanan protezlerdir. Maksillanın rezeksiyonu sonucu ağız ve burun boşluklarının birbirine açılması, fonksiyon, fonasyon ve estetiği olumsuz yönde etkilerken; mandibuladaki segmental defektler mandibulanın etkilenen bölgeye defleksiyonuna sebep olurken çiğneme, konuşma ve estetiği büyük oranda etkiler. Aynı şekilde bu defektler hastanın psikolojik durumunu da etkileyerek yaşam kalitesini önemli derecede düşürür. Bu olgu sunumunda mandibular ve maksiller bir defekte sahip hastanın protetik tedavisi anlatılacaktır. Olgu Sunumu: Aramany Class 3 ve segmental tek taraflı ramus, kondil ve korpus defektine sahip 60 yaşında kadın hasta kliniğimize çiğneme fonksiyonunun rehabilite edilmesi isteğiyle başvurdu. Yapılan radyolojik ve klinik muayeneler sonucunda hastanın 43, 44 ve 25 numaralı dişlerinin çekilmesine karar verildi. Çekimler tamamlandıktan sonra hastanın mevcut metal alt yapılı porselen kuronları sökülerek protetik tedavisine başlandı. Mevcut kuronlar yenilenirken dentin prova esnasında iskelet protez için ölçü alınarak obtüratör protez ve mandibula defekt protezine başlandı. Mandibuladaki defleksiyon sebebiyle maksiller protezde çift sıra diş dizimi yapılarak çiğneme ve estetik desteklendi. Provalar tamamlandıktan sonra hastaya protezi teslim edildi. Sonuç: Maksillofasiyal defekte sahip hastaların protetik rehabilitasyonu; hastaya kaybetmiş olduğu estetik, fonksiyon ve fonasyonu sağlarken bireyin psikolojik durumunu da iyileştirerek yaşam kalitesini arttırmayı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Maksillektomi; Mandibulektomi; Defekt Protezleri

Prosthetic Rehabilitation of a Patient With Mandibular and Maxillary Defects

Abstract: Objective: Mandibular defect prostheses and obturators are prostheses applied for the restoration of defects resulting from the resection of all or part of the maxilla or mandible due to various reasons such as cancer or trauma. Resection of the maxilla resulting oronasal communication negatively affects function, phonation, and aesthetics, whereas segmental defects in the mandible lead to deflection of the affected area, significantly impacting chewing, speech, and aesthetics. Similarly, these defects also affect the patient's psychological state, significantly reducing their quality of life. This case presentation will describe the prosthetic treatment of a patient with mandibular and maxillary defects. Case: A 60-year-old female patient with Aramany Class 3 and segmental unilateral defects involving the ramus, condyle, and corpus presented to our clinic with a desire to rehabilitate chewing function. After radiological and clinical examinations, it was decided to extract teeth 43, 44, and 25. Following

the extractions, the patient's existing metal-ceramic crowns were removed, and prosthetic treatment commenced. A tooth supported removable prosthesis and obturator prosthesis was initiated based on the impression taken from the dentin trial.. After completing the trials, the prosthesis was delivered to the patient Conclusion: Prosthetic rehabilitation of patients with maxillofacial defects not only restores lost aesthetics, function, and phonation but also enhances the individual's psychological well-being, thereby improving their overall quality of life.

Keywords: Maxillectomy; Mandibulectomy; Defect Prostheses



Makale id= 140

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8736-323X>

| 35

Ebelerin Mesleki Değerleri ve Ahlaki Dayanıklılık Düzeylerinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mine Yılmaz Koçak¹, Araştırmacı Ayşenur Karakavak¹

¹Selçuk Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşenur Karakavak

Özet: Çalışma ebelerin mesleki değerleri ve ahlaki dayanıklılık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türdedir. Veriler Şubat-Haziran 2024 tarihleri arasında Web tabanlı veri toplama yöntemi kullanılarak 256 ebeden toplanmıştır. Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu, Ebelerin Profesyonel Değerler Ölçeği ve Rushtonun Ahlaki Sağlamlık Ölçeği yer almaktadır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde bilgisayarda lisanslı Statistical Package For Social Science (SPSS) 29 paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan ebelerin toplam yaş ortalamasının $32,05\pm 7,77$, mesleki yılının $9,67\pm 9,54$ olduğu belirlendi. Ebelerin profesyonel değerler ölçeğinin toplam puan ortalamasının $84,91\pm 12,11$, Rushtonun ahlaki sağlamlık ölçeğinin toplam puan ortalamasının $45,08\pm 4,68$ olduğu saptandı. Ebelerin profesyonel değerler ölçeği puanları bakımından medeni durum, eğitim durumu, meslekteki çalışma yılı, çalışma durumu, aile tipi, çocuk varlığı, etik ile ilgili daha önce eğitim veya ders alma, mesleki etik ilkelerin bilinmesi, haftalık çalışma saati, herhangi bir derneğe üye olup olmama durumu ve tekrar bu mesleği seçme isteği değişkenlerinde gruplar arasında anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Ölçeklerin birbiriyle ilişkilerinin bakıldığı kolerasyon analizinde aralarında pozitif yönde zayıf ilişkinin olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Değerler, Ahlaki Dayanıklılık, Profesyonel Değerler, Ebelik, Ahlaki Sağlamlık

**Determination of the Professional Values and Moral Resilience Levels of midwivesebelerin
Mesleki Değerleri ve Ahlaki Dayanıklılık Düzeylerinin Belirlenmesi**

Abstract: The study was conducted to determine the professional values and moral resilience levels of midwives. The research employed a descriptive and correlational design. Data were collected from 256 midwives with a web-based data collection method between February and June 2024 using the Personal Information Form, the Professional Values Scale of Midwives and the Rushton Moral Resilience Scale. In the analysis of the research data, Statistical Package for Social Science (SPSS) 29 program was used. The average age of the midwives participating in the study was 32.05 ± 7.77 , while duration of professional experience was 9.67 ± 9.54 . It was found that the total mean score of the Professional Values Scale was 84.91 ± 12.11 , and the total mean score of the Rushton Moral Resilience Scale was 45.08 ± 4.68 . In terms of the Professional Values Scale scores of midwives, a significant difference was found between the groups in the variables of marital status, educational status, duration of professional experience, employment status, family type, presence of children, previous education or training related to ethics, knowledge of professional ethical principles, weekly working hours, being a member of any association

Keywords: Occupational Values, Moral Resilience, Professional Values, Midwifery, Moral Endurance

Makale id= 21

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-2474-7565

| 36

Hastane İçi Formül Takviyesi Riski Taşıyan Annelerin Belirlenmesinde Emzirme Öyküsü Formunun Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi

Araştırmacı Ayşe Akyar¹, Doç.Dr. Aysun Eksioğlu², Dr. Öğretim Üyesi Emine Serap Çağan³, Prof.Dr. Esin Çeber Turfan²

¹Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Ege Üniversitesi

³Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşe Akyar

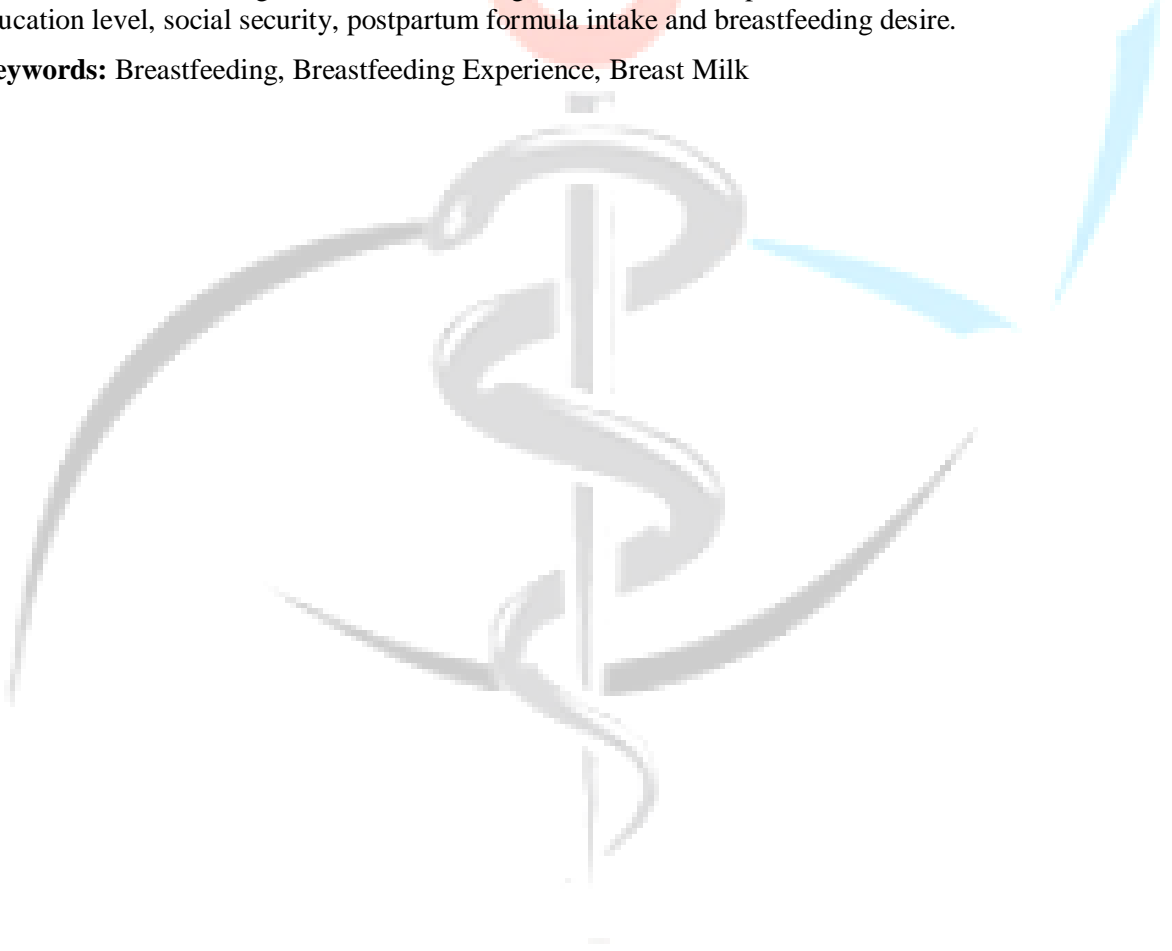
Özet: Türkiye’de hastanede ilk emzirmeden önce yenidoğanların %41,7’sine anne sütü dışında besin/gıda verilmektedir. Yapılan bazı çalışmalar emzirme deneyimine sahip olmanın emzirme süresini olumlu etkilediğini göstermiştir. Emzirme deneyiminin, emzirmenin sürdürülmesinde etkili bir faktör olduğunu gösteren çalışmalar mevcut olsa da multipar annelerde mama kullanma riskinin yüksek olduğuna da dikkat çekilmektedir. Bu nedenle emzirmeme riski taşıyan kadınların erken süreçte tanınması, anne ve bebek sağlığını desteklemek açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı, Bender ve arkadaşları tarafından multipar annelere yönelik, doğum sonrası hastanede mama takviyesi kullanma riski yüksek olan kadınları tespit etmek için geliştirilmiş emzirme öyküsü formunun psikometrik özelliklerini test etmektir. Kesitsel-metadolojik tipte yürütülen bu çalışmada multipar annelerden veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin toplanmasında BAP Anketi ve Tanıtıcı bilgi formu kullanılmıştır. BAP 3 maddeden oluşur. Annenin daha önce emzirdiği bebek sayısı (B); annenin başarılı bir şekilde emzirebildiğini hissettiği bebek sayısı (A) ve annenin emzirmede sorun yaşadığı bebek sayısı (P) ile gösterilir. BAP skorunun (≥ 2) olması önceki başarılı emzirme deneyimlerini gösterir (Burns et al, 2018). Çalışma Ekim-Aralık 2022 tarihleri arasında Türkiye’nin Batı bölgesinde yer alan bir ilinde yürütülmüştür. Dil eşdeğerliliğinde çeviri-geri çeviri tekniği kullanılmıştır. Kapsam geçerliliği için 10 uzmandan görüş alınmış KGİ değeri 1.00 elde edilmiştir. Annelerin demografik özellikleri için tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 29.11±5.20’dir. Yaşayan çocuk sayısı ortalaması 2.78±0.94’tür. Gebelikteki doğum haftası ortalaması 38.44±2.98’dir. Kadınların %60.3’ü sezaryen doğum yapmıştır. Doğum sonu ilk emzirmeye başlama saati ortalaması ise 2.28±2.00’dir. Annelerin bebeklerine mama verme sayısı ortalama 2.04±2.00’dir. Çalışmada bebeklerin %31’ine mama verilmiştir. Kadınların BAP skorları 0 ile 10 arasında değişim göstermiştir. BAP Skoru ile eğitim durumu, sosyal güvence, doğum sonu mama alma durumu ve emzirme isteği arasında anlamlı ilişki elde edilmiştir. BAP aracı, formül mama kullanım riskini taşıyan multipar kadınları belirlemek için etkili bir araçtır. Kullanımı ve değerlendirmesi pratiktir. Emzirme destek hizmeti ihtiyacı olan multipar kadınları yönlendirmeye imkan sağlar.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Anne Sütü, Emzirme Deneyimi

Investigation of the Psychometric Characteristics of Breastfeeding History Form in Determination of Mothers At Risk of In-Hospital Formula Supplement

Abstract: In Turkey, 41.7% of newborns are given food/food other than breast milk before the first breastfeeding in the hospital. The aim of this study is to test the psychometric properties of a breastfeeding history form developed by Bender et al. for multiparous mothers to identify women at high risk of using formula supplements in the postpartum hospital. In this cross-sectional-methodological study, data were collected from multiparous mothers by face-to-face interview method. BAP Questionnaire and Introductory Information Form were used to collect the data. BAP consists of 3 items. Number of babies previously breastfed by the mother (B); The number of babies that the mother feels able to breastfeed successfully (A) and the number of babies that the mother has trouble breastfeeding (P). A BAP score (≥ 2) indicates previous successful breastfeeding experiences (Burns et al, 2018). The study was carried out in a province located in the Western region of Turkey between October and December 2022. Translation-back translation technique was used in language equivalence. For the content validity, opinions of 10 experts were taken and the CGI value was 1.00. Descriptive statistics were made for the demographic characteristics of the mothers. The average age of the women participating in the study is 29.11 ± 5.20 . The average number of living children is 2.78 ± 0.94 . The average week of birth in pregnancy is 38.44 ± 2.98 . 60.3% of women gave birth by cesarean section. The average time to start breastfeeding after birth is 2.28 ± 2.00 . The average number of mothers giving formula to their babies is 2.04 ± 2.00 . In the study, 31% of the babies were given formula. The BAP scores of the women ranged from 0 to 10. A significant relationship was found between BAP Score and education level, social security, postpartum formula intake and breastfeeding desire.

Keywords: Breastfeeding, Breastfeeding Experience, Breast Milk



Makale id= 138

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-5673-2612>

| 38

The Effect of the Severity of Postpartum Constipation On the Quality of Life of Women Receiving and Not Receiving Education At the Maternity School: A Comparative Study

Dr. Öğretim Üyesi Mine Yılmaz Koçak¹, Araştırmacı Beyza Sena Yılmaz²,
¹Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya, Türkiye
mineyilmazkocak@gmail.com
² Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Ebelik Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı, Konya, Türkiye,
yilmazbeyzasena1101@gmail.com

*Corresponding author: Beyza Sena Yılmaz

Abstract: The study was conducted to examine the correlation between the severity of constipation and the quality of life during the postpartum period among pregnant women receiving and not receiving education at the maternity school. The research was carried out using comparative and correlational design. Data were collected from 300 women who were in the postpartum period. The Personal Information Form, the Bristol Stool Stiffness Scale, the Constipation Severity Scale and the World Health Organization Quality of Life Scale (WHOQOL) were included in the data collection form. The analysis of the data was carried out using the licensed Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 27 package program. The average age of the women was 28.63±5.81. Comparing those receiving and not receiving education at the maternity school, a significant difference was found between the mean scores of the Bristol Stool Stiffness Scale, obstructive defecation and colonic inertia subscales of the Constipation Severity Instrument, and the WHOQOL-Spiritual Well-Being ($p<0.005$).

Keywords: Constipation, Quality of Life, Maternity School

Gebe Okulunda Eğitim Alan Ve Almayan Kadınların Doğum Sonrası Konstipasyon Ciddiyetinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi: Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Özet: Çalışma gebe okulunda eğitim alan ve almayan gebeler arasında doğum sonu dönemde konstipasyon ciddiyetinin yaşam kalitesi ile ilişkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma karşılaştırmalı ve ilişki arayıcı tasarım türünde gerçekleştirilmiştir. Çalışmada doğum sonu dönemde olan 300 kadın katılmıştır. Araştırma veri toplama formunda Kişisel Bilgi Formu, Bristol Dışkı Kıvam Skalası, Konstipasyon Ciddiyet Ölçeği ve Yaşam Kalitesi Ölçeği (WHOQOL) yer almıştır. Elde edilen veriler bilgisayarda lisanslı Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 27 paket programı ile analiz edildi. Kadınların yaş ortalaması 28,63±5,81 olarak belirlendi. Gebe okulunda eğitim alan ve almayan kadınlar karşılaştırıldığında Bristol Dışkı Kıvam Skalası, Dışkı Tıkanıklığı, Kalın Bağırsak Tembelliği ve WHOQOL-Ruhsal İyilik puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($p<0,005$).

Anahtar kelimeler: konstipasyon, yaşam kalitesi, gebe okulu

Makale id= 34

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-9122-1953

| 39

Deneysel Rat Kolit Modelinde Alfa Lipoik Asitin Nlrp3 İnflamazomu ve Oksidatif Stres İndeksi Üzerine Etkileri

Araştırmacı İrem Taner¹, Doç.Dr. Nur Banu Bal², Doç.Dr. Saadet Özen Dizakar Akarca³, Dr. Öğretim Üyesi Veysel Bay⁴, Prof.Dr. Mürşide Ayşe Demirel⁵

¹Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Besin Analizleri ve Beslenme Bilim Dalı, Ankara/

²Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı, Ankara/

³İzmir Bakırçay Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

⁴Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Biyometri ve Genetik Anabilim Dalı, İzmir/

⁵Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Eczacılık Temel Bilimleri Anabilim Dalı, Ankara/

*Corresponding author: İrem Taner

Özet: Ülseratif kolit, gastrointestinal sistemin kronik inflamasyonudur. Güncel tedavi protokolleri ile başarı oranının istenen düzeyde olmaması nedeniyle daha etkili ve güvenli tedavi yaklaşımlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Kolitte meydana gelen inflamasyon ve oksidasyona bağlı doku hasarını iyileştirmek tedavideki öncü amaçlardan birisidir. Alfa lipoik asitin anti-inflamatuvar ve antioksidan etkinliği bilinmekle birlikte, kolit üzerine etkilerinin olduğu sınırlı sayıda bilimsel makale bulunmaktadır. Bu çalışmada, rat kolit modelinde alfa lipoik asitin tek başına ve meselaminle kombinasyonunun antioksidan ve anti-inflamatuvar üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlandı. Araştırmamızda, 200-250 g ağırlığında sağlıklı 34 adet erkek Wistar Albino ırkı rat kullanıldı (GÜET-23.078.). Ratlar, kontrol, kolit, meselamin, alfa lipoik asit ve meselamin+alfa lipoik asit olmak üzere rastgele 5 gruba ayrıldı. Kontrol Grubuna ait hayvanlara kolit modeli uygulanmadı. Diğer gruplara ise, kolit indüksiyonu amacıyla %4 asetik asit intrarektal olarak verildi. 24 saat sonra tedavi protokolüne başlandı ve oral yoldan 14 gün süreyle devam edildi. Kontrol ve kolit grubu hayvanlara distile su verildi. Meselamin grubuna ise, mesealamin 50 mg/kg/gün verildi. Alfa lipoik asit grubuna, alfa lipoik asit 100 mg/kg/gün dozda verildi. Meselamin+Alfa lipoik asit grubuna ise, 50 mg/kg/gün meselamin ile 100 mg/kg/gün alfa lipoik asit uygulandı. Tedavi prosedürünü takiben tüm hayvanlar genel anestezi altında kalpten kan alınarak sakrifiye edildi. Kan örneklerinden elde edilen serumlarda NLRP3 düzeyi belirlendi. Distal kolon dokusunda oksidatif stres indeksi ve NLRP3 düzeyi incelendi. Serum ve doku NLRP3 seviyelerinin kolit grubunda, sağlıklı ve tedavi gruplarına göre anlamlı olarak yükseldiği görüldü ($p<0,05$). Oksidatif stres indeksi en yüksek kolit grubunda belirlenirken, kontrol, Alfa lipoik asit ve Meselamin+Alfa lipoik asit grubuna göre farklılığının önemli olduğu saptandı ($p<0,05$). Genel olarak, inflamazom ve oksidasyon düzeylerinde iyileşmenin Meselamin+Alfa lipoik asit grubunda olduğu görüldü. Sonuç olarak, alfa lipoik asitin meselamin ile kombinasyonunun kolit üzerine terapötik değerinin daha iyi olabildiği kanaatine varıldı. Teşekkür: Bu çalışma, Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) tarafından 31742 kod numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alfa Lipoik Asit, İnflamazom, Kolit, Oksidasyon, Rat

Makale id= 125

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7615-4120

| 40

Diklofenak Sodyumun G361 Melanoma Hücrelerinde Sisplatin Sitotoksitesini Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Araştırmacı Beyza Nur Yalabık¹, Dr. Öğretim Üyesi Merve Becit Kızılkaya¹
¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Beyza Nur Yalabık

Özet: Steroid olmayan antiinflamatuar ilaçların (NSAID'lerin), prostaglandin sentezini katalize eden siklooksijenaz enzimlerini inhibe ettiği iyi bilinmektedir. NSAID'lerin çeşitli kanser hücre dizilerinin malign transformasyonunu inhibe ettiği, tümör baskılayıcı olarak görev yaptığı, apoptozu arttırdığı ve bazı antikanser ilaçların sitotoksik aktivitesini arttırdığı gösterilmiştir. Bazı epidemiyolojik çalışmalar ise NSAID'lerin kanser vakalarını azaltabildiğini göstermektedir. Malign melanom kemoterapisinde diklofenak sodyumun sisplatin ile kombine etkisine ilişkin çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, diklofenak sodyumun tek başına ve sisplatin ile kombinasyonunun G361 insan melanoma hücreleri üzerindeki sitotoksitesini araştırmaktır. Sitotoksite, MTT ((3-(4,5-dimetiltiazol-2-il)-2,5-difeniltetrazolyum bromür)) yöntemi kullanılarak belirlendi. Sinerjistik etkiyi belirlemek için Chou-Talalay yöntemini temel alan CompuSyn yazılımı (v.1.0.) kullanıldı. Çalışma sonuçlarına göre 24 saatlik inkübasyon sonunda G361 hücrelerinde IC50 değeri diklofenak sodyum için 446,4 µM, sisplatin için 91,7 µM olarak belirlendi. Nispeten düşük konsantrasyonlarda (IC50/2 = 223,2 µM) diklofenak sodyumun, sisplatinin hem IC50 hem de IC50/2'si ile tedavi edilen hücrelerin çoğalmasında etkilemediği bulunmuştur (p > 0,05). Ayrıca diklofenak sodyumun daha yüksek konsantrasyonlarda (IC50 ve IC50x2) sisplatinin antiproliferatif etkisini arttırdığı bulunmuştur (p < 0.05). Kombinasyon indeksi değerleri nispeten düşük dozda diklofenak sodyum (IC50/2) ile tedavi edilen hücrelerde 1'den büyük, diğer tüm kombinasyon gruplarında ise 1'den küçüktü. Sonuç olarak, sonuçlarımız diklofenak sodyumun in vitro olarak G361 malign melanom hücrelerinde sisplatinin sitotoksik aktivitesini sinerjistik olarak artırdığını göstermektedir. Kombine sinerjistik sitotoksik etkinin altında yatan olası moleküler mekanizmaları belirlemek için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diklofenak Sodyum, Melanoma, MTT, Sisplatin

Investigation of the Effect of Diclofenac Sodium On Cisplatin Cytotoxicity in G361 Melanoma Cells

Abstract: Non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) are known to inhibit the cyclooxygenase enzymes that catalyze prostaglandin synthesis. NSAIDs have been shown to inhibit malignant transformation of various cancer cell lines, act as tumor suppressors, increase apoptosis, and enhance the cytotoxic activity of some anticancer drugs. Some epidemiologic studies show that NSAIDs can reduce the incidence of cancer. Studies on the combined effect of diclofenac sodium with cisplatin in the chemotherapy of malignant melanoma are limited. The aim of this study was to investigate the cytotoxicity of diclofenac sodium alone and combination with cisplatin in G361 human melanoma cancer cell line. Cytotoxicity was determined using the MTT ((3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)- 2,5-

diphenyltetrazolium bromide)) method. The CompuSyn software (v.1.0.), which is based on the Chou-Talalay method, was used to determine the synergistic effect. According to the study results, the IC₅₀ value was 446.4 μ M for diclofenac sodium and 91.7 μ M for cisplatin in G361 cells after 24 hours of incubation. It was found that diclofenac sodium at relatively low concentrations (IC₅₀/2 = 223.2 μ M) did not affect the proliferation of cells treated with both the IC₅₀ and IC₅₀/2 of cisplatin ($p > 0.05$). In addition, diclofenac sodium was found to enhance the antiproliferative effect of cisplatin at higher concentrations (IC₅₀ and IC₅₀x2) ($p < 0.05$). The combination index values were greater than 1 in cells treated with a relatively low dose of diclofenac sodium (IC₅₀/2) and less than 1 in all other combination groups. In conclusion, our results indicate that diclofenac sodium can synergistically enhance the cytotoxic activity of cisplatin in G361 malignant melanoma cells in vitro. Further studies are needed to determine the possible molecular mechanisms underlying the combined synergistic cytotoxic effect.

Keywords: Cisplatin, Diclofenac Sodium, Melanoma, MTT



Makale id= 63

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2360-511X>

| 42

Karbamazepinin Kapsaisin İle İndüklenen Ağrı Modelindeki Etkilerine Cb2 Reseptörlerinin Katkısı

Prof.Dr. Nurcan Bektaş Türkmen¹, Dr. Öğretim Üyesi Feyza Alyu Altınok¹, Dr. Öğretim Üyesi Hazal Eken², Prof.Dr. Rana Arslan¹

¹Anadolu Üniversitesi

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Hazal Eken

Özet: TRP kanallarının ağrı iletimi ve enflamatuar süreçlerde rol oynamaktadır ve aşırı aktivitesi mekanik allodini ve termal hiperaljeziye neden olmaktadır. Çeşitli TRP alt tiplerinin endokannabinoid sistem aracılı analjezinin hedefi olduğuna dair kanıtlar artmaktadır. Ayrıca nöropatik ağrı tedavisinde kullanılan antiepileptik ilaçların inflammatuar ağrıya karşı etkili olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada, TRPV1 agonisti kapsaisin ile indüklenen ağrı modelinde karbamazepinin analjezik etki mekanizmasında kannabinoid CB2 reseptörlerinin rolünün aydınlatması amaçlanmıştır. 20 µg kapsaisin i.pl. enjeksiyonu ile inflammatuar ağrı indüklenmiştir. Kapsaisin enjeksiyonundan 15 dakika önce karbamazepin (140 µg/paw i.pl.) ve AM630 (25 µg/paw i.pl.) birlikte uygulaması yapılmıştır. Mekanik allodiniyi değerlendirmek için elektronik von-Frey aparatı kullanılmış ve ağrı eşikleri 15, 30, 60, 90, 120, 150 ve 180. dakikalarda kaydedilmiştir; termal hiperaljezi Hargraves testi ile ölçülmüş ve termal geri çekme eşikleri ilaç enjeksiyonlarını takiben 15, 30, 45 ve 60. dakikalarda kaydedilmiştir. Karbamazepin tüm ölçüm zamanlarında termal ve mekanik geri çekme eşiklerini önemli ölçüde artırmıştır. AM630, karbamazepinin antiallodinik etkilerini tüm ölçüm zamanlarında anlamlı olarak tersine çevirirken, antihiperaljezik etkiyi yalnızca 15 ve 30. dakikalarda anlamlı ölçüde tersine çevirmiştir. Bu çalışmanın sonuçları karbamazepinin etki mekanizmalarının TRPV1-kanabinoid yolağı ile ilişkili olduğunu ve endokannabinoid seviyelerini değiştirerek TRPV1 kanallarının duyarsızlaştırılmasına katkıda bulunabileceğini düşündürmektedir. Bu çalışma Anadolu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından AUBAP 1905S073 ve AUBAP 1705S429 numaralı projeler ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cb2 Reseptörler, Karbamazepin, Trp Kanalları

Contribution of Cb2 Receptors to the Effects of Carbamazepine in Capsaicin-Induced Pain Model

Abstract: TRP channels are involved in pain pathways and inflammatory processes and overactivity of TRP channels causes mechanical allodynia and thermal hyperalgesia. There is increasing evidence that various TRP subtypes are targets of endocannabinoid system-mediated analgesia. In addition, studies are showing that antiepileptic drugs, which are widely used in the treatment of neuropathic pain, are effective against inflammatory pain. In this study, we aimed to elucidate the role of cannabinoid CB2 receptors in the analgesic mechanism of action of carbamazepine in a TRPV1 agonist capsaicin-induced

pain model. The inflammatory pain was induced by i.pl. injection of 20 µg capsaicin. Carbamazepine (140 µg/paw i.pl.) and AM630 (25 µg/paw i.pl.) were administered together 15 min before the capsaicin injection. Electronic von-Frey apparatus was used to evaluate mechanical allodynia and pain thresholds were recorded at 15, 30, 60, 90, 120, 150 and 180 minutes; thermal hyperalgesia was measured by Hargraves test and thermal withdrawal thresholds were recorded at 15, 30, 45 and 60 minutes following the drug injections. Carbamazepine significantly increased the thermal and mechanical withdrawal thresholds at all measurement times. AM630 significantly reversed the antiallodynic effects of carbamazepine at all measurement times, whereas it significantly reversed the antihyperalgesic effect only at 15 and 30 minutes. The results of this study suggests that the mechanisms of action of carbamazepine are related to the TRPV1-cannabinoid pathway and may contribute to desensitization of TRPV1 channels by altering endocannabinoid levels. This study was supported by Anadolu University Scientific Research Projects Coordination Unit project number AUBAP 1905S073 and AUBAP 1705S429.

Keywords: Cb2 Receptors, Carbamazepine, Trp Channels



Makale id= 12

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

| 44

Klinik Örneklerden İzole Edilen Klebsiella Pneumoniae Suşlarında Ctx-M-1, Tem-1 ve Shv-1 Genlerinin Prevalansı

Doç.Dr. Ömer Akgül¹

¹Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzüncü Yıl University, VAN, Turkey

Özet: Klebsiella pneumoniae dahil olmak üzere geniş spektrumlu β -laktamaz (ESBL) üreten Gram negatif bakterilerin neden olduğu enfeksiyonlar, yüksek morbidite ve mortaliteyle tüm dünyada artmaktadır. Bu çalışmanın amacı klinik örneklerden izole edilen CTX-M-1, TEM-1 ve SHV-1 ESBL enzim genlerini kodlayan K. Pneumoniae'nin prevalansını belirlemektir. Toplam 500 Entrobacteriaceae izolatu toplandı ve geleneksel kültür ve biyokimyasal testler kullanılarak tanımlandı. Antibiyotik duyarlılık testi CLSI kılavuzuna göre disk difüzyon yöntemiyle yapıldı. ESBL'lerin taranması Kombinasyon Disk Yöntemi kullanılarak yapıldı. SHV-1, TEM-1 ve CTX-M-1 genlerini standart protokole göre tespit etmek için PCR tekniği kullanıldı. Test edilen 500 Entrobacteriaceae izolatının 55'i (%11) K. Pneumoniae olarak tanımlandı ve bunların 26'sının (%47,27) ESBL pozitifliği gösterdiği ortaya konuldu. ESBL pozitifleri en yüksek direnci amoksisilin-klavulanik asit (%100) gösterdi, bunu amoksisilin (%97,89) ve ampisilin (%96,36) izledi. İmipenem ve meropenem, ESBL üreten K. Pneumoniae'ye karşı en yüksek antibakteriyel aktiviteyi gösterdi. PCR sonuçlarına göre ESBL pozitif izolatlarda SHV-1, TEM-1 ve CTX-M-1 genlerinin prevalansı sırasıyla 12 (%46,15), 9 (%34,61) ve 7 (%26,92) olarak belirlendi. TEM-1 ve SHV-1 eş zamanlı olarak dört izolatta (%15,38) görüldü. Sonuç olarak, bu çalışmada ESBL üreten K. Pneumoniae'nin oranı %47,27 idi; bu, hastanemizde birçok antibiyotik sınıfına karşı direncin yaygın olduğunu ve tedavi seçeneklerinin sınırlı olmasına yol açtığını göstermektedir. Bu organizmaların neden olduğu enfeksiyonların yönetimi zor olduğundan, yayılmalarını önlemek ve azaltmak için bu tür suşların yakından kontrol edilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: K. Pneumoniae, Ctx-M-1, Tem-1, Shv-1

Makale id= 27

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3439-7803

| 45

Lipopolisakkarit ile Farelerde Oluşturulan Sepsis Modelinde Nitrozatif Stres Aracılıklı Enflamatuvar Kardiyorenal Zedelenme ve Mortaliteye Rıpk1/rıpk3/mlkl Nekrozomu Katkıda Bulunmaktadır

Prof.Dr. Bahar Tunçtan¹ , Ma.St. Muhammed Ahmed-Reda Elosman¹ , Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şeno² , Ma.St. Elif İkiz¹ , Prof.Dr. Tuba Kara¹

¹Mersin Üniversitesi

²Tarsus Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammed Ahmed-Reda Elosman

Özet: Bu çalışmada, lipopolisakkarit (LPS) ile farelerde oluşturulan sepsis modelinde seçici reseptör ile etkileşen serin/treonin protein kinaz (receptor-interacting serine/threonine-protein kinase; RIPK) 1 inhibitörü nekrostatin (necrostatin; Nec)-1s kullanılarak RIPK1/RIPK3/karışık kökenli kinaz benzeri psödokinaz (mixed lineage kinase domain-like pseudokinase; MLKL) nekrozomunun nitrozatif stres aracılıklı enflamatuvar kardiyorenal zedelenme ve mortaliteye katkısı araştırılmıştır. Deneyler intraperitoneal yoldan serum fizyolojik (SF) ve/veya LPS (10 mg/kg) ile birlikte dimetil sülfoksit (DMSO) veya Nec-1s (0.01 mg/kg) uygulanan fareler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Maddelerin uygulanmasından 6 saat sonra ötanazi yapılmasının ardından kanlar alınmış, kalpler ve böbrekler izole edilmişlerdir. Ayrıca, maddelerin enjeksiyonundan itibaren her 6 saatte bir 96 saat süreyle mortalite gözlenmiştir. Kanlardan hazırlanan serumlarda miyeloperoksidaz (MPO), indüklenebilir nitrik oksit sentaz (iNOS), kreatinin kinaz-MB (KK-MB), kreatinin ve high-mobility-group-box (HMGB) 1 düzeyleri uygun kitler kullanılarak enzyme-linked immunosorbent assay yöntemi ile ölçülmüştür. Dokularda fosforile olmamış/fosforile RIPK1, RIPK3, MLKL, HMGB1, iNOS, nitrotirozin, gp91phox ve p47phox proteinlerinin ekspresyonu immunoblotting yöntemi ile ölçülmüştür. Dokularda enflamatuvar ve nekrotik değişikliklerin belirlenmesi amacıyla histopatolojik çalışmalar yapılmıştır. LPS uygulanan farelerin serumlarında MPO, iNOS, KK-MB, kreatinin ve HMGB1 düzeylerinin yanı sıra, dokularında RIPK1, RIPK3 ve MLKL etkinliği ile HMGB1, iNOS, nitrotirozin, gp91phox ve p47phox ekspresyonu ile histopatolojik değişikliklere ilişkin puanlar artmıştır. Nec-1s LPS'nin neden olduğu bu değişikliklerde azalmaya neden olmuştur. Farelere LPS uygulanmasının ardından 24., 36. Ve 48. Saatlerde sırası ile %10, %50 ve %60 oranında mortalite gözlenmiştir. LPS ile birlikte Nec-1s uygulanan grupta ise, 18., 30. Ve 42. Saatlerde mortalite oranları sırasıyla %60, %90 ve %100 olarak bulunmuştur. Bulgularımız, LPS'nin neden olduğu nitrozatif stres aracılıklı enflamatuvar kardiyorenal zedelenme ve mortaliteye RIPK1/RIPK3/MLKL nekrozomunun katkıda bulunduğunu düşündürmüştür. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2023-1-AP3-4860 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit, Sepsis, Mortalite, Nitrozatif Stres, Nekropitoz, Nekrostatin-1s

Rıpk1/rıpk3/mlkl Necrosome Contributes to the Nitrosative Stress-Mediated Cardiorenal Injury in Lipopolysaccharide-Induced Sepsis Model in Mice

Abstract: In this study, the contribution of vascular receptor-interacting serine/threonine-protein kinase (RIPK) 1/RIPK3/mixed lineage kinase domain-like pseudokinase (MLKL) necrosome to the nitrosative stress-mediated cardiorenal injury was investigated using RIPK1 inhibitor, necrostatin (Nec)-1s, in sepsis model induced by lipopolysaccharide (LPS) in mice. Experiments were performed using mice treated intraperitoneally with dimethyl sulfoxide (DMSO) or Nec-1s (0.01 mg/kg) along with saline (SF) and/or LPS (10 mg/kg). Following euthanasia 6 hours after the injection of the agents, blood was taken and hearts and kidneys were isolated. Additionally, mortality was observed every 6 hours for 96 hours from the injection of the agents. Myeloperoxidase (MPO), inducible nitric oxide synthase (iNOS), creatinine kinase-MB (CK-MB), creatinine, and high-mobility-group-box (HMGB) 1 levels in serum prepared from blood were determined by enzyme-linked immunosorbent assay method using appropriate kits. Tissue expression of unphosphorylated/phosphorylated RIPK1, RIPK3, MLKL, HMGB1, iNOS, nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox proteins was measured by immunoblotting method. Histopathological studies were also performed to determine inflammatory and necrotic changes in the tissues. In addition to the levels of MPO, iNOS, CK-MB, creatinine, and HMGB1 in the sera of LPS-treated mice, RIPK1, RIPK3, and MLKL activity and the expression of HMGB1, iNOS, nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox, and scores related to histopathological changes were increased in their tissues. Nec-1s attenuated the LPS-induced changes. Following LPS injection into mice, mortality rates of 10%, 50%, and 60% were observed at the 24th, 36th, and 48th hours, respectively. In the group injected Nec-1s together with LPS, mortality rates were found to be 60%, 90%, and 100% at the 18th, 30th, and 42nd hours, respectively. Our findings suggest that RIPK1/RIPK3/MLKL necrosome contributes to LPS-induced nitrosative stress-mediated inflammatory cardiorenal injury and mortality. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2023-1-AP3-4860).

Keywords: Lipopolysaccharide, Sepsis, Mortality, Nitrosative Stress, Necroptosis, Necrostatin-1s

Makale id= 28

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0703-2884

| 47

Lipopolisakkarit ile Sıçanlarda Oluşturulan Septik Şok Modelinde Nitrik Oksit Aracılıklı Hipotansiyona Ürotensin-1ı Reseptörü Katkıda Bulunmaktadır

Ma.St. Muhammed Ahmed-Reda Elosman¹, Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol², Ma.St. Elif İkiz¹, Prof.Dr. Bahar Tunçtan¹

¹Mersin Üniversitesi

²Tarsus Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammed Ahmed-Reda Elosman

Özet: Bu çalışmada, sıçanlarda lipopolisakkarit (LPS) ile oluşturulan septik şok modelinde, ürotensin (urotensin; U)-II reseptörü (UT)'nin nitrik oksit (NO) aracılıklı hipotansiyona katkısının araştırılması amaçlanmıştır. Bu amaçla gerçekleştirilen çalışmalarda, sıçana seçici peptid yapısında bir UT antagonisti olan SB-710411 kullanılmıştır. Deneylerde kullanılan sıçanlar 6 gruba ayrılmıştır: (1) Serum fizyolojik (SF) (4 ml/kg; intraperitoneal [i.p.]) (kontrol grubu), (2) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.) (septik şok grubu), (3) SF (4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.01 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.), (4) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.0001 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.), (5) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.001 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.) ve (6) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.01 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.). SB-710411, SF veya LPS enjeksiyonundan 1 saat sonra uygulanmıştır. SF veya LPS uygulanmasından önce ve 1, 2, 3 ve 4 saat sonra ortalama arter basıncı (OAB) ve kalp hızı (KH) kayıtları alınmıştır. SF veya LPS enjeksiyonundan 4 saat sonra OAB ve KH ölçümlerinin alınmasının ardından, anestezi edilen sıçanlardan kan alınmıştır. Kanlardan ayrılan serum örneklerinde U-II düzeylerinin ölçülmesi için enzyim-linked immunosorbent assay kiti kullanılmıştır. Serum nitrit düzeyleri diazotizasyon yöntemi ile ölçülmüştür. Sıçanlara LPS enjeksiyonundan 4 saat sonra OAB 44 mm/Hg azalmış, KH 130 atım/dakika artmıştır. LPS uygulanan sıçanların serumlarında U-II ve nitrit düzeyleri artmıştır. SB-710411 (0.01 mg/kg), serum nitrit düzeyindeki artma dışında, LPS'nin neden olduğu bu değişiklikleri önlemiştir. Bu bulgular, LPS ile sıçanlarda oluşturulan septik şok modelinde, NO aracılıklı hipotansiyona UT'nin katkıda bulunabileceğini düşündürmüştür. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2023-2-TP2-4926 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

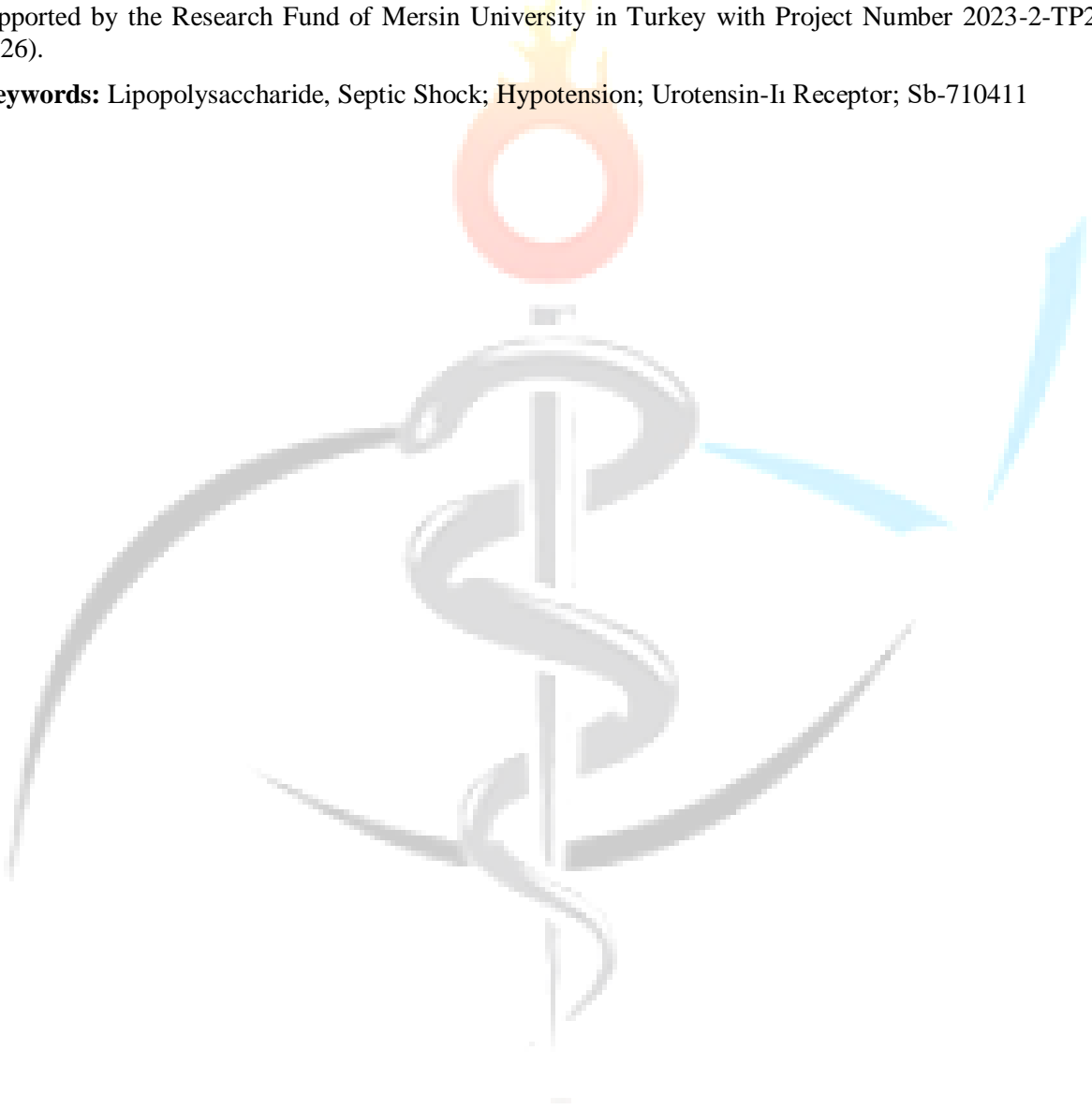
Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit, Septik Şok, Hipotansiyon, Ürotensin-1ı Reseptörü, Sb-710411

Urotensin-1ı Receptor Contributes to the Nitric Oxide-Mediated Hypotension in Lipopolysaccharide-Induced Septic Shock Model in Rats

Abstract: In this study, the contribution of urotensin (U)-II receptor (UT) to nitric oxide (NO)-mediated hypotension in the septic shock model induced by LPS in rats was investigated. In the studies to be carried out for this purpose, SB-710411, a UT antagonist in rat-selective peptide structure, was used. The rats used in the experiments were divided into 6 groups: (1) Saline (4 ml/kg; intraperitoneal [i.p.]) (control group), (2) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.) (septic shock group), (3) saline (4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.01 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.), (4) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.0001 mg/kg; 4

ml/kg; i.p.), (5) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.001 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.), and (6) LPS (10 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.)+SB-710411 (0.01 mg/kg; 4 ml/kg; i.p.). SB-710411 was administered 1 hour after an injection of SF or LPS. Mean arterial pressure (MAP) and heart rate (HR) were recorded from rats that received either saline or LPS before and after 1, 2, 3, and 4 hours. Blood was collected from anesthetized rats after MAP and HR measurements were taken 4 hours after SF or LPS injection. U-II levels in serum samples separated from blood were measured using an enzyme-linked immunosorbent assay kit. Serum nitrite levels were measured by the diazotization method. MAP decreased by 44 mmHg, and HR increased by 130 beats/minute 4 hours after LPS injection. U-II and nitrite levels were also increased in the serum of rats administered LPS. SB-710411 (0.01 mg/kg) prevented these LPS-induced changes, except for the increase in serum nitrite level. These findings suggested that UT may contribute to the NO-mediated hypotension in the LPS-induced septic shock model in rats. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2023-2-TP2-4926).

Keywords: Lipopolysaccharide, Septic Shock; Hypotension; Urotensin-I₁ Receptor; Sb-710411



Makale id= 136

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1029-6998

| 49

Moleküler Doking Yöntemi İle Bileşik B'nin Potansiyel Anti-Alzheimer Özelliklerinin İncelenmesi

Doç.Dr. Begüm Evranos Aksöz¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Kimya Anabilim Dalı

Özet: Alzheimer hastalığında amiloid β (A β) proteinleri beyinde birikerek beyin fonksiyonlarında sorunlara neden olmaktadır. Anjiyotensin dönüştürücü enzim (ACE), bu amiloid proteinleri parçaladığından ACE' deki azalma amiloid plak birikimini ve Alzheimer hastalığı riskini artırır. Alzheimer hastalığında β -amiloid öncü protein parçalayıcı enzim-1 (BACE-1) 'in konsantrasyonu ve aktivitesi artar. BACE-1 inhibisyonu, Alzheimer hastalığının erken evrelerinde amiloid plak oluşumunu azaltabildiği için Alzheimer hastalığında önemli hedeflerden biridir. Standart olarak donepezil ve rivastigminin seçildiği bu çalışmada, bileşik B [N'-((1E,2E)-1-(4-florofenil)-3-(p-tolil)aliliden) furan-2-karbohidrazid] ACE (PDB ID: 1O86) ve BACE1 (PDB ID: 4DJU) enzimleri üzerinde moleküler docking yöntemi kullanılarak test edilmiştir. B bileşiğinin ACE için bağlanma enerjisi -9,3 kcal/mol, BACE-1 için bağlanma enerjisi -9,0 kcal/mol olarak bulunmuştur. Rivastigmin ve donepezilin ACE için bağlanma enerjileri sırasıyla -6,7 kcal/mol ve -9,1 kcal/mol olarak bulunurken, BACE-1 için bağlanma enerjileri sırasıyla -6,8 kcal/mol ve -8,8 kcal/mol olarak bulunmuştur. Bileşik B, her iki enzime de yüksek bağlanma enerjisiyle bağlandığından, bu bileşiğin in vitro ve in vivo deneylerde de hedeflerle iyi etkileşim göstermesi beklenmektedir. Bu nedenle B bileşiği Alzheimer hastalığı tedavisinde umut verici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Ace, Bace-1, Moleküler Docking

Investigation of Potential Anti-Alzheimer Properties of Compound B by Molecular Docking Method

Abstract: In Alzheimer's disease, amyloid β (A β) proteins accumulate in the brain and cause problems in brain functions. Because Angiotensin-Converting Enzyme (ACE) breaks down these amyloid proteins, a decrease in ACE increases amyloid plaque accumulation and the risk of Alzheimer's disease. The concentration and activity of β -amyloid precursor protein-cleaving enzyme-1 (BACE-1) increases in Alzheimer's disease. BACE-1 inhibition is one of the important targets in Alzheimer's disease as it can reduce amyloid plaque formation in the early stages of Alzheimer's disease. In this study, where donepezil and rivastigmine were chosen as standards, compound B [N'-((1E,2E)-1-(4-fluorophenyl)-3-(p-tolyl)allylidene) furan-2-carbohydrazide] was tested against ACE (PDB ID: 1O86) and BACE-1 (PDB ID: 4DJU) enzymes using the molecular docking method. The binding energy of compound B for ACE was found to be -9.3 kcal/mol, and the binding energy for BACE-1 was -9.0 kcal/mol. While the binding energies of rivastigmine and donepezil for ACE were found to be -6.7 kcal/mol and -9.1 kcal/mol, respectively, the binding energies for BACE-1 were found to be -6.8 kcal/mol and -8.8 kcal/mol, respectively. Since compound B binds to both enzymes with high binding energy, this

compound is expected to interact well with the targets in in vitro and in vivo experiments. Therefore, compound B may be promising in the treatment of Alzheimer's disease.

Keywords: Alzheimer's Disease, Ace, Bace-1, Molecular Docking



Makale id= 119

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9925-2387

| 51

**Nazal Uygulamalar İçin Metaklopramid Hcl'nin Prolipozom Formülasyonları:
Karakterizasyon ve In-Vitro Değerlendirmeler**

Dr. Meltem Macit¹, Prof.Dr. Çetin Taş¹
¹Yeditepe Üniversitesi

*Corresponding author: Meltem Macit

Özet: Prolipozomlar, taşıyıcı aracılı ilaç dağıtım sistemlerinin yeni formudur. Bunlar kuru ve serbest akışlı granüler parçacıklardır ve vücuttaki biyolojik sıvılarla temas ettiğinde veya hidratlandığında lipozomal dispersiyon oluşturan ama küresel malzemeler değildirler. Bu çalışmanın temel amacı, metoklopramid HCl'nin nazal uygulama yoluna yönelik lipozomal formülasyonunun in-vitro salım çalışmalarını yürütmektir. İlk olarak fosfolipit, MTC ve kolesterolün alkol içerisinde çözülmesiyle prolipozom formülasyonları hazırlandı. Daha sonra karışım 55°C'ye ısıtıldı. Daha sonra elenmiş D+ sorbitol, ultrasonik koşullar altında karışıma yavaş yavaş ilave edildi. Alkolün rotari evaporatörle buharlaştırılması işlemi, granüllerin balon duvarından kazınması ve tekrar elenmesi izledi. Son olarak karakterizasyon ve in-vitro salım çalışması gerçekleştirildi. Bu çalışmalar sonucunda ortalama büyüklük, PDI ve zeta potansiyeli sırasıyla 153,4±0,24, 0,110 ve -46,3±14,7 olarak bulunmuştur. Prolipozom formülasyonu MTC'yi %76,3 olarak hapsedti. SEM görüntüleri bulgularına göre parçacıkların bir kısmı küresel şekle sahip değildi. in-vitro salım çalışmasında burun sıvısıyla karıştırılan MTC yüklenmiş prolipozomlar maksimum ilaç miktarını 90 dakikada pH 7,4'te salındı.

Anahtar Kelimeler: Prolipozom, Mtc, İn-Vitro Salım, Nazal Uygulamalar

Proliposome Formulations of Metaclopramide Hcl for Nasal Applications: Characterization and In-Vitro Evaluations

Abstract: The proliposomes are novel form of carrier-mediated drug delivery systems. They are dry and free-flowing granular particles and they are not spherical materials that form liposomal dispersion when hydrated or in touch with biological fluids in the body. The main objective of this study was to carry out the in-vitro release studies of liposomal formulation of metoclopramide HCl for nasal administration route. Firstly, the proliposome formulations were prepared by dissolving phospholipid, MTC, cholesterol in alcohol. Then, the mixture was heated to 55°C. After that, the sieved D+ sorbitol was slowly added to the mixture under ultrasonic condition. Evaporation process of alcohol by rotary evaporator was followed by the scrapping of the granules from the round bottom flask wall and sieving of them again. At last, the characterization and in-vitro release study were performed. As a result of these studies, the average size, PDI and zeta potential were found 153.4±0.24, 0.110 and -46.3±14.7, respectively. The proliposome formulation entrapped the MTC as 76.3%. According to the SEM images findings, some of the particles did not have spherical shape. In the in-vitro release study, MTC loaded proliposomes mixed with nasal fluid released the maximum amount of drug in 90 minutes at pH 7.4.

Keywords: Proliposome, Mtc, İn-Vitro Release, Nasal Administrations

Makale id= 115

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0923-2097

| 52

Üçüncü Basamak Bir Hastanede Seftazidim/avibaktam Kullanımı Sırasında Mortalite Oranının Araştırılması

Dr. Azimet Yalçın Buğdaycı¹, Dr. Ersin Güner¹, Ecz. Mustafa Ülgey¹
¹Konya Numune Hastanesi

*Corresponding author: Azimet Yalçın Buğdaycı

Özet: Konu: Seftazidime-avibaktam (CAZ-AVI), 2019 yılında Türkiye’de ruhsat almış bir sefalosporin/β-laktamaz inhibitörü kombinasyonudur. CAZ-AVI, karbapenem dirençli enterobakterlere ve *Pseudomonas aeruginosa*’ya karşı aktiviteye sahiptir. Amaç: Bu retrospektif çalışma ile Türkiye’de üçüncü basamak bir hastanede yoğun bakım ünitesinde yatan hastalarda CAZ-AVI kullanımını sırasındaki mortalite oranının araştırılması amaçlanmaktadır. Yöntem: Ocak 2024 ve Mayıs 2024 tarihleri arasında karbapeneme ve 3.kuşak sefalosporinlere karşı dirençli, CAZ-AVI’ye duyarlı enfeksiyonların tedavisinde CAZ-AVI kullanan hastaların tespiti hastane bilgi yönetim sistemi üzerinden gerçekleştirilmiştir. 14 günlük tedavi süresindeki mortalite oranı tespit edilmiştir. Bulgular: 63 hasta ile başlanan çalışmada tedaviye başlandıktan sonraki üç gün içerisinde ölen 11 hasta çalışmadan hariç tutulmuştur. Çalışmaya 28’i erkek (yaş ortalaması 74) ve 24’ü kadın (yaş ortalaması 76) olmak üzere toplam 52 hasta (yaş ortalaması 75) ile devam edilmiştir. Çalışma sonucunda mortalite oranı erkeklerde %35,71, kadınlarda %29,16 ve toplamda %32,69 olarak hesaplanmıştır. Sonuç: Çoklu ilaca dirençli gram negatif enfeksiyonların tedavisinde kullanılan CAZ-AVI kombinasyonu ile belirlenen mortalite oranı tedavinin etkinliği açısından umut verici olup ileriki çalışmalar ile desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ceftazidime/avibactam, Üçüncü Basamak Hastane, Retrospektif, Mortalite Oranı.

Investigation of Mortality Rate During the Use of Ceftazidime/avibactam in a Tertiary Hospital

Abstract: Background: Ceftazidime-avibactam (CAZ-AVI) is a cephalosporin/β-lactamase inhibitor combination licensed in Türkiye in 2019. CAZ-AVI demonstrates activity against carbapenem-resistant enterobacteria and *Pseudomonas aeruginosa*. Purpose: This retrospective study aims to investigate the mortality rate during the use of CAZ-AVI in patients hospitalized in the intensive care unit of a tertiary hospital in Turkey. Methods: Between January 2024 and May 2024, patients using CAZ-AVI for the treatment of CAZ-AVI-sensitive infections which are resistant to carbapenems and third generation cephalosporins were identified through the hospital information management system. The mortality rate during the 14-day treatment period was determined. Results: The study started with 63 patients, and 11 patients who died within three days after starting treatment were excluded from the study. The study continued with a total of 52 patients (mean age 75), 28 of whom were male (mean age 74) and 24 were female (mean age 76). As a result of the study, the mortality rate was calculated as 35.71% for men, 29.16% for women and 32.69% in total. Conclusion: The mortality rate determined by the CAZ-AVI

combination used in the treatment of multidrug-resistant gram-negative infections is promising in terms of the effectiveness of the treatment and should be supported by further studies.

Keywords: Ceftazidime/avibactam, Tertiary Hospital, Retrospective, Mortality Rate.



Makale id= 100

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2222-8789

| 54

Üzüm (Vitis Vinifera) Çekirdeği Yağı, Ginkgo Biloba Ekstresi, Camellia Sinensis Ekstresi, Kafein ve Lavanta Uçucu Yağı İçeren Nanoemülsiyon Bazlı Jel Formülasyonu Geliştirilmesi

Araştırmacı Tuba Aydın¹, Dr. Öğretim Üyesi Afife Büşra Uğur Kaplan¹
¹Atatürk Üniversitesi

*Corresponding author: Afife Büşra UĞUR KAPLAN

Özet: Çalışmamızın amacı üzüm (Vitis vinifera) çekirdeği yağı, Ginkgo biloba ekstresi, Camellia sinensis ekstresi, kafein ve lavanta uçucu yağı içeren ve yaşlanma karşıtı bakımda kullanılabilecek nanoemülsiyon bazlı jel formülasyonunun geliştirilmesidir. Nanoemülsiyonlar, daha uzun vadeli stabilite sağlama ve çözünürlüğü ve etkinliği artırma potansiyeliyle bitki ekstraktları ve aktif bileşenler için üstün sistemlerdir. Çalışmamızda Yağ fazı olarak üzüm çekirdeği yağı, lavanta yağı, Span 80, Labrafac Lipophile WL1349, Ginkgo biloba metanol ekstresi ve su fazı olarak kafein, Kolliphor RH40, Pluronic F127 ve yeşil çay sulu ekstresi kullanılmıştır. Öncelikle konvansiyonel emülsiyon hazırlanmış, ardından ultraturax (27500 rpm, 4 dk) ve ultrasonik prob (%65 güç, 16 dk) kullanılarak damlacıklar nano-boyuta indirilmiştir. Hazırlanan nanoemülsiyon formülasyonunun damlacık boyutu, PDI ve zeta potansiyel değerleri sırasıyla 202.41±22.08 nm, 0.293±0.038 ve -31.89±1.28 mV bulunmuştur. Nanoemülsiyon bazlı jel formülasyonunun hazırlanması için nanoemülsiyon formülasyonuna %2 NaCMC ilave edilmiş ve manyetik karıştırıcıda gece boyu karıştırılmıştır. Nanoemülsiyon bazlı jelin pH'sı 5.68±0.04 olarak belirlenmiş ve cilde uygulamaya uygun bulunmuştur. Ayrıca nanoemülsiyon bazlı jel formülasyonunun topikal uygulama için önemli olan psödoplastik akış gösterdiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak yaşlanma karşıtı bakım için nanoemülsiyon bazlı jel formülasyonu başarıyla hazırlanmış ve karakterize edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nanoemülsiyon, Nanoemülsiyon-Bazlı Jel, Yaşlanma Karşıtı Bakım

Development of Nanoemulsion Based Gel Formulation Containing Grape (Vitis Vinifera) Seed Oil, Ginkgo Biloba Extract, Camellia Sinensis Extract, Caffeine and Lavender Essential Oil

Abstract: The aim of our study is to develop a nanoemulsion-based gel formulation containing grape seed oil (Vitis vinifera), ginkgo biloba extract, camellia sinensis extract, caffeine and lavender essential oil for use in anti-aging skin care. Nanoemulsions, with their potential to provide greater long-term stability and increase solubility and efficacy, are superior systems for plant extracts and active substances. In our study, grape seed oil, lavender oil, Span 80, Labrafac Lipophile WL1349, Ginkgo biloba methanol extract were used as the oil phase, and caffeine, Kolliphor RH40, Pluronic F127 and green tea aqueous extract were used as the aqueous phase. Firstly, conventional emulsion was prepared, then the droplets were reduced to nano-size using ultraturax (27500 rpm, 4 min) and ultrasonic probe (65% power, 16 min). The droplet size, PDI and zeta potential values of the prepared nanoemulsion formulation were found to be 202.41±22.08 nm, 0.293 ± 0.038 and -31.89 ± 1.28 mV, respectively. For

the preparation of the nanoemulsion-based gel formulation, 2% NaCMC was added to the nanoemulsion formulation and mixed overnight using a magnetic stirrer. The pH of the nanoemulsion-based gel was determined to be 5.68 ± 0.04 and found suitable to apply to skin. Additionally, the nanoemulsion-based gel formulation was found to exhibit pseudoplastic flow, which is important for topical application. In conclusion, nanoemulsion-based gel formulation for anti-aging care was successfully prepared and characterized.

Keywords: Anti-Aging Care, Nanoemulsion, Nanoemulsion-Based Gel



Makale id= 62

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2360-511X>

| 56

Yeni Metilsülfonil Grubu İçeren Bileşiklerin Cox Enzimleri Üzerindeki Etkilerinin İn Vivo Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi Hazal Eken¹, Dr. Öğretim Üyesi Jale Akgöl¹, Arş.Gör. Berkant Kurban¹, Doç.Dr. Derya Osmaniye²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²Anadolu Üniversitesi

*Corresponding author: Hazal Eken

Özet: Ağrı yönetimi günümüzde hala önemini koruyan sorunlar arasında yer almaktadır ve ağrı tedavisinde kullanılan non-steroidal antiinflamatuar ilaçlar (NSAİİ'ler), opioidler, trisiklik antidepresanlar ve antikonvülzanlar gibi analjezik ajanlar çeşitli yan etkilere sebep olmaktadır. Bu nedenle, ağrı tedavisi için yeni, güvenli ve etki gücü yüksek ilaçlara ihtiyaç duyulmaktadır. Teknolojik yöntemlerin gelişimi ile kimyasal moleküllerin sentezi daha hızlı ve kolay bir yöntem olarak tercih edilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada, inflamatuvar mediyatörlerin sentezinden sorumlu olan siklooksijenaz (COX) enzimleri üzerinde güçlü inhibitör etkilerinin olduğu gösterilmiş olan "metilsülfonil grubu" içeren yeni bileşikler sentezlenmiş ve kimyasal yapıları 1H-NMR, 13C-NMR ve kütle spektrometresi ile aydınlatılmıştır. Santral analjezik etkileri sıcak plaka ve kuyruk daldırma testleri ile periferik analjezik etkileri asetik asitle indüklenen kıvranma testi ile değerlendirilmiş ve pozitif kontrol olarak Selekoksisib (20 mg/kg) kullanılmıştır. 3b, 3c, 3e, 3f, 3g, 3h, 3i, 3j, 3l, 3m (20 mg/kg), sıcak plaka testinde maksimum olası etkiyi (% MPE) kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde yükseltmiştir. 3b-3j ve 3l-3m (20 mg/kg) kuyruk daldırma testinde % MPE kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde yükseltmiştir ve asetik asitle indüklenen kıvranma testinde kıvranma sayılarını anlamlı seviyede düşürmüştür. Elde edilen veriler, sentezlenen bileşiklerin santral ve periferik analjezik etki potansiyelini desteklemektedir. Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 22.GENEL.006 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Siklooksijenaz, Metilsülfonil, Antinosiseptif Etki, Antiinflamatuar Etki

In Vivo Evaluation of the Effects of Novel Methylsulfonyl Group-Containing Compounds On Cox Enzymes

Abstract: Pain management is among the problems that still remain important today and analgesic agents such as non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs), opioids, tricyclic antidepressants, and anticonvulsants used in pain treatment cause various side effects. Therefore, new, safe, and highly effective drugs are needed for pain treatment. With the development of technological methods, the synthesis of chemical molecules has begun to be preferred as a faster and easier method. In this study, new compounds containing the "methylsulfonyl group" which have been shown to have strong inhibitory effects on cyclooxygenase (COX) enzymes responsible for the synthesis of inflammatory mediators, were synthesized, and their chemical structures were elucidated by 1H-NMR, 13C-NMR,

and mass spectrometry. The central analgesic effect of the compounds was evaluated by hot plate and tail immersion tests and the peripheral analgesic effect was evaluated by acetic acid-induced writhing test and celecoxib (20 mg/kg) was used as a positive control. 3b, 3c, 3e, 3f, 3g, 3h, 3i, 3j, 3l, 3m (20 mg/kg) significantly increased the maximum possible effect (% MPE) in the hot plate test compared to the control group. 3b-3j and 3l-3m (20 mg/kg) significantly increased % MPE in the tail-immersion test compared to the control group and significantly decreased the number of writhings in the acetic acid-induced writhing test. The results of this study indicate that the synthesized compounds containing methylsulfonyl group have central and peripheral analgesic effects. This study was supported by Afyonkarahisar Health Sciences University Scientific Research Projects Coordination Unit project number 22.GENEL.006.

Keywords: Cyclooxygenase, Methylsulfonyl, Antinociceptive Effect, Antiinflammatory Effect



Makale id= 153

Poster Sunum

ORCID ID:

| 58

Parity Influences the Hierarchical Structure of Grazing Blackbelly Ewes

Dr Ethel Caterina García Y González¹, Dr Maricela Ruiz-Ortega², Dr Aurora Matilde Guevara-Arroyo¹, Dr Fernando Torres-Agatón¹, Dr Julio César Gómez-Vargas³, Dr José Manuel Robles-Robles⁴, Dr José Del Carmen Rodríguez-Castillo⁴, Dr José Luis Ponce-Covarrubias¹

¹Escuela Superior de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 3, Universidad Autónoma de Guerrero (UAGro), Técuapan de Galeana, Guerrero, México

²Instituto de Ciencias Agropecuarias, Universidad Autónoma del Estado de Hidalgo, Tulancingo de Bravo, Hidalgo, México

³Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 1, Maestría en Ciencias de la Producción Animal, Universidad Autónoma de Guerrero, Ciudad Altamirano, Guerrero, México

⁴Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia, Benemérita Universidad Autónoma de Puebla, Tecamachalco, Puebla, México

*Corresponding author: José Luis Ponce-Covarrubias

Özet: The social hierarchy was evaluated in 20 ewes (multiparous and primiparous; 10/group) under grazing conditions in the tropics of Guerrero, Mexico. For one hour a day for 15 days, the behaviors were measured: pushing, hitting, kicking, bumping, fleeing, threatening, chasing and evading. With these, the success index in each ewe was calculated (SI: 0 to 1) and the social rank (SR; 0 to 0.33 low SR, 0.34 to 0.66 medium SR and 0.67 to 1.0 high SR). The aggressiveness index (Ag) was also obtained, based on the role that each ewe plays within the flock, individually and socially. Social Ag of ewes was considered high (they dominate >50% of their conspecifics), medium (they dominate between 10 and 49% of their conspecifics) and low (they dominate <10% or none of their conspecifics). In the present study, it was found that 42.86% (6/14), 35.71% (5/14) and 21.43% (3/14) of the ewes were of low, medium and high SR, respectively. In this context, a higher success rate (3.03 U) was shown in primiparous ewes [SR high (1 U), medium (0.59 U) and low (0.67 U)] than in multiparous ewes (2.5 U) [(SR high (1.6 U), medium (0.23 U) and low (0.44 U)]. Regarding individual or social Ag, it was observed that multiparous ewes ID 5 and 7, and primiparous ewes ID 13 and 14 had greater interactions during the behavioral test. Finally, the SI and Ag of the ID 5 multiparous and ID 14 primiparous ewes showed greater activity (60 interactions) and were considered dominant in both behavioral tests. In conclusion, primiparous ewes had higher social rank and were dominant compared to multiparous ewes.

Anahtar Kelimeler: Multiparous Ewes, Primiparous Ewes, Social Behavior, Social Rank, Success Index.

Makale id= 152

Poster Sunum

ORCID ID:

| 59

Prevalence and Intensity of Ectoparasites in Plecostomus Sp. In Three Municipalities of Guerrero, Mexico

Dr Moisés Cipriano Salazar¹ , Dr Ludybed Escobar² , Dr Jaime Olivares Pérez¹ , Dr Sarabia Saúl Rojas Hernández¹

¹Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia de la Universidad Autónoma de Guerrero

²Instituto Tecnológico Ciudad Altamirano

*Corresponding author: Moisés Cipriano Salazar

Abstract: Parasites that exist in different types of fish are the cause of many diseases that occur in a susceptible host. Therefore, it is important to identify parasitic diseases (ectoparasites) in toadfish in order to create a culture of consumption as an aquatic organism of high protein quality. The prevalence and intensity of ectoparasites in toadfish (*Plecostomus* sp.) was experimentally determined in the municipalities of Tierra Caliente in the state of Guerrero, such as Pungarabato, Tlapehuala and Cutzamala de Pinzón in Tierra Caliente, Guerrero, Mexico. Methodologically, the study was carried out in the months of April-July and samples were obtained every 8 days, with a total of 105 organisms. The physical-chemical parameters of the water (temperature and pH) were recorded in each of the samples taken in the Balsas River and Cutzamala (natural habitat), reporting an average temperature of 28 ± 0.81 °C and a pH of 6.8 ± 0.21 . The study determined the presence of five protozoa: *Trichodina* sp, *Ambiphrya* sp, *Epistylis* sp, *Lchthyophthirius multifiliis*, *Amyloodinium ocellatum* and a monogenic *Gyrodactylus* sp. For the three municipalities, no significant differences were found between the number of ectoparasites per organism (parasite load). The most abundant parasite in the hosts was *Trichodina* sp. In the three municipalities. This is attributed to the poor physical and chemical quality of the water, existing contaminants in the water (pesticides, garbage, drainage, etc.), high densities of toadfish populations, etc. Therefore, it is important to constantly monitor the natural habitat of the toadfish to know the behavior of its ectoparasites.

Keywords: Parasites, *Plecostomus* Sp., Protozoa, Ectoparasites

Makale id= 151

Poster Sunum

ORCID ID:

| 60

Use of Azadirachta İndica and Moringa Oleifera in Ruminant Nutrition

Dr Armando Parra García ¹, Lecturer Rosalinda González Ramírez¹

¹Dirección General de Educación Tecnológica Industrial

*Corresponding author: Armando Parra García

Abstract: For animal nutrition, there is a great variety of plants and trees that have been little studied. In Mexico there is the potential to plant nopal in various climates and altitudes, but unfortunately the knowledge has not reached the farmers and / or producers. In Ethiopia, the Mexican nopal, *Opuntia ficus-Indica*, was planted at the end of the 19th century to be used as fodder for ruminants, and 30,520 hectares were planted as a policy. In our country its use has been disregarded and only by necessity it is eaten by cattle in the arid states of the north of the republic. In the southeastern states of Mexico, it has not even been planted, although some ranches have large extensions, this is because its beneficial use for livestock nutrition is unknown, so it is suggested to promote the planting and use of nopal with the support of scientific research, for livestock nutrition. Adaptation of trees, shrubs and plants can increase animal production and decrease greenhouse gas emissions, improve the physical, chemical and biological characteristics of soils, increase biodiversity of flora and fauna, and maintain drinking water sources. The medicinal and nutritional properties of trees and plants also improve the health of herbivorous animals, which was proven in in vivo studies where Neem extract was used as a deworming agent. The effects of *Moringa oleifera* leaf extract on ruminal methane production and carbon dioxide production and fermentation kinetics in a steer were studied. As a result, the replacement of corn grain with soybean hulls (agricultural residue) in the presence of *Moringa oleifera* leaf extract could improve greenhouse gas emissions and improve sheep digestion. In addition, the evaluation of Neem (*Azadirachta Indica*) leaf extracts on the behavior of the parasite load in sheep was carried out. The extract was prepared in a proportion of 1 kg of dry Neem leaves in 8 liters of water. With a dose of 20 and 40 ml there was a better response with 40 ml of Neem extract, the dose was administered in the morning, every third day to pregnant ewes. Even though the literature says that Neem is abortive, this dose is safe and there were no abortion problems.

Keywords: *Moringa* (*Moringa Oleifera*), Neem (*Azadirachta İndica*), Ruminants

Makale id= 98

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2928-6140

| 61

Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü 1.Sınıf ve 4.Sınıf Öğrencilerinin Empati Düzeylerinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Ömer Osman Pala¹ , Fzt Tuğçe Karaarslan²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon

²Kocaeli Şehir Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

*Corresponding author: Ömer Osman Pala

Özet: Giriş ve Amaç: Sağlık profesyonelleri ile hasta ilişkileri ve iletişimi uzun zamandır yüksek kaliteli sağlık hizmetlerinin temel bileşenleri olduğu düşünülmektedir. Sağlık profesyonellerinden beklenen özellikler arasında güvence ve destek sunma becerisi, güler yüzlülük, iyi iletişim becerileri ve etkili sözsüz beceriler yer almaktadır. Bu ilişkilerin giderek daha fazla incelenen bir yönü de empatidir. Empati, sağlık hizmeti sağlayıcıları ve hastalar arasındaki terapötik ilişkinin ayrılmaz bir parçasıdır. Hastalarla kurulan empatik ilişki, daha doğru teşhisler konulmasını; sağlık hizmetleri tavsiyelerine daha iyi uyulmasını, hasta kaygısının, depresyonunun azalmasını ve hastaların bakımlarından memnuniyetinin artmasını sağlar. Bu çalışmanın amacı 1. Sınıf ve 4. Sınıf fizyoterapi ve rehabilitasyon öğrencilerinin empati düzeylerini karşılaştırıp fizyoterapi ve rehabilitasyon öğrencilerinin eğitimleri boyunca empati düzeylerinde bir değişim olup olmadığını belirlemektir. Yöntem: Çalışmaya Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü'nde okuyan 32 öğrenci 1. Sınıf ve 69 öğrenci 4. Sınıf olmak üzere toplam 101 öğrenci katıldı. Çalışmaya katılan öğrenciler Google Forms üzerinden bilişsel ve duygusal empatiyi ölçen Temel Empati Ölçeği (TEÖ) ve empatik eğilim düzeyini ölçen Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ)'ni doldurmuşlardır. Bulgular: Çalışmaya katılan 1. Ve 4. Sınıf öğrencilerinin genel ağırlıklı not ortalamaları sırasıyla $3,24 \pm 0,27$ ve $3,09 \pm 0,24$ idi. Duyusal empati, bilişsel empati ve empatik eğilim skor ortalamaları 1. Sınıflarda sırasıyla $29,66 \pm 3,90$; $30,91 \pm 3,46$; $69,19 \pm 7,72$ iken 4.sınıflarda ise $30,32 \pm 3$; $30,81 \pm 2,02$; $67,01 \pm 6,27$ idi. 1. Sınıflarda Empatik Eğilim skoru ile genel ağırlıklı not ortalaması arasında orta dereceli ilişki bulundu ($p=0,039$). 4. Sınıflarda ise genel ağırlıklı not ortalaması ve bilişsel ($p=0,13$), duygusal empati ($p=0,99$) ve empatik eğilim ($p=0,66$) arasında ilişki bulunmadı. Sonuç: 1. Ve 4. Sınıfların temel empati ve empatik eğilim skorlarında fark bulunmadı. Bu da öğrencilerin fizyoterapi ve rehabilitasyon bilimini seçmelerinden dolayı benzer sonuçlar çıkmasına sebep olabilir.

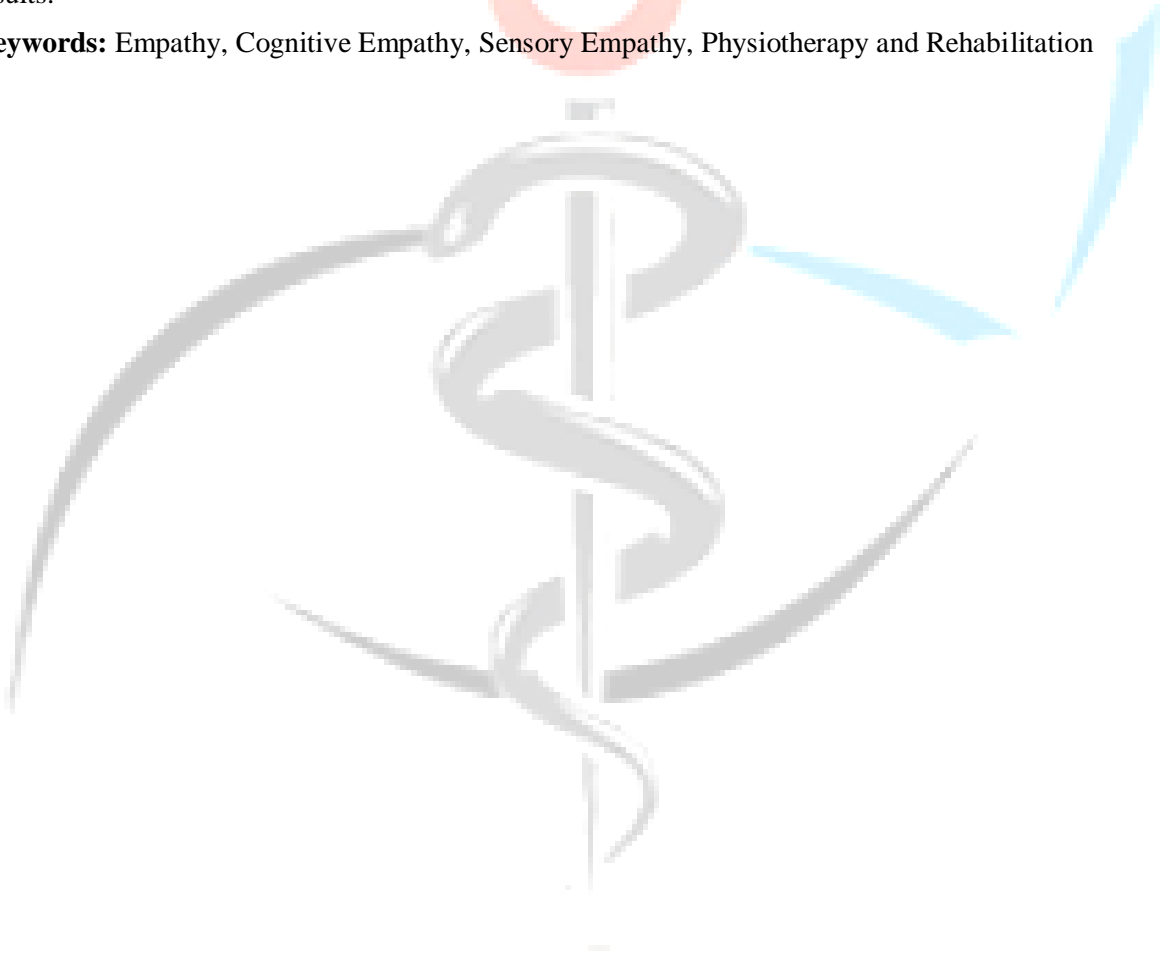
Anahtar Kelimeler: Empati, Bilişsel Empati, Duyusal Empati, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon

Comparison of Empathy Levels of 1st and 4th Grade Students of Physiotherapy and Rehabilitation Department : Pilot Study

Abstract: Patient relationships and communication with health professionals have long been considered to be essential components of high quality health care. Characteristics expected of health professionals include the ability to offer reassurance and support, friendliness, good communication skills and effective non-verbal skills. An increasingly studied aspect of these relationships is empathy. Empathy

is an integral part of the therapeutic relationship between healthcare providers and patients. Empathic relationships with patients lead to more accurate diagnoses, better adherence to health care recommendations, reduced patient anxiety and depression, and increased patient satisfaction with their care. The aim of this study was to compare the empathy levels of 1st and 4th year physiotherapy and rehabilitation students and to determine whether there is a change in the empathy levels of physiotherapy and rehabilitation students throughout their education. A total of 101 students from Bolu Abant İzzet Baysal University, Department of Physical Therapy and Rehabilitation participated in the study. The students participating in the study completed the Basic Empathy Scale, which measures cognitive and affective empathy, and the Empathic Tendency Scale, which measures the level of empathic tendency, via Google Forms. The overall weighted grade point averages of the 1st and 4th grade students who participated in the study were 3.24 ± 0.27 and 3.09 ± 0.24 , respectively. The mean scores of sensory empathy, cognitive empathy and empathic tendency were 29.66 ± 3.90 , 30.91 ± 3.46 , 69.19 ± 7.72 , 30.32 ± 3 , 30.81 ± 2.02 and 67.01 ± 6.27 , respectively, in the 1st and 4th grades. In 1st grades, there was a moderate correlation between Empathic Tendency and GPA ($p=0.039$). In Grade 4, there was no correlation between GPA and cognitive ($p=0.13$), sensory empathy ($p=0.99$) and empathic disposition ($p=0.66$). No difference was found in the basic empathy and empathic tendency of 1st and 4th graders. This may be because the students chose physiotherapy and rehabilitation science, which may lead to similar results.

Keywords: Empathy, Cognitive Empathy, Sensory Empathy, Physiotherapy and Rehabilitation



Makale id= 73

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2630-2210

| 63

Hipertansif Bireylerde Öz-Bakım İle İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi

**Öğr. Gör. Beyza Nur Durukan¹, Uzman Dr. Farzın Jam², Prof.Dr. Naciye Vardar Yağlı³,
Uzman Dr. Yusuf Ziya Şener⁴, Prof.Dr. Yasemin Buran Çırak⁵, Doç.Dr. Zeynep Tuğba Ozan⁶,
Prof.Dr. Lale Tokgözoğlu⁷, Prof.Dr. Ebru Çalık Kütükcü³**

¹Yozgat Bozok Üniversitesi,Sarıkaya Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu

²Sorgun Devlet Hastanesi,Kardiyoloji Polikliniği

³Hacettepe Üniversitesi,Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

⁴Erasmus MC

⁵İstinye Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

⁶Yozgat Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı

⁷Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Beyza Nur Durukan

Özet: Amaç: Hipertansiyon (HT), dünyada ve ülkemizde en önemli mortalite ve morbidite nedenleri arasındadır. Öz-bakım, bireyin iyilik halinin devamlılığı için gerçekleştirdiği davranışların tümüne denmektedir ve kronik hastalıkların kontrolünde oldukça önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmanın amacı; hipertansif bireylerin öz-bakım davranışları ile ilişkili faktörlerin incelenmesiydi. Yöntem: Çalışmaya sistemik hipertansiyon tanısı ile takip edilen 26 birey (Ortalama yaş: 47,46 ± 5,68 yıl, 22K/4E) dahil edildi. Bireylerin öz-bakım düzeyleri Türkçe dilinde geçerliliği olan bakım, izlem ve yönetim alt bileşenlerinden oluşan Hipertansiyon Öz-Bakım Envanteri Versiyon 3.0 ile (SC-HI), egzersiz kapasiteleri 6 Dakika Stepper Testi (6DST) ile değerlendirildi ve test öncesi (istirahat)-sonrası (egzersiz) sistolik (SKB) ve diyastolik (DKB) kan basınçları kaydedildi. Total koroner arter hastalığı (KAH) risk faktörleri sayısı ve hastalık durasyonları kaydedildi. Bulgular: Hipertansif bireylerin SC-HI parametrelerinden bakım (SKB-istirahat: $r=-0,627$, DKB-istirahat $r=-0,591$, SKB-egzersiz $r=-0,590$, DKB-egzersiz $r=-0,769$), izlem (SKB-istirahat: $r=-0,476$, DKB-istirahat: $r=-0,485$, SKB-egzersiz: $r=-0,729$, DKB-egzersiz $r=-0,790$) ve yönetim (SKB-istirahat: $r=-0,502$, SKB-egzersiz $r=-0,449$, DKB-egzersiz $r=-0,769$, DKB-istirahat $r=-0,658$, DKB-egzersiz $r=-0,769$) bileşenleri orta-yüksek düzeyde korelasyon saptandı ($p<0,05$). Bununla beraber öz-bakım bileşenleri ile toplam KAH risk faktörleri, hastalık durasyonu ve egzersiz kapasitesi arasında anlamlı düzeyde bir ilişki gözlenmedi ($p>0,05$). Sonuç: Hipertansif bireylerde, kan basıncı kontrolünün sağlanması ile HT ile ilişkili komplikasyonlar önlenilmekte veya geciktirilebilmektedir. Öz-bakım tutum ve davranışları ile kan basıncı arasındaki ilişki göz önünde bulundurulduğunda, bireylerin kardiyak rehabilitasyon multidisipliner bakış açısı ile öz-bakım tutum ve davranışlarının değerlendirilmesi ve bu konuda rehberlik edilmesinin kan basıncı kontrolüne olumlu bir katkısı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Stepper Test, Egzersiz Kapasitesi, Öz-Bakım

Evaluation of Factors Associated With Self-Care in Hypertensive Individuals

Abstract: Objective: Hypertension is one of the most important causes of mortality and morbidity in the world and our country. Self-care refers to the all the behaviors that an individual performs for the continuity of well-being and has a very important component of management of chronic diseases. The aim of this study was to investigate the factors related to the self-care behaviors of hypertensive individuals. Methods: Twenty-six individuals (mean age: 47.46 ± 5.68 years, 22 females/4 males) diagnosed with systemic hypertension were included in the study. The self-care levels of the individuals were assessed with Self-Care of Hypertension Inventory Version 3.0 (SC-HI), which consists of subcomponents of maintenance, monitoring, and management, validated in Turkish. Exercise capacity was evaluated using the 6-Minute Stepper Test (6DST), and systolic (SBP) and diastolic blood pressure (DBP) were recorded pre-test (at rest) and post-test (after exercise). The total number of coronary artery disease (CAD) risk factors and the duration of the disease were recorded. Results: High to moderate correlations were found at components of self-care (SC-HI parameters) for maintaining (SBP rest: $r = -0.627$, DPB-rest: $r = -0.591$, SBP-exercise: $r = -0.590$, DBP-exercise: $r = -0.769$), monitoring (SBP-rest: $r = -0.476$, DBP -rest: $r = -0.485$, SBP-exercise: $r = -0.729$, DBP-exercise: $r = -0.790$), and management (SBP-rest: $r = -0.502$, SBP-exercise: $r = -0.449$, DBP-rest: $r = -0.658$, DBP-exercise: $r = -0.769$) components ($p < 0.05$). However, there was no significant relationship observed ($p > 0.05$) between self-care components and total cardiovascular disease risk factors, disease duration, and exercise capacity. Conclusion: In hypertensive individuals, achieving blood pressure control can prevent or delay complications associated with hypertension. Considering the relationship between self-care attitudes and behaviors and blood pressure, evaluating individuals' self-care attitudes and behaviors from a cardiac rehabilitation multidisciplinary perspective and guiding them accordingly will positively contribute to blood pressure control.

Keywords: Hypertension, Stepper Test, Exercise Capacity, Self-Care

Makale id= 54

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7507-9863>

| 65

Kronik Boyun Ağrılı Bireylerde Hastalık Şiddeti İle Servikal Propriyosepsiyon, Postür, Kineziyofobi ve Üst Ekstremitte Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Fzt Yıldız Aslan Aydın¹, Doç.Dr. Anıl Özüdoğru²

¹Van YYÜ Dursun Odabaş Tıp Merkezi

²Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

*Corresponding author: Yıldız Aslan Aydın

Özet: Bu çalışmanın amacı kronik boyun ağrılı bireylerde hastalık şiddeti ile servikal propriyosepsiyon, postür, kineziyofobi ve üst ekstremitte fonksiyonları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Tarama modeli yapılan çalışma uzman hekim tarafından kronik boyun ağrısı tanısı konmuş 35 hasta ve 35 sağlıklı birey üzerinde yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak ağrı değerlendirme için VAS (visual analog skalası); normal eklem hareket açıklığı değerlendirme için klinik gonyometre; servikal eklem pozisyon hissi için Lİ-YATT (Lazer imleç yardımcı açılı tekraralama testi); kas kuvveti değerlendirme için manuel kas testi kullanılmıştır. Boyun ağrısı ile ilgili genel fonksiyonel durum değerlendirme için Boyun Özürlülük Sorgulama Anketi; postür analizi için New York Postür Değerlendirme Testi; kineziyofobi için Tampa Kineziyofobi Ölçeği; üst ekstremitte fonksiyonelliği için DASH (kol, omuz, el sorunları anketi) ve Perdue Pegboard El Beceri Testi kullanılmıştır. Veriler SPSS 23 paket programında analiz edilmiştir. Non parametrik testlerden ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney-U; çoklu karşılaştırmalarda ise Kruskal Wallis Testi; değişkenlerin aralarındaki ilişkiye ise Spearman Korelasyon Testi uygulanmıştır. Araştırmaya katılan deney ve kontrol grupları arasında propriyosepsiyon, postür, kineziyofobi, üst ekstremitte fonksiyonelliği, eklem hareket açıklığı, manuel kas değerleri ve boyun özürlülük değerlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca çalışmanın değişkenleri arasında anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak; kronik boyun ağrılı bireylerin boyun ağrısı olmayanlara göre propriyosepsiyon hata, kineziyofobi, ve boyun özürlülük değerlerinin daha yüksek; eklem hareket açıklığı, manuel kas testi, postür analizi değerleri ve üst ekstremitte fonksiyonelliği daha düşüktür. Ayrıca hasta bireylerde propriyosepsiyon hata değerleri arttıkça postür, eklem hareket açıklığı, manuel kas testi değerleri ve üst ekstremitte fonksiyonelliği azalmaktadır. Ağrı ve boyun özürlülük değerleri arttıkça propriyosepsiyon hata ve kineziyofobi değerleri artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Boyun Ağrısı, Propriyosepsiyon, Kineziyofobi, Fizik Tedavi

Investigation of the Relationship Between Disease Severity and Cervical Proprioception, Posture, Kinesiophobia and Upper Extremity Functions in Individuals With Chronic Neck Pain.

Abstract: The aim of this study is to examine the relationship between disease severity and cervical proprioception, posture, kinesiophobia and upper extremity functions in individuals with chronic neck pain. The study, with a screening model, was conducted on 35 patients diagnosed with chronic neck pain by a specialist physician and 35 healthy individuals. VAS (visual analogue scale) for pain assessment as data collection tools; clinical goniometer for assessment of normal joint range of motion;

LI-YATT (Laser cursor-assisted angle repetition test) for cervical joint position sense; Manual muscle testing was used to evaluate muscle strength. Neck Disability Inquiry Questionnaire for general functional status assessment regarding neck pain; New York Posture Assessment Test for posture analysis; Tampa Kinesiophobia Scale for kinesiophobia; For upper extremity functionality, DASH (arm, shoulder, hand problems questionnaire) and Perdue Pegboard Manual Dexterity Test were used. The data were analyzed in the SPSS 23 package program. Mann Whitney-U in pairwise comparisons from non-parametric tests; Kruskal Wallis Test for multiple comparisons; Spearman Correlation Test was applied to the relationship between the variables. A significant difference was found between the experimental and control groups participating in the study in proprioception, posture, kinesiophobia, upper extremity functionality, joint range of motion, manual muscle values and neck disability values ($p < 0.05$). Additionally, a significant relationship was detected between the variables of the study ($p < 0.05$). In conclusion; Individuals with chronic neck pain have higher proprioception error, kinesiophobia, and neck disability values than those without neck pain; joint range of motion, manual muscle testing, posture analysis values and upper extremity functionality are lower. In addition, as proprioception error values increase in patient individuals, posture, joint range of motion, manual muscle test values and upper extremity functionality decrease. As pain and neck disability values increase, proprioception error and kinesiophobia values increase.

Keywords: Neck Pain, Proprioception, Kinesiophobia, Physical Therapy



Makale id= 31

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0009-0002-5982-5210

| 67

Sağlık Çalışanlarında Kor Kasları Fonksiyonelliği İle Vücut Farkındalığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Fzt Defne Ece Karagedik¹

¹Antalya Bilim University

Özet: Amaç: Sağlık çalışanlarında kor kasları fonksiyonelliği ile vücut farkındalığı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı. Method: Çalışmaya gönüllü 35 sağlık çalışanı dahil edildi. Sosyodemografik değerlendirme sonrası kor kasları fonksiyonelliği sit up testi, modifiye push up testi, lateral köprü testi, gövde fleksörleri endurans testi ve gövde ekstansörleri endurans testi ile vücut farkındalığı vücut farkındalık anketi (VFA) ile, kas iskelet sistemi sorunları Cornell Kas İskelet Sistemi rahatsızlıkları anketi (CMDQ) kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Sağlık çalışanlarında kor kasları fonksiyonelliği ve vücut farkındalığı arasında negatif yönlü zayıf ve istatistiksel anlamlı bir ilişki ($r = -.378$ $p = 0,025$) olduğunu, kas iskelet sistemi sorunları ile vücut farkındalığı arasında pozitif yönlü zayıf ($r = ,040$ $p = 0,818$) ve kor kasları fonksiyonelliği arasında negatif yönlü zayıf ve istatistiksel anlamlı olarak bir ilişki olmadığı bulundu ($r = -.286$ $p = 0,095$). Sonuç: Çalışma sonuçları, sağlık çalışanlarında kor kasları fonksiyonelliği azaldıkça vücut farkındalığının arttığı görüldü. Ancak kas iskelet sistemi sorunları ile vücut farkındalığı ve kor kasları fonksiyonelliği arasında anlamlı bir ilişki bulunamadığı görüldü. Vaka sayısının artırılması ile farklı sonuç yorumlamalarına ulaşılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Sağlık Çalışanları, Kor Kasları, Endurans, Vücut Farkındalığı, Kas İskelet Sistemi Sorunları, Kor Kas Fonksiyonelliği

Investigation of the Relationship Between Core Muscle Functionality and Body Awareness In Healthcare Workers: A Pilot Study

Abstract: Objective: We aimed to investigate the relationship between core muscle functionality and body awareness in healthcare workers. Method: The study included 35 volunteer health care workers. After sociodemographic evaluation, core muscle functionality was assessed using sit up test, modified push up test, lateral bridge test, trunk flexor endurance test and trunk extensor endurance test, body awareness was assessed using body awareness questionnaire (BFA), musculoskeletal problems were assessed using Cornell Musculoskeletal Disorders Questionnaire (CMDQ). Results: There was a weak and statistically significant negative correlation between core muscle functionality and body awareness ($r = -.378$ $p = 0,025$), a weak positive correlation between musculoskeletal problems and body awareness ($r = ,040$ $p = 0,818$) and a weak and statistically significant negative correlation between core muscle functionality ($r = -.286$ $p = 0,095$). Conclusion: The results of the study showed that body awareness increased as core muscle functionality decreased in healthcare workers. However, no significant relationship was found between musculoskeletal problems and body awareness and core muscle functionality. We think that different interpretations of the results can be reached by increasing the number of cases.

Keywords: Keywords: Healthcare workers, Core Muscles, Endurance, Body Awareness, Musculoskeletal problems, Core Muscle Functionality

Makale id= 103

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6485-2489>

| 68

Plant Derived Nanoparticles As Antimicrobial and Antitoxin in Livestock Farming

**Dr Moyosore Adebeye¹, Dr Valiollah Pallangi², Lecturer Anem Igirigi¹,
Researcher Toye Christopher³**

¹University of Africa Toru-Orua Bayelsa State Nigeria

²EgeEge University, 35100 Izmir, Türkiye

³Federal University of Technology Akure

*Corresponding author: Moyosore J Adebeye

Abstract: Plant synthesised nanoparticles are effective against multidrug-resistant pathogens in poultry and ruminants even at lower concentration. Green synthesised nanoparticles are effective against toxins such as mycotoxin, enteritis, endotoxin induced gut inflammation. Thus, plant-derived nanoparticles can be used in livestock farming for different challenges.

Keywords: Plant Synthesized Nanoparticles, Antimicrobial, Antitoxin,

Makale id= 11

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-3516-4699

| 69

Adölesanların İnternet Bağımlılığı, Siber Zorbalık ve Ruhsal Sorunlar Açısından İncelenmesi: Sivas Örnekleme

Pma.St. Aslı Uruç¹, Prof.Dr. Meral Kelleci², Dr. Öğretim Üyesi Esra Akaydın Gültürk³

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı

³Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Biyoistatistik

*Corresponding author: Aslı URUÇ

Özet: Bu çalışma adölesanların internet bağımlılığı, siber zorbalık ve ruhsal sorunlar açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı ve kesitsel tasarımda yapılan çalışmanın örneklemini 10-19 yaş arasında olan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 1093 birey oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Siber Zorbalık Ölçeği, Problemlili İnternet Kullanım Ölçeği(PİKÖ) ve Kısa Semptom Envanteri (KSE) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde, kruskal-wallis testi, korelasyon analizi ve ki-kare testi kullanılmıştır. Öğrencilerin %52,9 kız, %47,1 erkek olup yaş ortalaması 15,75'dir. KSE alt ölçeklerinden en yüksek puan ortalaması depresyon (10,69) ve obsesif kompulsif bozukluk (10,13) olup, siber zorbalık ölçeği puan ortalaması 24.08±10.8 ve problemlili internet kullanım ölçeği puan ortalaması 63,90 ±21,73'dir. Adölesanların siber zorbalık, internet bağımlılığı ve ruhsal sorunların çeşitli demografik alt gruplarda farklılık gösterdiği, internet bağımlılığının siber zorbalık ve ruhsal sorunlar arasında orta düzeyde güçlü bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnternet Bağımlılığı, Siber Zorbalık, Ruhsal Sorunlar, Ergenlik Dönemi

Examination of Adolescents in Terms of Internet Addiction, Cyber Bullying and Mental Problems: Sivas Sample

Abstract: This study has been carried out descriptively and cross-sectional in order to examine adolescents in terms of Internet addiction, cyber bullying and mental problems. The sample of the study consisted of 1093 individuals between the ages of 10- 19 who agreed to participate in the study. The data were collected using the Personal Information Form, Cyber Bullying Scale, Problematic Internet Use Scale (PIK) and Short Symptom Inventory (KSE).Kruskal-Wallis test, correlation analysis and Ki-square test were used in the statistical analysis of the data. 52.9% of the students were girls 47.1% are male and the average age is 15.75 The highest score average of the KSE subscales is depression (10,69) and obsessive compulsive disorder (10,13), the average score of the cyber bullying scale is 24.08±10.8 and the average score of the problematic internet use scale is 63.90 ±21.73 Adolescents cyber bullying, internet addiction and mental problems differ in various demographic subgroups, internet addiction has a moderately strong relationship between cyber bullying and mental problems has been determined.

Keywords: Internet Addiction, Cyber Bullying, Mental Problems, Adolescence

Makale id= 58

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-5562-6547

| 70

Alkol ve Madde Kullanım Bozukluğu Olan Bireylerin Atılganlık Düzeyleri ve Benlik Saygıları Arasındaki İlişki

Hemş İlkay Şimşek¹, Prof.Dr. Meral Kelleci²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Cumhuriyet Üniversitesi

*Corresponding author: İlkay Şimşek

Özet: Amaç: Bu çalışma alkol ve madde kullanım bozukluğu olan bireylerin atılganlık ve benlik saygısı arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapıldı. Yöntem: Araştırmaya bir hastanenin Erişkin Arındırma Merkezi Polikliniğine 15 Ocak-15 Mayıs tarihleri arasında başvuran 129 hasta katılmıştır. Veri toplama aracı olarak "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Rathus Atılganlık Envanteri" ve "Rosenberg Benlik Saygısı Değerlendirme Ölçeği- Kısa Formu" kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların %93' ü erkek, %34,9'u 29-38 yaş aralığında, %51,9'u evli, %37,2'si lise mezunu, %54,3'ü bir işte çalışmaktadır. Yarından fazlasının (%54,3) ilk maddeye başlama yaşı 16-25 yaş olup, % 46,5'i 1-10 yıldır madde kullanmaktadır. Rathus Atılganlık Envanteri ile Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği puanları arasında pozitif yönlü orta düzeyde bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r=0,44$; $p=0,001$). Sonuç: Alkol ve Madde Kullanım Bozukluğu olan bireylerin atılganlık düzeyleri ve benlik saygılarının geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alkol ve Madde Bağımlılığı, Atılganlık, Benlik Saygısı, Psikiyatri Hemşireliği

The Relationship Between Assertiveness Levels and Self-Esteem of Individuals With Alcohol and Substance Use Disorders

Abstract: Objective: This study was conducted to examine the relationship between assertiveness and self-esteem in individuals with alcohol and substance use disorders. Method: The study included 129 patients who applied to the Adult Detoxification Center Outpatient Clinic of a hospital between January 15 and May 15. "Introductory Information Form", "Rathus Assertiveness Schedule" and "Rosenberg Self-Esteem Scale- Short Form" were used as data collection tools. Results: Of the participants, 93% were male, 34.9% were aged between 29- 38 years, 51.9% were married, 37.2% were high school graduates and 54.3% were employed. More than half (54.3%) started using substances between the ages of 16-25, and 46.5% have been using substances for 1-10 years. A moderately positive relationship was found between the Rathus Assertiveness Schedule and Rosenberg Self-Esteem Scale scores ($r=0.44$; $p=0.001$). Conclusion: It is important to improve the assertiveness levels and self-esteem of individuals with Alcohol and Substance Use Disorder.

Keywords: Alcohol and Substance Abuse, Assertiveness, Self-Esteem, Psychiatric Nursing

Makale id= 85

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2115-8643

| 71

Dahili Birimlerde Çalışan Hemşirelerin Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlarının İncelenmesi

Dr. Gülcan Meşhur¹, Dr. Öğretim Üyesi Özlem Özdemir²

¹Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Bölümü

²Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Gülcan Meşhur

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, dahili birimlerde çalışan hemşirelerin sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlarını incelemek ve bu davranışları etkileyen faktörleri belirlemektir. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan bu araştırma Edirne ilinde bir üniversite hastanesinde dahili birimlerde çalışan 164 hemşire ile yürütüldü. Veriler anket formu ve Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlar Ölçeği ile toplandı. Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin %78,0'i kadındı ve yaş ortalaması 34,4±8,64 idi. Katılımcıların sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar toplam puan ortalaması 82,51±10,20 olarak saptandı. Hemşirelerin yaşı, meslekte çalışma süresi ve kurumda çalışma yılı ile Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışları Ölçeği puan ortalaması ve fiziksel alt boyutu puan ortalaması arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulundu ($p<0,05$). Katılımcıların medeni durumları ile Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışları Ölçeği ve koruma alt boyutu puan ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptandı ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmaya katılan hemşirelerin sağlığı geliştirici ve koruyucu davranış düzeylerinin orta düzeyin üstünde olduğu belirlendi. Yaş, meslek deneyimi ve medeni durum gibi demografik faktörlerin bu davranışları etkilediği gözlemlendi. Hemşirelerin yaşları arttıkça, sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlarının da arttığı saptandı. Evli hemşirelerin bu davranışları bekarlara göre daha yüksek düzeyde sergiledikleri belirlendi. Bu sonuçlar, hemşirelerin mesleki deneyimlerinin ve kişisel yaşam durumlarının sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar üzerinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Sağlığı Geliştirme, Koruyucu Davranışlar

Investigation of Health Promoting and Protective Behaviors of Nurses Working in Internal Units

Abstract: Purpose: The aim of this study is to examine the health-promoting and protective behaviors of nurses working in internal units and to determine the affecting factors. Method: This descriptive cross-sectional study was conducted with 164 nurses working in internal units at a university hospital in Edirne. Data were collected with a survey form and the Health Promoting and Protective Behaviors Scale. Results: 78.0% of the nurses participating in the study were women, with an average age of 34.4±8.64 years. The average score on the Health Promoting and Protective Behaviors Scale for participants was determined to be 82.51±10.20. There was found to be a significant positive correlation between the age of the nurses, years of professional experience, years worked at the institution, and both the overall score and the physical dimension score of the Health Promoting and Protective Behaviors

Scale ($p < 0.05$). A statistically significant difference was observed between the marital statuses of the participants and their scores on the Health Promoting and Protective Behaviors Scale, as well as the Protection subscale ($p < 0.05$). Conclusion: The study found that the health-promoting and protective behaviors of the nurses participating were above the moderate level. It was observed that demographic factors such as age, work experience, and marital status influenced these behaviors. As nurses' ages increased, their health-promoting and protective behaviors also increased. It was determined that married nurses exhibited these behaviors at a higher level compared to unmarried nurses. These results indicate that nurses' professional experiences and personal life situations play a significant role in health-promoting and protective behaviors.

Keywords: Nurse, Health Promotion, Protective Behaviors



Makale id= 44

Sözlü Sunum

ORCID ID: Elif Eyüpoğlu: 0009-0004-8328-3129 Nazlı Baltacı: 0000-0001-8582-6300

| 73

Fertilite Tedavisi Alan Kadınlarda İnfertiliteden Psikolojik Etkilenme ve İlişkili Faktörler

Hemş Elif Eyüpoğlu¹, Doç.Dr. Nazlı Baltacı¹
¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Eyüpoğlu

Özet: İnfertilite, çiftlerin düzenli ve korunmasız cinsel ilişkiye rağmen 12 ay ve daha fazla süre boyunca gebelik elde edememesi olarak tanımlanmaktadır. Dünya genelinde yaklaşık 48 milyon çift ve 186 milyon birey bu sorunu yaşamaktadır. Türkiye'de kadınların yaklaşık %4,8'i gebe kalamazken, infertilite prevalansı %46,25 ile %51,5 arasında değişmektedir. Bu durum fiziksel, psikolojik, sosyal ve ekonomik açıdan çeşitli zorlukları beraberinde getirmektedir. Fertilite tedavi süreci; yabancı bir ortamda yoğun rutinleri, belirsizlikleri ya da anlaşılabilir tıbbi ya da cerrahi işlemleri, mahremiyete dikkat edilmesi gereken çeşitli hassasiyetleri içermesi bakımından kadınları duygusal ve fiziksel zorluklarla karşı karşıya bırakmaktadır. Uzun, belirsiz ve stresli olan bu süreçte kadınlar stres, anksiyete, depresyon, sosyal izolasyon, damgalanma ve partneriyle ilişkisi konusunda çeşitli sorunlar yaşayabilmektedir. Olumsuz duygudurum ise fertilite tedavisinin başarısını ve tedaviye uyumu olumsuz etkileyebilir. Hemşireler, fertilite tedavisi sürecinde psikolojik ihtiyaçları belirleme, rehberlik ve danışmanlık sunma konusunda etkili profesyonellerdir. Hemşirelerin infertil olarak tanımlanmış kadınların psikososyal ihtiyaçlarını farkında olması ve bu ihtiyaçlara yönelik destek sağlaması; tedavi ve bakım sürecinin etkililiği ve kadınların stresini azaltarak infertiliteyle başa çıkabilmeleri açısından önemlidir. Bu hususta hemşireler, kanıta dayalı uygulamaları kullanarak ve eğitim becerilerini geliştirerek bireye özgü psikolojik, sosyal, ilişkisel ve fiziksel durumlara uygun bütüncül bakım sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fertilite, Hemşirelik Bakımı, İnfertilite, Psikolojik Faktörler, Stres.

Psychological Effects of Infertility and Related Factors in Women Receiving Fertility Treatment

Abstract: Infertility is defined as the inability of couples to achieve pregnancy for 12 months or more despite regular and unprotected sexual intercourse. Approximately 48 million couples and 186 million individuals worldwide experience this problem. In Turkey, approximately 4.8% of women cannot conceive and the prevalence of infertility varies between 46.25% and 51.5%. This situation brings along various physical, psychological, social and economic difficulties. The process of fertility treatment, which involves intensive routines in an unfamiliar environment, uncertainties or incomprehensible medical or surgical procedures, and various sensitivities that require attention to privacy, confronts women with emotional and physical difficulties. In this long, uncertain and stressful process, women may experience stress, anxiety, depression, social isolation, stigmatisation and various problems in their relationship with their partner. Negative mood may negatively affect the success of fertility treatment and adherence to treatment. Nurses are effective professionals in identifying psychological needs and providing guidance and counselling during the fertility treatment process. It is important for nurses to

be aware of the psychosocial needs of women diagnosed as infertile and to provide support for these needs in terms of the effectiveness of the treatment and care process and to reduce the stress of women and to cope with infertility. In this regard, nurses should provide holistic care in accordance with individual-specific psychological, social, relational and physical conditions by using evidence-based practices and developing educational skills.

Keywords: Fertility, Infertility, Nursing Care, Psychological Factors, Stress.



Makale id= 75

Sözlü Sunum

ORCID ID: C. Ç. YILDIZ, 0000-0002-1351-5439; Z. COŞKUN, :0000-0002-7398-311

| 75

Hemşirelerin Kişilik Özellikleri İle Ekip Çalışmasına İlişkin Tutumları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Cennet Çiriş Yıldız¹, Araştırmacı Zeynep Coşkun²
¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
²İAÜ VM Medical Park Florya Hastanesi, Hasta Bakım Hizmetleri

*Corresponding author: Cennet Çiriş Yıldız

Özet: Hastaneler sağlık bakım hizmetinin sunumunda kilit role sahip kurumlardır. Bu kurumlarda hizmetin aksamadan, etkin ve verimli şekilde sunulmasında ekip çalışması hayati role sahiptir. Literatürde ekip çalışmasına etki eden faktörleri belirlemeye yönelik çalışmalar yapılmıştır. Çalışmalarda hemşirelerin bilgi ve becerisinin ekip çalışmasına etki eden faktörler olduğu ve hemşirenin kişiliğinin de bunu etkileyebileceği vurgulanmıştır. Bu kapsamda hemşirelerde ekip çalışmasına etki eden faktörlerin belirlenmesi ve birlikte çalışma ve ekip çalışması becerilerinin geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Bu çalışmada hemşirelerin kişilik özellikleri ile ekip çalışmasına ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma, uluslararası akreditasyon belgesine sahip bir özel hastanede çalışan 147 hemşire ile tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tasarımda gerçekleştirilmiştir. Veriler, Nisan- Mayıs 2024 tarihlerinde “Hemşire Bilgi Formu”, “Büyük Beş-50 Kişilik Testi” ve “Ekip Çalışması Tutumları Ölçeği” ile toplanmıştır. Çalışma için etik kurul izni (Tarih:07/03/2024, Sayı:2024/03), kurum izni, katılımcılardan sözlü ve yazılı onam ve ölçüklerin kullanımı için izin alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde betimsel istatistiklere ek olarak Bağımsız gruplar t-testi, Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi ve Korelasyon testi kullanılmıştır. Yaş ortalamaları 25,37±4,18 olan hemşirelerin %44,9’u lisans mezunu, %83,0’ı bekar ve %29,9’u yoğun bakım servisinde çalışmaktadır. Hemşireler Dışa dönüklük alt boyutunda ortalama 3,21±0,51, Uyumluluk alt boyutunda ortalama 3,79±0,56, Sorumluluk alt boyutunda ortalama 4,05±0,62, Duygusal dengelilik alt boyutunda ortalama 3,12±0,63 ve Zeka/Hayal gücü alt boyutunda ortalama 3,64±0,49 puan almıştır. Hemşireler Ekip Çalışması Tutumları Ölçeğinde ortalama 115,81±15,96 puan almıştır. Hemşirelerin dışa dönüklük, uyumluluk, sorumluluk ve zeka/hayal gücü kişilik özelliği ile ekip çalışması tutumları arasında pozitif, anlamlı ilişki saptanmıştır (p<0,05). Bu kapsamda hemşirelerin ekip üyesi olarak görevlendirilmelerinde ve onlara rol ve sorumlulukların verilmesinde kişilik özelliklerinin dikkate alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Kişilik, Takım Çalışması

Evaluation of the Relationship Between Nurses’ Personality Characteristics and Their Attitudes Towards Teamwork

Abstract: Hospitals are institutions with a key role in the provision of health care services. In these institutions, teamwork plays a vital role in providing the service effectively and efficiently without any disruption. Studies have been conducted in the literature to determine the factors affecting teamwork. In

the studies, it was emphasised that the knowledge and skills of nurses are factors affecting teamwork and the personality of the nurse can also affect this. In this context, there is a need to determine the factors affecting teamwork in nurses and to improve their ability to work together and teamwork skills. This study aimed to evaluate the relationship between nurses' personality traits and their attitudes towards teamwork. The study was conducted in a descriptive and relationship seeking design with 147 nurses in a private hospital with an international accreditation certificate. The data were collected with the "Nurse Information Form", "Big Five-50 Personality Test" and "Teamwork Attitudes Scale" between April and May 2024. Ethics committee permission (Date: 07/03/2024, Number: 2024/03), institutional permission, verbal and written consent from the participants and permission to use the scales were obtained for the study. In addition to descriptive statistics, Independent groups t-test, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis H test and Correlation test were used to evaluate the data. Of the nurses whose average age is 25.37 ± 4.18 , 44.9% have a bachelor's degree, 83.0% are single and 29.9% work in the intensive care unit. Nurses scored an average of 3.21 ± 0.51 in Extraversion sub-dimension, 3.79 ± 0.56 in Agreeableness sub-dimension, 4.05 ± 0.62 in Responsibility sub-dimension, 3.12 ± 0.63 in Emotional stability sub-dimension and 3.64 ± 0.49 in Intelligence/Imagination sub-dimension. Nurses received an average score of 115.81 ± 15.96 on the Teamwork Attitudes Scale. A positive, significant relationship was found between the nurses' extraversion, agreeableness, responsibility and intelligence/imagination personality traits and their teamwork attitudes ($p < 0.05$). In this context, personality characteristics of nurses should be taken into account when assigning them as team members and assigning roles and responsibilities.

Keywords: Nurse, personality, teamwork



Makale id= 32

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9355-1324

| 77

Hemşirelik Öğrencilerinin İntravenöz Tedavi Yönetimini Geliştirmek İçin Yüksek Gerçeklikli Simülasyon ve Standartlaştırılmış Hasta Kullanımı: Yarı-Deneysel Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gözde Özaras Öz¹, Dr. Öğretim Üyesi Müjgan Onarıcı¹
¹Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Gözde Özaras Öz

Özet: Çalışmanın konusu: İntravenöz ilaç tedavisinin uygulanması, temel bir hemşirelik becerisidir ve hemşire tarafından uygulanan önemli bir rol olmasının yanı sıra hemşirelik eğitiminin, bakım kalitesinin ve hasta güvenliğinin önemli bir bileşenidir. Amaç: Yüksek gerçeklikli simülasyonların ve standardize edilmiş hastaların, öğrencilerin intravenöz (İV) tedavi uygulamasına ilişkin bilgi ve beceri düzeyleri üzerindeki etkilerini karşılaştırmak. Yöntem: Bu yarı-deneysel çalışma Türkiye’deki hemşirelik birinci sınıf öğrencileri arasında gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemini 59 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcılar 2 gruba ayrılmıştır. Grup 1 (yüksek gerçeklikli simülasyon) 30 öğrenciden ve Grup 2 (standardize hasta) 29 öğrenciden oluşuyordu. Verilerin toplanmasında ön-son test İV ilaç tedavisi uygulama bilgi formu ve İV ilaç tedavisi uygulama performans kontrol listesi formları kullanılmıştır. Analizlerde Mann-Whitney U ve Wilcoxon işaretli sıra testleri kullanılmıştır. Bulgular: Standardize edilmiş hasta grubunda katılımcıların son test bilgi puanları, ön test bilgi puanlarına göre anlamlı düzeyde yüksekti. Standardize edilmiş hasta grubunun beceri puanları, yüksek gerçeklikli simülasyon grubundan anlamlı derecede daha yüksekti. Standardize edilmiş hasta grubundaki öğrenciler İV kateterin kapağını açma, üç yönlü musluk kontrolü, üç yollu musluğu kapatma, İV ilaç enjektörünü katetere takma, ilacı enjekte etme, enjektörü çıkarma, ilaç uygulama işleminde yıkama solüsyonu kullanma ve kateterin kapağını kapatma” maddelerinden daha yüksek puanlar aldılar. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, standardize edilmiş hasta kullanımının, öğrencilerin İV ilaç tedavisi uygulamasındaki bilgi ve becerilerini arttırmada yüksek gerçeklikli simülasyon grubuna göre daha etkili olduğunu gösterdi. İntravenöz ilaç tedavisi yönetimi eğitiminde hemşirelik eğitmenleri, öğrencilerin bilgi ve yeterlilik kazanmasını sağlamak için standardize edilmiş hastaları kullanabilir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon, Hemşirelik Eğitimi, Güvenli İlaç Yönetimi

Using High-Fidelity Simulation and Standardized Patient to Improve the Intravenous Therapy of Nursing Students: A Quasi-Experimental Study

Abstract: Subject of the study: Intravenous drug therapy administration is a basic nursing skill and a key component of nursing education, quality of care, and patient safety in addition to being an important role implemented by the nurse. Objective: To compare the effects of high-fidelity simulations and standardised patients on students’ knowledge and skill levels regarding intravenous therapy administration. Method: This quasi experimental study was carried out among first year nursing students in Türkiye. The study sample included 59 students. The participants were divided into two groups. Group 1 (high-fidelity simulation) comprised 30 students, and Group 2 (standardised patient) comprised

29 students. Pre and post-test IV drug therapy administration knowledge form and IV drug therapy administration performance checklist forms were used for data collection. Mann-Whitney U and Wilcoxon signed-rank tests were used for analyses. Results: In the standardised patient group, participants' post-test knowledge scores were significantly higher than their pre-test knowledge scores. The skill scores of the standardised patient group were significantly higher than those of the high-fidelity simulation group. Students in standardised patient group scored higher on some items of the “opening the lid of the IV catheter, three-way tap control, closing the three-way faucet, attaching the IV drug injector to the catheter, injecting the drug, removing the injector, using washing solution and closing the lid of the catheter” in drug administration procedure. Conclusion: The results of this study showed that the use of standardised patients was more effective in increasing students' knowledge and skills in IV drug therapy administration than high-fidelity simulation situations. In the IV drug therapy administration training, nursing instructors can use standardised patients to enable students to gain knowledge and competence.

Keywords: Simulation, Nursing Education, Safe Medication Administration.



Makale id= 53

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4293-1394

| 79

Hemşirelik ve Sağlık Hizmetlerinde Yaşlı Ayrımcılığı

Hemş Gülcan Bacanak¹ , Prof.Dr. Ülkü Polat²

¹Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Gazi üniversitesi hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Gülcan Bacanak

Özet: Sağlık alanındaki bilimsel gelişmeler sonucunda dünya genelinde yaşlı nüfusu giderek artmaktadır. Yaşlı ayrımcılığın ı gerontolog Dr. Robert N. Butler “yaşlı bireylere yönelik ön yargı ve ayrımcılıklar olarak tanımlamış” ve bu önyargının, toplumda yaşlı bireylerin maruz kaldığı sosyal ve ekonomik dezavantajları nasıl pekiştirdiğini vurgulamıştır. Yaşlı bireylerin kendilerini başkalarına yük olarak ve daha az değerli ve toplum tarafından kabul edilmeyen ya da saygı görmeyen kişiler olarak görmeleri sosyal izolasyon ve depresyon yaşamalarına neden olabilmektedir. Yaşlı ayrımcılığı işle ilişkili gelişen sorunlar yaşlı bireylerde fiziksel ve mental sorunların gelişmesini de kolaylaştırabilmektedir. Yaşlı ayrımcılığının karşılaşıldığı yerlerden biri de sağlık hizmetlerinin verildiği kurumlardır. Yaşlı bireylerde artan sağlık problemleri uzun süreli ve maliyet gerektiren hizmetleri beraberinde getirdiği için nitelikli bakım almalarında ve sağlık hizmetinden yeterince yararlanmalarında engel oluşturabilmektedir. Ayrıca sağlık hizmetlerinde çalışan profesyonellerin yaşlı hastaların sağlık sorunlarını genç hastalara göre daha az ciddiye almaları sonucu hastaların sağlık durumlarının kötüleşmesi gibi sorunlar yaşlı ayrımcılığı ile ilişkilidir. Yapılan bazı çalışmalarda sağlık profesyonellerinin yaşlı bireylere karşı negatif tutum sergilediklerini, bazı çalışmalar ise pozitif tutum sergiledikleri gösterilmiştir. Sağlık profesyonelleri arasında büyük bir çoğunluğa sahip olan hemşireler yaşlı bireylerle en fazla iletişimde olan ve sağlık bakım hizmeti veren guruptur. Hemşirelerin yaşlı bireylere yönelik değer, inanç, bilgi ve tutumları yaşlıların bakım ve yaşam kalitesini, benlik saygısını doğrudan etkilemektedir. Hemşireler toplumun yaşlı bireylere yönelik olumlu tutum kazanmalarında önemli bir role sahiptir. Bu nedenle hemşirelerin yaşlılara yönelik yeterli bilgi ve olumlu tutum geliştirebilmelerine yönelik yaşlılık ve yaşlanma süreci, yaşlı bakımı ve geriatri hemşireliği gibi konularına mezuniyet ve mezuniyet sonrası eğitim programlarında yer verilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Ayrımcılığı, Hemşirelik, Sağlık Hizmetleri

Abstract: As a result of scientific advancements in the health sector, the elderly population is gradually increasing worldwide. Ageism by gerontologist Dr. Robert N. Butler defined it as “prejudice and discrimination against older individuals” and emphasized how this prejudice reinforces the social and economic disadvantages experienced by older individuals in society. Elderly individuals may perceive themselves as burdens to others and as less valuable or not respected or accepted by society, leading to social isolation and depression. Issues related to age discrimination can also facilitate the development of physical and mental problems in elderly individuals. One of the places where age discrimination is encountered is in institutions that provide health services. The increasing health problems in elderly individuals necessitate longterm and costly services, creating barriers to receiving quality care and fully benefiting from health services. Additionally, the tendency of healthcare professionals to take the health

problems of elderly patients less seriously compared to younger patients can result in the deterioration of the patients' health conditions, a problem associated with age discrimination. Some studies have shown that health professionals have a negative attitude towards elderly individuals, while some studies have shown that they have a positive attitude. Nurses, who make up a large proportion of healthcare professionals, are the group most frequently in contact with elderly individuals and provide health care services. The values, beliefs, knowledge, and attitudes of nurses towards elderly individuals directly affect the care and quality of life of the elderly, as well as their self-esteem. Nurses play an important role in fostering a positive attitude towards elderly individuals in society. Therefore, subjects such as old age and the aging process, elderly care and geriatric nursing should be included in graduation and post-graduation training programs so that nurses can develop adequate knowledge and positive attitudes towards the elderly.

Keywords: Ageism, Nursing, Healthcare



Makale id= 41

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0122-5677

| 81

Investigation of Young Women's Attitudes Towards Sexual Health Stigmatization and Their Views On Sexual Education: A Mixed Method Study

Asst.Prof.Dr. Ayşe Elkoca¹, Asst.Prof.Dr. Metin Yıldız², Res.Asst. Ahsen Demirhan Kayacık²

¹Gaziantep Islamic Science and Technology University

²Sakarya University

*Corresponding author: Ahsen Demirhan Kayacık

Özet: Amaçlar: Bu çalışmada genç kadınların cinsel sağlık damgalamasına yönelik tutumlarının ve cinsel eğitime yönelik görüşlerinin incelenmesi ve cinsel eğitime yönelik tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Yöntem: Bu karma yöntem çalışması, 15 Mart 2022 - 1 Mart 2023 tarihleri arasında Türkiye'nin batısındaki bir ilde nicel bölümde 303, nitel bölümde 19 kişi ile yürütülmüştür. Veriler SPSS 26.0, G*Power 3.1, MAXQDA 2020 kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Cinsel eğitime yönelik tutumun genç kadınlarda cinsel sağlık ve üreme sağlığı damgalama düzeyi üzerinde negatif ve anlamlı bir etkisi vardır ($\beta = -0.243$; $t(301) = -4.342$, $p = 0.001$). Çalışmanın nitel bölümünde yapılan görüşmeler sonucunda katılımcıların gözlem ve tutumları dört ana tema ve 18 kategori altında toplanmıştır. Sonuç: Katılımcılar cinsel sağlık ve üreme sağlığı konusunda damgalama yapmamış, damgalama yapan bireylerin geleneksel, bağnaz ve eğitimsiz olduğunu belirtmişlerdir. Katılımcıların cinsel eğitime ilişkin algıları ciddiyet, duyarlılık ve engel olarak kategorize edilmiştir. Katılımcılar cinsel eğitimin özellikle kadınlar için gerekli olduğunu ancak cinsel eğitim almanın önünde engeller olduğunu vurgulamıştır. Katılımcılar cinsel eğitimin cinsel sağlık ve üreme sağlığı ile ilgili damgalanmanın önlenmesinde önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Damgalama, Cinsel Eğitim, Genç Kadınlar

Investigation of Young Women's Attitudes Towards Sexual Health Stigmatization and Their Views On Sexual Education: A Mixed Method Study

Abstract: Objectives: In this study, it was aimed to examine the attitudes of young women towards sexual health stigmatization and their views on sexual education and to determine the factors affecting their attitudes towards sexual education. Material and Methods: This mixed method study was conducted with 303 individuals in the quantitative part and 19 individuals in the qualitative part in a province in western Turkey between March 15, 2022 and March 1, 2023. Data were analyzed using SPSS 26.0, G*Power 3.1, MAXQDA 2020. Results: Attitude towards sexual education has a negative and significant effect on the level of sexual and reproductive health stigmatisation in young women ($\beta = -0.243$; $t(301) = -4.342$, $p = 0.001$). As a result of the interviews conducted in the qualitative part of the study, the observations and attitudes of the participants were grouped under four main themes and 18 categories. Conclusion: Participants did not stigmatise sexual and reproductive health and stated that individuals who stigmatise are traditional, bigoted and uneducated. Participants' perceptions about sexual education were categorised as seriousness, sensitivity and obstacle. Participants emphasised that

sexual education is necessary, especially for women, but that there are barriers in receiving sexual education. Participants stated that sexual education is important in preventing stigmatisation related to sexual and reproductive health.

Keywords: Sexual Stigmatisation, Sex Education, Young Women.



Makale id= 25

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000258768536

| 83

**Kanser Hastalarına Bakım Veren Hemşirelerin Güvenli Kan ve Kan Bileşeni
Transfüzyonu Öz Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi**

**Hemşire Mehtap Bolat¹ , Dr. Öğretim Üyesi Funda Akduran² , Hemşire Damla Ruken
Gençoğlu²**

¹Sakarya Üniversitesi Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Mehtap Bolat

Özet: Giriş Hemşirelerin transfüzyon uygulamalarında yeterli bilgi, beceri ve öz yeterliliğe sahip olmaları gerekir. Kanser tedavisinde de birçok nedene bağlı transfüzyon uygulamaları gerçekleştirilmekte ve bu uygulamalara bağlı akut-kronik reaksiyonlar morbidite ve mortalite oranlarını artırmaktadır. Amaç Bu çalışmada kanser hastalarına bakım veren hemşirelerin güvenli kan ve kan bileşeni transfüzyonu öz yeterliliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem Araştırmanın örneklemini kanser hastalarına bakım veren 50 hemşire oluşturdu. Veriler, “Hemşirelerin Tanıtıcı Özelliklerini Belirleme Formu” ve “Güvenli Kan Transfüzyonu Öz Yeterlilik Ölçeği” kullanılarak yüz yüze toplandı. Bulgular Hemşirelerin %94’ünün daha önce transfüzyon eğitimi aldığı, %62’sinin kan transfüzyon reaksiyonu yaşamadığı, %62’sinin kan transfüzyon süreci ve reaksiyonları hakkında eğitim alma ihtiyacı hissetmediği görüldü. Katılımcıların “Güvenli Kan Transfüzyonu Öz Yeterlilik Ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalaması 218,78±18,85 olarak belirlendi. Sonuç Bu çalışmada hemşirelerin güvenli kan ve kan ürünleri transfüzyon uygulamalarına yönelik öz-yeterliliklerinin yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Hemşire, Kan Transfüzyonu, Öz Yeterlilik

**Evaluation of Safe Blood and Blood Component Transfusion Self-Efficacy of Nurses Caring for
Cancer Patients**

Abstract: Introduction Nurses must have sufficient knowledge, skills and self-efficacy in transfusion practices. Transfusion practices are carried out for many reasons in cancer treatment, and acute-chronic reactions due to these practices increase morbidity and mortality rates. Purpose: This study aimed to evaluate the safe blood and blood component transfusion self-efficacy of nurses caring for cancer patients. Method: The sample of the study consisted of 50 nurses who care for cancer patients. Data were collected face to face using the "Nurses' Descriptive Characteristics Form" and "Safe Blood Transfusion Self-Efficacy Scale" Findings It was observed that 94% of the nurses had received transfusion training before, 62% had not experienced a blood transfusion reaction, and 62% did not feel the need to receive training on the blood transfusion process and reactions. The total mean score of the participants from the "Safe Blood Transfusion Self-Efficacy Scale" was determined as 218.78±18.85. Conclusion: In this study, it was observed that nurses' self-efficacy for safe blood and blood product transfusion practices was high

Keywords: Cancer, Nurse, Blood Transfusion, Self-Sufficiency

Makale id= 79

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7349-5305

| 84

Koroner Anjiyografi Olan Bireylerde Erken Mobilizasyonun Ağrı ve Femoral Kateter Bölgesinde Hematom, Kanama, Ekimoz ve Psödoanevrizmaya Etkisi

Hemş Hanifi Gülşen¹, Doç.Dr. Betül Tosun²

¹Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Ankara Türkiye

*Corresponding author: Hanifi Gülşen

Özet: Koroner arter hastalığı (KAH), ateroskleroz adı verilen genel bir damar hastalığı türüdür. Ateroskleroz, arter duvarlarında yağ ve kolesterol birikmesi sonucu arterlerin daralması veya tıkanmasıyla karakterizedir. Bu durum miyokard infarktüsü (MI), kalp damarlarının daralması veya tıkanmasına yol açabilir. Koroner yoğun bakım ünitelerinde genel olarak aterosklerotik koroner arter hastalığının teşhisinde kullanılan standart bir tanı yöntemi olan koroner anjiyografi (KAG) olan hastalara bakım verilmektedir. KAG işlemi sonrası önerilen yatak istirahatinin optimal bir süresinin olmamasından kaynaklı hastalarda çeşitli komplikasyonlar görülmektedir. Bu çalışma koroner anjiyografi olan bireylerde erken mobilizasyonun ağrı ve femoral kateter bölgesinde hematom, kanama, ekimoz ve psödoanevrizma üzerine etkilerini belirlemek amacıyla, randomize olmayan yarı deneysel tipte yapılmıştır. Çalışmada Hasta Tanıtıcı Bilgi Formu, Kanama ve Hematom Takip Formu, Görsel Analog Skala kullanıldı. Veriler SPSS istatistik programı ile değerlendirildi ve istatistiksel anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak kabul edildi. Müdahale grubundaki hastaların %51,6'sı erkek, kontrol grubundaki hastaların %60,9'u erkek hastalar oluşturmaktadır. Müdahale grubundaki hastaların toplam ekimoz sayıları, kontrol grubundaki hastalara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu görüldü ($p=0.034$). Müdahale ve kontrol grubundaki hastaların ağrı şiddeti zamana göre değerlendirildiğinde hastaların 5.ve 8. saatteki ağrı şiddetlerinin 1, 2, 3 ve 4. saatteki ağrı şiddetlerine göre anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görüldü ($p<0,001$). İzlem süresince gruplar arası ağrı bölgesine göre grupların benzer olduğu, 5.saatten itibaren her iki gruptaki hastaların da sırt ağrılarının arttığı görüldü. Sonuç olarak koroner anjiyografi sonrası erken mobilizasyonun vasküler komplikasyonlar açısından önemli olduğu, farklı hasta gruplarında (yaşlılar, kronik hastalığı olanlar, vb.) erken mobilizasyonun etkinliğini değerlendiren çalışmaların teşvik edilmesi, kum torbasının hastalarda ağrıyı arttırdığı göz önünde bulundurularak, alternatif yöntemler üzerinde çalışılması gerektiği, hemşireler ve sağlık personellerinin erken mobilizasyon konusunda eğitilmesi ve bu konuda farkındalıkların artırılması gerektiği gibi olumlu sonuçlar oluşturduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Koroner Anjiyografi, Erken Mobilizasyon, Vasküler Komplikasyonlar

Makale id= 56

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0003-4570-5031 ORCID: 0009-0000-9490-5692

| 85

Sağlıkta Kadının Yaşadığı Sorunlar ve Eşitsizlik

Doç.Dr. Aygül Kıssal¹, Araştırmacı Buse Melisa Anamur¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

*Corresponding author: Buse Melisa Anamur

Özet: Her ne kadar bazı yönleri ile kadın sağlığında son birkaç on yılda önemli ölçüde iyileşmeler gösterilse de kadınların hala karşılanmamış önemli sağlık ihtiyaçları bulunmaktadır. Günümüzde kadınlar sırf kadın cinsiyetine sahip oldukları için ikinci plana atılmaktadır. Kadınların her konuda geri planda kalması sağlık alanında da karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı kadınların sağlıkta yaşadığı sorunları ve eşitsizlikleri yaşlı, yoksul, kırsal alanda yaşayan, göç eden, engelli, lezbiyen ve şiddet mağduru kadın başlıkları altında tartışmaktır. Dünyada kadın sağlığında öncelikler anne ve çocuk sağlığına yönelik dar bir odaklanmadan, cinsel sağlık ve üreme sağlığına yönelik daha geniş bir çerçeveye ve yaşam boyu bir yaklaşıma dayanan kapsayıcı kadın sağlığı kavramına doğru değişmektedir. Bu genişletilmiş vizyonda kadınların erkeklerle paylaştığı sağlık sorunları yansırı yaşamlarını etkileyen biyolojik, cinsiyet ve diğer sosyal belirleyiciler nedeniyle kadınları orantısız bir şekilde etkileyen bulguları ve sonuçları da içermektedir. Kadınların yaşamları boyunca karşılaştıkları zorlukların karmaşıklığı nedeniyle sağlık sistemlerinde kadınlara daha fazla odaklanılmasını gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı, Sağlık Hizmetlerine Ulaşılabilirlik, Eşitsizlik

Women's Problems and Inequality in Health

Abstract: Although some aspects of women's health have improved significantly over the last few decades, women still have significant unmet health needs. Today, women are relegated to the background simply because they have the female gender. The fact that women are left behind in every subject is also seen in the field of health. The aim of this study is to discuss the problems and inequalities women face in health under the headings of elderly, poor, rural, migrant, disabled, lesbian and women victims of violence. Priorities in women's health around the world are shifting from a narrow focus on maternal and child health to an inclusive concept of women's health based on a broader framework of sexual and reproductive health and a lifelong approach. This expanded vision includes the health challenges that women share with men, as well as findings and outcomes that disproportionately affect women due to biological, gender and other social determinants that affect their lives. The complexity of the challenges women face throughout their lives requires a greater focus on women in healthcare systems.

Keywords: Women's Health, Access to Health Services, Inequity

Makale id= 89

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8518-5969

| 86

Challenges in Implementing Fast in Resource-Limited Settings

**Dr. Öğretim Üyesi Nikola Brzanov¹, Prof.Dr. Sveto Antovik², Prof.Dr. Nikola Labachevski³,
Prof.Dr. Trpevski Simon¹, Prof.Dr. Marija Jovanovski Srceva¹, Prof.Dr. Ljubomir
Ognjenovic², Dr. Öğretim Üyesi Aleksandra Gavrilovska Brzanov¹**

¹University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

²University Clinic for Abdominal surgery, Medical Faculty, University “SS Cyril and Methodius,” Skopje, Macedonia

³Department of Preclinical and Clinical Pharmacology and Toxicology, Faculty of Medicine, University “Ss. Cyril and Methodius”, Skopje, R. Macedonia

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Focused Assessment with Sonography in Trauma (FAST) plays a crucial role in the initial evaluation of trauma patients by rapidly detecting free fluid in critical areas. However, its effective implementation in resource-limited settings faces several challenges. These include ensuring the availability and functionality of suitable ultrasound equipment, addressing training deficiencies among healthcare providers, and integrating FAST into often constrained clinical workflows. Comparatively, while FAST offers rapid bedside assessment, computed tomography (CT) scans provide more detailed anatomical information but require patient transfer and specialized radiological expertise, posing logistical challenges in resource-limited settings. Moreover, the ability to repeat FAST quickly without patient transfer underscores its utility in unstable trauma patients compared to CT scans, which are less feasible for frequent use due to logistical constraints. Despite its diagnostic limitations in identifying solid organ injuries, optimizing FAST deployment through enhanced equipment access, tailored training programs, and streamlined workflow integration can significantly improve trauma care outcomes in resource-limited settings. Addressing these challenges comprehensively allows healthcare providers to enhance early injury detection, expedite treatment decisions, and ultimately improve patient outcomes in trauma care. This summary provides a comprehensive overview of the challenges and benefits associated with implementing FAST in resource-limited settings, highlighting the strategic considerations for improving trauma care under constrained conditions

Keywords: Focused Assessment With Sonography in Trauma; Limited Resources; Ultrasonography.

Makale id= 147

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3669-2932

| 87

Beslenme ve Yutma Güçlüğü Durumlarının Amyotrofik Lateral Skleroz (Als) Hastaları ile Bakım Verenlerinin Yaşam Kalitelerine ve Bakım Yüküne Olan Etkisinin İncelenmesi: Preliminer Sonuçlar

Araştırmacı Esra Ülgen¹, Doç.Dr. Mümüne Merve Parlak¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

*Corresponding author: Esra Ülgen

Özet: Amaç: Amyotrofik Lateral Skleroz (ALS); omurilik ve beyindeki sinir hücrelerinin bozulması, gereken işlevlerini yerine getiremediği ilerleyici bir motor nöron hastalığıdır. Bu çalışmada ALS hastalarının beslenme ve yutma güçlüğü durumlarının değerlendirilmesi; bu durumların ALS hastalarının yaşam kalitesine ve bakım verenin bakım yükü ile yaşam kalitesine olan etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Çalışma 20 ALS hastası ve 20 bakım vereni ile gerçekleştirilmiştir. ALS hastalarına: ALS Hastalık Şiddet Ölçeği (ALSFRS-R), beslenme değerlendirmesi için Mini Nutrisyonel Test (MNT), yutma güçlüğü değerlendirmesi için Yeme Değerlendirme Aracı (EAT-10) uygulanmıştır. ALS hastalarının bakım verenlerinin, yaşam kalitesini değerlendirmek için Sağlık Durum Anketi (SF 36) ve bakım yükünü değerlendirmek için Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği (ZBVYÖ) kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların EAT-10 ortalaması 18.41±5.0, MNT ortalaması 16.9±5.59, ALSFRS ortalaması 18.9±13.2, ZBVYÖ ortalaması 33.4±17.2 çıkmıştır. ZBVYÖ ile MNT arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönde korelasyon saptanmıştır (r: -0.513, p:0.21). Fakat ZBVYÖ ile EAT-10 arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p:0.511). SF-36 alt parametrelerinden fiziksel sağlık (r: -0.534, p:0.015) ve sosyal (r: -0.459, p:0.042) ile EAT-10 arasında negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır. Benzer şekilde MNT ile SF-36 fiziksel sağlık (r:0.542, p:0.014) ve sosyal (r:0.626, p:0.003) alt bölümleri arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır. Sonuç: Bu çalışmada ALS hastalarında disfajinin ve malnütrisyon riskinin yaygın olarak görüldüğü belirlenmiştir. ALS hastalarında, malnütrisyon düzeyi arttıkça bakım verenlerin bakım yükünün arttığı; ancak disfaji şiddetinin artışının bakım veren yükü ile ilişkili olmadığı görülmüştür. Hem disfaji şiddetinin hem de malnütrisyon düzeyinin artışı ile bakım verenlerin fiziksel sağlık ve sosyal durumunun kötüleştiği belirlenmiştir. Bu nedenle; ALS hastalarında beslenme ve yutma güçlüğü durumlarının tanı alır almaz değerlendirilmesi ve gerekli önerilerin verilmesi önemlidir. Böylelikle ALS hastalarının bakım verenlerinin bakım yükü azaltılabilir ve fiziksel sağlık ile sosyal durumu başta olmak üzere bakım verenlerin yaşam kalitesi artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Amyotrofik Lateral Skleroz (Als), Bakım Yükü, Beslenme, Yaşam Kalitesi, Yutma Güçlüğü

Makale id= 143

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1206-2765

| 88

Büllöz Akciğer Hastasında Radikal Abdominal Cerrahide Rejyonel Anestezi

Uzman Dr. Fethi Gültop¹

¹ Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Nöroaksiyel anestezi (NA) en yaygın olarak alt abdominal ve alt ekstremitte cerrahisinde kullanılır. Ayrıca, kateter bazlı nöroaksiyel anestezi uzun süreli anestezi sağlar. Yaygın kullanımına rağmen, nöroaksiyel anestezi majör abdominal cerrahilerde az kullanılmaktadır. Öz geçmişinde OSAS (obstrüktif sleep apne sendromu), KOAH (kronik obstrüktif akciğer hastalığı), esansiyel hipertansiyon ve pulmoner hipertansiyon (pulmoner arter basıncı 75 mmHg) olan hastanın toraks Bilgisayarlı Tomografisinde yaygın büllöz akciğer görüntüsü vardı. Operasyon masasına oksijen desteği ile getirilen hastanın maske 10 Lt/dk oksijen akışı ile SpO₂ %84 olduğu gözlemlendi. Radikal Anterior Pelvik Rezeksiyon (APR) operasyonu planlanan hastaya genel anestezi yüksek riskli olup kombine spinal epidural anestezi uygulanmasına karar verildi. Beşbuçuk saat süren operasyonda yandaş hastalıkları nedeniyle derin sedasyonu tolere edemeyen hastaya toplamda 3 mg midazolam ve 20 mg ketamin ile yüzeysel sedasyon uyguladık. Bu vakada, yaygın büllöz akciğer hastalığı olan yüksek riskli bir hastada 5.5 saatlik bir ameliyat sırasında yüzeysel anestezi eşliğinde kombine spinal-epidural deneyimimizi sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kombine Spinal-Epidural Anestezi, Yüzeysel Sedasyon, Büllöz Akciğer Hastalığı, Majör Abdominal Cerrahi

Regional Anaesthesia in Radical Abdominal Surgery in a Patient With Bullous Lung Disease

Abstract: Neuraxial anaesthesia (NA) is most commonly used in lower abdominal and lower limb surgery. In addition, catheter-based neuraxial anaesthesia provides long-term anaesthesia. Despite its widespread use, neuraxial anaesthesia is underused in major abdominal surgery. Our patient had OSAS (obstructive sleep apnea syndrome), COPD (chronic obstructive pulmonary disease), essential hypertension and pulmonary hypertension (pulmonary artery pressure 75 mmHg) in his medical history. A computed tomography of the thorax showed a diffuse bullous lung image. The patient was brought to the operation table with oxygen support with a mask oxygen flow of 10 Lt/min, and his SpO₂ was 84%. Radical Anterior Pelvic Resection (APR) operation was planned. General anaesthesia was high risk and combined spinal epidural anaesthesia was decided to be applied. The patient could not tolerate deep sedation due to comorbidities and we performed superficial sedation with midazolam 3 mg and ketamine 20 mg in total. In this case, we present our experience of combined spinal-epidural with superficial anaesthesia in a high-risk patient with diffuse bullous lung disease.

Keywords: Combined Spinal-Epidural Anaesthesia, Superficial Sedation, Bullous Lung Disease, Major Abdominal Surgery

Makale id= 45

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0322-0397

| 89

Comparison of Nutritional Status and Eating Behavior Between Freshmen and Seniors of Nutrition and Dietetics

Araştırmacı Melisa San¹, Araştırmacı Ekin Sirgeli¹, Araştırmacı Eylül Akdeniz¹, Öğr. Gör. Hasan Kaan Kavsara¹
¹Yeditepe Üniversitesi

*Corresponding author: Hasan Kaan Kavsara

Özet: Amaç: Bu çalışma, Beslenme ve Diyetetik öğrencilerinin artan beslenme bilgilerine paralel olarak beslenme davranışlarının değişip değişmediğini ve kısıtlayıcı yeme, dışsal yeme ve duygusal yeme davranışlarının nasıl etkilendiğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma, Aralık 2023 ve Ocak 2024 tarihleri arasında Türkiye'deki Yeditepe Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü'nde eğitim gören birinci sınıf ve son sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya toplam 149 öğrenci katılmıştır. Bulgular: Birinci sınıf öğrencilerinin günlük ortalama enerji, yağ ve kalsiyum alımları, son sınıf öğrencilerinkinden daha düşük bulunmuştur. Son sınıf öğrencilerinde kısıtlayıcı yeme davranışı daha yüksek bulunmuş ve BKİ ile kısıtlayıcı yeme arasında pozitif bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç: Beslenme ve Diyetetik öğrencilerinin beslenme bilgilerinin artmasının, sağlıklı yeme alışkanlıklarına daha fazla ilgi ve bağlılık göstermeleri gibi olumlu sonuçları olabilir. Ancak, bu durum vücut şekli ve boyutuyla ilgili endişelerin artması gibi olumsuz sonuçlara da yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Yeme Davranışı, Kısıtlayıcı Yeme, Beslenme Eğitimi, Üniversite Öğrencileri

Beslenme ve Diyetetik Birinci ve Son Sınıf Öğrencileri Arasında Beslenme Durumu ve Yeme Davranışlarının Karşılaştırılması

Abstract: Purpose: This study aims to evaluate whether the nutritional behaviors of Nutrition and Dietetics students change in parallel with their increasing nutritional knowledge and how restrictive eating, extrinsic eating, and emotional eating behaviors are affected. Methods: This descriptive study was conducted with freshmen and senior students of the Nutrition and Dietetics Department at Yeditepe University in Türkiye between December 2023 and January 2024. A total of 149 students participated in the study. Findings: The average daily energy, fat, and calcium intake of freshmen students were lower than those of senior students. Restrictive eating behavior was found to be higher in senior students, and a positive relationship was found between BMI and restrictive eating. Conclusion: Increased nutritional knowledge of Nutrition and Dietetics students may have positive consequences, such as increased interest in and commitment to healthy eating habits. However, this may also lead to negative consequences, such as increased body shape and size concerns.

Keywords: Eating Behavior, Restrictive Eating, Nutrition Education, University Students

Makale id= 64

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7552-5723

| 90

Evde Sağlık Hizmetlerine İlişkin Türkiye'de Bir Üçüncü Basamak Hastane Örneği

Dr. Nazife Öztürk¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Arka plan: Türkiye'de sağlık hizmetleri sunan Evde Sağlık Hizmetleri 2011 yılında kurulmuştur. Bu hizmetin amacı yaşlı, engelli ve yatağa bağımlı bireylere kendi evlerinde uzman sağlık hizmeti sunmaktır. Amaç: Bu çalışmada Akdeniz bölgesindeki bir 3. basamak hastanenin Evde Sağlık Hizmetleri biriminin 2023 Temel Sağlık İstatistikleri Verileri (TSSV) modülü verileri değerlendirilmiştir. Ayrıca, artan yaşlı nüfus ile sağlık hizmeti ihtiyacı arasındaki ilişki incelenmiştir. Yöntemler: Çalışma retrospektif, tek merkezli ve tanımlayıcı bir çalışmadır. Veriler hastanedeki PHSD sistemlerinden elde edilmiştir. Çalışmada evde bakım hizmetleri toplam kayıtlı hasta sayısı, verilen hizmet sayısı, kullanılan tıbbi cihaz sayısı hasta eğitim sayısı ve tanı kapsamında incelenmiştir. Sonuçlar 2023 yılında toplam 2264 kayıtlı hastaya evde sağlık hizmeti verilmiştir. Hizmet verilenlerin yaş ortalaması 74'tür; 388 hastaya eğitim verilmiştir ve toplam 212 hasta tıbbi cihaza ihtiyaç duymuştur. En yaygın tanımlar nörolojik ve psikiyatrik hastalıklar (257) olurken, bunu kardiyovasküler hastalıklar (40) izlemiştir. Hasta muayene, tetkik ve cihaz desteğini içeren 1508 sağlık hizmeti sağlandı. Evde sağlık hizmetleri için hekim, hemşire ve diğer sağlık personeli olmak üzere toplam 19 sağlık personeli görev yaptı. Sonuçlar: 2023 yılında toplam 2264 kayıtlı hastaya evde sağlık hizmeti verilmiştir. Hizmet verilenlerin yaş ortalaması 74'tü; 388 hastaya eğitim verildi ve toplam 212 hastanın tıbbi cihaza ihtiyacı vardı. En yaygın tanımlar nörolojik ve psikiyatrik hastalıklar (257) olurken, bunu kardiyovasküler hastalıklar (40) izlemiştir. Hasta muayene, tetkik ve cihaz desteğini içeren 1508 sağlık hizmeti sağlandı. Evde sağlık hizmetleri için hekim, hemşire ve diğer sağlık personeli olmak üzere toplam 19 sağlık personeli görev yaptı. Sonuç: Türkiye nispeten genç bir nüfusa sahip olmasına rağmen, yaşlanan bir nüfusa doğru önemli bir demografik değişim yaşamaktadır. Akdeniz bölgesindeki Üçüncü Basamak Hastane Evde Sağlık Hizmetleri biriminden elde edilen veriler, evde sağlık hizmetlerinin yaşlı, engelli ve kronik hastalığı olan hastaların ihtiyaçlarını karşılamadaki önemli rolünü vurgulamaktadır. Ortalama hasta yaşının 74 olması ve çok çeşitli tıbbi durumların bulunması, bu hizmetlere olan talebi açıkça ortaya koymaktadır. Çalışma, evde sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliğini ve yaygınlaştırılmasını sağlamak için stratejik planlama ve kaynak tahsisi gerekliliğinin altını çizmiştir.

Anahtar Kelimeler: Evde Bakım, Yaşlı Bakımı, Sağlık Bakımı, Türkiye

Regarding Home Health Care Services: A Tertiary Hospital Case in Türkiye

Abstract: Background: The Home Health Care Services, which provides health services in Turkey, was established in 2011. The objective of this service is to provide specialist health care to elderly, disabled, and bed-dependent individuals in their own homes. Aim: This study evaluated 2023 Primary Health Statistics Data (PHSD) module data of a Tertiary Hospital Home Health Services unit in the Mediterranean region. In addition, the relationship between the increasing elderly population and the need for healthcare was examined. Methods: The study is a retrospective, single centre and descriptive

study. Data were obtained from PHSD systems in the hospital. In the study, home care services were examined within the scope of total registered patient number, number of services provided, number of medical devices used patient education number and diagnosis. Results: In 2023, total of 2264 registered patients were provided with home health services. The mean age of those served was 74; 388 patients were trained, and a total of 212 patients needed the medical device. The most common diagnoses were neurological and psychiatric diseases (257), followed by cardiovascular diseases (40). 1508 health services including patient examination, examination and device support were provided. Physicians, nurses and other health personnel, a total of 19 health personnel worked for home health services. Conclusion: Although Türkiye has a relatively young population, it is experiencing a significant demographic shift towards an ageing population. The data from the Tertiary Hospital Home Health Services unit in the Mediterranean region highlights the crucial role of home health services in addressing the needs of elderly, disabled, and chronically ill patients. With a mean patient age of 74 and a diverse range of medical conditions, the demand for these services is evident. The study highlighted that the necessity for strategic planning and resource allocation to ensure the sustainability and expansion of home health services.

Keywords: Home Care, Elderly Care, Health Care, Türkiye



Makale id= 127

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-1503-4551

| 92

Gürültü Hassasiyeti Üzerine Literatür İncelemesi

Araştırmacı Odyolog Cansu Karstarlı¹, Prof.Dr. Burak Ömür Çakır¹, Uzman Habibe Er¹

¹İstanbul Aydın Üniversitesi

*Corresponding author: Cansu Karstarlı

Özet: Amaç: Endüstrinin gelişimi ile artan gürültü insanoğlu her geçen gün daha yüksek şiddette ses ve gürültüyle başbaşa bırakmaktadır. Dünya Sağlık Örgütüne göre, 2050 yılında her 4 kişiden birinin işitme kaybı geliştireceğini öngören raporları bulunmaktadır (1). Bu nedenle erken dönem taramalar ve geliştirilen ölçekler ile kontrol etme çabası devam etmektedir. Gürültüye uzun süreli maruziyetin işitsel sistemde yorgunluk, tinnitus (2), konuşmayı anlamada zorluklar, iletişim becerilerinde sorunlar ve sosyal izolasyona neden olduğu bilinmektedir. İşitsel etkilerle birlikte hipertansiyon, uykunun bozulması (insomnia)(3), konsantrasyon bozukluğu gibi farklı semptomlara yol açmaktadır. Gürültüye hassasiyet geliştiren bireylerin hangi durumda ve hangi semptomlarla ilişkisinin olduğunu anlamak amacıyla ülkemizde yürütülen tezler içerik analizi yöntemi ile incelenerek sentezlenmiştir (4). Gereç ve Yöntem: Çalışmada içerik analizi yöntemi uygulanmıştır. Bunun için “Yöktez ve ProQuest” veri tabanında literatür araştırması yapılmıştır. “Gürültü Hassasiyeti” ve “Noise sensivity” kelimeleri taranmıştır. Yöktez’de 15 araştırmadan 9 tanesi incelenmiştir ve içerik analizi yöntemiyle sentezlenmiştir. Proquest’te ise, “Gürültü Hassasiyeti” 1933, “Noise sensivity” 10 adet tez bulunmuş ancak konuyla ilişkisiz olmaları nedeniyle dışlanmıştır. Bulgular: Yöktez veri tabanında n:9 çalışma (%100), ProQuest veri tabanında n:0 çalışma (%0) araştırmaya dahil edilmiştir. Gürültü hassasiyeti ilişkili tezler üniversite türü, tezin türü, ana bilim dalı, yılları İnsan sağlığı üzerindeki etkileri, uygulanan müdahale yöntemleri, kullanılan test bataryaları alt başlık olarak da incelenmiştir. 5’i devlet, 4’ü vakıf üniversitelerince tamamı yüksek lisans tezi olup 2015 yılından itibaren yürütülmüştür. Çalışmalarda işitme kayıplı, koklear implant kullanıcıları (5)ve normal işitenler arasında yapılmıştır. Sonuç: Elde edilen verilere göre, gürültü hassasiyetini değerlendirmede tüm tezlerde Weinstein Gürültü Hassasiyetini Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Gürültü hassasiyeti ile Dikkat eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), psikolojik değerlendirme çalışmaları, denge ilişkisi, işitme kayıplılar, normal işitenler, tinnitus yakınması olanlar, ölü bölge ilişkisi araştırılmıştır. Gürültü Hassasiyetinin işitme kaybı, tinnitus şiddeti, Baş Dönmesi Engellilik Envanteri, Denge Bozukluğu Olan Hasta Engellilik Anketi, mental sağlık araştırması ile negatif ilişkisi bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Weinstein Gürültü Hassasiyet Ölçeği, İçerik Analizi

Literature Review On Noise Sensitivity

Abstract: Objective: With the development of the industry, increasing noise is leaving human beings with higher intensity sound and noise every day. According to the World Health Organization, there are reports predicting that one out of every 4 people will develop hearing loss in 2050 (1). For this reason, efforts to control hearing loss with early screening and developed scales continue. Long-term exposure

to noise is known to cause fatigue in the auditory system, tinnitus (2), difficulties in understanding speech, problems in communication skills and social isolation. In addition to auditory effects, it leads to different symptoms such as hypertension, sleep disturbance (insomnia)(3) and impaired concentration. In order to understand in which situation and with which symptoms individuals who develop sensitivity to noise are related, the theses conducted in our country were analyzed and synthesized by content analysis method (4). Materials and Method: Content analysis method was applied in the study. For this purpose, literature search was conducted in the "Yöktez and ProQuest" database. The words "Noise Sensitivity" and "Noise sensitivity" were scanned. In Yöktez, 9 out of 15 studies were examined and synthesized by content analysis method. In Proquest, "Noise Sensitivity" was searched in 1933, "Noise sensitivity 10 theses were found but were excluded because they were not related to the topic. Results: In Yöktez database n:9 studies (100%), in ProQuest database n:0 studies (0%) were included in the study. Theses related to noise sensitivity were also examined under the sub-headings of university type, type of thesis, main branch of science, years Effects on human health, intervention methods applied, test batteries used. 5 of them were master's theses from state and 4 from foundation universities and were conducted since 2015. The studies were conducted among people with hearing loss, cochlear implant users (5) and normal hearing. Conclusion: According to the data obtained, Weinstein Noise Sensitivity Assessment Scale was used in all theses to assess noise sensitivity. The relationship between noise sensitivity and Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD), psychological evaluation studies, balance, hearing loss, normal hearing, tinnitus complaints, and dead zone were investigated. Noise Sensitivity was negatively associated with hearing loss, tinnitus severity, Dizziness Disability Inventory, Balance Impaired Patient Disability Questionnaire, mental health survey.

Keywords: Weinstein Noise Sensitivity Scale, Content Analysis

Makale id= 14

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8225-5338

| 94

İşitme Cihazı Kullanıcılarının Sosyoekonomik ve Sosyokültürel Düzeylerinin Cihaz Memnuniyeti ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Araştırmacı Şeyma Nur Yıldırım¹, Araştırmacı Ayşegül Ünal¹, Doç.Dr. Bahriye Horasanlı¹, Prof.Dr. Mehmet Suat Özbilen¹
¹KTO Karatay Üniversitesi

*Corresponding author: Şeyma Nur Yıldırım

Özet: Geçmişten günümüze artarak devam eden işitme kaybı şikayetleri müdahale edilmesi gereken önemli bir husustur. Bu müdahalede sıklıkla işitme cihazları ya da koklear implantlar kullanılmaktadır. Öncelikle işitme kaybı yaşayan kişinin işitme eşiklerinin gerekli testlerle belirlenmekte ve buna bağlı olarak işitme kaybı konfigürasyonuna uygun cihaz seçimi yapılmaktadır. Günümüz teknolojileri sayesinde her seviyedeki işitme kaybına uygun işitme cihazı bulunmaktadır. Ve yine gelişen teknoloji bağlamında geçmişe göre işitme cihazlarında gerek estetik açıdan gerek konfor açısından önemli bir ilerleme kaydedilmiştir. Literatüre bakıldığında işitme kaybına cihaz müdahalesi sonrasında cihaz memnuniyeti ve yaşam kalitesi bazı parametreler esas alınarak araştırılmıştır. Bu çalışmanın amacı cihaz memnuniyetinin ve yaşam kalitesinin literatürde yaygın olmayan "sosyoekonomik ve sosyokültürel seviye" parametreleri üzerinden araştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Cihazı, Cihaz Memnuniyeti, Yaşam Kalitesi, Sosyoekonomik Seviye ve Sosyokültürel Seviye

The Effect of Socioeconomic and Sociocultural Levels of Hearing Aid Users On Device Satisfaction and Quality of Life

Abstract: Hearing loss complaints, which continue to increase from past to present, are an important issue that needs to be intervened. Hearing aids or cochlear implants are often used in this intervention. First of all, the hearing thresholds of the person with hearing loss are determined with the necessary tests and accordingly, a device suitable for the hearing loss configuration is selected. Thanks to today's technologies, there are hearing aids suitable for all levels of hearing loss. And again, in the context of developing technology, there has been significant progress in terms of both aesthetics and comfort in hearing aids compared to the past. In the literature, device satisfaction and quality of life after device intervention for hearing loss have been investigated based on some parameters. The aim of this study is to investigate device satisfaction and quality of life based on "socioeconomic and sociocultural level" parameters, which are not common in the literature.

Keywords: Hearing Aids, Device Satisfaction, Quality of Life, Socioeconomic Level and Socio-Cultural Level

Makale id= 70

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-9667-4935

| 95

İşitme Cihazı ve Koklear İmplant Kullanan Çocukların Dil Becerileri ve Öykü Yapısının Karşılaştırılması

Araştırmacı Beyza Akti¹, Prof.Dr. Pelin Piştav Akmeşe¹
¹Ege Üniversitesi

*Corresponding author: Beyza Akti

Özet: Giriş:Doğuştan ve dil öncesi dönemde görülebilen işitme kaybının erken tanı ve rehabilitasyonu işitme kaybı olan çocukların normal dil edinimi için kritik önem taşımaktadır. İşitme kayıplı çocuklar dil becerilerinde önemli zorluklarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu çalışmada işitme cihazı ve koklear implant kullanan çocukların dil becerileri ve öykü yapısının karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 2023 yılında Ege Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı'nda rutin kontrollerine devam eden dört- sekiz yaş arası 15 işitme cihazlı 12 koklear implantlı olmak üzere toplam 27 işitme kayıplı çocuk dahil edilmiştir. İşitme kayıplı çocukların tamamına erken dönem sözel dil performansını değerlendirmek için Türkçe Erken Dil Testi (TEDİL), öyküleme becerilerini değerlendirmek amacıyla The Edmonton Narrative Norms Instrument (ENNI) öyküleme aracının basit öykü (A1) ve karmaşık öyküsü (A3) uygulanmıştır. Öyküler çeviriyazıya dönüştürülerek her öykü için Farklı Sözcük Sayısı (FSÖZS) ve Toplam Sözcük Sayısı (TSÖZS) ile A1 ve A3 öykü yapısı puanları elde edilmiştir. Bulgular: Çalışmada yaş ortalaması 74,74±13,49 ay, 14 kız ve 13 erkek, 15 işitme cihazlı 12 koklear implantlı olmak üzere toplam 27 işitme kayıplı çocuk değerlendirilmiştir. İşitme cihazlı ve koklear implantlı çocukların dil becerileri, A1 ve A3 öykülerinden elde edilen FSÖZS, TSÖZS ve öykü yapısı puanları karşılaştırıldığında: TEDİL alıcı ve ifade edici dil ile A1 ve A3 öykü yapısı puan ortalamalarında işitme cihazlı çocuklar, A1 ve A3 Öyküsü, FSÖZS ve TSÖZS koklear implantlı çocukların daha yüksek puan aldığı ancak iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca işitme kayıplı çocuklar cinsiyete göre karşılaştırıldığında, A1 FSÖZS ve A1 TSÖZS, A3 TSÖZS kızlar lehine anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur. Sonuç: İşitme kayıplı çocukların dil becerilerinin ayrıntılı değerlendirilmesi ve elde edilen verilere göre dil becerilerinin yanı sıra çocuğun üst düzey karmaşık bir dil becerisi olan öyküleme becerilerinin desteklenmesi, çocukların ileri dönem ifade edici dil becerileri ve akademik becerilerine katkı sağlayacaktır.

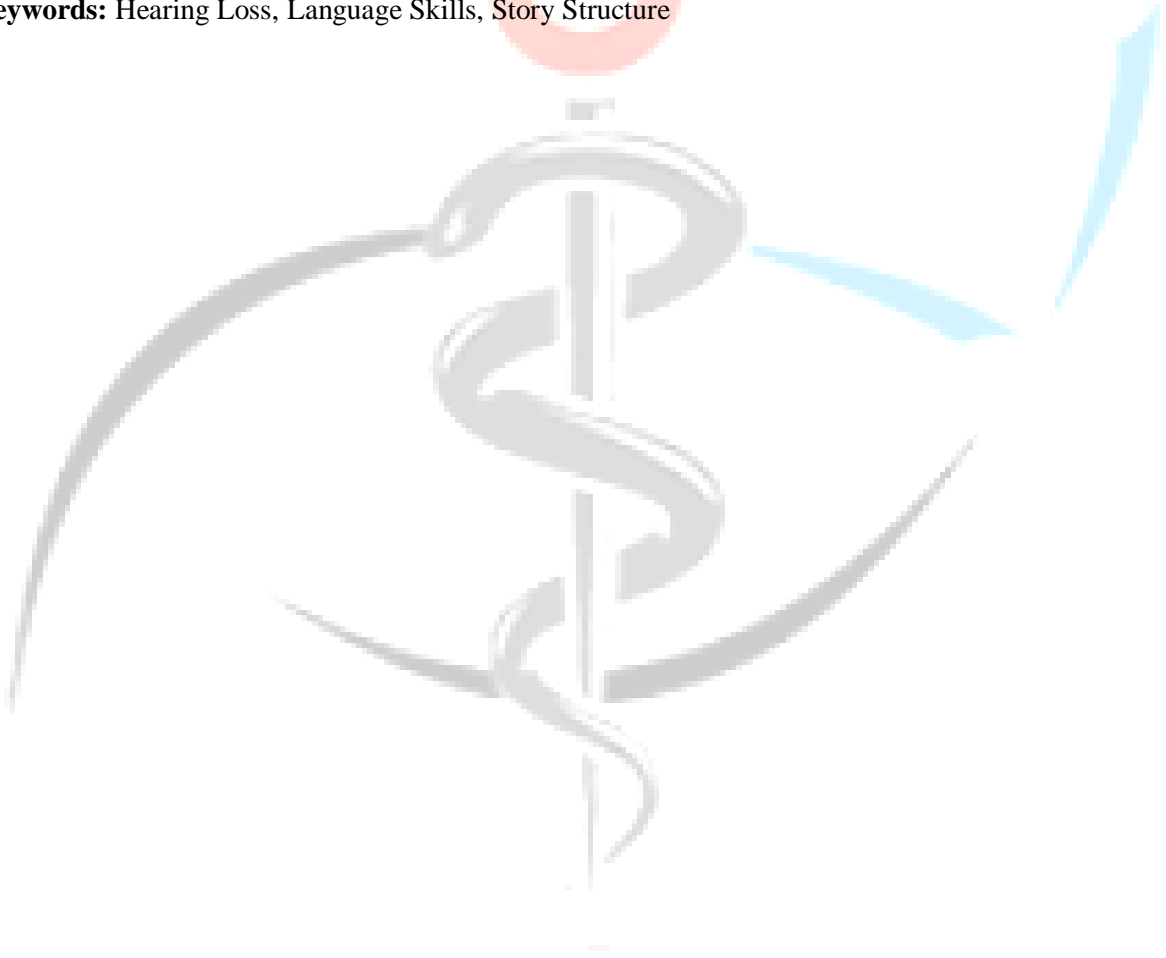
Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, Dil Becerisi, Öykü Yapısı

Comparison of Language Skills and Story Structure of Children Using Hearing Aids and Cochlear Implants

Abstract: Introduction: Early diagnosis and rehabilitation of congenital and pre-lingual hearing loss is critical for the normal language acquisition of children with hearing impairment. Children with hearing loss face significant difficulties in their language skills. This study aims to compare the language skills and storytelling structure of children using hearing aids and cochlear implants. Method:In this study, including 15 with hearing aids and 12 with cochlear implants;,27 volunteer with hearing loss were

studied, between the ages of four and eight who are continuing their routine check-ups at the Department of Otolaryngology of Ege University December in 2023. The Early Turkish Language Test (TEDIL), The Edmonton Narrative Norms Instrument (ENNI), a storytelling tool with a simple story (A 1) and a complex story (A 3), were used to evaluate verbal language performance for all children with hearing loss. The stories were transformed into transcription and each story were given A1 and A3 story structure scores with Number of Different Words (NDW) and Total Number of Words (TNW). Results: In this study, a total of 27 children with hearing loss, with a mean age of 74.74 ± 13.49 months, 14 females and 13 males, 15 with hearing aids and 12 with cochlear implants, were evaluated. When comparing the language skills of children with hearing aids and cochlear implants, the NDW, TNW and story structure scores obtained from A1 and A3 stories: TEDIL receptive and expressive language scores and the A3 story structure averages were reported in children with hearing aids, A1 and A3 Story, NDW and TNW children with cochlear implants scored higher, but there was no statistically significant difference between the two groups. Additionally, when we compare the children by gender, NDW, TNW for A1 story and TNW for A3 story values showed significant differences for females. Outcome: A detailed assessment of the language skills of children with hearing loss and supporting their language skills as well as the children's narrative skills, which is a higher level of complex language skills, will contribute to the children's advanced expressive language skills and also academic skills.

Keywords: Hearing Loss, Language Skills, Story Structure



Makale id= 19

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6108-7029

| 97

İşitsel Amplifikasyon Kullanan Çocuklarda Aile ve Eğitimcilerin Çocuk Davranışına Yönelik Değerlendirmelerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Asuman Alnıaçık¹

¹Başkent Üniversitesi

Özet: Bu çalışmada işitsel rehabilitasyon alan okul öncesi çocukların davranış becerilerine yönelik değerlendirmelerde çocukların aileleri ve öğretmenleri arasında görüş ve bilgi farkının olup olmadığının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma için 4 grup oluşturulmuştur: (a) İşitsel amplifikasyon kullanan, en az 6 ay işitsel rehabilitasyon alan, okul öncesi dönem 4-6 yaş grubunda çocuğu olan aileler (anne veya baba) (n= 31), (b) İşitsel rehabilitasyon alanında çalışan eğitimciler (n=31), (c) Normal işitmeye sahip okul öncesi 4-6 yaş grubunda kreş veya anaokuluna giden çocuğu olan aileler (n= 31), (d) Kreş veya anaokulunda çalışan eğitimciler (n=31). Aile ve öğretmenlerin çocuğun davranışsal değerlendirmesine yönelik görüş ve bilgi farkının olup olmadığı Güçler ve Güçlükler Anketi (GGA) ve Çocuk Davranış Değerlendirme Ölçeği ÇODDÖ ile incelenmiştir. İşitme amplifikasyon kullanan çocukların eğitimci ve ebeveyn tarafından değerlendirilmesi sonucunda ÇODDÖ skorlarında anlamlı farklılık gözlenirken ($Z = -4.867$, $p < 0.001$), normal işitmeye sahip çocukların ÇODDÖ skorlarında fark gözlenmemiştir ($Z = -0.433$, $p = 0.665$). Normal işitmeye sahip çocukların eğitimci ve ebeveyn tarafından değerlendirilmesi sonucunda GGA skorlarında fark gözlenmemiştir ($Z = -1.960$, $p = 0.050$). İşitsel amplifikasyon kullanan ve normal işiten çocukların hem eğitimciler hem de ebeveynler tarafından değerlendirmeleri sonucunda ÇODDÖ skorları arasında anlamlı fark gözlenmiştir ($p < 0.001$). İşitsel amplifikasyon kullanan çocukların aileleri çocuklarının davranışlarını değerlendirmede eğitimcilere ve normal işiten çocukların ailelerine göre daha negatif tutum ve davranışına sahiptirler. Okul öncesi eğitimde ailenin önemi göz önüne alındığında işitsel rehabilitasyon alanında çalışan eğitimcilerin aileleri bu olumsuz tutum ve davranışları değiştirme açısından da bilgilendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: İşitme Cihazı, Koklear İmplant, Eğitim, İşitsel Rehabilitasyon, Tutum, Davranış

Comparison of the Assessments of Family and Educators On Child Behavior and Auditory Perception in Children Using Auditory Amplification

Abstract: This study aimed to investigate whether there is a difference in knowledge between the families and experts (therapists) of preschool children who receive auditory rehabilitation regarding the behavioral skills of the children. Four groups were formed for the study: (a) Families of children aged 4-6 in the preschool period who have received auditory rehabilitation for at least 6 months (n=31), (b) Experts working in auditory rehabilitation (n=31), (c) Families of preschool children aged 4-6 attending daycare or preschool with normal hearing (n=31), (d) Experts working in daycare or preschool (n=31). The difference in knowledge of parents and teachers regarding the child's behavioral assessment was examined using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) and the Child Behavior Rating Scale (CBRS). While a significant difference was observed in CBRS scores based on evaluations by experts and parents of children using auditory amplification ($Z = -4.867$, $p < 0.001$), no difference was observed

in CBRS scores of children with normal hearing ($Z = -0.433$, $p = 0.665$). No difference was observed in SDQ scores based on evaluations by experts and parents of children with normal hearing ($Z = -1.960$, $p = 0.050$). A significant difference was observed in CBRS scores between both experts and parents' evaluations of children using auditory amplification and those with normal hearing ($p < 0.001$). The families of children using auditory amplification exhibit more negative attitudes and behaviors in evaluating their children's behavior compared to the families of children with normal hearing. Experts working in auditory rehabilitation should also inform families about changing these negative attitudes and behaviors.

Keywords: Hearing Aid, Cochlear İmplant, Education, Auditory Rehabilitation, Attitude, Behavior



Makale id= 50

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-8140-1069

| 99

Obezite ve Mikrobiyota Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Ma.St. Nergiz Doğan¹ , Doç.Dr. Özlem Persil Özkan²

¹Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı

²Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Nergiz Doğan

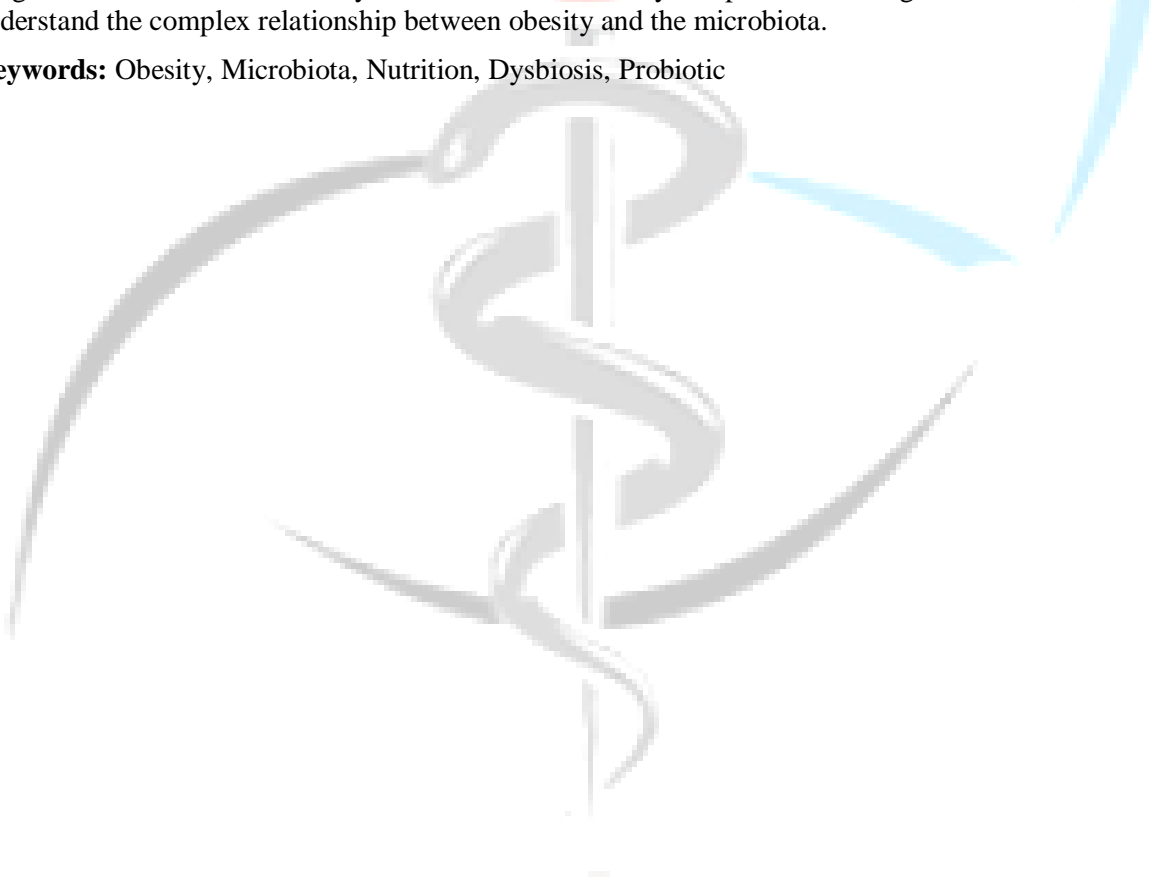
Özet: Obezite, çeşitli genetik ve çevresel faktörlerin etkisiyle gelişen karmaşık bir metabolik hastalıktır. Obezite, kronik hastalıkların riskini artırarak yaşam kalitesini olumsuz etkiler ve uluslararası düzeyde önemli bir halk sağlığı sorunu olarak kabul edilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), mevcut verilere göre dünya çapında 1 milyardan fazla insanın obez olduğunu ve 2025 yılına kadar yaklaşık 167 milyon yetişkin ve çocuğun fazla kilolu veya obez olmasının beklendiğini bildirmiştir. Mevcut epidemiyolojik çalışmalar, obezite vakalarındaki sürekli artışın sadece besin bulunabilirliği veya genetik faktörlerle ilişkilendirilemeyeceğini göstermektedir. Obez bireylerin bağırsak florasının incelenmesi, bakterilerin obezite gelişiminde genetik olmayan önemli bir etken olabileceği teorisini desteklemektedir. Mikrobiyota, insan vücudunun birçok yerinde bulunan mikrobiyal organizmaların toplamını içeren taksonomik olarak tanımlanmış ve tanımlanamayan karmaşık ve heterojen bir ekosistemdir. Bağırsaktaki ekolojik denge bozulması (disbiyoz), obezite gibi birçok patolojik süreçle ilişkilendirilir. Bağırsak mikrobiyotası, vücuttaki hücre sayısının 10 katını oluşturan yaklaşık 100 trilyon simbiyotik mikroptan oluşur. Aktif bağırsak mikrobiyotası, sağlığa faydalı olan kısa zincirli yağ asitleri, vitaminler ve anti-enflamatuar ve antioksidan ürünlerin yanı sıra potansiyel olarak zararlı nörotoksinler, karsinojenler ve immünotoksinler gibi birçok fizyolojik olarak aktif madde üretir. Bağırsak mikrobiyotası, diyetten enerji elde edilmesine katkıda bulunur ve fazla enerjinin yağ olarak depolanmasını etkiler. Diyet bileşenleri, bağırsak bakterileri için enerji ve metabolit kaynağı sağlar ve bu bileşenler aynı zamanda bağırsak mikrobiyotasının bileşimini değiştirir. Bağırsak mikrobiyotasındaki dengesizlik, metabolik bozukluklara yol açabilir ve merkezi iştahı artırarak obeziteye katkıda bulunabilir. Bu nedenlerle bağırsak mikrobiyota yönetimi, obezite tedavisinde yenilikçi bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, genetik, çevresel faktörler, bağırsak mikrobiyotası ve obezite arasındaki karmaşık etkileşimler hala tam olarak anlaşılammıştır. Disbiyozun kilo kontrolünü nasıl etkilediğini anlamak için insanlarda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Bu çalışma, obezite ile mikrobiyota arasındaki karmaşık ilişkiyi anlamak için obezite durumunda bağırsak mikrobiyotasının özelliklerini, bağırsak mikrobiyotası tarafından indüklenen obezite mekanizmasını ve diyet bileşenlerinin bağırsak mikrobiyotası üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Mikrobiyota, Beslenme, Disbiyozis, Probiyotik

Evaluation of the Relationship Between Obesity and microbiota

Abstract: Obesity is a complex metabolic disease that develops under the influence of various genetic and environmental factors. Current epidemiological studies show that the continuous increase in obesity cases cannot be solely attributed to food availability or genetic factors. The examination of the gut flora of obese individuals supports the theory that bacteria could be a significant non-genetic factor in the development of obesity. The microbiota is a complex and heterogeneous ecosystem comprising taxonomically identified and unidentified microbial organisms present in many parts of the human body. The disruption of ecological balance in the gut (dysbiosis) is associated with many pathological processes, including obesity. The gut microbiota consists of approximately 100 trillion symbiotic microbes, which make up 10 times the number of cells in the body. An active gut microbiota produces many physiologically active substances, such as short-chain fatty acids, vitamins, and anti-inflammatory and antioxidant products that are beneficial to health, as well as potentially harmful neurotoxins, carcinogens, and immunotoxins. The gut microbiota contributes to energy extraction from the diet and influences the storage of excess energy as fat. Dietary components provide energy and metabolites for gut bacteria and also alter the composition of the gut microbiota. Imbalances in the gut microbiota can lead to metabolic disorders and contribute to obesity by increasing central appetite. Therefore, managing the gut microbiota is emerging as an innovative approach in obesity treatment. However, the complex interactions between genetic, environmental factors, gut microbiota, and obesity are still not fully understood. More research in humans is needed to understand how dysbiosis affects weight control. This study aims to investigate the characteristics of the gut microbiota in obesity, the mechanisms by which the gut microbiota induces obesity, and the effects of dietary components on the gut microbiota, to better understand the complex relationship between obesity and the microbiota.

Keywords: Obesity, Microbiota, Nutrition, Dysbiosis, Probiotic



Makale id= 48

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-7911-1799

| 101

Obezite, Beslenme Alışkanlıkları ve Uyku Bozuklukları Arasındaki İlişki

Ma.St. Ezgi Çoban¹ , Doç.Dr. Özlem Persil Özkan²

¹Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı

²Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Ezgi Çoban

Özet: Uyku, istemli aktivitenin ve duyuşsal algıların azaldığı, doğal olarak oluşun, tersine çevrilebilir bir dinlenme durumudur. Yetişkinlerin her gece düzenli olarak en az yedi saat uyuması, sağlıklarını en iyi şekilde destekleyebilmek için gereklidir. Uyku eksikliği, vücuttaki hormonal dengesizlikleri etkileyerek obezite riskini artırabilir ve metabolizma düzenini olumsuz yönde etkileyebilir. Daha kısa uyku süresi, özellikle leptin ve ghrelin gibi iştahın düzenlenmesiyle ilişkili hormonları etkileyerek bu riski artırır. Ek olarak, daha kısa uyku süresi hedonik yeme davranışları riskinin artmasına ve fazla kilo ile obezite gelişimi için daha yüksek bir risk ile ilişkilendirilmesine neden olabilir. Beslenme alışkanlıkları, sigara, alkol, ilaç kullanımı, çevresel faktörler, ekonomik koşullar, hormonal değişiklikler, kronik hastalıklar, psikolojik değişimler gibi pek çok faktör uyku kalitesini etkileyebilir. Özellikle, şeker ve yüksek yağ içeriğine sahip besinlerin tüketimi, uyku kalitesini olumsuz etkileyerek obezite riskini artırabilir. Araştırmalar, obezitenin uyku kalitesini olumsuz etkilediğini ve uyku bozukluklarının ortaya çıkmasına neden olabileceğini göstermektedir. İş ve aile yaşamındaki değişiklikler, fiziksel ve psikolojik rahatsızlıklar, internet ve televizyon maruziyeti gibi faktörlere bağlı olarak uykunun kısıtlanması, metabolik süreçleri etkileyen yaygın bir durum haline gelmiştir. Yeterli ve dengeli beslenme alışkanlıklarının yanı sıra düzenli egzersiz ve stres yönetimi gibi faktörler, uyku kalitesini artırabilir ve obezite riskini azaltabilir. Ayrıca, uyku bozukluklarının erken teşhisi ve tedavisi, obezite ile ilişkili riskleri azaltabilir. Yetersiz ve düzensiz uyku, obezite ve diğer sağlık sorunlarına yönelik riski artırabilir. Bu nedenle, uyku kalitesi, beslenme alışkanlıkları ve obezite arasındaki ilişkinin anlaşılması, hem sağlık politikaları hem de bireysel sağlık uygulamaları için önemlidir. Bu derlemenin amacı, uyku kalitesi ve uyku bozukluklarının, beslenme alışkanlıkları ve obezite ilişkisini güncel literatür doğrultusunda araştırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Uyku, Obezite, Uyku Kalitesi, Uyku Bozuklukları, Beslenme

The Relationship Between Obesity, Nutritional Habits and Sleep Disorders

Abstract: Sleep is a naturally occurring, reversible state of rest in which voluntary activity and sensory perceptions diminish. Adults need to get at least seven hours of sleep each night to optimally support their health. Lack of sleep can affect hormonal imbalances in the body, increasing the risk of obesity and negatively affecting metabolism. Shorter sleep duration increases this risk by specifically affecting hormones associated with appetite regulation, such as leptin and ghrelin. Additionally, shorter sleep duration may lead to an increased risk of hedonic eating behaviors and be associated with a higher risk for developing overweight and obesity. Many factors such as eating habits, smoking, alcohol, drug use,

environmental factors, economic conditions, hormonal changes, chronic diseases, psychological changes can affect sleep quality. In particular, consumption of sugar and foods with high fat content can negatively affect sleep quality and increase the risk of obesity. Research shows that obesity negatively affects sleep quality and can cause sleep disorders. Restriction of sleep due to factors such as changes in work and family life, physical and psychological disorders, internet and television exposure has become a common situation that affects metabolic processes. Adequate and balanced eating habits, as well as factors such as regular exercise and stress management, can improve sleep quality and reduce the risk of obesity. Additionally, early diagnosis and treatment of sleep disorders may reduce obesity related risks. Inadequate and irregular sleep can increase the risk of obesity and other health problems. Therefore, understanding the relationship between sleep quality, eating habits and obesity is important for both health policies and individual health practices. The aim of this review is to investigate the relationship between sleep quality and sleep disorders, eating habits and obesity in line with the current literature.

Keywords: Sleep, Obesity, Sleep Quality, Sleep Disorders, Nutrition



Makale id= 132

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8081-8003

| 103

Overin Malign Brenner Tümörü: Literatürün Sistemik Bir İncelemesi

Dr. Teymur Bornaun¹

¹ University Of Health Sciences, İstanbul Bağcılar Health Research Center

Özet: Malign Brenner tümörleri, malign over tümörlerinin %1'inden azını oluşturan nadir neoplazmalardır. Bu çalışmanın amacı, malign Brenner tümörleri ile ilgili mevcut literatürü sistemik olarak gözden geçirmektir. Bu kapsamda, PubMed, Scopus ve Web of Science veritabanlarında 15 Eylül 2023 tarihine kadar yayımlanan makaleler aranmıştır. Dahil edilme ve dışlanma kriterlerinin uygulanmasından sonra, İngilizce literatürde tanımlanan 115 vakayı içeren 48 makale incelemeye dahil edilmiştir. Çalışmada, demografik, klinik, patolojik ve onkolojik özellikler analiz edilmiştir. İstatistiksel analizler, tümör evresi ile nüks arasındaki ilişkinin marjinal olarak istatistiksel anlamlılık taşıdığını ve asit ve anormal CA-125 seviyeleri olan kadınlarda daha yaygın olduğunu göstermiştir. Lenfadenektomi ile tedavi edilen vakaların hastalığa özgü sağkalım oranlarının daha iyi olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, malign Brenner tümörlerinin özelliklerini anlamak ve yönetimlerini optimize etmek için daha büyük hasta serilerine ve uzun dönem takip verilerine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Malign, Brenner Tümörü, Over Kanseri, Lenfadenektomi

Malignant Brenner Tumor of the Ovary: A Systematic Review of the Literature

Abstract: Malignant Brenner tumors are rare ovarian neoplasms, accounting for less than 1% of malignant ovarian neoplasms. The aim of this manuscript is to systematically review the current literature concerning malignant Brenner tumors. We conducted a search in three medical databases (PubMed, Scopus, and Web of Science) for relevant articles published until September 15, 2023. After applying inclusion and exclusion criteria, 48 manuscripts describing 115 cases were included in this review. The study analyzed demographic, clinical, pathological, and oncological characteristics. Statistical analysis indicated that recurrence was marginally statistically significantly related to tumor stage and was more common in cases with ascites and abnormal CA-125 levels. Cases treated with lymphadenectomy showed better disease-specific survival. In conclusion, understanding the characteristics of malignant Brenner tumors and optimizing their management requires larger patient series and long-term follow-up data.

Keywords: Malignant, Brenner Tumor, Ovarian Carcinoma, Lymphadenectomy, Prognosis

Makale id= 131

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000559977718

| 104

Paketli Atıştırma Besinlerin Besin Ögesi Örüntü Profillerinin Üç Farklı Önyüz Etiketleme Yöntemi İle Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Merve Tunçel¹

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi

Özet: Atıştırma veya diğer bir tanımlama ile ana öğünler arası yeme sık görülen bir davranış olup, sıklıkla enerji, sodyum, yağ ve şeker içeriği fazla ve posa içeriği düşük olan besinlerden oluşmakta ve sağlıksız diyet örüntüsü nedeni olarak suçlanmaktadır. Kronik hastalıkların önlenmesine yönelik 2003 yılında yayınlanan Dünya Sağlık Örgütü (World Health Organisation, WHO) raporunda, fazla miktarlarda tüketilen yağ, doymuş yağ asitleri, trans yağ asitleri, şeker, tuz/sodyum gibi besin öğelerinin kronik hastalıkların gelişiminde potansiyel risk etmeni olduğu belirtilmektedir. Besin ögesi örüntü profili hastalıkların önlenmesi ve sağlığın geliştirilmesi amacıyla besinleri besin ögesi içeriğine göre sınıflandıran bir bilim olarak tanımlanmaktadır. Bu doğrultuda besin ögesi örüntü profili sağlıklı ve sağlıklı olmayan (aşırı enerji, doymuş yağ, trans yağ, şeker ve tuz alımına neden olan) besinleri ayırmaya yardımcı olur. Önyüz Besin Etiketleme (FOPL'ler), ürünlerin beslenme kalitesi hakkında basitleştirilmiş, dikkat çekici ve kolayca anlaşılabilir bilgiler sunarak tüketici tercihlerini satın alma noktasında daha sağlıklı gıda ürünlerine yönlendirmeyi amaçlamaktadır. Sonuç olarak, kronik hastalıkların önlenmesi ve tedavi edilmesi noktasında hem halkın bilinçlenmesi hem de mevcut ürünlerin yeniden formülasyonu için daha çok paket önü etiketleme uygulamasına ve çeşitli araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Atıştırma, Besin Ögesi Örüntü Profili, Kronik Hastalıklar

Makale id= 150

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0659-3084

| 105

Quercetin ve Quercetin Türevi Olan Reynoutrin'in Hepg2 Hücreleri Üzerindeki Sitotoksik Etkisinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Yayla¹
¹Selçuk Üniversitesi

Özet: Quercetin bilinen en güçlü antioksidanlar arasındadır ve aynı zamanda antikanser aktivite göstermektedir. Quercetin türevi olan reynoutrin ise güçlü antioksidan etkiye sahip olmasına karşın antikanser etkisine yönelik henüz yeterli çalışmalar mevcut değildir. Bu çalışmamızda bir insan karaciğer kanser hücresi olan HepG2 hücre hattında quercetin ve reynoutrin'in sitotoksik etkisini araştırmayı amaçladık. Farklı konsantrasyonlarda hazırladığımız quercetin ve reynoutrin HepG2 hücrelerine uygulandıktan 24 saat sonra sitotoksik etkisini değerlendirmek için MTT testi uygulandı. Quercetin 100 uM konsantrasyonda yaklaşık % 60 hücre canlılığını azaltırken reynoutrin ise %20 civarında bir azalmaya yol açmıştır. Bu veriler ışından insan karaciğer hücresinde (HepG2) reynoutrin'in quercetine göre yeterli inhibisyon yapamadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Quercetin, Reynoutrin, Karaciğer Kanseri, Hepg2

Comparison of the Cytotoxic Effect of Quercetin and Quercetin Derivative Reynoutrin On Hepg2 Cells

Abstract: Quercetin is among the most powerful antioxidants known and also shows anticancer activity. Although reynoutrin, a quercetin derivative, has a strong antioxidant effect, there are not enough studies on its anticancer effect yet. In this study, we aimed to investigate the cytotoxic effect of quercetin and reynoutrin in HepG2 cell line, a human liver cancer cell line. MTT assay was performed to evaluate the cytotoxic effect of quercetin and reynoutrin prepared at different concentrations 24 hours after they were applied to HepG2 cells. At a concentration of 100 uM, quercetin decreased cell viability by about 60% while reynoutrin caused a decrease of about 20%. These data suggest that reynoutrin does not have sufficient inhibition of human liver cell (HepG2) viability compared to quercetin.

Keywords: Quercetine, Reynoutrine, Liver Cancer, Hepg2

Makale id= 112

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8081-8003

| 106

Vajinal Mikrobiyomun Gebelik Komplikasyonlarına Etkisi: Güncel Bulgular ve Gelecek Perspektifler

Dr. Teymur Bornaun¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Gebelik sürecinde anne mukozal yüzeylerinin mikrobiyal kompozisyonunun olumsuz olaylarla ilişkili olabileceği yönünde kanıtlar mevcuttur. Bu derlemenin amacı, vajinal mikrobiyomdaki değişikliklerin gebelik komplikasyonları riski ile olan ilişkisini araştırmaktır. Bu kapsamlı literatür taraması, Medline ve Scopus veritabanları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. "Gebelik Komplikasyonları" [MeSH] VE (Vajina*) arama algoritması ile yapılan literatür taramasının ardından 44 çalışma incelemeye dahil edilmiştir. Dahil edilen çalışmalar, vajinal mikrobiyal kompozisyon ile erken doğum, düşük, preeklampsi, ektopik gebelik, gestasyonel diyabetes mellitus, koryoamniyonit ve erken membran rüptürü arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çoğu çalışmada, artan mikrobiyal çeşitliliğin bu durumlarla ilişkili olduğu iyi belgelenmiştir. Ayrıca, Lactobacillus türlerinin azalması çoğu gebelik komplikasyonu ile ilişkilendirilirken, Lactobacillus crispatus'ın artan nispi bolluğunun gebelik için koruyucu bir etki gösterebileceği görülmüştür. Gardnerella, Prevotella, Sneathia, Bacterial Vaginosis-Associated Bacteria-2, Atopobium ve Megasphera gibi bazı patojenik taksonlar daha yüksek maternal morbidite ile ilişkilendirilmiştir. Sonuç olarak, vajinal mikrobiyom anormalliklerinin gebelikle ilgili olumsuz olaylarla ilişkili olduğu görülmektedir; ancak bu bağlantıyı güvenilir bir şekilde doğrulamak için daha yüksek kaliteli homojen çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Mikrobiyom, Gebelik Komplikasyonları, Erken Doğum, Düşük, Gestasyonel Diyabetes Mellitus, Preeklampsi, Koryoamniyonit, Ektopik Gebelik, Erken Membran Rüptürü

The Impact of the Vaginal Microbiome On Pregnancy Complications: Current Findings and Future Directions

Abstract: Evidence suggests that the microbial composition of maternal mucosal surfaces during pregnancy may be linked to adverse outcomes. This review aims to explore the relationship between alterations in the vaginal microbiome and the risk of pregnancy complications. A comprehensive literature search was conducted using the Medline and Scopus databases. The search algorithm "Pregnancy Complications" [MeSH] AND (Vagin*) was employed, and after screening the literature, 44 studies were included in the final review. The included studies examined the association between vaginal microbial composition and preterm birth, miscarriage, preeclampsia, ectopic pregnancy, gestational diabetes mellitus, chorioamnionitis, and preterm premature rupture of membranes. Most studies established that increased microbial diversity is associated with these conditions. Additionally, the depletion of Lactobacillus species is linked to most gestational complications, while an increased relative abundance, particularly of Lactobacillus crispatus, may offer protective effects for the pregnant woman. Several pathogenic taxa, including Gardnerella, Prevotella, Sneathia, Bacterial Vaginosis-

Associated Bacteria-2, Atopobium, and Megasphaera, appear to correlate with higher maternal morbidity. In conclusion, aberrations in the vaginal microbiome seem to be associated with pregnancy-related adverse events, but more high-quality homogeneous studies are needed to reliably verify this link.

Keywords: Vaginal Microbiome, Pregnancy Complications, Preterm Birth, Miscarriage, Gestational Diabetes Mellitus, Preeclampsia, Chorioamnionitis, Ectopic Pregnancy, Preterm Premature Rupture of Membranes



Makale id= 110

Poster Sunum

ORCID ID: 10646810

| 108

Tıp, Psikoloji, Hemşirelik, Beslenme ve Diyetetik Öğrencilerinin Toplum Beslenmesi Hakkındaki Bilgi ve Tutumları

Araştırmacı Deniz İzler¹, Prof.Dr. Suphi Vehid¹

¹ İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

*Corresponding author: Deniz İzler

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı toplum beslenmesi ile ilgili eğitimin önemini görebilmek için, Üniversite de beslenme eğitimi alan ve beslenme eğitimi almayan üniversite öğrencilerinin bilgilerini ve bu bilgiler ışığında beslenme eğitiminin tutumlara etkisi araştırılmıştır. Beslenme bilgisinin uygulanmaya etkisinin değerlendirilmesi ile çeşitli alışkanlıklara yönelik uygun öneriler sunulması ve beslenme eğitiminin tutumlara, sağlığa, yaşam kalitesine olan etkilerinin farkındalığının sağlanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışma üniversite öğrencilerinin beslenme bilgisi ve tutumlarına etkisi araştırmasıdır. Veri toplama aracı olarak sosyo-demografik özellikleri ölçen bir anket ile “Yetişkinlerde Beslenme Bilgi Düzeyi Ölçeği (YETBİD)” (Batmaz 2018) uygulanmıştır. Veriler SPSS 21.0 yazılımında değerlendirilmiştir. Verileri değerlendirmek için frekans, yüzde dağılımı, çapraz tablo, ki-kare testi, t-testi, ANOVA testi uygulanmıştır. Beslenme bilgisi ve tutumu görmek için Temel Beslenme ve Besin Tercihi alt ölçeklerde Cronbach Alfa uygulanmıştır. Alt ölçek puanları ile antropometrik değişkenler arasındaki ilişki için, Pearson korelasyon testinden yararlanılmıştır. Analizlerde güven aralığı, en düşük anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: YETBİD 'in “Temel beslenme” bölümü için güvenilirlik katsayısı Cronbach Alpha=0,79 “Beslenme tercihi” bölümü için Cronbach Alpha =0,78 olarak tespit edilmiştir. Betimsel istatistikler sonrası katılımcıların bilgi düzeyleri ortalama puanları arasında orta düzey, yüksek ve çok yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. YETBİD puanlarının demografik değişkenlere göre karşılaştırılmasında üniversite öğrencileri arasında temel beslenme ve besin tercihi bilgi puanları arasında anlamlı farklılık görüldüğü, bu farklılıkta bazı bölümlerin bilgi puanının anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Bu çalışma beslenme eğitimi almanın, bilgi ve tutumlara etki edebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencisi, Eğitim, Ölçek, Beslenme Bilgi Düzeyi, Tutum.

Makale id= 22

Poster Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0945-3861>

| 109

Vimentin As a Prognostic Predictor for Diverse Human Cancers: A Systematic Review and Meta-Analysis

Ph.d.cand. Halil İbrahim Pazarbaşı¹ , Ph.d.cand. Didem Ökmen¹ , Asst.Prof.Dr. Athanasia Pavlopoulou¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir Biyotıp ve Genom Enstitüsü

*Corresponding author: Halil İbrahim Pazarbaşı

Abstract: Vimentin, a cytoskeletal protein implicated in various cellular processes, has garnered significant interest as a potential prognostic biomarker in cancer. Herein, a systematic literature review and meta-analysis was conducted in order to investigate the prognostic significance of vimentin expression across diverse cancer types. A comprehensive search yielded 115 eligible studies encompassing 14,784 patients, representing a broad spectrum of cancers. Pooled hazard ratios (HRs) with 95% confidence intervals (CIs) were calculated to assess the association between vimentin expression and patients' survival outcomes, including overall survival (OS), recurrence-free/disease-free survival (RFS/DFS), progression-free/metastasis-free survival (PFS/MFS) and disease specific survival (DSS). Our analysis revealed a significant correlation between elevated vimentin expression and adverse survival outcomes across multiple cancer types. Specifically, increased vimentin expression was associated with poorer OS, RFS/DFS, PFS/MFS and DSS. These findings were robust and consistent across diverse cancer cohorts. Furthermore, when the studies were classified based on the host country's income, a significant association was found between Vimentin overexpression and poorer OS in the lower-middle income subgroup. Collectively, our meta-analysis provides compelling evidence supporting vimentin as a promising prognostic biomarker across a wide range of human cancers. These findings underscore the potential clinical utility of vimentin in prognostic stratification and personalized decision-making for cancer patients.

Keywords: Vimentin, Cancer, Prognosis, Meta-Analysis, Biomarker, Survival Analysis

Makale id= 149

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-3922-3602

| 110

Sağlık Alanında Öğrenim Gören Öğrencilerin Afet Okuryazarlığı ile Küresel İklim Değişikliği Farkındalığı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Araştırmacı Sevim Sena Kazdal¹

¹Sevim Sena Kazdal

Özet: Bu araştırma ile sağlık alanında öğrenim gören öğrencilerin afet okuryazarlığı ile küresel iklim değişikliği farkındalığı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlandı. Tanımlayıcı tasarıma sahip bu araştırmanın örneklemini Nisan-Mayıs 2024 tarihleri arasında bir devlet üniversitesinin sağlık alanında öğrenim gören 365 öğrenci oluşturdu. Veri toplama aracı olarak “Bireysel Özellikler Formu”, “Afet Okuryazarlığı Ölçeği”, ve “Üniversite Öğrencilerinin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Ölçeği” kullanıldı. Verilerin analizi SPSS 27.0 programı ile yapılmış ve %95 güven düzeyi ile çalışılmıştır. Bağımsız gruplar t testi, tek yönlü ANOVA testleri kullanıldı. Katılımcıların %75,1’inin (n=274) kadın ve %24,9’u (n=91) erkeklerden oluştuğu, %41,1’i (n=150) geçmişte gerçek bir afet durumu yaşadıkları, %52,9’u (n=193) afetlere hazırlıklı olmadıkları belirlenmiştir. Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık" düzeyleri incelendiğinde, ortalama puanın 71,78 (ss=15,56) olduğu, Afet Okuryazarlığı Ölçeği'nde ortalama puanın 37,42 (ss=6,67) olduğu, Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık ile Afet Okur Yazarlığı arasında pozitif ve orta kuvvetli bir ilişki vardır ($r=0,469$, $p<0,001$). Sonuç olarak, bu bulgular afet okur yazarlığı düzeyinin, üniversite öğrencilerinin küresel iklim değişikliğine yönelik farkındalık düzeylerini anlamlı bir şekilde etkilediğini göstermektedir. Bu durum, afet okur yazarlığı eğitimlerinin öğrencilerin iklim değişikliği konusundaki bilinçlerini artırmada önemli bir rol oynayabileceğini ortaya koymaktadır. Bu tür eğitimlerin yaygınlaştırılması, küresel iklim değişikliğiyle mücadele ve farkındalık artırma çabalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Bu çalışma TÜBİTAK 2209 A programı kapsamında (Proje no:?) TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afet Okuryazarlığı, Farkındalık, İklim Değişikliği, Üniversite Öğrencileri, Sağlık Bilimleri

Makale id= 20

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9654-2263

| 111

Türkiye’de Kamu, Özel ve Cepten Yapılan Sağlık Harcamalarının Hastalık Yükü İle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Deniz Tugay Arslan¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü

Özet: Çalışmanın amacı Türkiye’de cari sağlık harcamasının yüzdesi olarak kamu, özel ve cepten yapılan sağlık harcamalarının hastalık yükü ölçütü olan DALY ile ilişkisini belirlemektir. Çalışmanın evreni Türkiye’nin 2000 – 2021 yılları arasındaki DALY ve ilgili harcama verilerinden oluşmaktadır. Türkiye’nin 100.000 kişiye düşen yaşa standardize DALY oranları verileri Sağlık Ölçümleri ve Değerlendirme Enstitüsü’nden (Institute for Health Metrics and Evaluation) elde edilmiştir. Sağlık harcaması oranları ise Dünya Sağlık Örgütü global sağlık harcaması veri tabanından elde edilmiştir. Çalışmada öncelikle 2000-2021 yılları arasındaki DALY ve harcama verilerinin eğilim analizi yapılmıştır. Veri seti normal dağılım göstermediğinden korelasyon analizlerinde Spearman korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Eğilim analizlerine göre, Türkiye’de DALY oranları 2000’den 2019’a kadar azalmıştır. DALY oranı 2000 yılında 33.998,88 iken 2019 yılında 25.228’e düşmüştür. DALY oranı 2019 yılından sonra tekrar artış göstererek 2021 yılında 28.509,27’ye ulaşmıştır. 2019 yılından yaşanan artışın nedeni COVID-19 pandemisi olduğu düşünülmektedir. Kamu harcaması oranı 2000’de %61,7 iken, 2021’de artarak %78,8 olmuştur. Özel sağlık harcaması oranı 2000’de %38,3 iken, 2021’de %21,2’ye düşmüştür. Cepten yapılan sağlık harcaması oranı ise 2000’de %28,6 iken 2021’de %16,3’e gerilemiştir. Korelasyon analizi sonuçlarına göre, DALY oranı ile kamu harcaması oranı arasında negatif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki belirlenmiştir ($r=-0,557$; $p<0,05$). Buna göre, kamu sağlık harcamalarının oranı artış gösterirken DALY oranı azalmıştır. DALY oranı ile özel sağlık harcaması arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($r=0,558$; $p<0,05$). DALY oranı ile cepten yapılan sağlık harcaması oranı arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki belirlenmiştir ($r=0,522$; $p<0,05$). Buna göre, özel sağlık harcamaları oranı ve cepten yapılan sağlık harcamaları oranı artış gösterirken DALY oranları azalmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda Türkiye’de hastalık yükünün azaltılmasında kamu sağlık harcamalarına daha fazla öncelik verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Politika yapıcıların kaynak kullanımı kararı verirken farklı sağlık harcaması türlerinin sağlık sonuçları ile olan ilişkisini dikkate alması önerilmektedir.

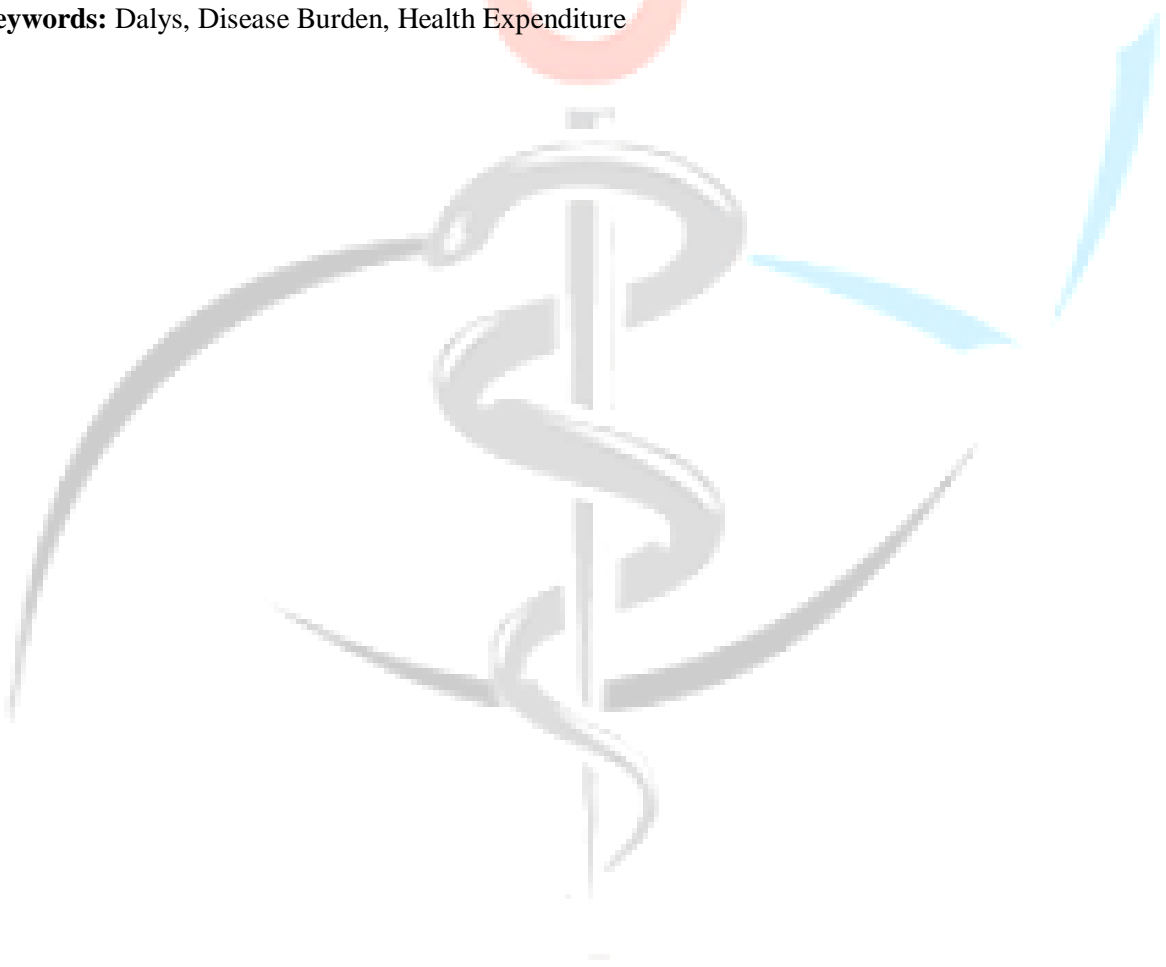
Anahtar Kelimeler: Daly, Hastalık Yükü, Sağlık Harcamaları

An Assessment of the Relationship Between Public, Private, and Out-Of-Pocket Health Expenditures and the Burden of Disease in Turkey

Abstract: The aim of this study is to determine the relationship between public, private, and out-of-pocket health expenditures, expressed as a percentage of current health expenditure in Turkey, and the disease burden measured by DALY (Disability-Adjusted Life Years). The study covers DALY and relevant expenditure data for Turkey from 2000 to 2021. Age-standardized DALY rates per 100,000

population for Turkey were obtained from the Institute for Health Metrics and Evaluation, and health expenditure ratios were sourced from the World Health Organization's Global Health Expenditure Database. First, a trend analysis of DALY and expenditure data from 2000 to 2021 was conducted. Due to the non-normal distribution of the data, Spearman's rank correlation coefficient was used for correlation analyses. The trend analysis indicated that DALY rates in Turkey decreased from 33,998.88 in 2000 to 25,228 in 2019, but increased again to 28,509.27 in 2021, likely due to the COVID-19 pandemic. The public expenditure ratio rose from 61.7% in 2000 to 78.8% in 2021, while the private health expenditure ratio fell from 38.3% to 21.2%, and out-of-pocket health expenditure ratio decreased from 28.6% to 16.3%. Correlation analysis results showed a negative, moderate, and statistically significant relationship between the DALY rate and the public expenditure ratio ($r=-0.557$; $p<0.05$). Thus, as public health expenditure increased, DALY rates decreased. Conversely, there was a positive, moderate, and statistically significant relationship between the DALY rate and private health expenditure ratio ($r=0.558$; $p<0.05$), as well as with out-of-pocket health expenditure ratio ($r=0.522$; $p<0.05$), indicating that increases in private and out-of-pocket expenditures were associated with higher DALY rates. Based on these findings, it is recommended that more priority be given to public health expenditures to reduce the disease burden in Turkey. Policymakers should consider the relationship between different types of health expenditures and health outcomes when allocating resources.

Keywords: Dalys, Disease Burden, Health Expenditure



Makale id= 37**Sözlü Sunum**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1666-0084>

| 113

Migrende Beyaz Cevher Hiperintensiteleri: Klinik ve Radyolojik Sonuçlar**Dr. Öğretim Üyesi Esra Eruyar¹ , Prof.Dr. Ceyla İrkeç¹**¹Lokman Hekim Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara

*Corresponding author: Esra Eruyar

Özet: Amaç: Migren, manyetik rezonans görüntüleme (MRG) beyin beyaz cevher hiperintensitelerinin (WMH) bilinen bir nedenidir. Bu çalışmanın amacı migrenli yetişkin hastalarda beyin beyaz cevher MRG bulgularını değerlendirmektir. Materyal ve Metot: Poliklinikte beyin MRG çekilen 119 migren hastası retrospektif olarak incelendi. MRG taramalarında WMH varlığı veya yokluğuna göre iki grup oluşturuldu. İki grup arasındaki klinik ve demografik özellikler ile WMH'nin ilişkileri karşılaştırıldı. Bulgular: Hipertansiyon, aterosklerotik kalp hastalığı, diabetes mellitus, otoimmün bozukluklar veya demiyelinizan hastalık gibi başka hastalığı olmayan 119 migren hastası incelendi ve sadece %16'sında MRG'de beyaz cevher anormallikleri (WMH) görüldü. Yaş ortalaması 42±6,8 yıl olan bu kohortta 17 (%90) kadın ve 2 (%10) erkek bulunmaktaydı. 10 (%53) hastada auralı migren ve 14 (%74) hastada aile öyküsü vardı. Migren süresi 16,3±9,5 yıl ve aylık atak sıklığı 4,2±2,5 gün idi. Beyaz cevher lezyonları ağırlıklı olarak frontal lob ve parietal lobda dağılım göstermekteydi. Hiçbir hastada infratentoryal hiperintensite görülmedi. Subkortikal ve derin beyaz cevher en yaygın dağılımdı. 13/19 (%68) hastada lezyonlar değişken bir dağılımla bilateral idi. Sonuç: Baş ağrısı polikliniğimizde migrenli erişkin hastaların yaklaşık %16'sında beyaz cevher lezyonları saptanmıştır. Lezyonlar çoğunlukla frontal lob ve parietal lobda dağılım göstermekteydi. Beyaz cevher anormalliklerinin artmış sıklığı yaş, aile öyküsü ve migren semptomlarının süresi ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Mrı, Migren, Yetişkin, Beyaz Cevher Hiperintensiteleri**Brain White Matter Hyperintensities in Migraine: Clinical and Radiological Results**

Abstract: Objective: Migraine is a recognised cause of brain white matter hyperintensities (WMH) on magnetic resonance imaging (MRI). The aim of the present study was to evaluate white matter MRI brain findings in adult patients with migraine. Material and Method: 119 Migraine patients who were investigated with MRI of the brain in the outpatient clinic were studied retrospectively. Two groups were delineated based on the presence or absence of WMH in MRI scans. The clinical and demographic characteristics between the two groups were compared to delineate the associations of WMH. Results: A total of 119 migraine patients without other diseases such as hypertension, atherosclerotic heart disease, diabetes mellitus, autoimmune disorders or demyelinating disease were analyzed and only 16% showed white matter abnormalities (WMH) on MRI. There were 17 (90%) women and 2 (10%) men in this cohort with a mean age of 42±6.8 years. 10 (53%) patients had migraine with aura and 14 (74%) had a family history. Migraine duration was 16.3±9.5 years and monthly attack frequency was 4.2±2.5 days. White matter lesions were predominantly distributed in the frontal lobe and parietal lobe. Infratentorial hyperintensity was not observed in any patient. Subcortical and deep white matter was the

most common distribution. In 13/19 (68%) patients, lesions were bilateral with a variable distribution. Conclusion: In our headache clinic, white matter lesions are found in about 16% of adult patients with migraine. They were mainly distributed in the frontal lobe and parietal lobe. Increased frequency of white matter abnormalities was associated with age, family history and duration of migraine symptoms.

Keywords: MRI; Migraine; Adult; White Matter Hyperintensities



Makale id= 130

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2070-5193

| 115

Nöroanatomi Eğitiminde Dinamik Nöroradyolojik Yöntemlerin Kullanımı Ders Başarısını Arttırır mı'

Dr. Öğretim Üyesi Sefa Işıklar¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Görüntüleme Teknikleri Programı

Özet: Amaç: Merkezi sinir sistemini oluşturan yapılar ve bu yapıların arasındaki ilişkiler nedeniyle öğrencilerin nöroanatomi öğretiminde zorlandığı bilinmektedir. Son yıllarda öğrencilerin nöroanatomi kavrayışını geliştirmek amacıyla nöroradyolojik yöntemler derslere entegre edilmeye başlanmıştır. Bu çalışma ile traktografi manyetik rezonans görüntüleme (MRG), Beyin omurilik sıvısı (BOS) akışı MRG ve fonksiyonel MRG gibi dinamik nöroradyolojik görüntüleme yöntemleri ile eğitim alan öğrencilerin nöroanatomi bilgi seviyelerinde ve motivasyonlarındaki değişimi inceleyeceğiz. Yöntem: Bu çalışmanın evreni Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Görüntüleme Teknikleri programı öğrencileriydi. Bu çalışmada öğrenciler iki gruba ayrıldı. İlk grup Anatomi ve Radyolojik Anatomi derslerini alan öğrencilerdi. İkinci grup ise bu derslere ek olarak İleri Görüntüleme Teknikleri (İGT) dersinde dinamik nöroradyolojik görüntülerle eğitim alan öğrencilerden oluşmaktaydı. Her iki gruba nöroanatomi konularından sonra nöroanatomi testi uygulandı. Ayrıca İGT dersini alan öğrenciler, dinamik nöroradyolojik yöntemlerin nöroanatomi eğitimine etkileri ile ilgili 5'li Likert tipi cevaplardan oluşan çevrimiçi bir ankete davet edildi. İstatistiksel analizler için SPSS28.0 kullanıldı. Bulgular: Nöroanatomi testinden ilk gruptan 42 kişi (%66,7'si kadın; yaş ortalaması 20,24±1,54), ikinci gruptan ise 53 kişi (%75,5'i kadın; yaş ortalaması 22,49±5,25) başarılıydı. Dinamik nöroradyolojik görüntüler ile eğitim gören grubun nöroanatomi test puanı ortalaması (66,42±14,42) diğer gruba (58,10±10,18) göre anlamlı olarak daha yüksekti (p<0,05). İGT dersini alıp ankete katılan gönüllülerin %79,2'si dinamik nöroradyolojik görüntüleri içeren derslerin öğrencinin genel nöroanatomi bilgisini önemli ölçüde geliştirdiğini belirtti. Gönüllülerin %81,2'si, BOS akışı MRG'nin, %83'ü fonksiyonel MRG'nin ve %77,4'ü ise traktografi MRG'nin ilgili nöroanatomik bölge bilgisini önemli ölçüde arttırdığını bildirdi. Sonuç: Bu çalışma dinamik nöroradyolojik görüntülerin kullanıldığı nöroanatomi derslerinin öğrencilerin ilgisini çektiğini ve ders başarısını arttırdığını gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Nöroanatomi, Eğitim, Nöroradyoloji, Manyetik Rezonans Görüntüleme.

Does the Use of Dynamic Neuroradiological Methods in Neuroanatomy Education Course Increase Success'

Abstract: Objective: It is known that students have difficulty in teaching neuroanatomy due to the structures that make up the central nervous system and the relationships between these structures. In recent years, neuroradiological methods have been integrated into courses to improve students' understanding of neuroanatomy. This study will examine the change in neuroanatomy knowledge levels and motivations of students who receive training with dynamic neuroradiological imaging methods such

as tractography magnetic resonance imaging (MRI), Cerebrospinal fluid (CSF) flow MRI, and functional MRI. Methods: This study's population was the Bursa Uludağ University Vocational School of Health Services Medical Imaging Techniques program. In this study, students were divided into two groups. The first group was students taking Anatomy and Radiological Anatomy courses. The second group consisted of students who took the Advanced Imaging Techniques (AIT) course in addition to these courses. The neuroanatomy test was applied to both groups after the neuroanatomy topics. Additionally, students taking the AIT course were invited to an online survey consisting of 5-point Likert-type answers regarding the effects of dynamic neuroradiological methods on neuroanatomy education. SPSS28.0 was used for statistical analysis. Results: Forty-two people from the first group and 53 from the second group succeeded in the neuroanatomy test. The mean neuroanatomy test score of the group trained with dynamic neuroradiological images (66.42 ± 14.42) was significantly higher than the other group (58.10 ± 10.18) ($p < 0.05$). 79.2% of the volunteers who took the IGT course and participated in the survey stated that courses containing dynamic neuroradiological images significantly improved the student's general neuroanatomy knowledge. 81.2% of the volunteers reported that CSF flow MRI, 83% reported that functional MRI, and 77.4% reported that tractography MRI significantly increased the information of the relevant neuroanatomical region. Conclusion: This study showed that neuroanatomy courses using dynamic neuroradiological images attract students' attention and increase course success.

Keywords: Anatomy, Neuroanatomy, Education, Neuroradiology, Magnetic Resonance Imaging.



Makale id= 76

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2430-8048

| 117

Pediatric Yaş Gurubunda Haşimato Tiroiditi Bulunan Hastalarda Ultrason Elastografi Bulguları

Doç.Dr. Mehmet Güli Çetinçakmak¹

¹ Dicle Üniversitesi, Tıp fakültesi Radyoloji ABD

Özet: Amaç ve giriş: Haşimato tiroiditi (HT) çocuklarda ve yetişkinlerde yaygın görülen otoimmün bir tiroid hastalığıdır. Ultrason elastografi son zamanlarda klinik kullanıma giren doku elastikiyetini ölçen noninvaziv bir yöntemdir. Kantitatif sonuç vermesi nedeniyle ultrason elastografi ile son zamanlarda çok sayıda çalışma yapılmıştır. Haşimato tiroiditi elastografi bulguları ile ilgili literatürde çalışma çok azdır. Biz haşimato tiroiditi bulunan çocuk hastalarda ultrason elastografi bulgularını paylaşmak istedik.

Materyal metod: Haşimato tiroiditi tanısı ile takip edilen 29 hasta pediatrik hasta ve 29 herhangi bir şikayeti olmayan kontrol grubu çalışmaya dahil edildi. Her 2 grupta. Ölçümler ve ultrason elastografi işlemleri Siemens S200 cihazı ile yapıldı. Her 2 grupta sağ-sol tiroid hacimleri ve her lobdan en az 5 shear-wave elastography (SWE) değerleri ölçülüp ortalaması alındı. Hasta grupta son bir ayda yapılmış, tiroid hormonları TSH, T3, T4 ve antitiroglobulin değerleri hastane sistemiminden alınıp not edildi. İstatistiksel olarak nonparametrik testler kullandı. Tiroid nodülü, başka tiroid hastalığı bulunan hastalar çalışma dışı bırakıldı

Bulgular: Her Her 2 grupta yaş açısından anlamlı fark bulunmadı. Haşimato hastalarında sağ ve sol tiroid hacimleri kontrol grubuna göre azalmıştı($p=0.004$, $p=0.005$). Haşimato hastalarında sağ ve sol tiroid SWE değerleri kontrol grubuna göre artmıştı($p<0.01$, $p<0.01$). Hastalarda sağ ve sol tiroid hacimleri ile TSH arasında anlamlı korelasyon bulunmadı($P=0.37$, $P=0.43$). Tiroid SWE değerleri ile TSH, T3, T4 ve antitiroglobulin değerleri arasında korelasyon saptanmadı.

Tartışma ve sonuç: Pediatric yaş grubunda haşimato hastalarında ultrason elastografi bulguları ilgili literatür bilgilerimiz az sayıda çalışma nedeniyle kısıtlıdır. HT hastalarında literatür ile uyumlu olarak point SWE değerleri yüksek ve tiroid hacimleri ise azalmı. Bu konuda daha büyük hasta sayıları ile çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pediatric, Haşimato tiroidit, Shear-Wave Elastography(SWE), Tiroid

Makale id= 118

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2434-0045

| 118

3. Basamak Kardiyak Merkezde Evre 2-3 Kolon Kanseri Nedeniyle Sağ Hemikolektomi Uygulanan Hastalarda Cerrahi Alan Enfeksiyonu Gelişimi Üzerine Etkili Faktörler

Uzman Dr. İsa Caner Aydın¹

¹T.C. Sağlık Bakanlığı Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi

Özet: Giriş: Cerrahi alan enfeksiyonları (CAE), özellikle kardiyak hastalıklar gibi eşlik eden durumları olan hastalarda önemli bir postoperatif komplikasyondur. Kardiyak yetmezlik gibi eşlik eden durumların komplikasyonlara veya CAE'lere yol açabileceği düşünülmektedir. Bu çalışma, kardiyak risk faktörleri de dahil olmak üzere, evre II ve III sağ kolon kanseri olan hastalarda CAE gelişimini etkileyen faktörleri değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntemler: Ocak 2013 ile Aralık 2018 arasında bir üçüncü basamak kardiyak hastalık merkezinde sağ hemikolektomi yapılan hastalar üzerinde retrospektif bir kohort çalışması gerçekleştirildi. Hastalar, CAE gelişenler (Grup 1) ve CAE gelişmeyenler (Grup 2) olarak iki gruba ayrıldı. Hastaların klinik ve demografik özellikleri hastane kayıtlarından retrospektif olarak analiz edildi. Tüm istatistiksel analizler için anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlendi. Sonuçlar: Çalışmaya toplam 67 hasta dahil edildi; 18 hasta (%27) CAE geliştirdi (Grup 1) ve 49 hasta (%73) CAE geliştirmede (Grup 2). Bu hastaların 24'ü (%36) en az bir kardiyak hastalığa sahipken, 43'ü (%64) kardiyak hastalığa sahip değildi. Tüm klinik-patolojik ve demografik özelliklerin analizinde CAE ile ilişkili risk faktörleri tespit edilmedi ($p > 0.05$). Ayrıca, kardiyak hastalık varlığı ile ilişkili CAE riskinde artışa neden olan herhangi bir faktör bulunamadı ($p > 0.05$). Sonuç: Bu çalışma, kardiyak hastalık öyküsünün CAE gelişimini önemli ölçüde etkilemediğini göstermiştir. Örneklem büyüklüğü sınırlayıcı bir faktördür, ancak dikkatle seçilmiş hasta popülasyonu, kardiyak hastalığı olan evre II-III sağ kolon kanseri hastalarının yönetimine değerli bilgiler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Alan Enfeksiyonları, Sağ Hemikolektomi, Kardiyak Hastalık, Kolon Kanseri

Factors Affecting the Development of Surgical Site Infections in Stage 2-3 Colon Cancer Patients Undergoing Right Hemicolectomy At a Tertiary Cardiac Disease Center

Abstract: Introduction: Surgical site infections (SSIs) are a significant postoperative complication, especially in patients with comorbid conditions such as cardiac diseases. It's believed that comorbidity situations such as cardiac failure may lead complications or SSIs. This study aims to evaluate the factors affecting the development of SSIs in patients with stage II and III right colon cancers, including cardiac risk factors. Methods: A retrospective cohort study was conducted on patients who underwent right hemicolectomy between January 2013 and December 2018 at a tertiary cardiac disease center. Patients were divided into two groups: those who developed SSIs (Group 1) and those who did not (Group 2). The clinical and demographic characteristics of the patients were retrospectively analyzed from hospital records. The significance level for all statistical analyses was set at $p < 0.05$. Results: A total of 67 patients were included, with 18 patients (27%) developing SSIs (Group 1) and 49 patients (73%) not developing SSIs (Group 2). Among these, 24 patients (36%) had at least one cardiac disease, while 43

(64%) did not. No risk factors associated with SSIs were identified in the analysis of all clinicopathologic and demographic characteristics ($p > 0.05$). Additionally, no factors were found to be associated with an increased risk of SSIs related to the presence of cardiac disease ($p > 0.05$). Conclusion: This study demonstrated that a history of cardiac disease does not significantly influence SSIs development. Sample size is a limiting factor, but the carefully selected patient population provides valuable insight into the management of stage II-III right colon cancer patients presented with cardiac disease.

Keywords: Surgical Site Infections, Right Hemicolectomy, Cardiac Disease, Colon Cancer



Makale id= 105

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000295975083

| 120

A Rare Case Report of Septal Perforator Myocardial Bridge

Uzman Dr. Gürkan Imre¹

¹ SBÜ Van Eğitim Araştırma Hastanesi

Abstract: A myocardial bridge is when part of the coronary artery passes through the myocardium like a tunnel. This condition usually affects the lower left anterior coronary artery and is usually benign. Pathophysiological mechanisms include restriction of coronary blood flow, occlusion, microvascular dysfunction, and atherosclerotic plaque formation that occurs when the artery tunnels during contraction. Sensitive genetic, anatomical, and hemodynamic factors may influence the etiopathogenesis of the myocardial bridge. The reported prevalence of intramuscular coronary arteries varies between 5% and 86% at autopsy and between 0.8% and 4.9% at coronary angiography. Septal myocardial bridge is a very rare condition. In this case, we report the rare occurrence of septal perforator arterial systolic pressure, which is not related to the systolic pressure of the left anterior coronary artery (LAD) but causes ischemia. A 48-year-old male patient applied with the complaint of chest pain on exertion. Coronary arteries were found to be normal in coronary angiography performed after the stress test was positive. However, a myocardial bridge with 90% stenosis in systole was detected in the septal perforator artery. The patient was relieved with medical treatment. As a result, myocardial bridge should be considered in patients with chest pain.

Keywords: Septal Perforating Arteries, Myocardial Bridging, Coronary İschemia

Makale id= 57

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000-0002-9187-2941

| 121

Adölesan Polikistik Over Hastalarında Kan Serumundaki Bakır Düzeyinin İncelenmesi

Uzman Dr. Serap Topkara Sucu¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet: Amaç: Polikistik over sendromu (PKOS) ergenlik ve üreme çağındaki kadınlarda en sık görülen jinekolojik endokrinopatidir. Etiyolojinin beslenme ve yaşam tarzı faktörleriyle ilişkili olduğuna dair kanıtlar giderek artmaktadır. Bakır (Cu), enzim aktivitesi, oksijen taşınması ve hücre sinyali gibi birçok hücrel ve fizyolojik süreçte kilit rol oynamaktadır. Gereç ve yöntem: Bu retrospektif çalışmaya Ankara Etlik Şehir Hastanesi Adölesan Polikliniğine son bir yıl içinde başvuran ve NIH kriterlerine göre PKOS kriterlerini karşılayan 12-20 yaş arası adölesan hastalar dahil edildi. Açlık kan serumu bakır düzeyleri ve erken foliküler faz hormon düzeyleri (menstrüasyonun ilk 4 günü içinde) analiz edildi. Hastalar 2 gruba ayrıldı; PKOS grubundaki 30 adölesan ile kontrol grubundaki 30 adölesan hasta verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya toplam 60 hasta dahil edildi. Çalışma verileri analiz edildiğinde, gruplar arasında yaş ve vücut kitle indeksi (VKİ) açısından istatistiksel bir fark bulunmadı (p:>0.05). Bakır düzeyleri PKOS hastalarında daha yüksekti (medyan 1109' a karşı 960; p: 0.001). Sonuç: Çalışmamızda PKOS hastalarında bakır düzeyleri yüksek bulunmuştur. Mevcut çalışmalar ve meta-analizler PKOS hastalarında bakır düzeylerinin yüksek olduğunu göstermektedir. PKOS hastalarında bakırın kontrol altına alınması, bu metalin neden olduğu oksidatif stresi ve insülin direncini azaltmak ve uzun vadeli metabolik komplikasyonları en aza indirmek için potansiyel bir strateji olabilir. Bakır seviyelerini düşürmek ve bakır ile hormonal enzimatik bağlantıları netleştirmek için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bakır, Oksidatif Stres, Polikistik Over Sendromu

Investigation of Blood Serum Copper Levels in Adolescent Polycystic Ovary Patients

Abstract: Aim: Polycystic ovary syndrome (PKOS) is the most common gynecologic endocrinopathy in women of adolescent and reproductive age. There is increasing evidence that the etiology is related to nutritional and lifestyle factors. Copper (Cu) plays a key role in many cellular and physiological processes such as enzyme activity, oxygen transport and cell signaling. Material and method: In this retrospective study, female patients aged 12-20 years who were admitted to Ankara Etlik City Hospital Adolescent Outpatient Clinic within the last year and met the criteria for PKOS according to NIH criteria were included. Fasting blood copper levels and early follicular phase hormone levels (the first 4 days of menstruation) were analyzed. The patients were divided into 2 groups; 30 adolescents in the PKOS group and 30 adolescents in the control group were compared. Results: A total of 60 patients were included in the study. When analyzing the study data, no statistical difference was found between the groups in terms of age and body mass index (BMI) (p:>0.05). Copper levels were higher in the PKOS patients (median 1109 vs. 960; p: 0.001). Discussion and conclusion: In our study, copper levels were found to be high in PKOS patients. Existing studies and meta-analyzes suggest that copper levels are high in PKOS patients. Controlling copper in PKOS patients could be a potential strategy to reduce

oxidative stress and insulin resistance caused by this metal and minimize long-term metabolic complications. More extensive studies are needed to reduce copper levels and clarify the hormonal enzymatic links with copper.

Keywords: Copper, Oxidative Stress, Polycystic Ovary Syndrome



Makale id= 80

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/000-0003-4508-2516>

| 123

Akut Böbrek İnfarktı: Tek Merkez Retrospektif Analiz

Uzman Dr. Bayram Kızılkaya¹, Dr. Öğretim Üyesi Osman Cüre²

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Rize

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim Dalı, Rize

*Corresponding author: Bayram Kızılkaya

Özet: Akut böbrek infarktüsü (ABİ), böbrek arterinin tıkanması sonucu ortaya çıkan nadir bir durumdur. Acil Serviste görülme sıklığı %0,004–0,007 dir. Akut ağrısını (örn. taş, diğer akut karın hastalıkları) taklit eden spesifik olmayan klinik görünüm sıklıkla tanıda gecikmeye neden olup böbrek yetmezliği riskini artırabilmektedir. Böbrek infarktüsünün için başlıca risk faktörleri arasında atriyal fibrilasyon, kapak veya iskemik kalp hastalığı, böbrek arter trombozu/disseksiyonu, koagülopati ve birçoğu idyopattır. Çalışmamızda 19 ABİ gelişen hastanın demografik, etiyoloji, klinik ve tedavilerini değerlendirmeyi amaçladık. Metod:Retrospektif olarak 2018-2024 tarihleri arasında 10 erkek ve 9 kadından oluşan yaş ortalaması $55,4 \pm 18,2$ akut böbrek infarktüsüne sahip 19 hasta incelendi. Bulgular:Hastaların %26,3'ü (n=5) sigara kullanırken, alkol kullanım öyküsü yoktu. En sık yaz (%42,1) ve sonbahar (%36,8) mevsimlerinde renal infarkt izlendi. En sık eşlik eden komorbiditeler hipertansiyon (%63,2) ve atrial fibrilasyon (%42,1) ve kalp yetmezliği (%3,6) idi. Hastaların tümünde yan/karın ağrısı, %63,2'sinde (n=12) bulantı-kusma yakınması mevcuttu. Hastaların %42,1'inde (n=8) infarkt sağ böbrekte, %47,4'ünde (n=9) sol böbrekte iken, 1 hastada bilateral infarktüs alanı mevcuttu. Tanı anında hastaların %52,6 (n=10) GFR <60 ml/dk idi. Hastaların otoimmün, tromboz ve vaskülit testleri normaldi. Tedavi olarak 3 hastaya (%15,8) perkütan anjioplasti uygulanırken tüm hastalara heparin tedavisi, %73,7'sine (n=14) varfarin, %31,6'sına (n=6) asetilsalisilik asit, %21,1'ine (n=4) klopidogrel tedavisi uygulandı. Takipte 3 hastada kronik böbrek yetmezliği gelişti. Sonuç: Tedavi edilmediğinde böbrek yetmezliğine ilerleyen ABİ, akut yan/karın ağrısı ile başvuran ve daha sık görülen etiyolojilerin dışlandığı hastalarda şüphelenilmesi gereken nadir bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek İnfarktı, Klinik, Tedavi

Acute Renal Infarction: Single Center Retrospective Analysis

Abstract: Acute renal infarction (AKI) is a rare condition that occurs as a result of blockage of the renal artery. Its incidence in the emergency department is 0.004–0.007%. Nonspecific clinical presentation that mimics acute pain (e.g., stones, other acute abdominal diseases) can often cause a delay in diagnosis and increase the risk of renal failure. Major risk factors for renal infarction include atrial fibrillation, valvular or ischemic heart disease, renal artery thrombosis/dissection, coagulopathy, and many are idiopathic. In our study, we aimed to evaluate the demographics, etiology, clinics and treatments of 19 patients who developed ABI. Method:19 patients with acute kidney infarction, 10 men and 9 women with an average age of 55.4 ± 18.2 years, were retrospectively examined between 2018 and 2024.

Results: While 26.3% (n=5) smoked, they had no history of alcohol use. ARI was most frequently observed in summer (42.1%) and autumn (36.8%). The most common comorbidities were hypertension (63.2%), atrial fibrillation (42.1%) and heart failure (3.6%). All patients had side/abdominal pain, and 63.2% (n=12) had nausea and vomiting. In 42.1% (n=8) of the patients, the infarct was in the right kidney, in 47.4% (n=9) of the patients, the infarction was in the left kidney, and 1 patient had a bilateral infarct area. At the time of diagnosis, 52.6% (n=10) of the patients had a GFR <60 ml/min. The patients' autoimmune, thrombosis and vasculitis tests were normal. As treatment, percutaneous angioplasty was applied to 3 patients (15.8%), heparin treatment to all patients, warfarin to 73.7% (n=14), acetylsalicylic acid to 31.6% (n=6), 21.1% (n=4) were treated with clopidogrel. During follow-up, chronic renal failure developed in 3 patients. Conclusion: ARI, which progresses to renal failure if left untreated, is a rare condition that should be suspected in patients presenting with acute flank/abdominal pain and when more common etiologies have been excluded.

Keywords: Acute Renal Infarction, Clinic, Treatment



Makale id= 18

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6574-273X

| 125

Anesteziyoloji Alanındaki Dergilerde Teletıp İle İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi

Doç.Dr. Mehmet Sargın¹

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Bu çalışmada, 2000'li yılların başından itibaren tıp gündeminde yer alan teletıp ile ilgili Web of Science (WoS) All Databases koleksiyonundaki anesteziyoloji dergilerindeki yayınların incelenmesi amaçlandı. 01.01.1980-31.12.2023 tarihleri arasında WoS Tüm Veritabanları koleksiyonunda teletıp ile ilgili yayınlar tarandı. Bu arama sırasında kullanılan anahtar kelimeler teletıp, e-sağlık, telesağlık, telekonsültasyon ve uzaktan danışmanlıktır. Bu anahtar kelimeler, ilgili yayınları belirlemek amacıyla WoS Tüm Veritabanları koleksiyonu anesteziyoloji dergilerinde başlık, özet ve anahtar kelimeler halinde tarandı. Bu aramanın ardından seçilen yayınlar tek tek taranarak bu çalışmaya uygun olup olmadıkları tespit edilmiştir. Yazarlar, kuruluşlar, dergiler, belge türleri, yayınların yıllara göre dağılımı, ülkeler ve en çok kullanılan anahtar kelimeler WoS Tüm Veritabanları koleksiyonundan elde edilmiştir. Toplamda WoS anesteziyoloji dergilerinde teletıp ile ilgili 261 yayın bulundu. En fazla yayını olan yazar RWTH Aachen Üniversitesi'nden Rolf Rossaint'tir [12 (%4,5) yayın ve 164 alıntı]. Harvard Üniversitesi, organizasyon bazında en fazla yayına sahip olan üniversitedir [35 (%13,3) yayın ve 456 alıntı]. Bu yayınlar 45 farklı dergiye yayılmış olup, en fazla yayın sayısına (34 [%13,0]) ve atıflara (596) sahip olan "Pain Medicine" idi. Yayın sayısının en fazla olduğu yıllar ise 2020, 2021, 2022 ve 2023 oldu. Katkılar 45 ülkeden geldi; 125 yayın (%47,8) ve 2336 alıntıyla ABD başı çekti. İlk 5 ülke Almanya (47 yayın, %18,0), Kanada (23 yayın, %8,8), İngiltere (21 yayın, %8,0) ve Avustralya (14 yayın, %5,3) oldu. En sık kullanılan anahtar kelimeler "teletıp, Kovid-19, telesağlık, kronik ağrı ve cerrahi" oldu. Popülaritesi Kovid-19 salgınıyla birlikte zirveye çıkan teletıp uygulamasının sağlık sistemlerinin önemli bir parçası haline geleceğine inanıyoruz. Hatta Kovid-19 salgını sonrasında bile yayınların sürekliliğinin literatürü giderek daha fazla etkileyeceği gözlemlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Teletıp, Anesteziyoloji, Bibliyometrik.

Bibliometric Analysis of Telemedicine-Related Publications in Journals in the Field of Anesthesiology

Abstract: The present study aimed to analyze publications related to telemedicine, which has been on the agenda of medicine since the early 2000s, in Web of Science (WoS) All Databases collection anesthesiology journals. Between 01.01.1980-31.12.2023, the WoS All Databases collection was searched for publications related to telemedicine. The keywords used during this search were telemedicine, e-health, telehealth, teleconsultation, and remote consultation. These keywords were scanned in title, abstract and keywords in the WoS All Databases collection anesthesiology journals in order to identify relevant publications. After this search, the selected publications were scanned one by one to determine whether they were suitable for the present study. The authors, organisations, journals, document types, distribution of publications by years, countries and most used keywords were obtained from the WoS All Databases collection. In total, 261 telemedicine-related publications were found in

WoS anesthesiology journals. The author with the highest number of publications was Rolf Rossaint from RWTH Aachen University [12 (4.5%) publications and 164 citations]. Harvard University had the most publications by organization [35 (13.3%) publications and 456 citations]. These publications were spread across 45 different journals, with "Pain Medicine" having the highest number of publications (34 [13.0%]) and citations (596). The years with the highest number of publications were 2020, 2021, 2022, and 2023. Contributions came from 45 countries, with the USA leading in publications with 125 (47.8%) and 2336 citations. The top 5 countries were Germany (47 publications, 18.0%), Canada (23 publications, 8.8%), England (21 publications, 8.0%), and Australia (14 publications, 5.3%). The most frequently used keywords were "telemedicine, Covid-19, telehealth, chronic pain, and surgery". We believe that telemedicine, which has peaked in popularity with the Covid-19 pandemic, will become an important part of healthcare systems. Even after the Covid-19 pandemic, it is observed that the continuity of publications will increasingly influence the literature.

Keywords: Telemedicine, Anesthesiology, Bibliometric.



Makale id= 15

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4360-6892

| 127

Anti-Reflü Ameliyatı İle Birlikte Gastrostomi veya Sadece Peg: Klinik Değerlendirme ve 2 Yıllık Tecrübe Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Salih Bayram¹, Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Nur Talay¹
¹Mardin Artuklu Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Nur Talay

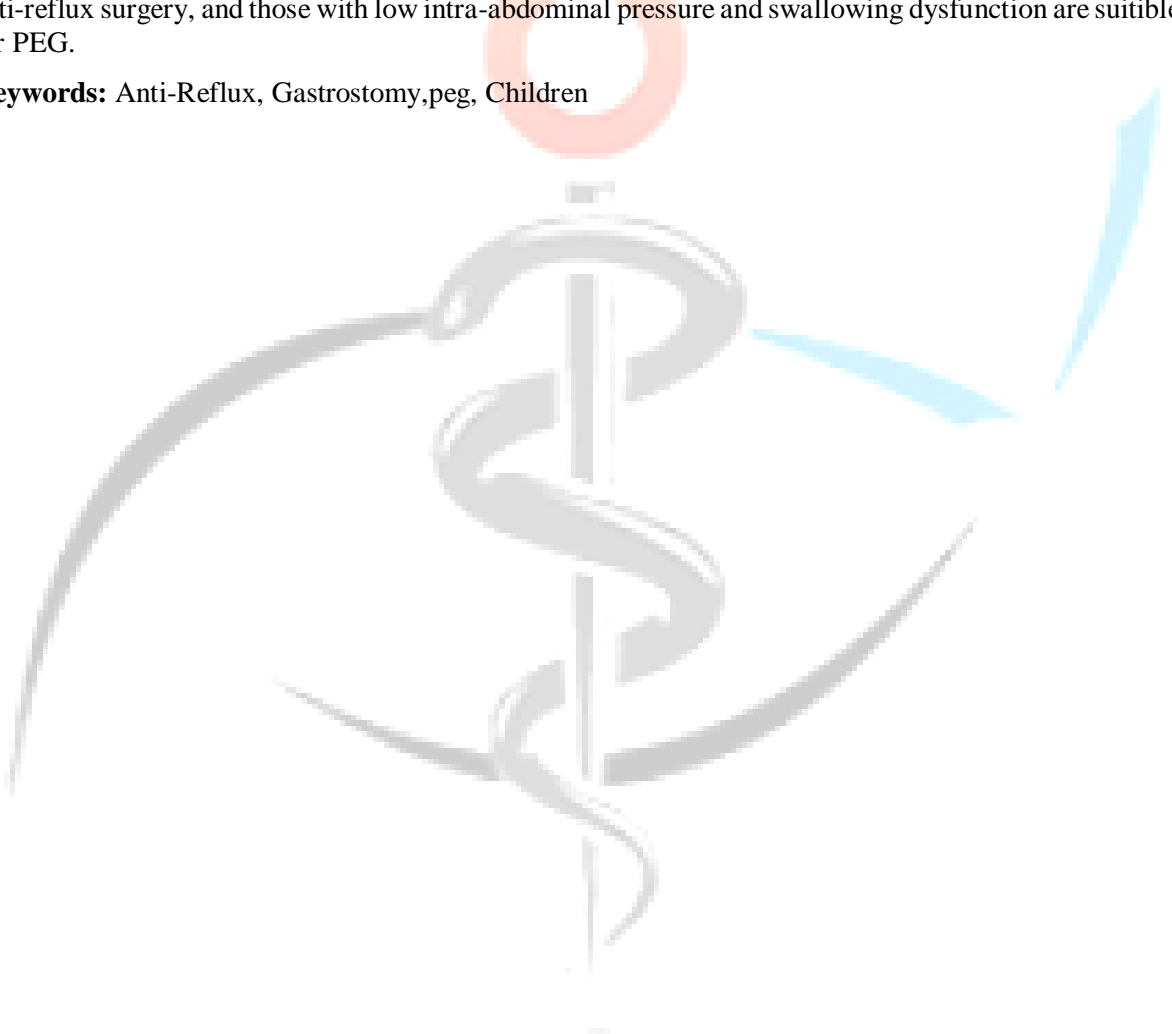
Özet: AMAÇ: kliniğimizde anti-reflü ameliyatı ve gastrostomi uygulanan veya sadece PEG uygulanan hastaların klinik özellikleri, cerrahi endikasyon ve sonuçların değerlendirilmesi. GEREÇ VE YÖNTEM: Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 1 şubat 2022 ile 1 nisan2024 tarihleri arasında çocuk cerrahisi kliniğince anti-reflü ameliyatı ve gastrostomi uygulanan veya sadece PEG uygulanan hastalar yaş, cinsiyet, klinik ve cerrahi özellikler, eşlik eden hastalıklar ve klinik progresleri açısından retrospektif olarak değerlendirildi. BULGULAR: hastalarımızın 6'sına Nissenfunduplikasyonu ve gastrostomi uygulandığı, 7 hastaya ise sadece PEG uygulandığı görüldü. Fundoplikasyon yapılanların 3'ü kız 3'ü erkek; en küçüğü 3, en büyüğü 12 yaşında idi (ortalama yaş: 6,5 yıl). Sadece PEG uygulanan hastaların 1'i kız 6'sı erkek; en küçüğü 2, en büyüğü 16 yaşında idi (ortalama yaş: 7,4 yıl). Fundoplikasyon yapılan hastaların tamamında spastisite veya epilepsi vardı ve tamamında klinik olarak gastroözofagial reflü bulguları veya tekrarlayan akciğer enfeksiyonu nedeni ile mükerrer yatış öyküleri vardı. PEG uygulanan hastalarda ise asıl klinik yutma disfonksiyonu idi ve eşlik eden durumlar SMA, miyopati, geçirilmiş ensefalit ve travma sonrası sekeller idi. Sadece bir hastada epilepsi olmasına rağmen reflü ve akciğer enfeksiyonu öyküsü olmadığından PEG uygulandığı görüldü. Tüm hastaların ameliyattan 1 gün sonra beslenmeye geçtiği ve tolere ettikçe beslenmelerini artırılarak tam beslenmeye ortalama 3. günde ulaşıldığı görüldü. Hiçbir hastada erken cerrahi komplikasyon gelişmediği görüldü. Bir hastanın gastrostomisi ilaç verilmesi nedeni ile tıkanığında değiştirildi. Yutma fonksiyonunun geri kazanılması üzerine bir hastanın PEG'i 6. ayında çıkarıldı. Diğer hastaların tamamında reflü ve aspirasyon bulgularının azaldığı görüldü. SONUÇ: gerek anti-reflü ile birlikte gastrostomi uygulaması gerekse sadece PEG genellikle kronik nörolojik sekeli olan hastalara beslenmeyi kolaylaştırmak ve gastro-özofagial reflü semptomları ile aspirasyon pnömonilerinden kaçınmak ve hastaların hayat kalitelerine katkı sağlamak için yapılmaktadır. Klinik bulgularımız spastik ve karın içi basıncı yüksek olan hastalara anti-reflü ameliyatı ile birlikte gastrostomi, karın içi basıncı düşük ve sadece yutma disfonksiyonu olan hastalarda ise PEG açılmasının uygun olacağını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anti-Reflü, Gastrostomi ,peg, Çocuk

Abstract: AIM: To evaluate the clinical characteristics, surgical indications and results of patients who underwent anti-reflux surgery and gastrostomy or only PEG in our clinic. MATERIALS AND METHODS: patients underwent anti-reflux surgery and gastrostomy or only PEG by pediatric surgery clinic of Mardin Training and Research Hospital between 1st February 2022 and 1st April 2024 were retrospectively evaluated in terms of age, gender, clinical and surgical features, concomitant conditions and clinical progress. RESULTS: Nissen funduplication and gastrostomy was done to 6 patients, and just PEG was done to 7 patients. Of those under went fundoplication, 3 were female and 3 were male, age

was ranged between 3 years to 12 (meanage: 6.5 years). Among only PEG patients 1 was female and 6 were male, the youngest one was 2 and the oldest was 16 years old (meanage: 7.4 years). All patients underwent fundoplication has had spasticity or epilepsy, and all had a history of gasto-eosophagial reflux symptoms and recurren thospitalizations regarding aspiration pneumonia. Inony PEG groupthe main clinical condition was swallowing dysfunction and concomitant conditions were SMA, myopathy, history of encephalitis and traumatic sequelaes. Only one epileptic patient underwent PEG with no history of reflux or lungin fection. Enteral feding was started to all patient son post operative day one viatubes and gradually increased as tolerated, and full nutrition was a chieved on day 3 in average. No early surgical complications developed in any patient. One patient's gastrostomy tube was changed due to obstruction with the use of medication. A patient's PEG was removed in the 6th month after regainingswallowing function. Reflux and aspiration symptoms were decreased in all the other patients. CONCLUSION: both gastrostomy with anti-refluxand PEG application are generally performed to ease feeding, top revert gastroesophageal reflux sypmtoms and aspiration pneumonia, and to improvet hequality of life of patients with chronic neurologic sequelaes. Our clinical findings are considering that spasticand patients with high intraabdominal pressure are appropriate for gastrostomy combined with anti-reflux surgery, and those with low intra-abdominal pressure and swallowing dysfunction are suitable for PEG.

Keywords: Anti-Reflux, Gastrostomy,peg, Children



Makale id= 109

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7756-7799>

| 129

Baş Ağrısı İle Gelen Hastada Manyetik Rezonans Görüntülemesinde Atipik Görünüm

Uzman Dr. Nuriye Kayalı Şendur¹

¹Gazi Mustafa Kemal Çevresel ve Mesleki Hastalıklar Hastanesi

Özet: 35 yaşında kadın hasta baş ağrısı şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Gerilim tipi baş ağrısı tanısı ile yapılan beyin manyetik rezonans(MR) görüntülemesinde frontoparyetal bölgede manyetik duyarlılık artefaktı gözlemlendi. Hastanın öyküsü alındı ancak herhangi bir manyetik artefakt oluşturacak bir öyküsü olmadığı öğrenildi.(travma, cisim batması vb.) Hastadan radyolojiye danışılarak kontrol amaçlı direkt grafi çekildi ancak herhangi bir patoloji saptanmadı, normal olarak değerlendirildi. Hastanın öyküsü biraz daha derinleştirildiğinde yakın zamanda frontoparyetal bölgeden saç kıran geçirdiği ve bu nedenle bu bölgeye saç dolgunlaştırıcı sprey kullandığı öğrenildi. Hastanın iki gün spreyi kullanmaması ve saçı temiz bir şekilde tekrar beyin MR çekilmesi istendi. Çekilen beyin MR normal saptandı. Kullanılan saç spreynin içeriği incelendiğinde; içeriğindeki doğal keratin proteinlerinin ve ipek liflerinin statik özelliği ile manyetik bir etki yarattığı ve bu manyetik etki ürünün saç tellerine kusursuzca tutunmasını sağladığı saptandı. Saç spreynin yarattığı manyetik alan ile beyin MR da manyetik alan artefaktı olduğu düşünüldü. Sunmuş olduğumuz vaka çok ilginç olması ve daha önce hiç bahsedilmemiş olması nedeniyle sunulmak istendi.

Anahtar Kelimeler: Mr Manyetik Duyarlılık Artefaktı - Saç Spreyi

Makale id= 39**Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0009-0008-3324-8535

| 130

Beklenmeyen Hba1c Düşüklüğünde Hemoglobinopatilerin Rolü**Arş.Gör.Dr. Meltem Güman¹**
¹Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ HbA1c diabetes mellitusun uzun dönemli glisemik kontrolünü değerlendirmek için kullanılan bir testtir. Amerikan Diyabet Cemiyeti'nin(ADA) önerilerine göre, kronik komplikasyonların önlenmesi için HbA1c'nin %7'nin altında tutulması gerekmektedir. Normal erişkin hemoglobini HemoglobinA(HbA), dört polipeptit zincirden oluşur (2 α ve 2 β). β zincirinin N-terminal bölgesi ile glukoz arasında oluşan geri dönüşümsüz nonenzimatik glikasyon reaksiyonu sonucunda HbA1c oluşur. Bu reaksiyon, eritrositlerin glukozla maruz kalma süresi ve eritrositlerin yaşam süresi (yaklaşık 120 gün) boyunca gerçekleşir. İnsanda 2 tip hemoglobin vardır, birisi yetişkin hemoglobini olan HbA ,diğeri fetal hemoglobin olan Hemoglobin F(HbF)'dir. Herediter Persistan Fetal Hemoglobin(HPFH) HbF'nin süt çocukluğu döneminden sonra erişkin hayata kadar kalıcı bir şekilde yapımına devam etmesi ve bunun globin zincir sentezini etkilememesi ve hematolojik sorun yaratmaması ile karakterize bir durumdur. OLGU 52 Yaş kadın hasta, bilinen konjestif kalp yetmezliği ve osteoporoz ile takipli, yapılan tetkiklerde hgb:11, HbA1c:2,15 olup polikliniğimize başvurdu. Anemi etiyojisi açısından yapılan tetkiklerde hgb:11,5 wbc:9,6 plt:524000 hct:35,8 mcv:71 rdw:%24,2 mch:24,5 mchc:33,9 rbc:5,04x10⁶ ferritin:500 transferrin saturasyonu:%66 Vitamin B12:374 folik asit:6,5 olup demir eksikliği anemisi ve megaloblastik anemi düşünülmedi. Retikülosit:%2,6 , düzeltilmiş retikülosit sayısı:2,0 (kadınlarda %0,5-2,5), Haptoglobulin:7,8 olup hemolitik anemi düşünülmedi. Paroksizmal Nokturnal Hemoglobinüri(PNH) profilinde özellik yok, Glikoz-6-Fosfat Dehidrogenaz testi:35,6 , periferik yaymada hipokrom mikrositer, polikromazik, bazofilik noktalanma ve hedef tahtası görünümünde eritrositler gözlemlendi. Hemoglobin elektroforez gönderildi. HbF %98,4, HbA2: %1,6 HbA:%0. Hastanın parmakucu kan şekeri ölçümleri regüleydi. Batın ultrasonografisinde hepatosplenomegali tespit edildi. Kemik iliği biyopsisi yapıldı. Kronik lenfoproliferatif hastalık ile ilişkilendirilebilecek hücre grubuna rastlanmadı. Myelodisplastik sendrom, blast oranı <%5 şeklinde değerlendirildi. Hastada HbF %98.4 olduğu için HPFH düşünülerek takibe alındı. HbA1c'deki düşüklüğün nedeni, hastanın HbA oranının normalden çok düşük olmasıyla ilişkilendirildi. TARTIŞMA HbA1c; yaş, cinsiyet, ırk gibi faktörlerden etkilenmez, günün her saatinde yapılabilir. Maliyetinin düşük olması, bu testin yaygın olarak kullanılmasını sağlar. HbA düzeyi ile HbA1c düzeyi doğrudan ilişkilidir. Bu sebeple hastalardaki hemoglobinopatilerin test sonucunu etkileyebildiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemoglobin F, Hba1c , Hemoglobinopati

Makale id= 92

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4853-8398

| 131

Brain Natriüretik Peptidin Acil Serviste Kullanım Alanı ve Önemi

Uzman Dr. Suzan Akpulat¹

¹Sanatoryum EAH

Özet: GİRİŞ: B-tipi natriüretik bir peptiddir, kalpte beyinden daha yüksek konsantrasyonlarda bulunur. B-tipi natriüretik peptit ventriküllerde sentez edilir, orada depolanır ve oradan salgılanır. Ventriküler miyositlerin gerilmesi ve nörohormonların etkisiyle artmaktadır. Biz de çalışmamızda, acil ünitelere nefes darlığı ile gelen hastalarda B-tipi natriüretik peptit değerinin klinik öneminin değerlendirilmesini amaçladık. YÖNTEM: Çalışmamızda Mayıs 2022 ve Mayıs 2023 tarihleri arasında Sanatoryum Eğitim Ve Araştırma Hastanesine nefes darlığı ile acil ünitesine gelen hastaların retrospektif bir incelemesi yapıldı. BULGULAR: Çalışmamıza dahil edilme kriterlerine uyan 130 hastayı aldık. Hastaların ortalama yaşı 72.79 ± 12.1 idi ve %72'i erkekti. Toplam 130 hastanın 67'sinin koroner arter hastalığı, 55'nin diyabet hastalığı, 101 hastanın hipertansiyonu ve 81 hastanın astım/ Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı hastalığı tanısı mevcuttu. SONUÇ: B-tipi natriüretik peptit ölçümleri düşük olan hastaların hayatta kalma olasılığı daha yüksektir. Yaşayan hastaların B-tipi natriüretik peptit ölçümleri, ölen hastaların B-tipi natriüretik peptit ölçümlerinden önemli ölçüde daha yüksektir. Sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu değeri artarken B-tipi natriüretik peptit değerleri azalmaktadır veya sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu değerleri azalırken B-tipi natriüretik peptit değeri artmaktadır. Sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu ve B-tipi natriüretik peptit arasında belirgin bir ilişki vardır.

Anahtar Kelimeler: B-Tipi Natriüretik Peptit, Sol Ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu, Nefes Darlığı, Kalp Yetersizliği

The Importance and Use of Brain Natriuretic Peptide in Emergency

Abstract: AIM: B-type natriuretic is a peptide that is present in higher concentrations in the heart than in the brain. B-type natriuretic peptide is synthesized, stored, and secreted in the ventricles. Increases due to the stretch of ventricular myocytes and the action of neurohormones. In our study, we aimed to evaluate the clinical significance of B-type natriuretic peptide levels in patients who presented to the emergency department with dyspnea. METHOD: We retrospectively analyzed patients, who came to the emergency department of the Sanatoryum Training and Research Hospital between May 2022- May 2023 with dyspnea. RESULTS: A total of 130 patients with a mean age 72.79 ± 12.1 years were enrolled. There were 72% males. 67 were diagnosed with coronary heart disease, 55 with diabetes, 101 with hypertension and 81 with asthma/chronic obstructive pulmonary disease. CONCLUSION: In our study, we found that patients that with low B-type natriuretic peptide levels have a higher probability of survival. B-type natriuretic peptide levels in living patients were significantly higher than B-type natriuretic peptide levels in deceased patients. As the left ventricular ejection fraction level increases, B-type natriuretic peptide levels decrease, or as the left ventricular ejection fraction level decreases, B-type natriuretic peptide levels increase. There is a clear relationship between left ventricular ejection fraction and B-type natriuretic peptide.

Keywords: B-Type Natriuretic Peptide, Left Ventricular Ejection Fraction, Dyspnea, Heart Failure

Makale id= 107

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4893-7807

| 132

Cerrahi İşlem Sırasında Entübasyona Sekonder Gelişen Tapia Sendromu Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Merve Bahar Ercan¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Hipoglossal sinir felci olarak bilinen Tapia sendromu, çiğneme ve yutma güçlüğü, disfoni, dil ve vokal kordun ipsilateral paralizisine bağlı dil gücünde azalma, dilde etkilenen tarafa deviasyon ve atrofi ile kendini gösterir. Herhangi bir cerrahi işlem sırasında hava yolu manipülasyonuna sekonder olarak sinirin sıkışması veya gerilmesi nedeniyle ya da entübe bir hastanın yoğun bakım ünitesinde takibi sırasında gelişebilir. Bildiride rinoplasti operasyonu sırasında entübasyona sekonder gelişen bir Tapia sendromu vakası sunulmaktadır. Olgumuz, 42 yaşında öğretmen erkek hasta bize başvurusundan on gün önce septum deviasyonu nedeniyle rinoplasti operasyonu olmuştu. Ekstübasyonun ardından hasta kendine geldiğinde sesinin kısık olduğunu, yutmakta ve çiğnemedede zorlandığını ve dilini dışarı çıkardığında eğrilme farketmişti. Nörolojik muayenesinde dilde sola deviasyon ve atrofi ile dil kas gücünde azalma; boğuk konuşma ve yutma güçlüğü saptandı. Merkezi sinir sistemi patolojilerini dışlamak için yapılan beyin ve diffüzyon MRI; beyin-boyun BT anjiyografi incelemeleri normaldi. Hastaya 1mg/kg dozundan 80 mg/gün prednizolon oral; B1+B6+alfa lipoik asit 500 mg/gün ve B12 vitamin tedavisi başlandı. Bir ay sonraki kontrolünde yutma güçlüğü düzelmiş, çiğneme zorluğu ve ses kısıklığı büyük ölçüde düzelmişti; dilde sola deviasyonu devam etmekteydi. Operasyonlarda rekurren laringeal ve hipoglossal sinirin laringoskop veya orotrakeal tüp ile direkt kompresyonu, trakeal tüpün yanlış yerleştirilmesi ya da yer değiştirmesi, kafın aşırı şişirilmesi sonucu sinirlere basınç uygulanması, inmemiş kaf ile ekstübasyon ,omuz ve baş boyun cerrahileri sırasında basın aşırı hiperekstansiyon ya da fleksiyon pozisyonunda uzun süre tutulması sonucu sinirlerin gerilmesi Tapia sendromu için predispozan nedenlerdir (1,2). Operasyon sırasında başın hiperekstansiyonu, aşırı derecede öne arkaya ve lateral fleksiyonu sonucu sinirler gerilerek endotrakeal tüp ve bu sert dokular arasında basınca maruz kalabilir. (1,3). Entübe hastaları takip eden hem cerrahi hem de dahili branşları ilgilendiren nadir ancak kolay fark edilebilir bir komplikasyon olduğuna dikkat çekmek istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tapia Sendromu, Hipoglossal Sinir Felci

Makale id= 84

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3454-5538>

| 133

Çocuk Yoğun Bakımda Trakeostomi Yönetimi: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Sinan Kılıç¹
¹Özel Gebze Yüzyıl Hastanesi

Özet: Amaç: Trakeostomi, yoğun bakım ünitesinde kritik durumda olan çocuk hastalarda sıklıkla başvuru alan cerrahi müdahalelerden biridir. Pediatrik trakeostomi, küçük ve esnek trakea, sınırlı cerrahi alan ve anestezi riski gibi faktörler nedeniyle daha zorlu bir işlemdir. Bu araştırma, özel bir sağlık kuruluşunun yeni açılan çocuk yoğun bakım ünitesinde (ÇYBÜ) yapılan trakeostomi uygulamalarının endikasyonlarını, komplikasyonlarını ve sonuçlarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: 1 Ocak 2019 ile 1 Ocak 2023 tarihleri arasında cerrahi trakeostomi uygulanan 21 çocuk hasta retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Toplamda 21 pediatrik hastaya trakeostomi yapılmıştır. Hastaların yaş ortalaması 6,7 yıl (minimum: 3 ay, maksimum: 18 yıl) olarak belirlenmiştir. Ortalama trakeostomi süresi 38 gün (minimum: 9 gün, maksimum: 75 gün) olarak saptanmıştır. Trakeostomi yapılmasının en yaygın nedeni, nöromusküler sorunlara bağlı (Serebral Palsi-Pnömoni) uzamış mekanik ventilasyon ihtiyacıydı (17 hasta, %80,9). Bunu üst hava yolu obstrüksiyonu (3 hasta, %14) izledi. Bir hastaya ise COVID-19 pnömonisi nedeniyle trakeostomi yapılmıştır (%4,8). Hastaların 18'i (%85,7) taburcu edilirken, 3'ü (%14,3) yoğun bakım takibi sırasında hayatını kaybetmiştir. Sonuç: Trakeostomi, çocuk yoğun bakım ünitelerinde özellikle uzamış mekanik ventilasyon gereksinimi olan durumlarda güvenle uygulanabilen bir cerrahi müdahaledir. Trakeostominin açılma süresi, pediatrik yoğun bakım uzmanı tarafından hastanın klinik durumuna göre bireysel olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Trakeostomi, Çocuk Yoğun Bakım, Uzamış Mekanik Ventilasyon

Tracheostomy Management in Pediatric Intensive Care: A Single-Center Experience

Abstract: Objective: Tracheostomy is a frequently utilized surgical intervention in critically ill pediatric patients in intensive care units. Pediatric tracheostomy is a more challenging procedure due to factors such as a small and flexible trachea, limited surgical field, and anesthesia risk. This study aims to evaluate the indications, complications, and outcomes of tracheostomy procedures performed in a newly established pediatric intensive care unit (PICU) of a private healthcare facility. Methods: A retrospective analysis was conducted on 21 pediatric patients who underwent surgical tracheostomy between January 1, 2019, and January 1, 2023. Results: A total of 21 pediatric patients underwent tracheostomy. The average age of the patients was 6.7 years (minimum: 3 months, maximum: 18 years). The average duration before tracheostomy was 38 days (minimum: 9 days, maximum: 75 days). The most common indication for tracheostomy was prolonged mechanical ventilation (PMV) due to neuromuscular problems (Cerebral Palsy-Pneumonia) in 17 patients (80.9%), followed by upper airway obstruction (3 patients, 14%). One patient underwent tracheostomy due to COVID-19 pneumonia (4.8%). Eighteen patients (85.7%) were discharged, while three patients (14.3%) died during intensive care follow-up. Conclusion: Tracheostomy is a surgical intervention that can be safely performed in pediatric intensive care units, especially in cases requiring prolonged mechanical ventilation. The timing of tracheostomy

should be individually assessed by the pediatric intensive care specialist based on the clinical condition of the patient.

Keywords: Tracheostomy, Pediatric Intensive Care, Prolonged Mechanical Ventilation



Makale id= 87

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7361-3823

| 135

Çocuklarda Peptik Ülserle Yaklaşım ve Laparoskopik Olarak Onarılan İki Peptik Ülser Perforasyonu Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Nur Talay¹ , Dr. Öğretim Üyesi Salih Bayram¹

¹Mardin Artuklu Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Nur Talay

Özet: Peptik ülser daha çok mide ve duodenumda asit-pepsin etkisi ile oluşan muskularis mukozayı aşarak submukozaya inen doku kaybıdır. Son yıllarda çocuk yaş grubunda yapılan endoskopi sayısındaki artış ile birlikte daha fazla peptik ülser tanısı konulmaktadır. Kanama, perforasyon ve mide çıkış obstrüksiyonu en önemli komplikasyonlarıdır. Burada peptik ülserle yaklaşım, helicobacter pylori tanı ve tedavisine güncel yaklaşım ile laparoskopik olarak primer onarım ve omentopeksi yaptığımız 2 olguyu sunmayı amaçladık. Olgu-1: 16 yaşında erkek hasta gün içerisinde karın ağrısı nedeni ile bir adet deksketoprofen 25mg almış ve gece saatlerinde şiddetli karın ağrısı ile acil servisimize başvurmuş. Kontrastlı batın BT'de perihepatik küçük serbest hava değerleri görüldü. Hastaya acil laparoskopi yapıldı. Duodenum birinci kısım anterior yüzünde 1cm den küçük perforasyon görüldü ve primer sütür sonrası omentopeksi yapıldı. 1 ay sonra çocuk gastroenteroloji tarafından endoskopi yapıldı. Olgu-2: 17 yaşında erkek hasta, son 5 gün içerisinde karın ağrısı nedeni ile 3 defa farklı merkezlere başvurmuş. Laparoskopik primer onarım ve omentopeksi yapıldı. Hasta post operatif 7. Gün antibiyotik ve proton pompa inhibitörü ile taburcu edildi. 1 ay sonra çocuk gastroenteroloji tarafından endoskopi yapıldı ve helicobacter pylori tespit edilerek tedavisi başlandı. Tartışma ve sonuç: : peptik ülser çocukluk çağında az görülmekle birlikte karın ağrılı hastalarda ayırıcı tanılar arasında yer almalıdır. Peptik ülser perforasyonunda laparoskopik onarım etkili ve az invazif olması nedeni ile tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Peptik Ülser, Helikobakter Piloni, Çocuk, Laparoskopik Onarım

Management of Peptic Ulcer Disease in Children and Two Cases of Laparoscopic Repair of Peptic Ulcer Perforation

Abstract: Abstract: peptic ulcer is defined as a tissue defect including mucosa and muscularis mucosa enlarging to submucosa owing to acid-pepsin exposure, especially in stomach and duodenum. In recent years, the number of endoscopies performed in the paediatric age group has increased, leading to an increase in the number of peptic ulcers diagnosed. Bleeding, perforation and gastric outlet obstruction are the most significant complications. Here in we aimed to discuss actual management of peptic ulcer and helicobacter pylori and to present two cases of peptic ulcer perforations treated primary suture and omentopexy. Case 1: A 16-year-old male patient presented to the emergency department with severe abdominal pain with history of taking a dexketoprofen 25 mg earlier in the day for abdominal discomfort. Abdominal CT showed perihepatic small free air values. Urgent laparoscopy showed a small perforation (less than 1cm) on the anterior of the first part of the duodenum. Omentopexy was performed

after primary suturing. One month later an endoscopy was performed by a paediatric gastroenterology. Case 2: A 17-year-old male patient was admitted to different centres three times in the last five days due to abdominal pain. Laparoscopy revealed perforation in the anterior aspect of the duodenum. Laparoscopic primary repair and omentopexy were performed. The patient was discharged on the 7th postoperative day with antibiotics and a proton pump inhibitor. One month later, an endoscopy was performed by paediatric gastroenterology, which revealed helicobacter pylori and treatment was started. Discussion and Conclusion: Although peptic ulcer is rare in childhood, it should be included in the differential diagnosis of patients with abdominal pain. . Laparoscopic repair of peptic ulcer perforation should be chosen because it is effective and less invasive.

Keywords: Peptic Ulcer, Helicobacter Pylori, Children, Laparoscopic Repair



Makale id= 7

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7169-719X>

| 137

Diazogsitin min6 Hücre Hattı ile Oluşturulan Adacık Salgısı Üzerindeki Etkisi

Dr. Mehmet Bostancıoğlu¹

¹Gaziantep University

Özet: Bu araştırma, KATP kanal açıcı türlerinden biri olan diazogsitin, MIN6 hücre hattıyla oluşturulan adacıkta insülin salgısını nasıl etkilediğini araştırmayı amaçlamaktadır. Yaygın olarak kullanılmasına rağmen, diazogsitin fare pankreatik β -hücre hattı olan MIN6 hücreleri üzerindeki kesin etkileri hala belirsizdir. Bu çalışmada, 3 mM, 10 mM, 20 mM ve 20 mM+250 μ M diazogsit koşullarında MIN6 hücreleri kullanılarak oluşturulan pseudoadacıklar statik bir yöntem kullanılarak inkübasyona tabi tutulmuştur. İnkübasyon sonrasında toplanan süpernatantlar, radioimmunoassay tekniği kullanılarak insülin salgısı düzeyleri açısından analiz edilmiştir. Sonuçlar, MIN6 hücreleri ile oluşturulan pseudoadacıklarda glukoz konsantrasyonunun artmasıyla insülin salgısının arttığını gösterirken, 250 μ M diazogsit ile tedavi edilen grupta anlamlı bir insülin salgısında azalma olduğunu ortaya koymuştur ($p<.05$). Bu sonuçlara dayanarak, bu çalışma, diazogsit uygulaması sonrasında MIN6 hücrelerinden elde edilen pseudoadacıklarda statik insülin salgısında dikkate değer bir değişiklik göstermektedir, bu da diazogsit tarafından KATP kanallarının aktive edilmesiyle insülin salgısında azalma olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diazogsit, İnsülin, min6 Hücreleri, Pseudoadacıklar

The Effect of Diazoxide On Pseudoislet Secretion Formed With min6 Cell Line

Abstract: This research aims to explore how diazoxide, a type of KATP channel opener, influences the secretion of insulin in MIN6-created psuedoislets. Despite its widespread use, the precise effects of diazoxide on MIN6 cells, a type of mouse pancreatic β -cell line, remain unclear. In this study, pseudoislets formed with MIN6 cells under conditions of 3 mM, 10 mM, 20 mM, and 20 mM + 250 μ M diazoxide were subjected to incubation using a static method. The supernatants collected after incubation were analyzed for insulin secretion levels using the radioimmunoassay technique. The results revealed that while insulin secretion increased with higher glucose concentrations in pseudoislets formed with MIN6 cells, there was a significant reduction in insulin secretion in the group treated with 250 μ M diazoxide ($p<.05$). Based on these results, this study demonstrates a notable alteration in static insulin secretion in pseudoislets derived from MIN6 cells upon diazoxide treatment, indicating a decrease in insulin secretion when KATP channels are activated by diazoxide.

Keywords: Diazoxide, İnsülin, min6 Cells, Pseudoislets

Makale id= 146

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4663-0732

| 138

Eksternal Migre Metalik Stentin Argon Plazma İle Kesilmesi

Uzman Dr. Murat Sarıççek¹
¹Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi

Özet: Endoskopik biliyer stent yerleştirilmesi, malign darlıklarda drenaj sağlanması amacıyla uygulanabilmektedir. Metalik stent, üç aydan daha uzun yaşam beklentisi olan hastalarda plastik stentin tıkanma riskine karşı tercih edilebilmekte, ancak metalik stentlerin de perforasyon, ülser, kanama ve migrasyon komplikasyonları bulunmaktadır. Kapsız metalik stentler malign darlıklarda, migrasyon riskinin kaplı stentlere göre daha az olması nedeniyle daha sık kullanılmaktadırlar. Argon plazma koagülasyon (APC), iyonize ve yanıcı olmayan argon gazının hedef dokuya ulaştırılması, bu sırada yüksek frekanslı elektrik akımı uygulanması ile dokularda koagülasyon nekrozu oluşturulması yöntemidir. Endoskopik olarak, argon gazının iletken olması nedeniyle mukoza üzerinde yüzeysel olarak, kanama odaklarına etkin ve güvenli bir şekilde müdahale imkanı sağlamaktadır. Endoskopik olarak asıl amacı olan koagülasyon özelliği dışında, normal kullanım ayarlarından çok daha yüksek doz güç ayarıyla metali kesebilme özelliği olduğu da vaka serileri şeklinde literatürde yer almaktadır. 84 yaşında kadın hasta, inoperabl pankreas ca tanısıyla palyatif serviste takip edilmekteydi. Kolanjit nedeniyle ERCP yapılan hastada koledok distal 3 cm segmentte pankreas başı kitle basısına bağlı sıkı darlık izlendi. Darlık alanı proksimaline uzanacak şekilde iki adet 10 F plastik biliyer stent yerleştirildi. Stentlemeden iki ay sonra tekrar kolanjit kliniği gelişen hastaya ERCP yapıp 10x80 mm kapsız metalik biliyer stent yerleştirildi. Metalik biliyer stent yerleştirildikten bir hafta sonra karın ağrısı olan hastada yapılan kesitsel görüntülemelerde metalik stentte eksternal migrasyon şüphesi oluştu. Duodenoskop ile yapılan değerlendirmede metalik stentin yaklaşık 4 cm eksternal migrasyonu saptandı. Migrasyona ve stent travmasına bağlı duodenum üçüncü kıtada erozyonlar izlendi. Kolanjiogramda metalik stentin darlık alanı proksimaline uzandığı görüldü. Tekrar pozisyonlama yapmak mümkün olmadığı için stentin 2 cm distal ucu argon plazma koagülasyon ile kesildi (1,2 l/dakika, 100 Watt). Kesilen stent parçası snare ile çıkartıldı. Hasta yaklaşık 2 yıldır kolanjit ve biliyer komplikasyon görülmeksizin takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Argon, Metalik Stent, Ercp

Cutting An Externally migrated Mettalic Stent With Argon Plasma

Abstract: Endoscopic biliary stent placement can be performed to provide drainage in malignant strictures. Metallic stents may be preferred in patients with a life expectancy of more than three months against the risk of plastic stent occlusion, but metallic stents also have the complications of perforation, ulceration, bleeding and migration. Argon plasma coagulation is a method of delivering ionized and non-flammable argon gas to the target tissue, while applying high-frequency electric current to cause coagulation necrosis in the tissues. Endoscopically, due to the conductivity of argon gas, it provides effective and safe intervention to the bleeding foci superficially on the mucosa. In addition to the coagulation feature, which is its main purpose endoscopically, it has the ability to cut the metal with

much higher dose power settings than normal use settings. An 84-year-old woman was being followed up in the palliative service with a diagnosis of inoperable pancreatic carcinoma. ERCP was performed due to cholangitis and tight stenosis due to pancreatic head mass compression was observed in the distal 3 cm segment of the common bile duct. Two 10 F plastic biliary stents were placed proximal to the stenosis area. Two months after stenting, the patient developed cholangitis again and ERCP was performed and a 10x80 mm uncovered metallic biliary stent was placed. One week after metallic biliary stent placement, the patient developed abdominal pain and external migration of the metallic stent was suspected on cross-sectional imaging. Duodenoscopy evaluation revealed approximately 4 cm external migration of the metallic stent. Since repositioning was not possible, the 2 cm distal end of the stent was cut with argon plasma coagulation (1.2 l/min, 100 W). The cut stent piece was removed with a snare. The patient has been followed up for about 2 years without cholangitis and biliary complications.

Keywords: Argon, Metallic Stent, Ercp



Makale id= 133

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3361-0510

| 140

Endotoksemi Modeli Oluşturulan Ratlarda Taurinin Ovaryum ve Serum Nesfatin-1 Seviyeleri Üzerine Etkisi

**Dr. Öğretim Üyesi Nida Aslan Karakelle¹, Öğr. Gör. Dr. Yasemin Atıcı¹,
Dr. Öğretim Üyesi Safiye Göçer¹**
¹Lokman Hekim Üniversitesi

*Corresponding author: Nida Aslan Karakelle

Özet: Amaç: Endotoksemi; nöroinflamasyona sebep olan, sitokinlerin, kemokinlerin ve reaktif oksijen türlerinin üretilmesi ile karakterize yangısal bir cevaptır. Gram-negatif bakteri endotoksinlerinin temel bileşeni olan lipopolisakkarit (LPS), endotoksemide çoklu organ hasarına sebep olan önemli bir etkidir. Yağ dokusundan salgılanan Nesfatin-1; beslenme davranışında, metabolik sendromda, inflamasyonda ve iç organ fonksiyonlarının otonom kontrolünde rolü olan bir adipokindir. Bu çalışmanın amacı, ratlarda LPS enjeksiyonu ile indüklenen endotoksemik süreçte geniş spektrumlu bir sitoprotektif ajan olan taurinin (2-aminoetansülfonik asit) ovaryum ve serum nesfatin-1 seviyeleri üzerine etkisini incelemektir. Yöntemler: Çalışmada, 24 adet (9±2 aylık) Wistar albino cinsi dişi sıçan kullanıldı. Sıçanlar; kontrol, taurin, LPS ve taurin+LPS şeklinde 4 gruba ayrıldı. Taurin sıçanlara gavaj ile 300 mg/kg/gün dozunda 10 gün boyunca verildi. LPS veya serum fizyolojik tek bir gün 1mg/kg dozunda intraperitoneal olarak enjekte edildi. Sıçanların serum ve ovaryum dokularında nesfatin-1 seviyeleri ELİSA yöntemiyle ölçüldü. İstatistiksel analiz için; Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testi kullanıldı. $p<0,05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Taurin uygulaması ile ovaryum nesfatin-1 seviyesi kontrol, LPS ve taurin+LPS grubuna göre anlamlı düzeyde artış gösterirken ($p<0,05$), serum nesfatin-1 seviyeleri açısından anlamlı fark görülmedi ($p>0,05$). LPS enjeksiyonu taurin grubuna göre ovaryum nesfatin-1 seviyelerini anlamlı düzeyde düşürdü ancak serum nesfatin-1 seviyelerinde anlamlı farklılık görülmedi ($p>0,05$). Sonuç: İntraperitoneal LPS enjeksiyonun endotoksemik etkisi sıçanlarda ovaryum nesfatin-1 seviyelerini düşürür. Taurin, verilen doz ve sürede ovaryum nesfatin-1 seviyeleri üzerine olumlu etkiler gösterir. Ekzojen uygulanan taurinin bu etkisi endotoksemik süreçte ortaya çıkan serbest radikaller üzerindeki olumlu etkileri nedeniyle olabilir. Etik kurul onay no: G.Ü.ET-22.072

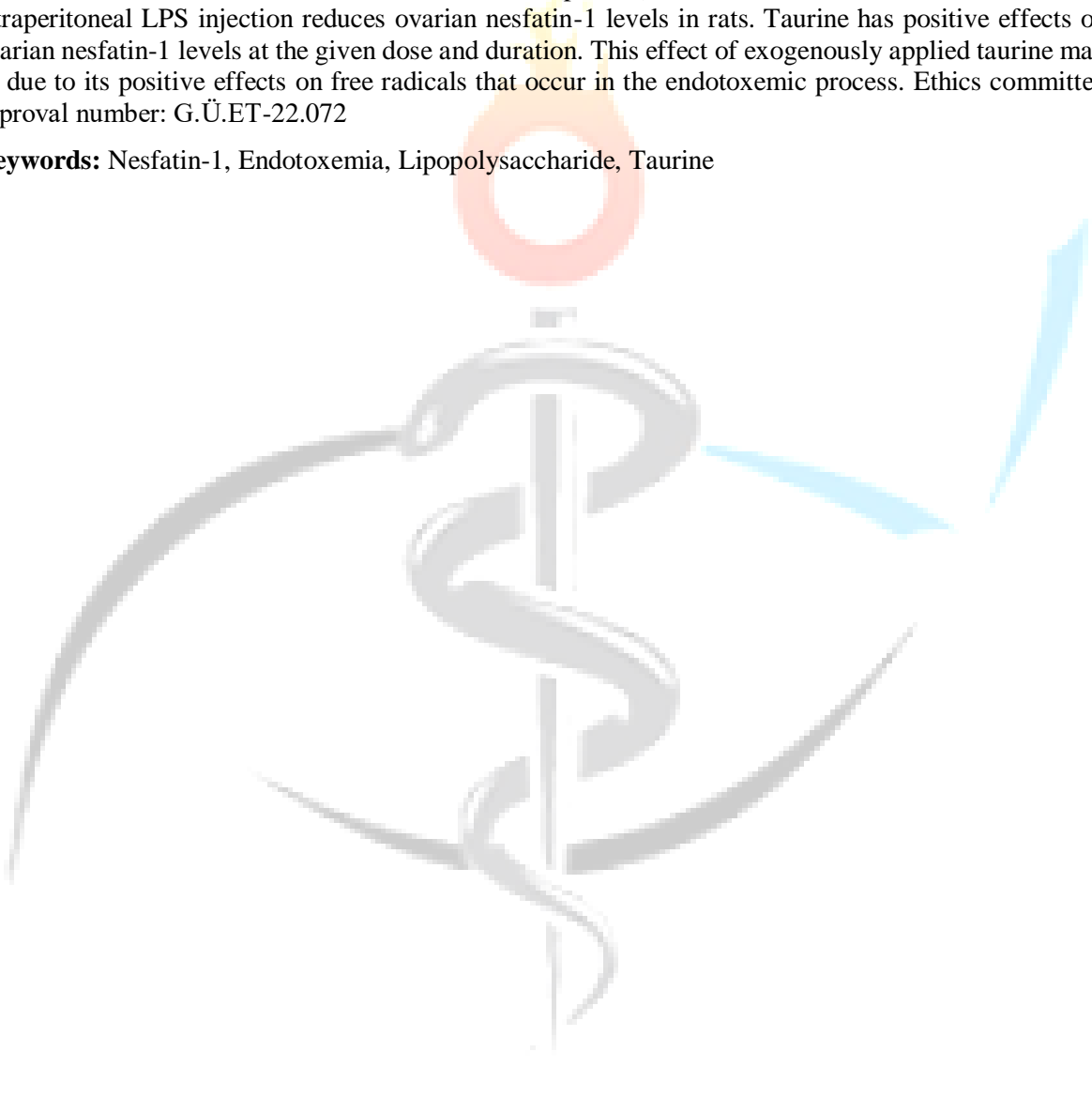
Anahtar Kelimeler: Nesfatin-1, Endotoksemi, Lipopolisakkarit, Taurin

Effect of Taurine On Ovarian and Serum Nesfatin-1 Levels in Rats Created As An Endotoxemia Model

Abstract: Aim: Endotoxemia; It is an inflammatory response characterized by the production of cytokines, chemokines and reactive oxygen species, causing neuroinflammation. Lipopolysaccharide (LPS), the main component of gram-negative bacterial endotoxins, is an important factor that causes multiple organ damage in endotoxemia. Nesfatin-1 secreted from adipose tissue; It is an adipokine that has a role in feeding behavior, metabolic syndrome, inflammation and autonomic control of internal organ functions. The aim of this study is to examine the effect of taurine (2-aminoethanesulfonic acid),

a broad-spectrum cytoprotective agent, on ovarian and serum nesfatin-1 levels during the endotoxemic process induced by LPS injection in rats. Methods: In the study, 24 (9±2 months old) female Wistar albino rats were used. The rats were divided into 4 groups as control, taurine, LPS and taurine+LPS. Taurine was given to rats by gavage at a dose of 300 mg/kg/day for 10 days. LPS or physiological saline was injected intraperitoneally at a dose of 1mg/kg for a single day. Nesfatin-1 levels in serum and ovarian tissues of rats were measured by ELISA method. For statistical analysis; Kruskal Wallis and Mann Whitney U tests were used. $p < 0.05$ was considered significant. Results: With taurine application, ovarian nesfatin-1 level increased significantly compared to the control, LPS and taurine+LPS groups ($p < 0.05$), while there was no significant difference in serum nesfatin-1 levels ($p > 0.05$). LPS injection significantly reduced ovarian nesfatin-1 levels compared to the taurine group, but no significant difference was observed in serum nesfatin-1 levels ($p > 0.05$). Conclusion: The endotoxemic effect of intraperitoneal LPS injection reduces ovarian nesfatin-1 levels in rats. Taurine has positive effects on ovarian nesfatin-1 levels at the given dose and duration. This effect of exogenously applied taurine may be due to its positive effects on free radicals that occur in the endotoxemic process. Ethics committee approval number: G.Ü.ET-22.072

Keywords: Nesfatin-1, Endotoxemia, Lipopolysaccharide, Taurine



Makale id= 69

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7755-9409

| 142

Evaluation of 2 Cases of Iatrogenic Bilateral Intracranial Calcification

Uzman Dr. Cihat Özgüncü¹

¹Konya Şehir Hastanesi

Abstract: Many factors cause intracranial calcification. These include physiologic causes, infectious and complications. We present two cases evaluated by our department. A 74-year-old woman was referred to our hospital with a prediagnosis of cerebellar hemorrhage and epilepsy from an external center. In the anamnesis, it was learned that she had undergone total thyroidectomy 41 years ago and had cramps for years because of hypocalcemia. Her complaint was resolved with oral calcium supplementation and she continued to use calcium. Brain computed tomography imaging showed calcification findings extending to the bilateral cerebellar, basal ganglia, and subcortical white matter. EEG examination was evaluated within normal limits. Hemorrhage or epilepsy did not come into consideration. An 82-year-old woman presented with complaints of dizziness for 2 weeks. In the anamnesis, it was learned that she had been taking oral calcium supplements for many years because of osteoporosis. Neurologic examination was evaluated within normal limits. It was determined that her complaints were because of systolic blood pressure instability and urinary tract infection. Brain computed tomography showed calcification findings at the level of bilateral cerebellum and basal ganglia. Medical treatment was initiated according to the patient's complaints. Intracranial calcification is a common finding on brain computed tomography scans. The diagnosis relies on the location and characteristics of the calcification, additional complaints, and clinical examination findings. Neurologic dysfunction may develop according to the regions affected by the pathology. It is rare to see calcium deposition affecting multiple sites, as in our case. The pathophysiology of calcium deposition remains unknown, but suspected it is connected to a disorder in calcium metabolism. Our patients did'nt show any significant neurologic deficit. However, follow-up was recommended for the development of epilepsy, dementia, and Parkinson-like symptoms. By sharing these rare cases, we aim to raise awareness of similar cases and contribute to the literature.

Keywords: Intracranial Calcification, Brain Computed Tomography, Thyroidectomy, Fahr Disease

Makale id= 74

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

| 143

Gebeliğin 2. Trimesterinde Over Torsiyonu

Researcher Ufuk Atlıhan¹

¹Özel Karataş Hastanesi

Özet: Adneksiyal torsiyon, adneksin vasküler pedikülü etrafında kısmi veya tam rotasyonu sonucu olarak ortaya çıkan klinik durumdur. Bu durum over ve tubayı içerebilir. Hastada öncelikle ovaryen venöz kan akımı sonra arteriyel akım kaybı izlenmektedir. Görülme sıklığı ortalama 1/5000 gebelik olup, %60 1. trimesterde görülür. Adneksiyal torsiyon, IVF için ovaryan stimülasyon sonrası daha sık izlenmektedir. Adneksiyal torsiyon tipik olarak akut, tek taraflı alt karın ağrısı ile kendini gösterir. Ağrı, keskin vasıfta olup torsiyonun derecesine bağlı olarak aralıklı veya sürekli olabilir. Ağrıya eşlik eden bulantı hissi % 60 görülmekle birlikte kusma da ortaya çıkabilir. Olgumuzda 21. Haftada akut karın tablosu ile başvuran hastada over torsiyonunu sunmayı amaçladık. 24 yaşında hasta şiddetli karın ağrısı ve kusma şikayeti ile başvurdu. Sol alt kadranda ağrısı tarifleyen hastanın, sol overde endometrioma öyküsü bulunmaktadır. Sistemik muayenesinde sol alt kadranda hassasiyet ve defans saptandı. Beyaz küre 15600/mm³, CRP:58 mg/L saptandı. Obstetrik ultrasonografide plasenta sağ lateral duvarda ve previa marginalis ile uyumlu izlendi AFI: 140 mm, BPD: 22 hafta, FL: 22 hafta, AC: 22 hafta izlendi. Ultrasonda sol overde 5 cm endometrioma varlığı izlendi. Yapılan doppler USG ile over dokusunda venöz akımın saptanmaması üzerine torsiyon ön tanısı ile operasyona alındı. Eksplorasyonda sol overde 6 cm endometrioma izlendi ve nekrotik görünümde 3 tur torsiyone izlendi. L/S ile kist eksizyonu yapıldı. Postoperatif fetal kalp atımları olağan izlendi Postoperatif 3. Günde hasta taburcu edildi. Ovaryan torsiyon gebeliğin 2.trimesterinde nadir görülen bir akut patoloji olmakla birlikte eşlik eden kistik lezyonların torsiyon riskini arttırdığı düşünülmektedir. Tanı genellikle klinik, ultrasonografik ve doppler değerlendirmesi ile koyulmaktadır. Tedavide gebelik haftasına göre laparotomi veya laparaskopi uygulanabilir. Gebelik haftaları ilerledikçe laparaskopik tedavi ihtimali azalmaktadır. İlk trimesterde oluşan torsiyonlar için laparaskopi ideal yöntem olmakla birlikte biz hastamızda jinekolojik ve obstetrik değerlendirme sonrası laparaskopi kararı aldık. Gebelikte akut batın varlığında over torsiyonu akla mutlaka gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Endometrioma, Gebelik, Over Torsiyonu

Makale id= 106

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5174-9500

| 144

Guillain-Barre Sendromunda Periferik Sinir Blokajının Tedavide Yeri Olabilir Mi ?

Uzman Dr. Gevher Rabia Genç Perdecioğlu¹

¹Etlük Şehir Hastanesi

Özet: Guillain-Barre sendromları (GBS), yaygın demiyelinizan/aksonal nöropati yapan otoimmün bir hastalık grubudur. Periferik sinirin miyelin kılıfı otoimmünitenin hedefidir. Hastalık en sık alt ekstremitelerden başlayan simetrik güçsüzlük ve arefleksi ile kendini gösterir. Akut motor-duyusal aksonal nöropati (AMSAN) motor zaafa duyusal belirtilerin de eşlik ettiği ve periferik sinirlerde aksonal hasarın söz konusu olduğu bir GBS formudur. Akson hasarını izleyen yavaş sinir rejenerasyonu nedeni ile iyileşme yavaş ve çoğu kere yetersizdir. 67 yaşında erkek hasta 3 sene önce AMSAN tanısı almış. Akut dönemde IVIg tedavisi ve sonrasında uzun bir rehabilitasyon tedavisi almış. Nöropatik yakınmaları için etkin dozda kombine pregabalın ve duloksetin tedavisine rağmen ayak tabanlarında hissettiği uyuşma ve keçeleşme şikayeti nedeni ile hasta nöroloji tarafından algolojiye yönlendirilmiş. Hasta değerlendirildi, elektronöromiyografi raporu AMSAN ile uyumluydu. Benzer semptomla yol açacak endokrinopatiler, B12, folat eksiklikleri, eşlik eden neoplastik süreçler için ayırıcı tanı yapıldı. Fizik muayenede bilateral ayak dorsifleksiyonu ve başparmak dorsifleksiyonu 3/5 ve alt ekstremitelerde derin tendon refleksler hipoaktifti. Duyu muayenesinde alt ekstremitelerde simetrik hipoestezi vardı. Hasta 2x300 mg pregabalın ve 60 mg duloksetine ek olarak uyku bozukluğu için 15 mg mirtazapin kullanıyordu. Nöropatik yakınmaları için ultrason eşliğinde bilateral tibial sinir blokajı planlandı. Blokaj 2 cc lokal anestezi, 1 cc deksametazon karışımı ile haftalık periotlarda 3 seans uygulandı. 1. ayında ağrısı Vizual Ağrı Skalasına (VAS) göre 9'dan 2'ye geriledi. 3. ayında hastanın iyilik hali devam etmekteydi. GBS'nun aksonal tipleri vakaların %5'ten azını oluşturmakla beraber tedaviye yanıt kötüdür. Tedavide uzun süreli rehabilitasyon programlarından yararlanır. Gürültülü motor zaaf nedeniyle duyusal şikayetler genellikle göz ardı edilir. Tibial sinir ayak taban duyusundan sorumludur. Ultrason kılavuzluğunda blokajı plantar fasiit, kalkaneal spur gibi hastalıklarda kullanılmaktadır. Nöropatik ağrı tedavisiyle ilgili literatür verisi kısıtlı olup GBS'a bağlı nöropatik ağrı tedavisi için bilinen ilk yazıdır. Tedavi seçeneği çok olmayan bu gibi hastalarda tibial sinir blokajı umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Guillain-Barre Sendromu, Tibial Sinir Blokajı, Nöropatik Ağrı, Ağrı Tedavisi

Makale id= 142

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1473-9415

| 145

Hiperkalsemiye Bağlı Akut Pankreatit Olgu Sunumu

Uzman Dr. Özlem Ateşal¹

¹ İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: GİRİŞ Primer hiperparatiroidizm (PHPT) sendromu, bir veya daha fazla paratiroid bezinden aşırı paratiroid hormonu salgılanmasıyla karakterize bir endokrin problemdir(2). PTH'nin yükselmesi genellikle hiperkalsemi tekrarlayan nefrolitiazis ile gelebilir veya rutin biyokimyasal taramalarda tespit edilen asemptomatik olabilir. Hiperkalseminin pankreatitin nadir bir nedeni olduğu düşünülmektedir ancak PHPT ile pankreatit arasındaki gerçek neden-sonuç ilişkisi tartışmalıdır. PHPT farklı pankreatit türleri ile ilişkilendirilmiştir. Çok az sıklıkta görülmesine rağmen paratiroidektominin pankreatitin tekrarını önüyor gibi görünmesi nedeniyle hala bir sebep-sonuç ilişkisinden bahsedilmektedir(2). OLGU 22 yaşında erkek hasta olarak akut pankreatit atağıyla hastaneye yatırılmış. Serum amilaz seviyesi yüksek olan (184U/L) hastanın çekilen batın tomografisinde safra kesesi taşı veya nefrolitiazis yoktu. Takip eden 12 ay boyunca 1 kez daha akut pankreatit atağı daha geçiren hastanın laboratuvar değerleri serum kalsiyum(Ca):14,7mg/dl, glukoz:72mg/dl, kreatinin:1.02mg/dl, Na:139mg/dl, K:4.1mm/l, Cl:108mm/l, CRP:8.4mg/dl, Hb:15.9 g/dl, PTH:137 pg/mmol, direkt ve indirekt bilirubinleri normal olarak saptanan hastada etyolojide PHPT düşünülerek yapılan tetkiklerde paratiroid adenomu tespit edildi ve cerrahi planlanarak Ca düzeyi 10.5 mg/dl iken paratroid adenomu eksize edildi. Takiplerinde 1 yıl boyunca Ca düzeyleri normal ölçüldü ve hasta akut pankreatit atağı geçirmedi. TARTIŞMA Akut Pankreatit olgularında safra yolları patolojileri primer olarak düşünülse de metabolik sebepler unutulmamalı, etyoloji araştırılırken kandaki elektrolit değerleri de değerlendirilmelidir . Kan Ca düzeyleri normale düştüğünde cerrahi yapılmalı çünkü aritmi ve non-depolarizan kas gevşeticilere karşı hiposensivite gelişebileceği ihtimalinden dolayı anestezi yönetimi açısından önemlidir. Kaynaklar 1- Bilezikian JP, Brandi ML, Rubin M, Silverberg SJ. Primer hiperparatiroidizm: Klinik, dansitometrik ve biyokimyasal özelliklerde yeni kavramlar. J Intern Med. 2005; 257 :6–17. [PubMed] [Google Akademik] 2- Bilezikian JP, Brandi ML, Rubin M, Silverberg SJ. Primer hiperparatiroidizm: Klinik, dansitometrik ve biyokimyasal özelliklerde yeni kavramlar. J Intern Med. 2005; 257 :6–17. [PubMed] [Google Akademik]

Anahtar Kelimeler: Hiperkalsemi, Akut Apankreatit, Hiperparatiroidizm

Makale id= 66

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7553-2034

| 146

Huzursuz Bacaklar Sendromunda İnflamatuvar Biyobelirteçler

Dr. Öğretim Üyesi Selcen Duran¹

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Huzursuz Bacak Sendromu'ndaki (HBS) ana patofizyolojik mekanizmalar dopaminerjik disfonksiyon ve demir eksikliğidir. Ayrıca, inflamasyon da bu durumun patofizyolojisinde rol oynamaktadır. HBS'de sistemik inflamatuvar belirteçleri inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, HBS'de nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), sistemik immün-inflamasyon indeksi (SII) ve sistemik inflamasyon yanıt indeksini (SIRI) kontrol grubu ile karşılaştırmaktır. Yöntem: Bu çalışmaya 33 HBS ve 25 sağlıklı kontrol dahil edildi. HBS tanısı Uluslararası Huzursuz Bacaklar Sendromu Çalışma Grubu kriterlerine göre konuldu. Hemoglobin düzeyleri, lenfosit sayısı, nötrofil sayısı, monosit sayısı, trombosit sayısı, demir düzeyleri, demir bağlama kapasitesi, ferritin düzeyleri, vitamin B12 düzeyleri ve 25-OH vitamin D düzeyleri değerlendirildi. Tüm katılımcılar için NLR, PLR, SII ve SIRI değerleri hesaplandı. Bulgular: HBS grubunun yaş ortalaması 54.9±13.7 yıl idi. HBS hastalarının HBS şiddet skoru 22.9±5.9 idi. NLR, PLR, SII ve SIRI değerleri HBS ve kontrol grupları arasında farklılık göstermedi ($p>0.05$). HBS şiddeti ile NLR, PLR, SII ve SIRI arasında ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: HBS'de inflamatuvar belirteçler üzerine yapılan çalışmalar oldukça çeşitlilik göstermektedir. NLR'nin HBS grubunda yüksek bulunduğu en yaygın çalışılan araştırmanın yanı sıra, benzer olduğunu gösteren çalışmalar da vardır. SII ve SIRI'yi içeren tek çalışmada sadece SIRI yüksek bulunmuştur. Bizim çalışmamızda NLR, PLR, SII ve SIRI kontrol grubu ile benzer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Huzursuz Bacaklar Sendromu, Sistemik İmmün İnflamasyon İndeks, Sistemik Enflamasyon Yanıt Endeksi, Nötrofil/lenfosit Oranı

Inflammatory Biomarkers in Restless Legs Syndrome

Abstract: Objective: The main pathophysiological mechanisms in Restless Legs Syndrome (RLS) involve dopaminergic dysfunction and iron deficiency. Additionally, inflammation is also implicated in the pathophysiology of the condition. Studies examining systemic inflammatory markers in RLS are limited. The aim of this study was to evaluate and compare the neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR), platelet-to-lymphocyte ratio (PLR), systemic immune-inflammation index (SII), and systemic inflammation response index (SIRI) in RLS in comparison to a healthy control group. Methods: 33 RLS patients and 25 healthy controls were included in this study. The diagnosis of RLS was based on the International Restless Legs Syndrome Study Group criteria. Hemoglobin levels, lymphocyte count, neutrophil count, monocyte count, platelet count, iron levels, iron binding capacity, ferritin levels, vitamin B12 levels, and 25-OH vitamin D levels were assessed. NLR, PLR, SII and SIRI values were calculated for all participants. Results: The mean age of the RLS group was 54.9±13.7 years. The RLS severity score of RLS patients was 22.9±5.9. NLR, PLR, SII, and SIRI values did not differ between the RLS and control groups ($p>0.05$). There was no association between RLS severity and NLR, PLR, SII,

and SIRI ($p>0.05$). Conclusion: Studies on inflammatory markers in RLS vary considerably. In addition to the most widely studied research where NLR was found to be elevated in the RLS group, there are also studies indicating that it is similar. In the only study involving SII and SIRI, only SIRI was found to be elevated. In our study, NLR, PLR, SII, and SIRI were similar to the control group.

Keywords: Restless Legs Syndrome, Systemic Immune-Inflammation Index, Systemic Inflammation Response Index, Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio



Makale id= 30**Sözlü Sunum**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4781-9729>

| 148

İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyonu Olan Hastalarda Basion Opistion Mesafesi ve Ense Cilt Kalınlığının Normal Popülasyon İle Karşılaştırılması**Doç.Dr. Salih Hattapoğlu¹ , Uzman Dr. Emrah Öz²**¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji²Diyarbakır Dağkapı Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Salih Hattapoğlu

Özet: Amaç: Modifiye Dandy kriterlerini karşılayan İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyonlu(İİH) hastalarının sagittal T2A Manyetik Rezonans Görüntüleme(MRG) yöntemi kullanılarak basion opistion mesafesi ve bu seviyeden ense cilt kalınlığını ölçmek ve normal popülasyon ile karşılaştırmak Materyal ve Metod: Çalışmamız 01.06.2013-01.04.2020 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne başvuran, revize edilmiş Dandy kriterlerine göre (Friedman ve ark. 2013) İİH tanısı almış 20-60 yaş aralığındaki hastalardan seçilmiştir. Kranial MR'ı bulunan 40 hasta ve kranial MR'ında herhangi bir patolojik görüntüleme bulgusu olmayan 70 kontrol grubu seçilmiştir. Olgular retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 40 vaka ve 70 kontrol toplam 110 hasta dahil edilmiştir. Vaka grubunun yaş ortalaması 35,2±9,0 , kontrol grubunun ise 34,8±9,2 olarak görülmüştür. Vaka grubunun %36'sı (%90) kadın ve 4'ü (%10) erkek iken kontrol grubunun 62'si (%88,1) kadın ve 8'i (%12,9) erkektir. Vakaların MRG sonuçları incelendiğinde 35'inde (%87,5) perioptik BOS mesafelerinde genişleme, 30'unda (%75) parsiyel empty sella, 17'sinde optik sinir tortiyozitesi, 7'sinde (%17,5), trigeminal siternde genişleme, 2'sinde (%5) transvers sinüs stenozu ve 3'ünde (%7,5) diğer bulgular görülmüştür. Vaka grubunun Basion-Opistion mesafesi 36,3±3,1 mm, kontrol grubunun ise 32,3±2,8 mm olarak bulunmuştur.Vaka grubunun değeri kontrol grubundan yüksek bulunmuştur (p < 0,001). Vaka grubunun ense kalınlığı 9,7±2,6 mm, kontrol grubunun ise 6,9±1,9 mm olarak bulunmuştur. Vaka grubunun değerleri kontrol grubundan anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur (p <0,001). Sonuç: Basion opistion mesafesi, vaka grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecedeyüksek saptandı. Literatürde bu konuda yapılmış herhangi bir çalışma yoktur. Çalışmamıza başlarken ,basion opistion mesafesininin dar olmasının, BOS sirkülasyonunu zorlaştırarak, intrakranial basınç artışına sebep olabileceğini düşünmüştük. Fakat çalışmamızda psödotümör serebri hastalarında bu mesafe normal popülasyona göre daha geniş çıktı. Ense kalınlığı ölçümü vaka grubunda kontrol grubuna göre anlamlı dereceden yüksek saptandı. İİH'nin radyolojik görüntüleme bulgusu olabileceğini düşündüğümüz iki parametreden ense kalınlığının ,hastalık tanısında bir belirteç ve kilo verme sürecinin takibinde de klinik düzelme ile korelasyon gösterecek bir parametre olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyon, Psödotümör Serebri, Basion Opistion Mesafesi, Ense Cilt Kalınlığı

Comparison of Base Opisthion Distance and Nuchal Skin Thickness in Patients With Idiopathic Intracranial Hypertension With the Normal Population

Abstract: Purpose: To measure the basion opisthion distance and nuchal skin thickness from this level in patients with Idiopathic Intracranial Hypertension (IIH) who meet the Modified Dandy criteria, using the sagittal T2A Magnetic Resonance Imaging (MRI) method and to compare it with the normal population. Materials and Methods: Our study was selected from patients between the ages of 20-60 who were admitted to Dicle University Medical Faculty Hospital between 01.06.2013 and 01.04.2020 and were diagnosed with IIH according to the revised Dandy criteria (Friedman et al. 2013). 40 patients with cranial MRI and 70 control groups without any pathological imaging findings in cranial MRI were selected. The cases were evaluated retrospectively. Results: A total of 110 patients, 40 cases and 70 controls, were included in the study. The average age of the case group was 35.2 ± 9.0 and the control group was 34.8 ± 9.2 . Basion-Opisthion distance of the case group was found to be 36.3 ± 3.1 mm, and that of the control group was 32.3 ± 2.8 mm. The value of the case group was found to be higher than the control group ($p < 0.001$). The nuchal thickness of the case group was 9.7 ± 2.6 mm and that of the control group was 6.9 ± 1.9 mm. The values of the case group were found to be significantly higher than the control group ($p < 0.001$). Result: Basion opisthion distance was found to be significantly higher in the case group than in the control group. There is no study on this subject in the literature. Nuchal thickness measurement was found to be significantly higher in the case group than in the control group. We think that nuchal thickness may be a radiological imaging finding of IIH and a parameter that will correlate with clinical improvement in the follow-up of the weight loss process.

Keywords: Idiopathic Intracranial Hypertension, Pseudotumor Cerebri, Basion Opisthion Distance, Nuchal Skin Thickness

Makale id= 108

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4772-796X

| 150

İleri Düzey Skolyoz ve Solunum Komplikasyonları: Klinik Bir İnceleme

Uzman Dr. Egemen Tural¹

¹Çifteler Devlet Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Skolyozun solunum ve kardiyovasküler komplikasyonları, torasik omurga veya lomber omurga tutulumu ile ilişkilidir. Skolyoz, akciğer hacimlerinde azalmaya ve restriktif akciğer hastalığına yol açabilir. Bu çalışmamızda, ileri ve uzun süreli skolyoz nedeniyle sık akciğer enfeksiyonu geçiren ve dispne şikayeti olan bir hastanın tartışılması amaçlanmıştır. Olgu ve Bulgular: 82 yaşında hipertansiyon dışında ek hastalığı olmayan kadın hasta, ilk kez 30 yıl önce dejeneratif skolyoz tanısı almış. Omurga deformitesi ilerleyen hastanın, dispne ve sık akciğer enfeksiyonu geçirme şikayetleri olmaya başlamış. Yapılan incelemelerinde akciğer kapasitesinde belirgin azalma ve atelektazik alanlar olduğu saptanmış. 10 gün önce Aile Hekimliği-YAŞAM polikliniği kapsamında evinde ziyaret edilen, fizik muayenesinde interkostal retraksiyonları görünen hastanın, kalp sesleri s1-s2 ritmik, taşikardik (nabız:120/dk), akciğer oskültasyonunda solunum sesleri azalmış, inspirium ve ekspirium uzun, bilateral ralleri mevcuttu, SpO₂: %95 olarak saptandı. Hastaya acil durumlar hakkında bilgi verildi. Göğüs hastalıkları polikliniğine yönlendirilen hastanın, takip ve mevcut tedavisi devam etmektedir. Tartışma/Sonuç: Skolyoz, çocukluk veya ergenlik döneminden itibaren mevcut olup yetişkinlikte ilerleyebilir veya de novo ortaya çıkabilir. Tedavi yöntemleri nonoperatif ve operatif olarak ikiye ayrılır. Tedavi edilmeyen skolyoz akciğer kapasitesini etkiler. Yapılan çalışmalarda, skolyoz operasyonu sonrası solunum fonksiyon testlerinde anlamlı iyileşme görülmüştür. Ayrıca, gastroözofageal reflü hastalığı skolyoz ile ilişkilidir ve bu hastalarda kronik obstrüktif akciğer hastalığı, bronşit ve pnömoni riski daha yüksek olabilir. Skolyoz, multidisipliner olarak değerlendirilmeli, skolyoza bağlı akciğer hastalıkları, dispne ve gastroözofageal reflü hastalığı gelişebileceği akılda tutulmalı, hastalar ilgili branşlara geciktirilmeden yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Skolyoz; Akciğer Hastalıkları; Dispne

Severe Scoliosis and Respiratory Complications: A Clinical Review

Abstract: Introduction and Objective: Respiratory and cardiovascular complications of scoliosis are associated with thoracic or lumbar spine involvement. Scoliosis can lead to reduced lung volumes and restrictive lung disease. In this study, we aim to discuss a patient with advanced and long-term scoliosis who frequently experiences lung infections and presents with complaints of dyspnea. Case and Results: An 82-year-old female patient, with no additional illnesses except hypertension, was first diagnosed with degenerative scoliosis 30 years ago. As her spinal deformity progressed, she began experiencing complaints of dyspnea and frequent lung infections. Investigations revealed a significant reduction in lung capacity and the presence of atelectatic areas. The patient, visited at home 10 days ago by the Family Medicine-YASAM clinic, exhibited intercostal retractions upon physical examination. Her heart sounds were rhythmic with S1-S2, but tachycardic (pulse: 120 bpm). Lung auscultation revealed diminished breath sounds, prolonged inspiration and expiration, and bilateral crackles, with SpO₂

measured at 95%. The patient was informed about emergency situations and referred to the pulmonology clinic. Her follow-up and current treatment are ongoing. Discussion/Conclusion: Scoliosis can be present from childhood or adolescence and may progress into adulthood, or it can develop de novo. Treatment methods are divided into non-operative and operative approaches. Untreated scoliosis affects lung capacity. Studies have shown significant improvement in pulmonary function tests following scoliosis surgery. Additionally, gastroesophageal reflux disease (GERD) is associated with scoliosis, and these patients may have a higher risk of chronic obstructive pulmonary disease, bronchitis, and pneumonia. Scoliosis should be evaluated in a multidisciplinary manner, with an awareness that scoliosis-related lung diseases, dyspnea, and GERD can develop. Patients should be promptly referred to the relevant specialties without delay.

Keywords: Scoliosis; Pulmonary Diseases; Dyspnea



Makale id= 35

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1373-4359

| 152

İleri Yaşlılıkta Mental Sağlık ve Nutrisyon Durumu Plato Mu Çiziyor: Türkiye'nin 2. Yaşlı Bölgesinden

Uzman Dr. Sultan Keskin Demircan¹, Dr. Hilal Yıldırım¹

¹Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Hilal Yıldırım

Özet: Amaç: Yaşlanmayla ortaya çıkan geriatrik sendromların ileri yaşlılık dediğimiz seksenlik ve doksanlık bireylerde ne kadar sıklıkta olduğu ve bu iki dekat arasında geriatrik sendromların sıklığı açısından fark olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Metot: Çalışmaya 80 yaş ve üzeri hastalar alındı. Hastalar klinik kırılma skolasına (CFS) göre kırılma durumları, günlük yaşam aktiviteleri (GYA), enstrümantal yaşam aktiviteleri (EYA), otur kalk testi, kalk yürü testi, mini nutrisyon değerlendirme (MNA) ile nutrisyon durumu, Mini Mental State Assessment (MMSE) ile bilişsel durumu, Yesavege Geriatrik Depresyon Skolası (YGDS) ile depresyon durumu değerlendirildi. Bulgular: 80 ile 90 yaş arası bir grup, 90 yaş ve üzeri bir grup olacak şekilde toplamda 229 hasta 2 gruba ayrıldı. Hastaların yaş ortalaması 85.37, 14.4 % (n:33) ü 90 yaş ve üzerindedir, 36.25% i erkek, 50.2% si kırılıktır. 80 yaş ve üzeri olan gruptaki erkek hasta oranı, 90 yaş ve üzeri olan gruptaki erkek prevalansından anlamlı olarak daha fazladır (p=0.02). 90 yaş ve üstü grup anlamlı olarak daha kırık, EYA ve GYA skorları daha düşüktü (sırasıyla p=0.01, p=0.02, p<0.01). Depresyon, beslenme yetersizliği ve bilişsel bozulma açısından her iki grup arasında anlamlı fark yoktu (sırasıyla p= 0.38, p= 0.77, p=0.60). Otur kalk testi değerlendirilmesinde her iki grup arasında anlamlı fark yok iken (p=0.13), kalk yürü testinde bozulma sıklığı 90 yaş ve üzeri olan grupta anlamlı olarak daha yüksekti (p=0.02). Sonuç: Çalışma sonucunda kadınların daha fazla ileri yaşa ulaşabildiğini gördük. Ayrıca ileri yaşlılık olarak tanımladığımız seksenlikler ve doksanlıklar arasında, yaşla birlikte artış göstermesini beklediğimiz depresyon, beslenme yetersizliği ve bilişsel fonksiyonlarda bozulma sıklığında fark olmaması, bu belirteçlerdeki azalmanın belli bir yaş sonrası plato çizdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İleri Yaşlılık, Mental Sağlık, Nutrisyon Durumu, Cinsiyet Farkı

Do Mental Health and Nutrition Plateau in Very Advanced Ages: From Turkey's Second Elderly Region

Abstract: Objective This study aimed to assess the frequency of geriatric syndromes in advanced old age, specifically octogenarians and nonagenarians, and to determine if there are variations in the occurrence of these syndromes between these age groups. Methods The study included individuals aged 80 years and older. Participants were evaluated for frailty using the Clinical Frailty Scale (CFS), functional abilities in activities of daily living (ADL) and instrumental activities of daily living (IADL), as well as physical performance using the sit-to-stand and timed up and go (TUG) tests. Nutritional status was assessed using the Mini Nutritional Assessment (MNA), cognitive function with the Mini-Mental State Examination (MMSE), and depression using the Yesavage Geriatric Depression Scale

(YGDS). Results A total of 229 patients were categorized into two groups: one aged 80 to 90 years and another aged 90 years and older. The average age was 85.37 years; 14.4% (n=33) were 90 years or older, 36.25% were male, and 50.2% were frail. The proportion of males was significantly higher in the 80 and above group compared to the 90 and above group ($p=0.02$). The older age group (90 years and older) exhibited significantly higher frailty levels and lower ADL and IADL scores ($p=0.01$, $p=0.02$, $p<0.01$, respectively). There were no significant differences between the groups in terms of depression, malnutrition, and cognitive impairment ($p=0.38$, $p=0.77$, $p=0.60$, respectively). While no significant difference was found in the sit-to-stand test ($p=0.13$), impairment in the TUG test was significantly more frequent in the 90 and above age group ($p=0.02$). Conclusion The study highlighted women tended to reach more advanced ages. Furthermore, despite the anticipated age-related increase, there was no significant difference in the prevalence of depression, malnutrition, and cognitive impairment between octogenarians and nonagenarians, suggesting a stabilization in mental health and nutritional decline after a certain age.

Keywords: Advanced Old Age, Mental Health, Nutrition Status, Gender Differences:



Makale id= 4

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3169-2455

| 154

İnkomplet Currarino Triadı; Olağandışı Malformasyonları Olan Bir Olgu

Uzman Dr. Caner Poyraz¹
¹İzmir Kemalpaşa Devlet Hastanesi

Özet: Currarino ve ark. 1981'de ilk kez anorektal, sakral ve presakral anomalileri bir triad olarak tanımlamış ve embriyolojik kökenine işaret etmiştir. Bu sendromun gelişimi bir homeobox geni olan HLXB9 ile ilişkilidir. Vakalar tam formda veya üç bileşenden biri inkomplet olabilir. Literatürde bildirilen malformasyonlar arasında imperfore anüs, rektö-üretral fistül, rektovajinal fistül, anal atrezi, anterior meningocele, lipom, dermoid kist gibi presakral kitleler yer alır. Benzer şekilde, rapor edilen sakral kemik anormallikleri, sakrum ve koksiks agenezisi, orak şekilli sakrum, hemisakrum vb.'dir. Diğer ilişkili belirtiler arasında ürogenital sistem malformasyonları yer alır ki bunlar; nal şekilli böbrekler, sigmoid böbrekler, nörojenik mesaneler, vajina, klitoris veya uterusun kısmi veya tam duplikasyonu gibi anomaliler içerir. Ayrıca intraspinal anomaliler arasında kauda ekuina, intraspinal lipom ve hidrosefali yer alır. Bu vaka çalışmasında; doğumda herhangi bir komplikasyon olmadan, zamanında vajinal yolla doğmuş, 1 günlük bir bebek incelendi. Anne 29 yaşında tip 2 diyabetes mellitus ve morbid obeziteye sahipti. Gebelik sırasında herhangi bir ilaç kullanmamıştı. Currarino Triadı içeriğinden herhangi birine sahip olan aile hikayesi yoktu. Doğumdan sonra hastaya: sakral agenezis, bilateral pes ekinovarus, bilateral diz ve kalça fleksiyon deformiteleri tanısı konuldu (Buddha oturuşu). Hastanın ortopedik patolojileri ile birlikte; anal atrezi, imperfore anüs, anal atrezi, nal şekilli böbrek, periventriküler hipomiyelinizasyon, yüksek sonlanmalı kauda ekvina (T10-11) ve rektovesikal fistül vardı. Bilateral alt ekstremitte nörolojik muayenesi MR ile uyumsuzdu. Hastada T10-11 seviyesinin üzerinde sonlanan yüksek kauda ekuina ve L3, L4, L6 vertebra agenezisi tespit edildi. Bunlara bağlı olarak, klinik muayenede, lomber bölgede bir kifoz mevcuttu. Presakral kitle görülmedi. Alt ekstremitte hipersensitivitesi saptandı ve kas atrofisi tespit edildi. Pes ekinovarus deformitesi için Ponseti alçılması acil ürogenital cerrahi sonrası uygulanmaya başlandı. Diz fleksiyon deformitesi nedeniyle alçılar maksimum ekstansiyonda uygulandı. Bu hastadaki ilk hedefimiz düz bir ayak ve alt ekstremitte kontraktürlerini minimize etmek, daha sonra - yaklaşık bir yaşındayken- ikincil plan olarak lumbosakral bölgeyi stabilizasyon planlandı.

Anahtar Kelimeler: Currarino Triadı, Sakral Agenezis

Incomplete Currarino Triad: A Case With Unusual Malformations

Abstract: In 1981, Currarino et al. first described anorectal, sacral, and presacral anomalies as a triad, pointing to their embryological origin. The development of this syndrome is associated with gene called HLXB9. Cases may present fully formed or with one of the three components incomplete. Reported malformations include imperforate anus, recto-urethral fistula, rectovaginal fistula, anal atresia, anterior meningocele, dermoid cyst, in the presacral region. Similarly, reported sacral bone abnormalities include sacrum and coccyx agenesis, sickle-shaped sacrum, hemisacrum, and others. Other associated symptoms include urogenital system malformations such as horseshoe kidneys, sigmoid kidneys,

neurogenic bladders, partial or complete duplication of the vagina, or uterus. Additionally, intraspinal anomalies include cauda equina, intraspinal lipoma, and hydrocephalus. In this case study, a 1-day-old baby born vaginally without any complications at birth was examined. The mother, aged 29, had type 2 diabetes mellitus and morbid obesity. She did not use any medication during pregnancy. . After birth, the patient was diagnosed with sacral agenesis, bilateral pes equinovarus, bilateral knee and hip flexion deformities. Along with the orthopedic pathologies, the patient had anal atresia, imperforate anus, horseshoe kidney, periventricular hypomyelination, high terminus cauda equina (T10-11), and rectovesical fistula. Bilateral lower extremity neurological examination was inconsistent with MRI findings. High cauda equina terminating above the T10-11 level and agenesis of the L3, L4, L6 vertebrae were detected. Consequently, there was a kyphosis in the lumbar region on clinical examination. No presacral mass was observed. Lower extremity hypersensitivity and muscle atrophy were detected. Ponseti casting was initiated for pes equinovarus deformity following urgent urogenital surgery. Casts were applied in maximum extension due to knee flexion deformities. The initial goal in this patient was to achieve a straight foot and minimize lower extremity contractures, with stabilization of the lumbosacral region planned as a secondary measure around the age of one.

Keywords: Currarino Triad, Sacral Agenesis



Makale id= 26

Sözlü Sunum

ORCID: CM.Seymen 0000-0002-8945-380, AA.Emniyet Sert 0000-0002-3661-3488

| 156

İzotretinoin Uygulamasında Taurin Kullanımının Ovaryan Yapı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Araştırmacı Vesile Şeyma Karaca¹, Cemile Merve Seymen¹, Asiye Aşlı Emniyet Sert¹

¹Gazi University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Ankara, Türkiye.

Özet: Çalışmamızın öncelikli amacı, organizmada doğal olarak bulunan ve oldukça etkili bir antioksidan olan taurin takviyesinin, başta akne tedavisi olmak üzere dermatolojik ilaçlarda yaygın olarak kullanılan izotretinoin'in neden olduğu olası yumurtalık hasarı üzerindeki potansiyel koruyucu etkisini araştırmaktır. Bu çalışma için 6-8 haftalık 30 Sprague-Dawley dişi sıçan beş deney grubuna yerleştirilmiştir: Sham (Salin) Kontrol-fizyolojik serum (taurin çözücü), Sham (Susam Yağı) Kontrol-susam yağı (izotretinoin çözücü), Taurin Grubu-300 mg/kg taurin, İzotretinoin Grubu-5 mg/kg izotretinoin ve İzotretinoin ve Taurin Grubu 28 gün boyunca aynı dozlarda ajanları kombine olarak almıştır. Tüm solüsyonlar için oral gavaj kullanılmıştır. Araştırma tamamlandığında serum Anti-Müllerian Hormon (AMH) seviyeleri ölçülmüş, yumurtalık dokusunda Hematoksilen-Eozin ile histokimyasal boyama ve FOXO3a ile immünohistokimyasal boyama yapılmıştır. Serum AMH düzeyleri, folikül sayıları ve immünohistokimyasal boyamadan elde edilen H-Skor değerleri istatistiksel olarak değerlendirildi. İzotretinoin uygulamasının yumurtalık dokusunda farklı dejeneratif değişikliklerin yanı sıra özellikle primordial foliküllerde olmak üzere folikülogenezde azalmaya neden olduğu ortaya çıkmıştır. Serum AMH ölçümleri ve FOXO3a immünohistokimya boyamaları, izotretinoin'in primordial foliküller üzerindeki etkisini doğrulamıştır. Sonuç olarak, taurinin yumurtalık dokusu sağlığını etkili bir şekilde koruduğu ve izotretinoin toksisitesini takiben anormal folikülogenezi düzenlediği keşfedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İzotretinoin, Taurin, Ovaryum, Foxo3;anti-Müller Hormon

Abstract: The primary objective of our study was to investigate the potential protective effect of exogenous taurine supplementation, a highly effective antioxidant found naturally in the organism, on possible ovarian damage caused by isotretinoin, which is widely used in dermatological medications, particularly acne treatment. 30 Sprague-Dawley female rats aged 6-8 weeks were placed into five experimental groups for this study: The Sham (Saline) Control-physiological serum (taurine solvent), the Sham (Sesame Oil) Control-sesame oil (isotretinoin solvent), the Taurine Group-300 mg/kg taurine, the Isotretinoin Group-5 mg/kg isotretinoin, and the Isotretinoin and Taurine Group obtained the agents in combination at the same doses for 28 days. Oral gavage was used for all solutions. At the completion of the research, serum Anti-Müllerian Hormone (AMH) levels were measured, histochemical staining by Hematoxylin-Eosin and immunohistochemical staining by FOXO3a were carried out on ovarian tissue. Serum AMH levels, follicle counts, and H-Score values derived from immunohistochemical staining were statistically evaluated. It became apparent that isotretinoin administration caused different degenerative alterations in the ovarian tissue as well as a decrease in folliculogenesis, particularly in primordial follicles. Serum AMH measurements and FOXO3a immunohistochemistry stainings confirmed isotretinoin's effect on primordial follicles. In result, it was discovered that taurine effectively protects ovarian tissue health and regulates abnormal folliculogenesis following isotretinoin toxicity. Taken together, taurine supplementation during isotretinoin treatment would be an effective treatment for the possible ovarian damage caused by isotretinoin.



Keywords: Isotretinoin; Taurine; Ovary; Foxo3a; Anti-Müllerian Hormone



Makale id= 117

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6695-4235

| 158

Kapalı Olarak Redükte Edilemeyen Patella Çıkığı Olgusunun Literatür Eşliğinde Değerlendirmesi

Uzman Dr. Ali Canbay¹ , Dr. Öğretim Üyesi Sevda Canbay Durmaz²

¹Malatya Battalgazi Devlet Hastanesi

²Mardin Artuklu Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Ali Canbay

Özet: AMAÇ: Patella dizin anteriorunda yerleşmiş ve femur trokleasına oturarak ekstensör mekanizmaya katkı sağlayan en büyük sesamoid kemiktir. Akut patella çıkıkları genellikle minör travma, direkt darbe ve spor sırasında rotasyonel hareketler sonucu görülmektedir. En sık görülen yaş gurubu 10-17 arasındadır ve en sık laterale disloke olmaktadır. Bu çıkıklar sıklıkla kendiliğinden ya da kapalı manevralarla redükte olabilmektedirler. Redükte edilemeyen vakalarda ise genel anestezi altında açık redüksiyon gerekir. Biz de kapalı olarak redükte edilemeyen patella çıkığı olgumuzu ve uyguladığımız tedavi yöntemini bildirmeyi amaçladık. YÖNTEM: 17 yaşında erkek hasta sol dizde şiddetli ağrı nedeniyle acil serviste değerlendirildi. Sportif aktivite esnasında olan travmatik patella çıkığına kapalı olarak redüksiyon denendi ancak başarılı olunamayınca genel anestezi altında redüksiyon denendi; yine başarılı olunamadı. Açık redüksiyon kararı alındı ve medial vertikal insizyonla girilerek patella redükte edildi ve kapsüller tamir ile beraber primer medial patello-femoral ligament (MPFL) tamiri yapıldı. 3 hafta açılı breysle takip edildi. 2. yıl takibi sonrası tam ekstensiyon ve tam fleksiyon sağlandı ve çıkığın tekrarlamadığı görüldü. BULGULAR: Çekilen direkt grafi ve tomografisinde laterale disloke ve femur kondiline oturan patella mevcuttu. Magnetik rezonans görüntülemesinde MPFL’ de total rüptür mevcuttu. Tibial tüberkül- troklear oluk (TT-TO) mesafesi 11 mm ve Caton- Deschamps indeksi 1.1 idi. SONUÇ: Patella çıkıklarının çoğu spontan veya kapalı manevralarla redükte olabilmektedir. Redüksiyon sağlanamayan çıkıklarda agresif manevralar yerine medial insizyonla yapılan, retinakular ve MPFL tamir ya da rekonstrüksiyonuna da imkan sağlayan açık redüksiyon yarar sağlayacaktır. Lateral çıkıklar sıklıkla görülmekte ve bu çıkıklara MPFL hasarı eşlik etmektedir. Çıkıkların tekrar etmemesi için medialde bulunan bu yapının tamiri ya da rekonstrüksiyonu önerilir. Akut olgularda yapılan tamir ile başarılı sonuçlar elde edilebilmesine karşın tekrarlayan ve kronik olgularda MPFL rekonstrüksiyonu önerilmektedir. Literatürde nadir yer alan ve kapalı olarak redükte edilemeyen olgumuzda açık redüksiyon ve primer MPFL tamiri ile başarılı sonuç elde ettik.

Anahtar Kelimeler: Patella Çıkığı, Redüksiyon, Diz.

Makale id= 126

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1558-1405

| 159

Kaynakçılık Mesleği Yapan Hastada Manganezin Beyin Tutulumu

Uzman Dr. Tuğba Akkale¹

¹ Ankara Gazi Mustafa Kemal Melsekive Çevresel Hastalıklar Hastanesi

Özet: Kaynak yapımında yüksek sıcaklığın etkisi ile metal partikülleri oksitlenir ve kaynak dumanı olarak ortama demir, manganez ve alüminyum gibi metal oksitleri yayılır. Solunum yolu ile alınan manganez kanda taşınır ve kan-beyin bariyerini geçerek beyin dokusunda birikir. Olumsuz sağlık etkileri arasında Astım, KOAH, siderozis, pnömokonyoz, manganizm ve nöropsikiyatrik bozukluklar yer almaktadır. Klinimize dispne şikayeti ile başvuran kaynakçılık mesleği yapan 37 yaşında erkek hastanın yapılan muayene ve kan tetkiklerinde özellik yoktu. Kaynakçılık mesleği yapması nedeni ile kan, serum ve idrar numunelerinden toksikoloji paneli istendi. Dispne etyolojisine yönelik Solunum Fonksiyon Testi (SFT), Akciğer Grafisi ve HRCT istendi. SFT’de reversibilite pozitifliği saptandı. Mesleki astım değerlendirmesi açısından yapılan PEFmetre takibinde mesleki astım düşünülmeydi. Hastaya astım tanısı konularak inhaler tedavi başlandı. HRCT tetkikinde kaynakçı pnömokonyozu düşündürür bulgu yoktu. Toksikoloji tetkiklerinden serum manganez düzeyi 21mcg/L (normal aralık: 4.17-18.3) yüksek olarak saptandı. Hastanın çekilen Kranial MRG’inde bilateral bazal gangliyonlarda T1 hiperintensite tespit edildi. Manganezin beyin tutulumu tespit edilen hastanın iş yerinde manganez temasının kesilmesi ve 6 ay sonra kontrol muayenesi önerilerek taburcu edildi. Sonuç olarak, kaynakçılık mesleği yapan kişilerde kaynak dumanının akciğer üzerindeki zararlı etkilerinin yanında solunan dumandaki ağır metallerin nörolojik sistem üzerindeki zararlı etkileri de gözden kaçırılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Manganez, Kaynakçı, Beyin Tutulumu, Meslek Hastalığı

"Manganese Brain Involvement in a Patient Engaged in Welding Profession"

Abstract: Effect of High Temperature in Welding Production Causes Oxidation of Metal Particles, Releasing Metal Oxides such as Iron, Manganese, and Aluminum into the Environment as Welding Fumes. Inhaled manganese is transported in the blood and accumulates in brain tissue by crossing the blood-brain barrier. Adverse health effects include asthma, COPD, siderosis, pneumoconiosis, manganism, and neuropsychiatric disorders. A 37-year-old male welder presented to our clinic with complaints of dyspnea. Physical examination and routine blood tests were unremarkable. Due to his occupation as a welder, a toxicology panel was ordered from blood, serum, and urine samples. Pulmonary Function Tests (PFT), Chest X-ray, and HRCT were requested to evaluate the etiology of dyspnea. Reversibility positivity was observed in PFT. Occupational asthma was not suspected based on Peak Expiratory Flow (PEF) meter monitoring. The patient was diagnosed with asthma and started on inhaler therapy. HRCT showed no findings suggestive of welder's pneumoconiosis. From the toxicology tests, serum manganese level was found to be elevated at 21 mcg/L (normal range: 4.17-18.3). Cranial MRI revealed T1 hyperintensity in bilateral basal ganglia, indicating manganese brain accumulation. The patient was advised to discontinue manganese exposure at work and discharged with

a recommendation for follow-up examination in six months. In conclusion, in addition to the harmful effects of welding fumes on the lungs in welders, the detrimental effects of heavy metals in inhaled fumes on the neurological system should not be overlooked.

Keywords: Manganese, Welder, Brain Involvement, Occupational Disease



Makale id= 120

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8245-2187

| 161

Koksidini İle Başvuran Brusella Spondilodiskit Olgusu

Uzman Dr. Cemil Aktan¹ , Uzman Dr. Çile Aktan²

¹S.B.Ü Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

²S.B.Ü Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Algoloji Kliniği

*Corresponding author: Çile Aktan

Özet: Giriş: Kapsülsüz gram negatif bir kokobasil olan bruselloz, dünyada en yaygın görülen mikrobiyal zoonotik hastalıktır. Spondilodiskit olguları polikliniğe sıklıkla bel ağrısı, radiküler ağrı, kalça ağrısı gibi şikayetlerle başvurmaktadır. Ancak sunmak istediğimiz hastanın ilk şikayetinin koksidini olması bizi bu durumun literatürde yer alması gerektiğini düşünmeye sevk etmiştir. Olgusu: Motosiklet sürücüsü olarak çalışan 44 yaşında erkek hasta 3 aydır devam eden kuyruk sokumu ağrısı ile başvurdu. Hastaya ilk çekilen lomber Magnetik Rezonans Görüntüleme (MRG) gross bir patoloji saptanmadı. Koksidin grafisinde sakrokoksigeal bölgede dejenerasyon ve sakrokoksigeal eklemde kalsifik depozitler görüldü. Koksidini ön tanısı ile konservatif tedavi başlandı. İlk başvurudan dört ay sonra hasta kuyruk sokumundaki ağrıdan daha şiddetli olan bel ağrısı şikayetiyle tekrar polikliniğe başvurdu. Hastanın tekrar çekilen Lomber MRG'sinde L5-S1 uç platolarında düzensizlik, disk aralığında daralma, vertebralarda T2 hiperintens ve T1 hipointens görünüm izlendi. Pedro Pons işaretinin tipik görüntüsü yoktu ve L5'in alt ucunda sklerotik bir alan vardı ancak CRP (C-Reaktif Protein) ve beyaz küre yüksekliğinin ve hastalık semptomlarının dalgalı seyir göstermesi brusellayı düşündürdü. Hastadan brucella tüp aglütinasyonu, rose bengal testi ve diğer enfeksiyöz parametreler istendi. Rose Bengal ve Brucella tüp aglütinasyon testleri pozitif bulundu. CRP ve beyaz küre yüksekliği de olan hastaya brusella tanısı konuldu ve tedavisi başlandı. Hastanın semptomları medikal tedavi sonrası geriledi. Tartışma: Koksidinin en yaygın etyolojisi travmadır. Sert üzeyleerde tekrarlayan veya uzun süreli oturma sonucu da küçük travmalar meydana gelebilir. Başlangıçta motosiklet sürücüsü olduğu için koksidini için risk faktörü olan hastada aslında etyolojinin sinsi bir hastalık olan brusella olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Brusellar spondilodiskiti, özellikle brusellanın endemik olduğu bölgelerde düşünülmesi gereken bir patolojidir. Ülkemiz bruselloz açısından endemik bir ülkedir. Lumbalji sıklıkla ilk ve en önemli semptom olmakla birlikte, koksidinin de ilk ve baskın semptom olabileceği akılda tutulmalıdır. MRG'nin brusella spondilodiskiti ile her zaman uyumlu olmayabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spondilodiskit, Brusellozis, Coccydynia

Makale id= 122

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4049-7595

| 162

Kolorektal Kanser Taramasında Gaitada Gizli Kan Taramasının Önemi

Uzman Dr. Fırat Mülküt¹

¹Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş-Amaç: Gelişmiş ülkelerde ciddi morbidite ve mortaliteye yol açan kolorektal kanser, ülkemizde en sık görülen ilk 10 kanser arasında olup, önemli bir sağlık sorunudur. Bu sorunu en aza indirmek için tarama testlerinden biri olan gaitada gizli kan testi (GGK-Guaiac testi) Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafınca yürütülen toplum tabanlı bağırsak kanseri tarama programı dahilinde 50-69 yaş arasında yapılarak pozitif olgular endoskopik ünitesi bulunan hastanelere yönlendirilmektedir. Çalışmamızda amaç bu tarama programının etkinliğini ortaya koymaktır. Materyal Metod: Kliniğimizde son bir yıl içinde GGK pozitifliği nedeniyle kolonoskopi yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların endoskopi raporları ve patoloji raporları retrospektif olarak tarandı. Bulgular: 2023 ocak-2024 ocak tarihlerinde genel cerrahi endoskopi ünitesinde GGK (Guaiac testi-Hemoccult 2 Sensa testi) pozitif olan 131 hasta başvurmuş. Erkek 73 (%56), kadın 58 (%44). 25 olguda patolojik inceleme yapılmış. 17 olguda low grade displazili tubuler adenom, 2 olguda high grade displazi, 1 olgu intramukozal adenokarsinom (Haggitt 2), 1 olguda sigmoid adenokarsinom olarak saptanmış. Diğer patolojik bulgular hiperplastik polip olarak raporlanmıştır. Sonuç: Kolorektal kanser riskini %15-33 oranında azalttığı belirtilen tarama testinin hastanemizdeki bir yıllık izleme GGK (+) olanların %19 'unda patolojik bulgu saptanmıştır. Malignite ve prekanseröz olgu oranı ise %0,3 olarak görülmüştür. Kolorektal kanser tarama yöntemleri ile kanser oluşmadan; polipleri, prekanseröz olguları ve erken evre kanserleri yakalamak mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Ggk Testi, Kolonoskopi, Kolorektal Kanser

The Importance of Fecal Occult Blood Screening in Colorectal Cancer

Abstract: Introduction and Objective: Colorectal cancer, leading to significant morbidity and mortality in developed countries, is among the top 10 most common cancers in our country, posing a major health concern. To minimize this issue, one of the screening tests, the fecal occult blood test (FOBT-Guaiac test), is conducted within the community-based colorectal cancer screening program carried out by the Turkish Public Health Agency for individuals aged 50-69. Positive cases are referred to hospitals with endoscopy units. Our study aims to demonstrate the effectiveness of this screening program. Materials and Methods: Patients who underwent colonoscopy due to positive FOBT results in our clinic over the past year were included in the study. The endoscopy and pathology reports of these patients were retrospectively reviewed. Results: Between January 2023 and January 2024, 131 patients with positive FOBT (Guaiac test-Hemoccult 2 Sensa test) were admitted to the general surgery endoscopy unit. Of these, 73 (56%) were male and 58 (44%) were female. Pathological examination was performed on 25 cases. Findings included 17 cases of tubular adenoma with low-grade dysplasia, 2 cases of high-grade dysplasia, 1 case of intramucosal adenocarcinoma (Haggitt 2), and 1 case of sigmoid adenocarcinoma. Other pathological findings were reported as hyperplastic polyps. Conclusion: The screening test, which

is stated to reduce colorectal cancer risk by 15-33%, identified pathological findings in 19% of the FOBT (+) individuals monitored in our hospital over one year. The malignancy and precancerous case rate was found to be 0.3%. Colorectal cancer screening methods enable the detection of polyps, precancerous cases, and early-stage cancers before the development of cancer.

Keywords: Fobt Test, Colonoscopy, Colorectal Cancer



Makale id= 59

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3972-1289

| 164

MALAT1'in İnhibisyonu Medulloblastoma Hücrelerinde İnvazyonu Baskılar

Ma.St. Melisa Gürbüz¹ , Ph.d.Cand. Melis Erçelik¹ , Ph.d.cand. Çağla Tekin¹ ,
Prof. Dr. Berrin Tunca¹
¹Bursa Uludağ Üniversitesi

*Corresponding author: Berrin Tunca

Özet: Medulloblastoma (MB) 4 alt gruptan oluşan yüksek heterojeniteye ve agresifliğe sahip bir embriyonel beyin tümörüdür. MB moleküler mekanizmalarını ayrıntılı anlamak, tanı ve tedavide alt gruba yönelik tedavilerin geliştirilmesini hızlandırır. MB'da etkinlik gösteren enhancer zeste homolog 2 (EZH2), çeşitli tümör baskılayıcı genler üzerinde etkinlik gösterdiğinden MB agresifliğinde etkilidir. MB moleküler mekanizmalarında etkili diğer moleküller uzun kodlama yapmayan RNA'lardır (lncRNA). Seviyelerinin birçok MB alt tipinde yüksek olduğu bilinen lncRNA MALAT1, etkinliğinin MB patogeneğinde ayrıntılı araştırılmasına ihtiyaç vardır. Bu çalışmada, EZH2 ve MALAT1 inhibitörleri ile EZH2 veya MALAT1 aktivasyonu kaybettirilmiş MB DAOY hücrelerinin invazyon yeteneğini araştırdık. EZH2 aktivitesini spesifik EZH2 inhibitörü Tazemetostat (EPZ-6438) ile; MALAT1 aktivitesini ise spesifik MALAT1 inhibitörü MALAT1-IN-1 (M111) ile kaybettirdik. İnhibitör uygulanan hücrelerin invazyon yeteneğinin uygulama yapılmayan kontrol grubuna göre azaldığı transwell sistem deneylerinde gösterildi. Hücrelerin azalan invazyon yetenekleri invazivlik için gerekli epitelial mezankimal dönüşüm (EMT) belirteçleri CDH2, ZEB1 ve TWIST açısından RNA düzeyinde değerlendirildi. M111 uygulanan hücrelerde CDH2 ve ZEB1 seviyeleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaldı. EPZ-6438 uygulanan hücrelerde CDH2 ve TWIST seviyelerinde bir azalma gözlemlendi. M111 uygulanan DAOY hücrelerinde RNA seviyesinde EMT belirteçlerinin ekspresyonu EPZ-6438'de gözlemlenene göre kontrol grubuna göre daha fazla azalma gözlemlendi. Bu gözlemler, Transwell sistem deneyleri ile gösterilen fonksiyonel invazyon testi bulguları ile tutarlı bulundu. Toplu olarak bulgularımız, MB moleküler mekanizmalarında invazivlik açısından MALAT1'in EZH2 kadar önemli rolünü vurgulamaktadır. "Bu çalışma, Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından THIZ-2024-1791 kodlu proje kapsamında desteklenmiştir."

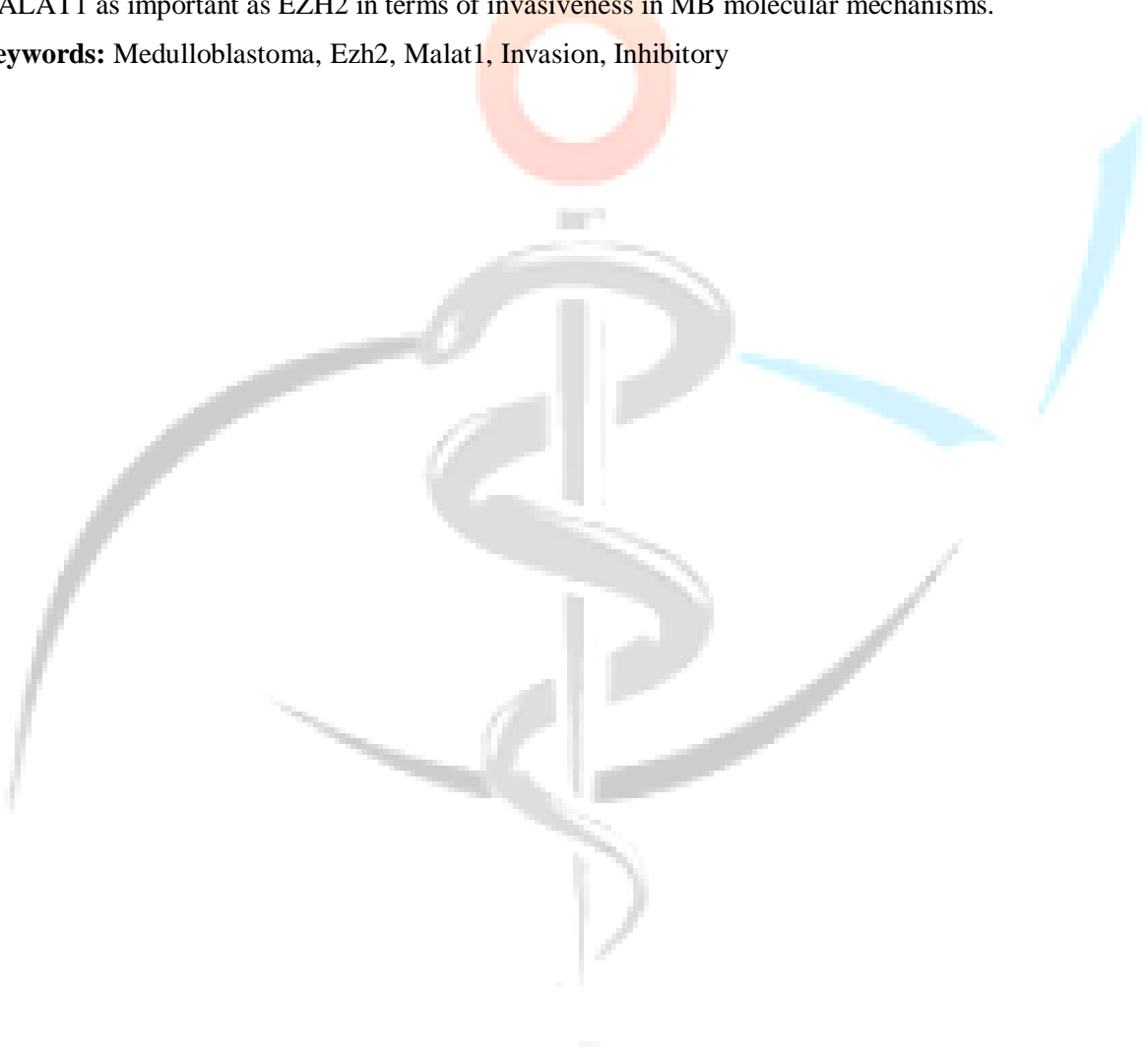
Anahtar Kelimeler: Medulloblastoma, Ezh2, Malat1, İnvazyon, İnhibitör

Inhibition of MALAT1 Suppresses Invasion in Medulloblastoma Cells

Abstract: Medulloblastoma (MB) is an embryonic brain tumor with high heterogeneity and aggressiveness consisting of 4 subgroups. A detailed understanding of the molecular mechanisms of MB accelerates the development of subgroup-oriented therapies in diagnosis and treatment. Enhancer zeste homolog 2 (EZH2), which shows activity in MB, is effective in MB aggressiveness because it shows activity on various tumor suppressor genes. Another effective molecules in the molecular mechanisms of MB are long non-coding RNAs (lncRNA). lncRNA MALAT1, the levels of which are

known to be high in many MB subtypes, needs detailed investigation of its activity in the MB pathogenesis. In this study, we investigated the invasion ability of MB DAOY cells with EZH2 and MALAT1 inhibitors that have lost EZH2 or MALAT1 activation. We caused the EZH2 activity to be lost with the specific EZH2 inhibitor Tazemetostat (EPZ-6438) and the MALAT1 activity to be lost with the specific MALAT1 inhibitor MALAT1-IN-1 (M1I1). It was shown in transwell system experiments that the invasion ability of inhibitor-applied cells decreased compared to the control group that was not applied. The decreased invasion capabilities of cells were evaluated at the RNA level in terms of epithelial mesenchymal transformation (EMT) markers CDH2 and ZEB1 necessary for invasiveness. The levels of CDH2, TWIST and ZEB1 decreased statistically significantly in the M1I1-administered cells compared to the control group. A decrease in CDH2 and TWIST levels was observed in cells administered EPZ-6438. The expression of EMT markers at the RNA level was observed to decrease more in the M1I1-administered DAOY cells compared to the control group compared to the one observed in EPZ-6438. These observations were found consistent with the functional invasion test findings shown with the Transwell system experiments. Collectively, our findings highlight the role of MALAT1 as important as EZH2 in terms of invasiveness in MB molecular mechanisms.

Keywords: Medulloblastoma, Ezh2, Malat1, Invasion, Inhibitory



Makale id= 124

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0659-3084

| 166

Malus Floribunda Siebold Ex Van Houtte Meyve Ekstresinin in Yara İyileşmesi Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Yayla¹
¹Selçuk Üniversitesi

Özet: Japon elması olarak da bilinen Malus floribunda meyvesinin güçlü antioksidan ve antimikrobiyal aktiviteye sahip olduğu bilinmektedir. Çalışmamızda, M.floribunda meyve özütünün etkisini in vitro yara iyileşme modelinde göstermeyi amaçladık. M.floribunda ekstraktının farklı konsantrasyonlarının L929 hücreleri üzerindeki etkisi belirlendi. Ardından, M.floribunda ekstraktlarının etkisi H₂O₂ ile indüklenen hücre hasarı ve çizik ile indüklenen yara modelinde değerlendirilmiştir. M.floribunda ekstraktının 100 uM ve daha düşük konsantrasyonlarda toksik etki göstermediği belirlenmiştir. M.floribunda ekstresinin 100 uM ve 10 uM konsantrasyonlarında H₂O₂ ile indüklenen hücre hasarına karşı koruyucu etki gösterdiği kaydedilmiştir. Çizik yara modelinde, çizik alanının H₂O₂ grubuna kıyasla konsantrasyona bağlı bir şekilde önemli ölçüde kapandığı gözlenmiştir. Bu sonuçlar, M.floribunda meyve özütünün yara iyileşmesi üzerinde önemli bir etkiye sahip olabileceğini düşündürmektedir. Ancak bu verilerin hem prelinik hem de klinik çalışmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: M.floribunda, Çizik Alanı, Yara İyileşmesi, H₂O₂, L929

In Vitro Wound Healing Activity of Malus Floribunda Siebold Ex Van Houtte Fruit Extract

Abstract: Malus floribunda fruit, also known as Japanese apple, is known to have strong antioxidant and antimicrobial activity. In our study, we aimed to show the effect of M.floribunda fruit extract in an in vitro wound healing model. The effect of different concentrations of M.floribunda extract on L929 cells was determined. Then, the effect of M.floribunda extracts was evaluated in H₂O₂-induced cell damage and scratch-induced wound model. It was determined that M.floribunda extract did not show toxic effect at concentrations of 100 uM and lower. It was noted that M.floribunda extract showed protective effect against H₂O₂-induced cell damage at concentrations of 100 uM and 10 uM. In the scratch wound model, it was observed that the scratch area was significantly closed in a concentration-dependent manner compared to the H₂O₂ group. These results suggest that M.floribunda fruit extract may have a significant effect on wound healing. However, these data should be supported by both preclinical and clinical trials.

Keywords: M.floribunda, Scratch Area, Wound Healing, H₂O₂, L929

Makale id= 96

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0489-2088>

| 167

Meme İmplantı Çıkartılması Sonrası Meme Oto-Redistribisyonu ve Üst Pole Yağ Enjeksiyonu

Uzman Dr. Alpay Duran¹, Prof.Dr. Sinem Eroğlu¹
¹Özel Muayenehane

Özet: Amaç Meme implantları kullanılarak meme büyütme operasyonu popüler bir estetik cerrahi işlemdir, ancak operasyonlar sonrası potansiyel komplikasyonlar gelişebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, meme implantlarını çıkarttırmayı tercih eden ve Alt Ada Flep Transpozisyonu (LIFT) olarak bilinen bir otoprotez prosedürü ile süperior pediküllü mastopeksi, yağ grefti işlemi uygulanan bir hasta grubuna odaklanmak ve cerrahi sonuçlarını tartışmaktır. Yöntem Bu çalışma hasta verileri ve tıbbi kayıtlar kullanılarak retrospektif bir çalışma olarak planlanmıştır. Çalışma, Ekim 2019 ile Haziran 2023 tarihleri arasında meme implantlarının çıkarılmasının ardından üst pol yağ enjeksiyonu ile birlikte süperior pediküllü mastopeksi ve LIFT prosedürü uygulanan hastaları içermektedir. Hastaların cerrahi işlemi tercih etme nedenleri, implant olmadan daha küçük meme tercihi, kapsüler kontraktür gibi sorunlar ve implant rüptürüdür. Yağ greftleme, süperior pediküllü mastopeksi ile LIFT prosedürü ve total kapsülektomi, implantın çıkarılma sürecinde eş zamanlı olarak gerçekleştirilmiştir. Bulgular Toplam 11 ardışık hastanın 22 memesinde cerrahi müdahale gerçekleştirildi; yaşları 32 ila 58 arasındaydı. Bu hastalardan, 21 memede kapsüler kontraktür (III. İle IV. Derece) ve bir meme de implantın yırtılması gibi meme implantıyla ilgili sorunlar tespit edildi. İşlem sırasında çıkarılan implantlar 225 ila 400 cc arasında değişen boyutlarda ve hepsi silikon dolgulu idi. Toplamda 14 implant subglandular veya subfasial plandan çıkarılırken, 8 implant submusküler plandan çıkarıldı. Otoprotez kullanılarak hacim yeniden dağıtımında 120 ila 280 cm³ arasında değişen flep hacimleri elde edildi. Ortalama takip süresi 1 yıldır ve bu süre zarfında majör komplikasyonlar saptanmadı. Sonuç LIFT tekniği ve üst pole yağ enjeksiyonu ile implant çıkarılmasını, artık meme implantları uygun olmayan hastalar için güvenilir bir seçenek olduğunu düşünmekteyiz. Bu prosedür sonrası komplikasyonların ve ek cerrahilerin gerekliliği minimal olup, bildirilen teknik yüksek düzeyde hasta memnuniyeti sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Otoaugmentasyon, Yağ Grefti, İmplant Çıkartılması, Kapsül Kontraktürü, Mastopeksi

Breast Auto-Redistribution and Upper Pole Lipofilling After Breast Implant Removal

Abstract: Objective Breast augmentation using implants is a popular plastic surgical procedure, however, it can come with potential complications. This study focuses on a group of patients who opted to discontinue their breast implants and underwent an autoprosthesis procedure known as Lower Island Flap Transposition(LIFT), along with superior pedicle mastopexy and lipofilling to the upper pole. Methods This study was planned as a retrospective study using patient data and medical records. The study involved patients who underwent a superior pedicled mastopexy with LIFT procedure along with upper pole lipofilling after the removal of breast implants between October 2019 to June 2023. The

reasons for opting for the surgical procedure included a preference for smaller breasts without implants, issues such as capsular contracture, and implant rupture. The fat grafting, superior pedicled mastopexy with LIFT procedure and capsulectomy were performed concurrently during the explantation process. Results Surgical intervention was performed on a total of 22 breasts across 11 consecutive patients, whose ages ranged from 32 to 58 years. Among these patients, breast implant-related issues were identified in 21 breasts, including capsular contracture (grade III to IV) and one case of implant rupture. The implants removed during the procedures varied in size from 225 to 400 cc, all of which were silicone-filled. A total of 14 implants were extracted from the subglandular or subfascial plane, while 8 implants were removed from the submuscular plane. The re-distribution of volume for the island flap ranged from 120 to 280 cm³. The average follow-up period was one year, during which no major complications were reported. Conclusion The surgical method of utilizing auto-prosthesis following implant removal with the LIFT technique and upper pole lipofilling proves to be a dependable choice for patients no longer suitable for breast implants. The incidence of complications and need for additional surgeries is minimal, resulting in high levels of patient satisfaction.

Keywords: Auto-Augmentation, Fat Grafting, Implant Removal, Capsular Contracture, Mastopexy



Makale id= 65

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6081-2308; 0009-0003-9157-050X; 0000-0002-8528-1854

| 169

Meme Kanserinde Brca1, Brca2 ve Hdac9 ile İlişkili Mirna'lar

Dr. Berrin Ozdil Bay¹, Araştırmacı Seval Koc², Prof.Dr. Sinan Akgöl²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi

²Ege Üniversitesi

*Corresponding author: Seval Koc

Özet: Meme kanseri, hücre büyümesi ve gelişiminde rol oynayan önemli hücresel yolları etkileyen genetik değişimler ile ortaya çıkar. Dünyada kadınlar arasında en sık görülen malign tümör olup, kadınlarda kansere bağlı ölümlerde birinci sırada yer alır. Meme kanserinde bilinen en önemli genler BRCA1 ve BRCA2'dir. Bu genlerde mutasyon bulunan kadınlarda meme kanseri, ovar kanseri ve diğer kanser türlerine yakalanma ihtimali artmıştır. BRCA2 geninde oluşan mutasyonlar erkeklerde de meme kanseri ve prostat kanseri riskini artırmaktadır. Çalışmanın amacı, meme kanserinde gen susturulmasında ve terapötik uygulamalarda kullanılan belirli miRNA'ların rolünü ve etkinliğini araştırmaktır. Bu çalışmada, BRCA1, BRCA2 ve HDAC9 transkriptleri ile ilişkili miRNA veri setleri oluşturulmuştur. Oluşturulan veri setleri, PanCancer verilerinde meme kanseri ve normal doku ekspresyon düzeyleri ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen verilere göre, HDAC9 ve BRCA1/BRCA2 ilişkisinin asetilasyon mekanizması üzerinden etkileşim içinde olma durumu tartışılmıştır. BRCA1, BRCA2 ve HDAC9 string analizi gerçekleştirilerek bu moleküllerin asetilasyon mekanizması üzerinde fonksiyonlarının olduğu belirlenmiş, bunun üzerine, ayrı ayrı bu üç molekül ilişkili hedef skoru en yüksek on adet miRNA miRDB, TargetScan, TarBase v.9 ve starBase ile elde edilmiş ve karşılaştırılmıştır. Bu sonuçlardaki en belirgin sonuç, hsa-miR-548'in her üç molekülde de hedef miRNA içerisinde olmasıdır. Ayrıca, BRCA2 hedefli hsa-miR-942 aynı zamanda HDAC9'u da hedeflemektedir. miRNA-183, miRNA-96 ve miRNA-182'den oluşan miRNA-183 kümesi, polisistronik bir miRNA kümesidir. Oluşan bu kümeler farklı yollar ile kanser gelişimini teşvik eder. miRNA-183 kümesi, eksozomlarda bulunabilir ve tümör gelişiminde fonksiyonel görevlere sahiptir. miRNA-183 kümesi, kanser, otoimmün hastalıklar, nöronal hastalıklar, psikiyatrik hastalıklar ve diğer insan hastalıklarında regüle edici özelliklere sahiptir. miRNA-183 küme ekspresyonu, kanseri baskılayan veya teşvik eden fonksiyonlara ulaşmak için hedef genleri düzenlemek üzere ncRNA'lar tarafından düzenlenebilir ve eksozomlar olarak bulunabilir. miRNA-183 kümesi, araştırmalar sonucunda meme kanseri ve akciğer kanseri gibi yüksek insidanslı kanserlerde beklenmeyecek şekilde eksprese edildiği bulunmuştur. Sonuç olarak, hsa-miR-183 kümesi, hsa-miR-607, hsa-miR-383 ve hsa-miR-199b, meme kanseri çalışmaları için yeni hedefler olabilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Mirna, Brca1, Brca2, Hdac9

Makale id= 43

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7909-9944>

| 170

Molluscum Contagiosum'un Çocuklarda ve Ergenlerde Depresyon, Anksiyete ve Yaşam Kalitesi Üzerindeki Etkisi: Bir Vaka Kontrol Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Abdülbaki Artık¹
¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu çalışma, öncelikle çocukları etkileyen oldukça bulaşıcı bir viral enfeksiyon olan Molluscum contagiosum'un psikolojik etkisini araştırdı. Araştırma, Molluscum contagiosum tanısı alan çocuk ve ergenleri sağlıklı kontrollerle karşılaştırarak depresyon, anksiyete ve yaşam kalitesine odaklandı. Metod: Depresif belirtiler Çocuklar İçin Depresyon Envanteri, kaygı düzeyleri Çocuklar İçin Durumluk-Süreklilik Kaygı Envanteri ve sağlıkla ilgili yaşam kalitesi Pediatrik Yaşam Kalitesi Envanteri kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Hasta grubu kontrol grubuna göre istatistiksel olarak toplam yaşam kalitesi açısından daha düşük puan alırken, depresyon ve anksiyete puanları daha yüksekti. Lezyon lokasyonlarına göre depresyon ($p<0,001$) ve anksiyete skorlarında ($p<0,001$) istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken, toplam yaşam kalitesi skorunda bu fark yoktur ($p=0,70$). Sonuç: Bu bulgular Molluscum contagiosum'un çocuklarda ve ergenlerde yarattığı psikolojik sonuçların altını çiziyor ve zihinsel sağlıklarına dikkat edilmesi gerektiğini vurguluyor

Anahtar Kelimeler: Molluscum Contagiosum , Depresyon , Kaygı Düzeyi

The Impact of Molluscum Contagiosum On Depression, Anxiety, and Quality of Life in Children and Adolescents: A Case-Control Study

Abstract: Aims: This study investigated the psychological impact of Molluscum contagiosum, a highly contagious viral infection primarily affecting children. The research focused on depression, anxiety, and quality of life, comparing children and adolescents diagnosed with Molluscum contagiosum to healthy controls. Methods: Depressive symptoms were assessed using the Children's Depression Inventory, anxiety levels were evaluated using the State-Trait Anxiety Inventory for Children, and health-related quality of life was measured using the Pediatric Quality of Life Inventory. Results: Patient group had statistically lower score in terms of total quality of life, and higher scores in depression and anxiety compared to the control group. There are statistically significant differences in the depression ($p<0.001$) and anxiety scores ($p<0.001$) among lesion locations, but not in the total quality of life score ($p=0.70$). Conclusion: These findings underscore the psychological consequences of Molluscum contagiosum in children and adolescents and highlight the need for attention to their mental well-being.

Keywords: Molluscum Contagiosum , Depression, Anxiety

Makale id= 68

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7755-9409

| 171

Multiple Myeloma With Ptosis and Diplopia: A Case Report

Uzman Dr. Cihat Özgüncü¹

¹Konya Şehir Hastanesi

Abstract: When a patient complains of unilateral ptosis and diplopia, the neurologist first thinks of Myasthenia Gravis. However, other diseases may also cause this complaint. We report the evaluation of a patient who presented with unilateral ptosis and progressive diplopia and had a mass lesion in the orbit. Our hospital admitted a 47-year-old woman with chronic renal failure and multiple myeloma. She had complaints of left eyelid drooping and diplopia, which had been increasing for 1 week. On neurologic examination, bilateral direct and indirect pupillary light reflexes were obtained and adduction limitation was observed in the left eye. Other neurologic examination findings were within normal limits. In the anamnesis, the patient's ptosis did not show a fluctuating course during the day. Contrast-enhanced brain magnetic resonance imaging showed a 2x1 cm contrast-enhancing lesion in the superolateral left orbit and brain-computer tomography imaging showed a staple hole appearance in the calvarium consistent with multiple myeloma. The intra-orbital lesion was evaluated as plasmacytoma. The patient was started on lenalidomide treatment. However, 1 month after the development of the complaint, the patient died in the intensive care unit because of systemic complications. Multiple myeloma is a malignant disease of the bone marrow. It usually remains limited to the bone marrow, and systemic involvement is very rare. According to the literature, central nervous system involvement is rare, occurring in only about 1% of cases. In the literature, there are only single cases reported for intra-orbital plasmacytomas. In this case report, our aim is both to point out that there are diseases that can mimic the symptoms of Myasthenia Gravis and to show that some malignancies may cause these complaints.

Keywords: Multiple Myeloma, Plasmacytoma, Myasthenia Gravis, Ptosis, Diplopia

Makale id= 113

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4188-440X

| 172

Musca Domestica'nın Kentlerdeki Yoğunluk Alanlarının Belirlenmesi ve Cbs Teknolojileri ile Fiziksel Kontrol Yöntemlerinin Geliştirilmesi

Doç.Dr. Hakan Kavur¹, Doç.Dr. Ozan Artun¹
¹Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Hakan Kavur

Özet: *Musca domestica* (ev sineği), özellikle organik atıkların bulunduğu kentsel ortamlarda iyi gelişebilen bir vektör eklem bacaklıdır. İnsanlarda ishale neden olan *Shigella dysenteriae* ve *Escherichia coli* gibi bakteriyel organizmaları taşıyabilir. Dolayısıyla, *Musca domestica* popülasyonlarının kentsel alanlarda dengeli bir şekilde kontrol altında tutulması, halk sağlığı açısından hayati öneme sahiptir. Şehirlerdeki atık varlığı, çeşitli hastalık etkenlerinin yayılmasında bir araç ve kaynak olarak hizmet edebilir, bu da halk sağlığını etkileyebilir. Atığın sağlık üzerindeki dolaylı etkisi, atıkta çoğalan vektör taşıyan hastalık etkenlerinden kaynaklanabilir. Gömülü atık, ev sineklerinin üreme alanı olarak kullanılabilir. Restoranlardan, et işleme tesislerinden ve kasap dükkanlarından gelen atıklar, ev sineklerinin üremesi için ideal bir ortam sağlar. Ayrıca, kentsel alanlarda çöp konteynerlerinin yanlış yerleştirilmesi ve kullanılması, ev sinekleri popülasyonunda artışa neden olabilir. Sunumumuzda, ev sineklerinin potansiyel üreme alanlarındaki faaliyetlerini araştıran çalışmalarını derleyip sunacağız. Ayrıca, Adana ilinde ev sineklerinin potansiyel üreme alanlarını belirlemek ve ev sineklerinin üremesini destekleyen biyoiklimatik parametreleri ve fiziksel çevresel faktörleri belirlemek için coğrafi bilgi sistemleri (CBS) kullanacak planladığımız çalışmamızı da açıklayacağız.

Anahtar Kelimeler: *Musca Domesitica*, Halk Sağlığı, Popülasyon Yoğunluğu, Cbs, Biyoiklimatik Faktörler

Determination of Density Areas of *Musca Domestica* in Cities and Developing Physical Control Methods With GIs Technologies

Abstract: *Musca domestica* (house fly) is a vector arthropod capable of thriving in urban environments, especially where organic waste is present. They can transmit bacterial organisms such as *Shigella dysenteriae* and *Escherichia coli*, which cause diarrhea in humans. Therefore, maintaining the balance of *Musca domestica* populations in urban areas is crucial for public health. The presence of waste in cities can serve as a means and source for the spread of various disease agents, thus impacting public health. The indirect effect of waste on health can arise from vector-borne disease agents that proliferate in the waste. Buried waste can be used as a breeding ground by house flies. Waste from restaurants, meat processing facilities, and butcher shops provides an ideal environment for the breeding of house flies. Additionally, the improper placement and use of garbage containers in urban areas can lead to an increase in house fly populations. In our presentation, we will compile and present studies investigating the activities of house flies in potential breeding sites. Furthermore, we will describe our planned study that will utilize geographic information systems (GIS) to identify potential breeding sites for house flies

in Adana province, determine the bioclimatic parameters and physical environmental factors that support the breeding of house flies.

Keywords: Musca Domestica, Public Health, Population Density, GIs, Bioclimatic Factors



Makale id= 104

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000295975083

| 174

Non-Cardiac Diseases That May Increase Troponin

Uzman Dr. Gürkan Imre¹

¹ SBÜ Van Eğitim Araştırma Hastanesi

Abstract: Coronary artery disease is the most common cause of death in the world. Therefore, early diagnosis and treatment of acute coronary syndromes are important. Although ST-elevation myocardial infarction can be diagnosed and treated early by ECG and clinical findings, acute coronary syndromes without ST-elevation are not easily diagnosed. Significant troponin elevation is important in this patients. A high troponin level is used as an auxiliary factor in diagnosis. But a high troponin level alone does not diagnose coronary artery disease. High troponin levels are not specific to coronary artery diseases such as myocardial infarction and may increase in some diseases. For example, troponin may increase in diseases such as acute renal failure, sepsis, cholecystitis, acute cerebrovascular events, trauma, electric shock, ileus, heavy exercise, side effects of some drugs, vasculitis, and infiltrative diseases. As a result, high troponin level alone, which is very helpful in the diagnosis of acute coronary syndrome, is not sufficient, and clinical and further examinations are necessary for diagnosis. Although high troponin levels seen in patients applying to the emergency department generally suggest heart diseases in the first place, non-cardiac diseases should also be taken into consideration in the differential diagnosis.

Keywords: Coronary Artery Disease, Acute Coronary Syndrome, Troponin

Makale id= 88

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0547-872X>

| 175

Ön Kolda Lipom Basısına Sekonder Gelişen Posterior İnterosseöz Sinir Sendromu Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Seyit Erol¹

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Üst ekstremitede çok sayıda tuzak nöropati görülebilmektedir. En yaygın olanı el bilek düzeyinde median sinir basısına sekonder olarak gelişen karpal tünel sendromudur. Radial sinirin dalı olan posterior interosseöz sinir basısı görece daha nadir olarak karşımıza çıkmaktadır. Klinikte parmakların ve başparmağın ekstensiyonunda kısıtlılık ve önkolda ağrı ile karşımıza gelmektedir. Bazen ağrısız felç ile de hastalar prezente olabilir. En yaygın kompresyon bölgesi supinatör kasın proksimal kenarındadır. Travma sonrası oluşan kırık ve çıkıklar, artritlere sekonder gelişen osteofitler, yer kaplayan lezyonların sinire basısı sonucu oluşabilmektedir. Ekstansör karpi radialis longus ve brevis kasları, radyal sinir tarafından innerde edildiği için el bilek düşüklüğü beklenmez. Tedavide istirahat, davranış değişikliği, nonsteroid antiinflamatuar ilaçlar ve bazen steroid enjeksiyonunu içeren bir konservatif tedaviler kullanılmaktadır. Ancak özellikle lipom basısı gibi organik nedenli durumlarda ameliyat gerekir. Posterior interosseöz sinir sendromu bulunan hastalarda organik nedenlerin araştırılması için Manyetik Rezonans Görüntüleme ve Ultrasonografi gibi radyolojik yöntemler kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Posterior İnterosseöz Sinir Sendromu, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Lipoma

A Case of Posterior Interosseous Nerve Syndrome Secondary to Lipoma Compression On the Forearm

Abstract: Many entrapment neuropathy can be seen in the upper extremity. The most common is carpal tunnel syndrome, which develops secondary to median nerve compression at the wrist level. Compression of the posterior interosseous nerve, which is a branch of the radial nerve, occurs relatively rarely. In the clinic, we present with limitation in extension of the fingers and thumb and pain in the forearm. Clinically, patients present with limitation of extension in the fingers and thumb and pain in the forearm. Sometimes patients may present with painless paralysis. The most common compression site is at the proximal edge of the supinator muscle. It may occur as a result of fractures and dislocations after trauma, osteophytes secondary to arthritis and compression of the nerve by some lesions. Since the extensor carpi radialis longus and brevis muscles are innervated by the radial nerve, wrist drop is not expected. Conservative treatments include rest, behavioral modification, nonsteroidal anti-inflammatory drugs, and sometimes steroid injections. However, surgery is required, especially in cases of organic origin such as lipoma compression. Radiological methods such as Magnetic Resonance Imaging and Ultrasonography are used to investigate organic causes in patients with posterior interosseous nerve syndrome.

Keywords: Posterior Interosseous Nerve Syndrome, Magnetic Resonance Imaging, Lipoma

Makale id= 135

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9202-4944

| 176

Osteoporozlu Hastalarda ve Sağlıklı Bireylerde Serum Periostin Seviyeleri: Bir Meta-Analiz

Doç.Dr. Hamit Hakan Alp¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya A.D.

Özet: Osteoporoz, kemik kütlelerinde azalma ve kemik dokusunun mikromimari yapısının bozulması ile karakterize, yaygın bir metabolik kemik hastalığıdır. Periostin, osteoblastların aktivitelerini düzenleyen ve kemik matriksinde önemli bir rol oynayan bir matris proteindir. Bu meta-analizin amacı, osteoporozlu hastalar ile sağlıklı bireylerde serum periostin seviyelerini karşılaştırarak, periostin seviyelerindeki farklılıkların osteoporozun tanı ve prognozundaki potansiyel rolünü değerlendirmektir. 2009 ile Mayıs 2024 tarihleri arasında, osteoporozlu hastalar ve sağlıklı bireylerde serum periostin seviyelerini inceleyen çalışmalar için PubMed, Web of Science ve Scopus veri tabanlarında sistematik bir literatür taraması gerçekleştirdik. Standartlaştırılmış ortalama farklar (SMD'ler) ve %95 güven aralıkları (%95 GA) hesaplandı. Tüm adımlar PRISMA kılavuzuna uygun olarak yapılmıştır. İstatistiksel analizler NCSS 2021 yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İlk taramada 186 makale bulunmuş, duplikasyonlar ve dahil etme kriterlerine uymayanlar çıkarıldıktan sonra 5 çalışma meta-analize dahil edilmiştir. Bu çalışmalardan elde edilen 5 sonuç, toplamda 463 birey üzerinde analiz edilmiştir. Heterojenite I² istatistiği %95,13 olarak hesaplanmıştır. Yüksek heterojenite nedeniyle random etkiler modeli kullanılmıştır. Bulgular, osteoporozlu hastalarda serum periostin seviyelerinin, sağlıklı bireylere göre anlamlı derecede yüksek olduğunu ortaya koymuştur (SMD = 1,542; %95 GA: 0,506 ile 2,578; p = 0,004). Analizimiz, osteoporozlu hastalarda serum periostin seviyelerinin sağlıklı bireylere göre anlamlı derecede yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgu, periostinin osteoporozun patofizyolojisinde ve potansiyel bir biyomarker olarak kullanımında önemli bir rol oynayabileceğini düşündürmektedir. Ancak, yüksek heterojenite göz önüne alındığında, sonuçların doğrulanması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Osteoporoz, Periostin, Meta-Analiz

Serum Periostin Levels in Patients With Osteoporosis and Healthy Individuals: A Meta-Analysis

Abstract: Osteoporosis is a common metabolic bone disease characterized by a decrease in bone mass and deterioration of bone microarchitecture. Periostin is a matricellular protein that regulates osteoblast activity and plays a significant role in the bone matrix. The aim of this meta-analysis is to compare serum periostin levels in patients with osteoporosis and healthy individuals, and to evaluate the potential role of periostin level differences in the diagnosis and prognosis of osteoporosis. We conducted a systematic literature search in the PubMed, Web of Science, and Scopus databases for studies published between 2009 and May 2024 that examined serum periostin levels in patients with osteoporosis and healthy individuals. Standardized mean differences (SMDs) and 95% confidence intervals (CIs) were calculated. All steps were performed in accordance with the PRISMA guidelines. Statistical analyses were conducted using the NCSS 2021 software. In the initial search, 186 articles were found. After

removing duplicates and excluding those that did not meet the inclusion criteria, 5 studies were included in the meta-analysis. Data from these 5 studies, encompassing a total of 463 individuals, were analyzed. The heterogeneity I^2 statistic was calculated as 95.13%. Due to high heterogeneity, a random effects model was used. The findings revealed that serum periostin levels in patients with osteoporosis were significantly higher than in healthy individuals (SMD = 1.542; 95% CI: 0.506 to 2.578; $p = 0.004$). Our analysis indicates that serum periostin levels are significantly higher in patients with osteoporosis compared to healthy individuals. This finding suggests that periostin may play an important role in the pathophysiology of osteoporosis and could potentially be used as a biomarker. However, given the high heterogeneity, further studies are needed to confirm these results.

Keywords: Osteoporosis, Periostin, Meta-Analysis



Makale id= 23

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7909-9944>

| 178

Otizm Spektrum Bozukluğu ve Dikkat Eksikliği/hiperaktivite Bozukluğunun Wisc-Iv Profillerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Abdülbaki Artık¹
¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu çalışma, otizm spektrum bozukluğu (ASD) ve dikkat eksikliği/hiperaktivite bozukluğu (DEHB) olan çocukların zeka profillerini, Wechsler Çocuklar İçin Zeka Ölçeği-Dördüncü Baskı (WISC-IV) puanlarını kullanarak bilişsel özelliklerini ayırt etmek için karşılaştırmayı amaçladı. Metod: Denekler OSB'li (n = 49) ve DEHB'li (n = 44) erkek çocuklardı. OSB ve DEHB gruplarının indeks ve alt test puanları MANOVA kullanılarak karşılaştırıldı. OSB ve DEHB gruplarındaki bilişsel güçlü ve zayıf yönleri araştırmak için tekrarlanan ölçümler ANOVA'sı uygulandı. Bulgular: OSB grubunda sözel anlama DEHB grubuna göre anlamlı derecede düşüktü. OSB grubu ayrıca Kelime Bilgisi, Anlama, Resim Kavramları, Resim Tamamlama ve Sembol Arama konularında DEHB grubundan daha düşük puan aldı. DEHB grubu Digit Span'da OSB grubundan daha düşük puan aldı. ASD grubu daha yavaş işlem hızı ve sosyal muhakeme sergilerken, DEHB grubu zayıf çalışma belleği ve grafomotor işleme sergiledi. Sonuç: WISC-IV profilleri OSB ve DEHB'li erkek çocukların bilişsel özelliklerini ayırt etmeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Wisc-Iv, Osb, Dehb

Comparison of the Wisc-Iv Profiles With Autism Spectrum Disorder and Attention-Deficit/hyperactivity Disorder

Abstract: Aims: This study aimed to compare the intelligence profiles of children with autism spectrum disorder (ASD) and attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD) using the Wechsler Intelligence Scale for Children–Fourth Edition (WISC-IV) scores to differentiate between their cognitive characteristics. Methods: Subjects were boys with ASD (n = 49) and ADHD (n = 44). The index and subtest scores of the ASD and ADHD groups were compared using MANOVA. Repeated-measures ANOVA was performed to investigate the cognitive strengths and weaknesses within the ASD and ADHD groups. Results: Verbal comprehension was significantly lower in the ASD group compared to the ADHD group. The ASD group also scored lower than the ADHD group on Vocabulary, Comprehension, Picture Concepts, Picture Completion, and Symbol Search. The ADHD group scored lower than the ASD group on Digit Span. The ASD group displayed slower processing speed and social judgment, while the ADHD group exhibited poor working memory and graphomotor processing. Conclusion: The WISC-IV profiles might help distinguishing between the cognitive characteristics of ASD and ADHD boys.

Keywords: Wisc-Iv, Asd, Adhd

Makale id= 24

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-1626-6112>

| 179

Paklitaksele Maruz Kalan Meme Kanseri Hücrelerinin ve Meme Epitel Hücrelerinin Dolaylı Ortak Kültürlerindeki Gen Ekspresyon Değişikliklerinin Analizi

Arş.Gör. Sabriye Senem Kılıç¹, Araştırmacı Zeynep Tunca¹, Araştırmacı Elif Süel¹, Prof.Dr. Tunç Akkoç², Dr. Öğretim Üyesi Can Erzik³, Prof.Dr. Kazım Yalçın Arga⁴

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, İmmünoloji Anabilim Dalı

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, İmmünoloji Anabilim Dalı

³Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

⁴Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, Biyomühendislik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Sabriye Senem Kılıç

Özet: Giriş ve Amaç Paklitaksel (PXL), çeşitli kanser türlerinin tedavisinde kullanılmasına rağmen, kemoterapi sürecindeki kanser hücreleri ve meme epitel hücreler arasındaki iletişim tam olarak anlaşılabilmemiştir. Çalışmamızda düşük dozda paklitaksel (PXL) ile triple-negatif meme kanseri hücrelerinde (MDA_MB231) mikroçevresel etkileri incelemeyi amaçlamaktadır. MDA MB_231 ve meme epitel hücreler arasındaki çapraz iletişimi ve tedavi sonrası sinyal mekanizmaları analiz edecektir. Elde edilen bulguların kanser araştırmalarına katkı sağlaması hedeflenmektedir. Gereç ve Yöntem PXL'in IC50 dozu, akım sitometri kullanılarak Annexin V&PI boyası ile belirlenmiştir. Xcelligence analiziyle, farklı PXL konsantrasyonlarındaki MDA MB231 hücre hattının 72 saatlik gerçek zamanlı davranışı incelenmiştir; sırasıyla 0 mg/mL (kontrol, G1), 0.01 mg/mL (G2), 0.0075 mg/mL (G3), 0.005 mg/mL (G4), 0.0025 mg/mL (G5) ve DMSO (G6) şeklindedir. Sonuç PXL uygulanan MDA MB231 hücrelerinin 24-72. saat aralığında gerçekleştirilen apoptoz analizi sonucunda PXL'in 48 saatin sonunda MDA MB 231 hücreleri üzerindeki sitotoksik etkilerinin azaldığı sonucunda ulaşılmıştır. Zamana bağlı incelemeler yapıldığında 0.01 mg/mL PXL uyarımı yapılan MDA MB231 hücrelerinin canlılık seviyelerinin %50'e düştüğü ancak ilerleyen zamanlarda canlılığın kontrol grubunda olduğu gibi %80 canlılık gösterdiği sonucuna ulaşılmış ve Xcelligence ile doğrulanmıştır. Tartışma Farklı dozlarda uygulanan PXL'in MDA MB231 kanser hücreleri üzerindeki etkinliğinin farklı olabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışma kanser tedavisinde uygulanan ilaç dozundaki önemi göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Paclitaxel, Meme Kanseri, Triple Negatif, Apoptoz,

Analysis of Gene Expression Changes in Indirect Co-Cultures of Breast Cancer Cells and Breast Epithelial Cells Exposed to Paclitaxel

Abstract: Introduction and Objective Despite the use of paclitaxel (PXL) in the treatment of various cancer types, the interaction between cancer cells and mammary epithelial cells during chemotherapy remains poorly understood. This study aims to investigate the microenvironmental effects of low-dose paclitaxel (PXL) on triple-negative breast cancer cells (MDA-MB231). Specifically, it will analyze the cross-talk between MDA-MB231 and mammary epithelial cells, as well as the signaling mechanisms

post-treatment. The findings are expected to contribute to cancer research. **Materials and Methods** The IC₅₀ dose of PXL was determined using flow cytometry with Annexin V and PI staining. It was used to look at the MDA-MB231 cell line's real-time behavior over 72 hours at different PXL concentrations: 0 mg/mL (control, G1), 0.01 mg/mL (G2), 0.0075 mg/mL (G3), 0.005 mg/mL (G4), 0.0025 mg/mL (G5), and DMSO (G6). **Results** Apoptosis analysis performed at the 24-72 hour interval on PXL-treated MDA-MB231 cells indicated that the cytotoxic effects of PXL on MDA-MB231 cells decreased after 48 hours. Time-dependent studies revealed that the viability of MDA-MB231 cells stimulated with 0.01 mg/mL PXL decreased to 50%, but in subsequent periods, the viability increased to 80% similar to the control group, which was confirmed by Xcelligence. **Discussion** The results suggest that the efficacy of PXL on MDA-MB231 cancer cells varies depending on the dose. This study underscores the importance of the drug dose administered in cancer treatment.

Keywords: Paclitaxel, Breast Cancer, Tnbc, Apoptosis



Makale id= 159

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0189-5312>

| 181

**Pilonidal Sinüs İçin Karydakis Flep ve Limberg Flep Tekniklerinin Karşılaştırılması,
Tek Merkezli Deneyim**

Uzman Dr. Emre Gülçek¹

¹Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi

Özet: AMAÇ: Pilonidal sinüs, çoğunlukla gençleri etkileyen yaygın bir hastalıktır. Sakrokoksigeal pilonidal hastalığın (SPD) tedavisi için çeşitli cerrahi teknikler tanımlanmış olmasına rağmen, en iyi cerrahi teknik konusunda tartışmalar devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı SPD tedavisinde Karydakis flebi ile Limberg flebinin etkinliğini, 1 yıllık sonuçlarını karşılaştırmaktır. YÖNTEM: Kasım 2022 ile Mart 2023 tarihleri arasında kliniğimizde yapılan pilonidal sinüs cerrahileri değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilme kriteri olarak ilgili prosedürlerin uygulanması seçildi (n=67). Hastaların hepsinde rutin Hemovak dren intraoperatif yerleştirilerek median 5 gün içerisinde çekildi. Hastaların erken dönem komplikasyon durumları, 1. yıl nüks durumu ve işe dönüş süreleri karşılaştırıldı. BULGULAR: Limberg flep yapılan hastalar Grup I, Karydakis flep uygulanan hastalar Grup II olarak sınıflandı. Demografik veriler ve VKİ arasında istatistiksel fark görülmedi. Popülasyonun median yaşı 27 yıldı. Erken dönem komplikasyonlar popülasyonun %26,8' sinde görüldü. Komplikasyon durumu her iki grup arasında istatistiksel fark göstermiyordu. Erken dönem komplikasyonlar detaylandırıldığında seroma durumu Grup I' de anlamlı olarak daha sık görüldü (p=0,046). Ancak diğer erken dönem komplikasyonlar açısından gruplar arası istatistiksel ilişki yoktu. Nüks durumu değerlendirildiğinde %5,7 nüks oranına sahip popülasyonda gruplar arası ilişki yoktu. Cerrahi sonrası işe dönüş süresi detaylandırıldığında Grup I' de daha uzun sürede iş başı yapılabildiği belirlendi (p=<0,001). SONUÇ: Her iki cerrahi yöntemde düşük komplikasyon ve nüks oranlarıyla tercih edilen bir cerrahi tekniktir. Buna ek olarak Karydakis cerrahisi işe dönüş zamanlamasında daha erken zamanlamaya sahiptir ve iş gücü kaybını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Karydakis, Limberg

Makale id= 38

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-2354-4330

| 182

Polimiyozit Zemininde Gelişen Covid 19 Pnömonisinin Geri Dönüşümsüz Hasarı : Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Furkan Doğan¹
¹Fırat Üniversitesi Hastanesi

Özet: GİRİŞ Polimiyozit, interstisyel akciğer hastalığına sebep olabilen otoimmün bir bağ dokusu hastalığıdır. Klinik tanı, kas biyopsisi, elektromiyogram bulguları ve laboratuvar parametreleri ile doğrulanır. COVID-19 pnömonisinde enflamasyon ve bağışıklık yanıtı, akciğer dokusunda hasara yol açabilir ve ciddi vakalarda solunum yetmezliği ve ARDS gibi komplikasyonlara neden olabilir. OLGU 52 yaşında bilinen polimiyozit tanılı hasta romatoloji serviste takipliyken solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine yoğun bakım ünitemize kabul edildi. Spo2:%70 Nb:133 Ta:154/75ti. Hastanın metotreksat, ritüksimab ve kortikosteroid tedavi öyküsü vardı. Toraks bilgisayarlı tomografisinde (BT) bilateral ters halo karakterli nodüler lezyonlar, her iki akciğer alt lob arka segmentinde periferik buzlu cam alanları ve konsolidasyon gözlemlendi. Polimiyozitin akciğer tutulumu ile birlikte pnömoni olduğu için antibiyotik ve antiviral tedavi başlandı. Yüksek akımlı oksijen tedavisi ve 80 mg metilprednizolon uygulandı. Covid PCR pozitif gelmesi üzerine yatışının 2.gününde sitokin hemoadsorbsiyon başlandı ve 6 gün boyunca sitokin hemoadsorbsiyon uygulandı. Hasta günde en az 8 saat olacak şekilde pron pozisyona alındı. Solunum sayısında artış, kan gazında PaO₂ ≤ 80 olması üzerine non-invaziv solunum desteği olarak sürekli pozitif hava yolu basıncı (CPAP) uygulandı. Ajitasyonu nedeniyle deksmedetomidin infüzyonu eklendi. Yatışının 3.günde hipotansiyon gelişmesi üzerine noradrenalin infüzyon başlandı. Takibinin 6. gününde Glaskow Koma Skalası (GKS) gerileyen ve Spo2 değeri düşen hasta entübe edildi. Entübasyon sonrası 3. saatte kardiyak arrest gelişti ve kardiyopulmoner resüsitasyon (KPR) protokolü 1 saat uygulandı. Spontan dolaşım sağlanamadı ve hasta exitus kabul edildi. TARTIŞMA Polimiyozitin yönetiminde erken teşhis, uygun tedavi ve düzenli takip büyük önem taşır. Tedaviye rağmen hastalığın progresyonu ve komplikasyonlar, prognozu olumsuz etkilemektedir. Akciğer tutulumu da hastalığın seyrini oldukça kötüleştiren bir durumdur. Akciğerlerde fibrozis ve ciddi solunum yetmezliği söz konusudur. İmmüsupresif tedavi alan bu hastalar, enfeksiyonlara karşı daha savunmasız hale gelir. Akciğer enfeksiyonları mevcut durumu daha da ağırlaştırır. Bizim olgumuzda da akciğer fibrozisine Covid-19 pnömonisinin eşlik etmesi tabloyu oldukça kötüleşmiştir. Hasta polimiyozit alt zemininde gelişen pnömoni ve ARDS nedeniyle kaybedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Polimiyozit,covid 19 Pnömonisi

Makale id= 36

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-7414-9059

| 183

**Postkardiyak Arrest Sonrası Hedeflenmiş Sıcaklık Yönetimi : Hayata Dönen Umutlar-
Bir Olgu Sunumu**

Arş.Gör.Dr. E. Büşra Berilgen¹

¹Fırat Üniversitesi Hastanesi

Özet: GİRİŞ Dünya Sağlık Örgütü (WHO) verilerine göre, kardiyovasküler hastalıklar dünya genelinde en yaygın ölüm nedenidir. Genç yaş grubunda, miyokard enfarktüsü oranları daha düşük olmakla birlikte, genetik yatkınlık, stres, sigara kullanımı, obezite, hipertansiyon, hiperlipidemi ve diyabet risk faktörleridir. Kardiyak arrest sonrası terapötik hipotermi(TTM) uygulaması, hem nöroprognozda hem sağkalımda etkindir. Biz de olgumuzda kardiyopulmoner resüsitasyon (KPR) sonrası erken TTM uygulamasının nöroprognoz ve sağkalıma etkisini vurgulamak istedik. OLGU 32 yaşındaki erkek hasta, 3 gündür süren karın ağrısı şikayetiyle acil servise başvuru anında kardiyak arrest geçirdi. 15 dakikalık KPR sonrasında kalp ritmi geri döndü ve yoğun bakım ünitesine alındı. Noradrenalin desteği altında hemodinamik olarak stabil olan hastanın oksijen saturasyonu %98, kalp atım hızı 92 atım/dakika, tansiyonu 105/60 mm/Hg idi. EKG'sinde anterolateral miyokard enfarktüsü (MI) görülüp Kardiyoloji Kliniği tarafından perkütan koroner anjiyografi (PKA) yapıldı. Tam tıkalı olan sol ön inen arterine (LAD) stent takılarak akım sağlandı ve antikoagulan ve antiagregan tedavisi başlandı. PKA sonrası tekrar yoğun bakıma alınan, Glasgow Koma Skalası (GKS) 5 olan hastaya yatışını 4. Saatinde eksternal soğutucu sistem aracılığıyla TTM uygulamasına başlandı. Hedef vücut sıcaklığı 35°C olarak belirlendi. Uygulamanın 3. saatinde hedeflenen sıcaklığa ulaşıldı. Sedasyon amacıyla propofol infüzyonu başlandı. 24 saat boyunca 35°C'de tutulan vücut sıcaklığı, kademeli olarak 36.6°C'ye yükseltildi. Tedavinin 3. gününde sedasyonu kesildi. GKS 15 olarak ekstübe edildi ve noradrenalin destek tedavisi kesildi. Yapılan nörolojik muayenede herhangi bir nörolojik sekel tespit edilmedi. 7. günde servise nakledilen hasta, yatışının 12. gününde sekelsiz olarak taburcu edildi. TARTIŞMA 35 yaş altı kardiyak arrest sonrası sağkalım ve nöroprognoz oranları genel popülasyona göre daha yüksek olabilmektedir. Olgumuzda olduğu gibi hızlı tanı, etkili KPR ve erken dönemde başlanan TTM, iyileşme sürecinde önemli rol oynamaktadır. Olgumuzda TTM'ye kardiyak arrestten 4 saat sonra başlanmış ve nörolojik olarak sekelsiz iyileşme sağlanmıştır. TTM'nin kardiyak arrest gelişen genç hastalarda hızlı bir şekilde uygulanması, nörolojik defisitlerin önlenmesinde ve sağkalımda büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postkardiyak Arrest, Hedefe Yönelik Sıcaklık Yönetimi,nörolojik Prognoz,sağkalım

Makale id= 158

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8672-3853

| 184

**Sadece Fitoterapi ile Alternatif Tedavi Denemesi Sonrası Gelişen Meme Tümörü
Nekrozu**

Uzman Dr. Nihan Turhan¹

¹Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: 34 yaşında kadın hasta 05/2024 tarihinde genel durum bozukluğu, ateş, bulantı, kusma şikayetleri ile acil servise başvurdu. Hastanın anamnez ve sistematik muayenesi yapıldığında, 02/2024'de sol memede ele gelen kitle nedeniyle dış merkez genel cerrahi polikliniğine başvurduğu, sol memesinde 48*15 mm, 10*7 mm boyutunda iki adet BIRADS-5 lezyon saptandığı, tru-cut biyopsi sonucunun invaziv meme karsinomu geldiği öğrenildi. Hasta o dönemde güncel tıbbi tedavileri ve ameliyatı kabul etmemiş, hastaya kendi isteği ile tıbbi kurumlar harici yerlerde fitoterapi uygulanmış. Fitoterapi alırken tümör boyutlarında büyüme farketmesi üzerine 1 hafta önce hastanemiz tıbbi onkoloji bölümüne başvurmuş. Hastanın fizik muayenesi yapıldığında kaşektik görünümde, ikterik olduğu, sol meme cildinde ısı artışı ve ödem olduğu, memeyi dolduran en büyüğü yaklaşık 13-14 cm çapında çok sayıda kitleleri ve ciltte satelit lezyonları olduğu görüldü. Vital bulguları ve kan değerleri septik tablodaydı, anemisi, lökositozu, KCFT yüksekliği, hipalbuminemisi ve elektrolit bozukluğu vardı (Prokalsitonin:19.7, CRP:290, Hb:7.2, ALT:206, AST:257, Bil(T/D):5,3/4.1, Lökosit:19.800, albümin:2.1, Na:129, INR; 1.27) Hasta dahiliye servisine yatırılarak medikal tedavisi düzenlendi. Üç gün devam edilen medial tedavi desteği ve antibiyotik tedavisine rağmen klinik durumu düzelmeyen hasta, onkoloji, genel cerrahi, enfeksiyon, radyoloji ve dahiliye bölümlerinin katıldığı konseyde değerlendirildi. Uzak metastaz ve sepsisi açıklayacak başka odak saptanamaması üzerine hastanın sol memesindeki malign kitlelerinde nekroz geliştiği ve genel durumunun bozulduğu düşünüldü. Gerekli preoperatif hazırlıklar sonucu hasta acil koşullarda ameliyata alınarak sol basit mastektomi yapıldı. İnsizyon yeri açık bırakıldı, yara ıslak nemli pansumanlar ile izlendi, beslenme destek ve IV antibiyotik tedavisine devam edildi. Enfeksiyon parametreleri gerileme eğiliminde olan hastaya postop 5. gün plastik cerrahi bölümü tarafından uyluk bölgesinden kısmi kalınlıkta cilt grefti alınarak rekonstrüksiyon yapıldı. Hastanın Patoloji sonucu; en büyüğü 15*5 cm boyutunda yaygın nekroz içeren Pleomorfik karsinom (multiple odak) ER:%50, PR:negatif ,C-erb b2:negatif; Ki-67:%80 olarak geldi. Postop evine taburcu edilen hastanın onkolojik takip ve tedavisi planlandı.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; Fitoterapi, Nekroz

, Breast Tumor Necrosis Developed After Alternative Treatment Trial With Phytotherapy Only

Abstract: A 34-year-old female patient was admitted to the emergency department on 05/2024 with complaints of general deterioration, fever, nausea and vomiting. When the patient's anamnesis and systematic examination were performed, it was revealed that she was admitted to the general surgery outpatient clinic of an external center on 02/2024 due to a palpable mass in her left breast, two BIRADS-5 lesions of 48*15 mm and 10*7 mm in size were detected in her left breast, and the tru-cut biopsy result was It was learned that she had invasive breast carcinoma. The patient did not accept the current medical

treatments and surgery at that time, and phytotherapy was applied to the patient at his own request in places other than medical institutions. He applied to the medical oncology department of our hospital 1 week ago after noticing an increase in tumor size while receiving phytotherapy. When the patient was physically examined, it was observed that she was cachectic and icteric, had increased temperature and edema on the skin of the left breast, had numerous masses filling the breast, the largest of which was approximately 13-14 cm in diameter, and satellite lesions on the skin. His vital signs and blood values were in a septic state, he had anemia, leukocytosis, high LFT, hypoalbuminemia and electrolyte disturbance (Procalcitonin: 19.7, CRP: 290, Hb: 7.2, ALT: 206, AST: 257, Bil(T/D): 5, 3/4.1, Leukocyte: 19.800, albumin: 2.1, Na: 129, INR; 1.27) The patient was admitted to the internal medicine service and medical treatment was arranged. The patient, whose clinical condition did not improve despite three days of medial treatment support and antibiotic treatment, was evaluated at the council attended by the oncology, general surgery, infection, radiology and internal medicine departments. Since no other focus could be detected to explain distant metastasis and sepsis, it was thought that necrosis had developed in the malignant masses in the patient's left breast and her general condition had deteriorated. As a result of the necessary preoperative preparations, the patient was taken into surgery under emergency conditions and a left simple mastectomy was performed. The incision site was left open, the wound was monitored with wet dressings, and nutritional support and IV antibiotic treatment was continued. The patient's infection parameters tended to regress, and reconstruction was performed by taking a partial-thickness skin graft from the thigh area by the plastic surgery department on the 5th postoperative day. Pathology result of the patient; Pleomorphic carcinoma (multiple focus) with widespread necrosis, the largest of which is 15*5 cm in size. ER: 50%, PR: negative, C-erb b2: negative; It came as Ki-67:80%. Postoperatively, the patient was discharged home and oncological follow-up and treatment was planned.

Keywords: Breast Cancer; Phytotherapy, Necrosis

Makale id= 86

Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5110-3339>

| 186

Sağlıklı Türk Çocuklarında Baumann Açısı, Lateral Capitellohumeral Açısı, Taşıma Açısı ve Anterior Humeral Çizgi Radyografik Ölçümlerinin Gözlemci İçi ve Gözlemciler Arası Güvenilirlik Değerlendirmesi

**Uzman Dr. Göker Utku Değer¹, Dr. Ece Davutluoğlu², Uzman Dr. Nuri Ayoğlu³,
Doç. Dr. Mahmut Kürşat Özşahin², Doç. Dr. Ali Şeker²**

¹Beykoz Devlet Hastanesi

²İUC-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji ABD

³Erciş Devlet Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji

Özet: Amaç Pediatrik suprakondiler kırıkların redüksiyonunun değerlendirilmesinde kullanılan Baumann açısı (BA), lateral capitellohumeral açı (LCHA), taşıma açısı (CA) ve kapitellumu kesen anterior humeral çizgi (AHÇ) radyografik ölçümlerin güvenilirliğinin değerlendirilmesi. Materyal ve Method 0-12 yaş aralığındaki 107 hastanın 148 dirsek radyografisi üzerinde iki gözlemci tarafından toplam 2368 ölçüm yapıldı. Gözlemciler, kendi ölçümlerinden ve birbirlerinin ölçümlerinden habersiz olarak, bir aylık aralıkla radyolojik görüntü arşivleme sistemi üzerinde elektronik gonyometre kullanarak ölçümleri iki kez gerçekleştirdiler. Ölçümlerin ortalama değeri ve güvenilirliği değerlendirildi. Gözlemci içi güvenilirliği ve gözlemciler arası güvenilirlik, sınıf içi korelasyon katsayıları (SKK) kullanılarak hesaplandı. Sonuçlar 148 dirsek popülasyonunda ortalama LCHA 52° (aralık, 27° ila 74°), ortalama BA 71° (aralık, 54° ila 90°) ve ortalama CA 18° (aralık, 5° ila 37°) idi. AHÇ ölçümlerinin %80'i kapitellumun orta üçte birindeydi. Gözlemciler arası güvenilirlik için SKK'ler BA için 0.71-0.78 arasında, LCHA için 0.72-0.72 arasında, CA için 0.83-0.85 arasında ve AHÇ için 0.89-0.90 arasında orta ila iyi düzeyde bulundu. Gözlemci içi güvenilirlik için SKK'ler BA için 0.93-0.86 arasında, LCHA için 0.91-0.81 arasında, CA için 0.71-0.92 arasında ve AHÇ için 0.94-0.90 arasında orta ila mükemmel düzeyde bulundu. Çıkarım BA, LCHA, CA ve AHÇ'nin güvenilir ölçüm yöntemleri olduğu ve Türk popülasyonundaki normal değerleri gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dirsek, Suprakondiler Kırık, Pediatrik Travma, Baumann Açısı

Intra and Inter-Observer Reliability of Baumann Angle, Lateral Capitellohumeral Angle, Carrying Angle and Anterior Humeral Line in Healthy Turkish Children

Abstract: Background Evaluation of the reliability of radiographic measurements including Baumann angle (BA), lateral capitellohumeral angle (LCHA), carrying angle (CA), and the anterior humeral line intersecting the capitellum (AHL) used in the assessment of pediatric supracondylar fractures reduction. Materials and Method A total of 2368 measurements were conducted on 148 elbow radiographs of 107 patients within the age range of 0-12 years by two observers. The observers, blinded to their own measurements and each other's measurements, performed the measurements twice with a one-month interval using an electronic goniometer on the radiological image archiving system. The mean value and reliability of the measurements were assessed. Intra-observer reliability and interobserver reliability were calculated using intraclass correlation coefficients (ICCs). Results The mean LCHA of the 148

elbows population was 52° (range, 27° to 74°), the mean BA was 71° (range, 54° to 90°) and the mean CA was 18° (range, 5° to 37°). %80 of the AHL was in the middle third of the capitellum. The ICCs for interobserver reliability was moderate to good for BA 0.71-0.78, for LCHA 0.72-0.72, for CA 0.83-0.85 and for AHL 0.89-0.90. The ICCs for intra-observer reliability was moderate to excellent for BA 0.93-0.86, for LCHA 0.91-0.81, for CA 0.71-0.92 and for AHL 0.94-0.90. Conclusion It has been demonstrated that BA, LCHA, CA, and AHL are reliable measurement methods, and their normal values have been reported in the Turkish population.

Keywords: Pediatric Trauma, Elbow, Supracondylar Fracture, Baumann Angle,



Makale id= 8

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5687-8531

| 188

Santral Sinir Sistemi Tutulumlu Sistemik Non-Hodgkin Lenfoma ve Primer Santral Sinir Sistemi Lenfoması Olan Hastalarda Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Doç.Dr. Rafiye Çiftçiler¹

¹Selçuk University Faculty of Medicine, Department of Hematology

Özet: Giriş ve amaç: Santral sinir sistemi (SSS) tutulumu olan sistemik non-Hodgkin lenfoma (NHL) ve primer santral sinir sistemi lenfoması (PSSSL) için tedavi stratejilerinin etkinliğini araştırmak ve etkili standart tedaviye yönelik klinik kanıtlar sağlamak amacıyla vakalarımızı analiz ettik. Bu çalışmada amacımız SSS tutulumu olan sistemik NHL ve hematoloji kliniğimizde tedavi edilen PSSSL olgularının retrospektif olarak incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: 2010-2024 yılları arasında SSS tutulumu olan sistemik NHL ve PSSSL tanısı alan 42 hastanın klinik sonuçları, hastane dosyalarından retrospektif olarak incelenerek değerlendirildi. Bulgular: Tanı anında ortalama yaş 50 (aralık, 19-76) yıl olan 17 erkek ve 25 kadın hasta vardı. Dokuz hastaya (%21,4) PSSSL, 13 hastaya (%31,0) MSS tutulumu olan de nova NHL, 20 hastaya (%47,6) tam remisyon sonrası MSS tutulumu olan nüks NHL tanısı konuldu. Tüm grup için ortalama takip süresi 3,2 aydı (aralık, 0,1-45,3). Tüm hastalar için, rituksimab, metotreksat, prokarbazin ve vinkristin (R-MPV) rejimi alan hastalar ve diğer protokolleri alan hastalar için 3 yıllık genel sağkalım (OS) sırasıyla %83 ve %12 idi ($p=0,001$). R-MPV rejimi alan hastalar ve diğer protokolleri alan hastalar için 3 yıllık hastalıksız sağkalım (DFS), sırasıyla %35 ve %18 idi ($p=0,01$). Sonuç: Sonuç olarak, en iyi sağkalım sonuçları R-MPV rejimini alan PCNSL hastalarındadır. Bu bulgulara dayanarak R-MPV rejimi, PSSSL veya SSS tutulumu olan NHL'nin tedavisinde ilk seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Santral Sinir Sistemi Lenfoması, R-Mpv, Non-Hodgkin Lenfoma

Comparison of Treatment Methods in Patients With Systemic Non-Hodgkin's Lymphoma With Central Nervous System Involvement and Primary Central Nervous System Lymphoma

Abstract: Background and Aim: To investigate the efficacy of treatment strategies and provide clinical evidence for effective standard treatment for systemic non-Hodgkin lymphoma (NHL) with central nervous system (CNS) involvement and primary central nervous system lymphoma (PCNSL), we analyzed cases of systemic NHL with CNS involvement and cases of PCNSL treated in our hematology clinic, retrospectively. Materials and Methods: The clinical outcomes of 42 patients diagnosed as systemic NHL with CNS involvement and PCNSL between 2010 and 2024 were evaluated by review of the hospital files retrospectively. Results: There were 17 males and 25 females with a median age of 50 (range, 19–76) years at the time of diagnosis. Nine patients (21.4%) were diagnosed with PCNSL, 13 (31.0%) patients were diagnosed as de nova NHL with CNS involvement and 20 patients (47.6%) were diagnosed as relapsed NHL with CNS involvement after complete remission. The median follow-up was 3.2 months (range, 0.1-45.3) for the entire group. For all patients, the 3-year overall survival (OS) for patients who received rituximab, methotrexate, procarbazine, and vincristine (R-MPV) regimen and patients who received other protocols were 83% and 12%, respectively ($p=0.001$). The 3-year

disease-free survival (DFS) for patients who received the R-MPV regimen and patients who received other protocols were 35% and 18%, respectively ($p=0.01$). Conclusion: In conclusion, the best survival outcomes are in patients with PCNSL who received the R-MPV regimen. Based on these findings the R-MPV regimen can be the first choice for the treatment of PCNSL or NHL with CNS involvement.

Keywords: Central Nervous System Lymphoma, R-Mpv, Non-Hodgkin Lymphoma



Makale id= 1

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6514-6789

| 190

Sarkoidoz Olgusu ve Literatür Taraması: Sars-Cov-2 Enfeksiyonu Sonucu Mu, Mrna Aşı Etkisi Mi, Yoksa Silika Maruz Kalımına mi Bağlı?

Uzman Dr. Yusuf Samir Hasanlı¹, Doç.Dr. Deniz Doğan², Doç.Dr. Serap Akçalı Duru³

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi, İş ve Meslek Hastalıkları Kliniği

²Gülhane Tıp Fakültesi Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği

³Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği

*Corresponding author: Yusuf Samir Hasanlı

Özet: Sarkoidoz, multisistem tutulumlu, non-kazeifiye granulomlarla karakterize bir hastalıktır. Etiyolojisi kesin olarak bilinmemekle beraber hem genetik hem de çevresel-mesleki risk faktörlerinin rol oynadığına inanılmaktadır. Olgumuz on yıldır bir cam fabrikasında mekatronik bakım ustası olarak çalışan ve Ocak, 2024 tarihinde pnömokonyoz şüphesi ile sevk edilen 36 yaşında erkek hastadır. Ekim, 2020 yılında yeni tip koronavirüs hastalığına yakalanmış ve hastalıktan iyileştikten sonra 3 kez mRNA aşısı olmuştur. O döneme ait görüntülemesinde parankimal buzlu cam alanları dışında bir patoloji saptanmadı. Yapılan endobronşiyal USG (EBUS) sonucu hastaya evre 2 sarkoidoz teşhisi konuldu. Hastanın Covid-19 enfeksiyonundan önceki ve enfeksiyon dönemindeki tıbbi kayıtları incelendiğinde akciğer grafisinin normal olması üzerine mevcut durumun Covid-19 enfeksiyonu veya aşısına sekonder gelişebileceğini akla getirdi. Covid-19'un veya aşısının sarkoidoz yapabileceğine dair literatürde kısıtlı sayıda yayın mevcuttur. Hastanın çalıştığı ortamda bulunan tozların (özellikle silika tozu) sarkoidozla ilişkili olabileceği gerçeği unutulmamalı ve silikon dioksitin sarkoidozla ilişkisi uzun süredir bilinmektedir. Sonuç olarak, bu tür nedensellik ilişkisinin konulabilmesi için çok fazla bilimsel kaynağa ve bilgilerin birikimine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sarkoidoz, Covid-19, Hiler, Silika

Sarcoidosis Case and Literature Review: Is It a Result of Sars-Cov-2 İnfection, Mrna Vaccine Effect, Or Silica Exposure'

Abstract: Sarcoidosis is a disease characterized by non-caseating granulomas with multisystem involvement, the etiology of which is unknown. It is believed that both genetic and environmental-occupational risk factors play a role in its etiology. Our case is a 36-year-old male patient who has been working as a mechatronics master in a glass factory for ten years and was referred with suspicion of pneumoconiosis in January, 2024. He had a new type of coronavirus disease in October, 2020 and received the mRNA vaccine 3 times after recovering from the disease. There was no pathology other than parenchymal ground glass areas in his imaging at that time. As a result of endobronchial USG (EBUS), the patient was diagnosed with stage 2 sarcoidosis. When the patient's medical records before and during the Covid-19 infection were examined, the normal chest radiography suggested that the current situation might have developed secondary to Covid-19 infection or vaccine. We have come across a limited number of publications in the literature indicating that Covid-19 or its vaccine can cause

sarcoidosis. It should not be forgotten that dust (especially silica dust) in the patient's working environment may be associated with sarcoidosis, and the relationship between silicon dioxide and sarcoidosis has been known for a long time. As a result, a lot of scientific resources and accumulation of information are needed to establish this type of causality relationship.

Keywords: Sarcoidosis, Covid-19, Hilar, Silica



Makale id= 154

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1750-3889

| 192

Sıçanlarda Doxorubicin İle Oluşturulan Hepatotoksisite Modelinde Antrodia Cinnamomea' Nın Koruyucu Etkilerinin Araştırılması

Arş.Gör.Dr. Elif Erbaş¹

¹Atatürk Üni. Veteriner Fakültesi

Özet: Doxorubicin (DOX) yaygın bir şekilde kanser tedavisinde kullanılan antikanserojen bir ajandır. Ancak DOX tedavisinin organizmada birçok yan etkisinin olduğu bilinmektedir. DOX testis, beyin, böbrek, kalp, akciğer ve karaciğer gibi çeşitli dokularda toksisiteye ve hasara neden olmaktadır. DOX toksisitesinin bazı organlarda oksidatif stres, inflamasyon, apoptosis ve DNA hasarına sebep olduğu birçok araştırma ile rapor edilmiştir. DOX'un toksik etkilerini önlemek veya tedavi etmek amacı ile antioksidan ve antiinflamatuvar etkili bileşiklerin ve farmakolojik ajanların etkileri yoğun bir şekilde araştırılmaya devam etmektedir. Organ toksisitesi modellerinde terapötik veya protektif etkileri araştırılan bileşiklerden birisi de Antrodia Cinnamomea (AC)' dir. AC orijinal olarak yalnızca Tayvan'da bulunan değerli bir mantardır. Diğer birçok şifalı mantar gibi AC de anti-oksidatif ve anti-inflamatuvar etkiler sergiler aynı zamanda kanserde, organ toksisitelerinde ve birçok hastalığın tedavisinde etkili olduğu kanıtlanmıştır. Çalışmada 24 adet rat rastgele 4 gruba ayrılmıştır ve gruplar: Kontrol, DOX (2mg/kg, gūnaşırı, ip), AC (100mg/kg, 10 gün, oral), AC+DOX (100mg/kg AC, 10 gün, oral + 2mg/kg DOX, gūnaşırı, ip) olarak oluşturulmuştur. Deney sonunda elde edilen karaciğer dokularında histopatolojik değerlendirmeler yapılmış ve western blot yöntemi ile NfκB-p65, TLR4, NRF2, Bcl-2 ve Caspase-3 protein ekspresyonları analiz edilmiştir. Özellikle AC+DOX grubundan elde edilen karaciğer dokularında dejeneratif hücre yoğunluğunun azaldığı belirlenmiştir. Ayrıca NfκB-p65, TLR4 ve Caspase-3 protein ekspresyonunun AC tedavisiyle azaldığı belirlenirken, NRF2 ve Bcl-2 ekspresyonu artmıştır. Elde edilen sonuçların değerlendirilmesi ile, DOX nedeni ile oluşan hepatotoksisiteye karşı koruyucu etki sağlanmasında AC uygulamasının etkinliği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doxorubicin, Antrodia Cinnamomea, Hepatotoksisite

Investigation of the Protective Effects of Anthrodia Cinnamomea in Doxorubicin-Induced Hepatotoxicity Model in Rats

Abstract: Doxorubicin (DOX) is an anticancer agent widely used in cancer treatment. However, DOX treatment is known to have many side effects in the organism. DOX causes toxicity and damage in various tissues such as testis, brain, kidney, heart, lung and liver. Many studies have reported that DOX toxicity causes oxidative stress, inflammation, apoptosis and DNA damage in some organs. The effects of antioxidant and anti-inflammatory compounds and pharmacologic agents to prevent or treat the toxic effects of DOX continue to be intensively investigated. One of the compounds whose therapeutic or protective effects have been investigated in organ toxicity models is Antrodia Cinnamomea (AC). AC is a valuable mushroom originally found only in Taiwan. Like many other medicinal mushrooms, AC exhibits anti-oxidative and anti-inflammatory effects and has been proven effective in the treatment of cancer, organ toxicities and many other diseases. In the study, 24 rats were randomly divided into 4

groups: Control, DOX (2mg/kg, every other day, ip), AC (100mg/kg, 10 days, oral), AC+DOX (100mg/kg AC, 10 days, oral + 2mg/kg DOX, every other day, ip). Histopathological evaluations were performed on the liver tissues obtained at the end of the experiment and NfκB-p65, TLR4, NRF2, Bcl-2 and Caspase-3 protein expressions were analyzed by western blot method. It was determined that degenerative cell density decreased especially in liver tissues obtained from AC+DOX group. In addition, NfκB-p65, TLR4 and Caspase-3 protein expression decreased with AC treatment, while NRF2 and Bcl-2 expression increased. With the evaluation of the results obtained, the effectiveness of AC administration in providing protective effect against DOX-induced hepatotoxicity was determined.

Keywords: Doxorubicin, Antrodia Cinnamomea, Hepatotoxicity



Makale id= 91

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5516-0747

| 194

Sistemik Hipertansiyon Maskesi Altında Bilateral Akut İris Depigmentasyonu (Badı) Olgusu ve Literatürün İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Yavuz Kemal Arıbaş¹
¹Hacettepe Üniversitesi

Özet: Amaç: Bilateral Akut İris Depigmentasyonu (BADI) olgularının çoğu solunum yolu enfeksiyonları için sistemik moksifloksasin kullanımı sonrasında oluşabilmektedir. Bu sunumumuzda amaç BADI atağı sırasında sistemik hipertansif atağın da eşlik edebileceğini bildirmektir. Materyal ve Metot: 72 yaşındaki kadın hasta, bilinen diyabet ve hipertansiyon öyküsü ile acil servis se hipertansif atak nedeniyle başvurmuş. Başlangıçta sistemik tansiyonu 215/102 mmHg'dan tedavi ile 160/90 mmHg'ye düşürüldü. Bir gün sonra, sağ gözünde görme azalması olduğunu belirten hastanın sistemik tansiyonunun 138/80 mmHg ölçülmesi üzerine tarafımıza danışıldı. Bulgular: Hastanın ilk muayenesinde sağ ve sol en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) sırasıyla 0.4 ve 0.8 idi. Bilateral pupillanın middilate olduğu saptandı. Göz içi basıncı (GİB) sağ ve sol gözde sırasıyla 15 ve 14 mmHg olarak ölçüldü. Sağ ön kamarada +3 hücre ve +2 flare saptandı. Sol ön kamarada ise +2 hücre ve +1 flare saptandı. Pigment dispersiyon sendromu, herpetik iridosiklit ve Fuch's uveiti gibi durumlar değerlendirildi. Ancak, 2 hafta önce sistemik moksifloksasin kullanım hikayesi, bilateral tutulum, yoğun pigment deşarjı ve iris colarette bölgesinde depigmentasyon BADI tanısını destekledi. Topikal steroid damlalarla takip edilen hastanın 2.hafta kontrolünde sağ ve sol gözde EİDGK'nin tama çıktığı görüldü. Açıda yaygın pigmentasyon ile birlikte GİB'larının sağ ve sol sırasıyla 23 mmHg ve 25 mmHg olduğu izlendi. Maksimum topikal antiglokoma rağmen GİB'in benzer seviyelerde seyretmesi üzerine topikal steroid hızlı bir şekilde azaltılarak kesildi. 2. Ay kontrolünde sağ ve sol EİDGK'nın tam olduğu ve GİB seviyelerinin sırasıyla 13 ve 15 mmHg'ye gerilediği görüldü. Retinal sinir lifi tabakası değerlerinde belirgin incelmeye saptanmayan hasta topikal antiglokomatöz damlalar ile takiplerine devam etmektedir. Sonuç: Bu olgu, BADI'nin sistemik hipertansiyonun maskeleyiği belirtilerle ortaya çıkabileceğini göstermektedir. Ani başlayan fotofobi ve görme azalması gibi semptomlarla birlikte iris depigmentasyonu gözlendiğinde BADI olabileceği akılda tutulmalıdır. Literatürde, sistemik hipertansif atak ile birlikte BADI atağı rapor edilmemiştir. Bu olgu, BADI'nin sistemik hipertansif atak birlikteliğiyle ortaya çıkabileceğini göstermektedir.

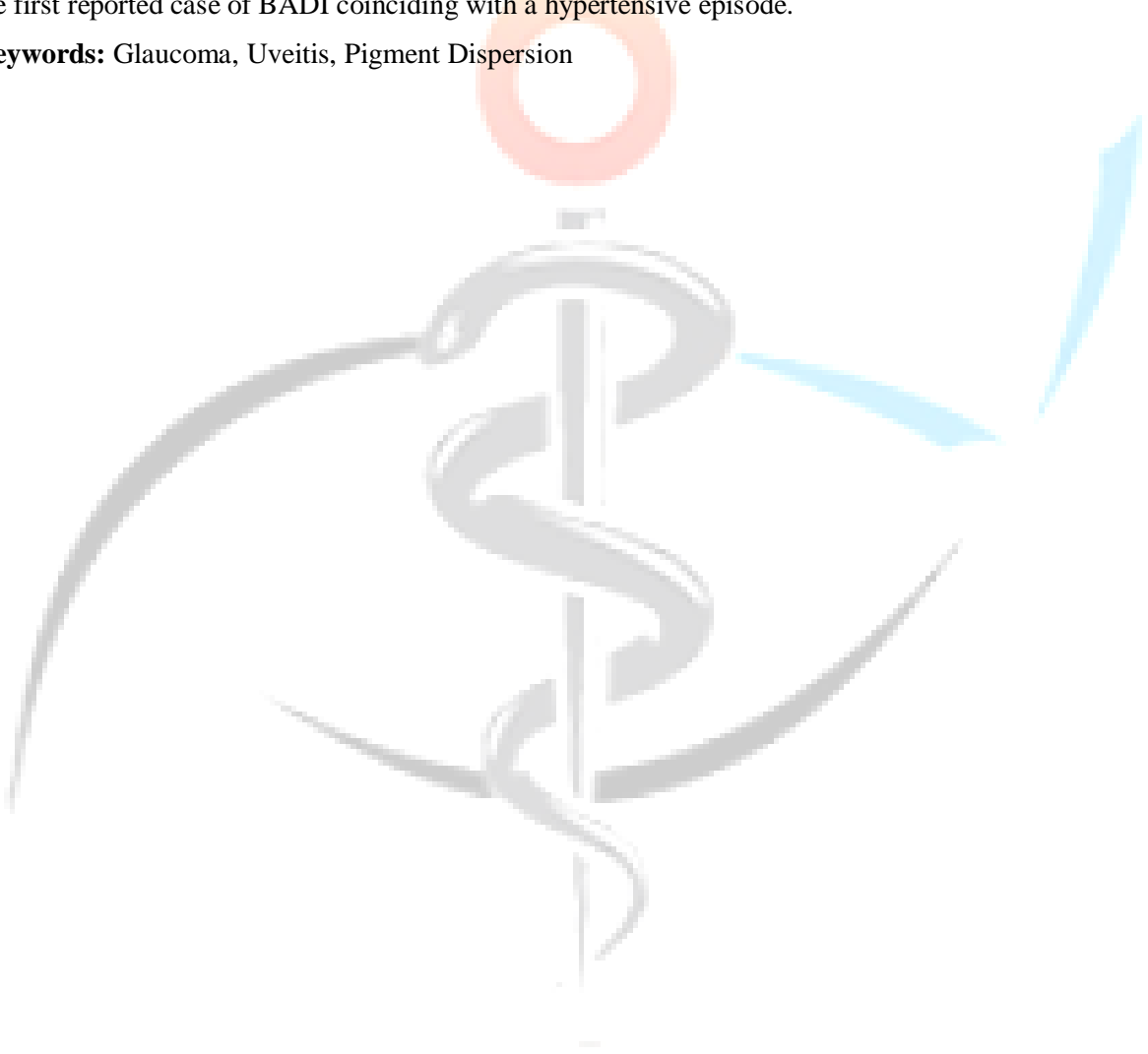
Anahtar Kelimeler: Glokom, Uveit, Pigment Dispersiyonu

A Case of Bilateral Acute Iris Depigmentation (Badı) Under the Mask of Systemic Hypertension and Review of the Literature

Abstract: Objective: We report a case where a systemic hypertensive attack accompanied an episode of Bilateral Acute Iris Depigmentation (BADI), which typically occurs after moxifloxacin use for respiratory infections. Material and Methods: A 72-year-old woman with diabetes and hypertension presented with a hypertensive episode. Her blood pressure was 215/102 mmHg, reduced to 160/90 mmHg after treatment. The following day, she experienced decreased vision in her right eye, with a

blood pressure of 138/80 mmHg. Results: Initial best corrected visual acuities (BCVA) were 0.4 in the right eye and 0.8 in the left. Both pupils were mid-dilated. Intraocular pressures were 15 mmHg (right) and 14 mmHg (left). There was intense pigment discharge in both anterior chambers, with +3 cells and +2 flare in the right, and +2 cells and +1 flare in the left. Two weeks prior, the patient had used systemic moxifloxacin for pneumonia. Differential diagnoses included pigment dispersion syndrome, herpetic iridocyclitis, and Fuch's uveitis. However, bilateral involvement, intense pigment discharge, and iris colorette depigmentation supported BADI. Treatment included topical steroids. After two weeks, BCVA improved to 1.0 in both eyes, but intraocular pressures rose to 23 mmHg (right) and 25 mmHg (left), with angle pigmentation. Despite maximum antiglaucoma treatment, intraocular pressures remained high, leading to a rapid tapering and discontinuation of steroids. By the second month, BCVA was complete, and intraocular pressures decreased to 13 mmHg (right) and 15 mmHg (left). No significant retinal nerve fiber layer thinning was observed, and the patient continues with topical antiglaucoma drops. Conclusion: This case highlights that BADI can be masked by systemic hypertension and should be considered in patients with sudden iris depigmentation, photophobia, and decreased vision. This is the first reported case of BADI coinciding with a hypertensive episode.

Keywords: Glaucoma, Uveitis, Pigment Dispersion



Makale id= 40

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-5400-6497

| 196

Sistemik Lupus Eritematozus ve Kolon Perforasyonu

Arş.Gör.Dr. Rahmet Yıldırım¹

¹ Fırat Üniversitesi Hastanesi

Özet: GİRİŞ Kolon perforasyonu, morbiditesi ve mortalitesi yüksek bir durumdur. Tanıda gecikme septik komplikasyonlarla seyredebilir(1). Nedenleri arasında; travma, tümörler, divertiküller, otoimmün hastalıklar, tüberküloz, tifo gibi nadir enfeksiyöz durumlar sayılabilir(2,3). Sistemik lupus eritematozusun(SLE) kolon tutulumu perforasyona yol açabilen nadir nedenlerdendir. OLGU SUNUMU 17 yıldır SLE tanısı olan 68 yaşındaki kadın hasta bulantı, kusma, karın ağrısı ve genel durumunda bozulma olması üzerine acil servisimize başvurdu. Fizik muayenesi akut batın kliniğiyle uyumluydu. Bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüsünde gastrointestinal perforasyon gözlenen hasta genel cerrahi tarafından acil ameliyata alındı. Rektosigmoid bölgede tam kat perforasyon görülen hastaya rezeksiyon sonrası hartman kolostomi açılarak cerrahi sonlandırıldı. İntraoperatif vazopressör ihtiyacı olan hasta entübe olarak yoğun bakım ünitesine alındı. Glasgow Koma Skalası(GKS):5 idi, 0.2mcg/kg/dakika noradrenalin infüzyonu almaktaydı. Hastanın mekanik ventilatör ayarları düzenlendi, noradrenalin infüzyonu devam edildi. Tedaviye hidrokortizon eklendi. Arter kan gazında metabolik asidozu mevcuttu ve idrar çıkışı gözlenmedi. Sürekli venö-venöz hemodiyafiltasyon başlandı. CRP: 133 mg/L prokalsitonin: 48,7 ng/mL, lökosit: 1150 mm⁻³, lenfosit: 700 mm⁻³, nötrofil: 990 mm⁻³ idi. İntravenöz sıvı tedavisi ve antibiyoterapisi, sepsiste güncel kılavuzlara göre yapıldı. 3 seans sitokin hemoadsorbsiyonu ve tek doz granülosit uyarıcı faktör yapıldı. Yoğun bakım yatışı boyunca hemodiyafiltasyon ihtiyacı devam etti. Vazopressör ve inotrop desteğine rağmen hipotansiyonu derinleşen hasta yatışının 9. gününde septik şok nedeniyle kaybedildi. TARTIŞMA SLE, birden fazla organ sisteminin tutulumuyla seyreden otoimmün bir hastalıktır(4). Kolon perforasyonu, SLE'nin en ciddi ve nadir komplikasyonlarından biridir ve mortaliteye neden olabilir. SLE tanısı >5 yıl olan hastalarda intestinal perforasyon için bir risk faktörü olduğu belirtilmiştir(5,6). Bizim hastamızın da SLE tanısı 17 yıldır vardı ancak kolon tutulumu bilinmemekteydi. SLE'nin kolon tutulumuna bağlı perforasyon intraabdominal sepsise neden olmuş ve mortal seyretmiştir. Özellikle bu hasta grubunda gelişebilecek komplikasyonları öngörebilmek ve erken tanı hayati önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Lupus Eritematozus, Kolon Perforasyonu

Makale id= 77

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9902-3485

| 197

Spinal Anesteziden Bir Yıl Sonra Gelişen İntrakranial Hipotansiyona Bağlı Dirençli Baş ağrısı: Vaka Sunumu

Uzman Dr. Ezgi Can¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Post-dural baş ağrısı araknoid membranda ve/veya spinal sinirin kök çıkışındaki dural yırtığa bağlı ortaya çıkan beyin omurilik sıvısı (BOS) göllenmesi ile karakterize bir klinik tablodur. Baş ağrısı dural yırtılmaya bağlı işlemden hemen sonraki günlerde ortaya çıkar. Bu olgu sunumunda spinal anestezi sonrası geç dönemde intrakraniyal hipotansiyon baş ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvuran 31 yaşında kadın hasta sunulmaktadır. Hastadaki intrakraniyal hipotansiyon tablosunun; ağır üst solunum yolu enfeksiyonu sırasında gelişen öksürüğe sekonder dural hasara bağlı meydana geldiği düşünülmüştür. Spinal anesteziden bir yıl sonra gelişen pozisyonel baş ağrısı konservatif tedavilere dirençli olduğu için hastaya epidural kan yaması uygulanmıştır ve işlemden yaklaşık 1,5 saat sonra baş ağrısı geçmiştir. Ayrıca hastanın işlem öncesinde intrakranial hipotansiyonla uyumlu olan kranial manyetik rezonans görüntüleme (MR) ve BOS kaçağını gösteren lomber MR bulguları işlemden yaklaşık 2 ay sonra düzelmiştir. Sonuç olarak postdural baş ağrısı, dura yaralanmasını takiben erken dönemde sıklıkla görülmesine rağmen, hastamızda olduğu gibi klinik olarak nöroaksiyal anesteziden bir yıl sonra da ortaya çıkabilir. Epidural kan yaması uygulamasının konservatif tedavilere dirençli geç başlangıçlı olgularda da etkili olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: İntrakranial Hipotansiyon, Baş Ağrısı, Epidural Kan Yaması

Persistent Headache Due to Intracranial Hypotension One Year After Spinal Anesthesia: A Case Report

Abstract: Postdural headache is a clinical condition characterized by cerebrospinal fluid (CSF) pooling due to dural tear in the arachnoid membrane and/or root exit of the spinal nerve. Headache due to dural puncture occurred in the days immediately after the procedure. In this case report, a 31-year-old female patient presented with intracranial hypotension headache in the late period after spinal anesthesia. Intracranial hypotension was thought to develop secondary to dural injury due to cough caused by severe upper respiratory tract infection. Since the positional headache that developed one year after spinal anesthesia was resistant to conservative treatments, an epidural blood patch was applied to the patient, and the headache disappeared approximately 1.5 hours after the procedure. In addition, the patient's cranial magnetic resonance imaging findings (MRI), which were compatible with intracranial hypotension before the procedure, and lumbar MRI findings, indicating CSF leakage, improved approximately 2 months after the procedure. In conclusion, although postdural headache is frequently seen in the early period following dural injury, it may occur clinically one year after neuraxial anesthesia, as in our patient. We believe that epidural blood patch application is also effective in late-onset cases resistant to conservative treatment.

Keywords: Intracranial Hypotension, Headache, Epidural Blood Patch

Makale id= 121

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9811-2726

| 198

Tıp Fakültesi Öğrencilerin Hiv/aids Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Gürkan Karaca¹ , Dr. Öğretim Üyesi Şerife Özlem Genç² , Dr. Öğretim Üyesi Esra Akaydın Gültürk¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Gürkan Karaca

Özet: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 1-2-3-4 öğrencilerinin HIV/AIDS konusundaki bilgi düzeylerini ve farkındalıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Çalışma, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesinde okuyan toplam 1100 öğrenci evreninden, örnekleme ile seçilen 166 öğrencinin % 10 kadar fazla örneklem alınmıştır. Eksik anketler çalışma dışı bırakılmıştır toplamda 172 öğrenci çalışmaya katılmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu, 3 ü demografik 23 ü bilgi soruları olmak üzere 26 sorudan oluşmuştur ve katılımcılara google forms aracılığı ile uygulanmıştır. Katılımcıların %49.1'i erkek %50.9 u kadındır. Katılımcıların yaş ortalaması 21,21±1,54' tür. tüm sınıflar tarafından %82' si doğru yanıtlanmıştır. Özellikle 3. sınıfta HIV/AIDS'in bulaşma yolları ve etkenin bulunduğu vücut sıvıları bakımından bilgi açığı mevcuttur. Hiv virüsünün konjenital aktarılabilirliğini 3. sınıftaki öğrencilerin %49,1' i 4. Sınıftaki öğrencilerin %51,2' si doğru olarak bilmiştir. Hiv pozitif bir kişiyi tedavi edilmediği durumda AIDS e dönüşme süresini 2. Sınıf öğrencileri %46,2' si, 3. Sınıf öğrencilerinin %60,4'ü, 4. Sınıf öğrencilerinin %53,5' i doğru olarak bilmişlerdir. Hiv/AIDS'in en bulaşıcı olduğu dönem sorusuna %30,2 ile 3. sınıf %27,5 ile 2. sınıf, %19,5 ile 4. sınıf ve %17,1 ile 1. sınıf doğru cevap vermiştir. Hiv 'in semptom göstermesi süresine doğru yanıtlama oranı sorusuna 4. Sınıfın %64,3' ü, 3. Sınıfın %64,2'si, 2. Sınıfın %41' i, 1.sınıfın %16,7' si doğru cevap vermiştir. Toplum sağlığı hizmeti verecekleri ve HIV/AIDS ile mücadele edecekleri düşünüldüğünde, tıp öğrencilerinin konuyla ilgili bilgi açıklarının olduğu görülmüştür eğitim müfredatına göre 3. Dönemdeki öğrencilerin doğru yanıtlama oranları diğer dönemlere göre daha yüksektir. Öğrencilerin bilgi düzeyleri ve farkındalıklarının artırılması için tıp eğitimi müfredatı içindeki HIV/AIDS'le ilgili ders saatleri artırılmalı ve konu ile ilgili seminerlerin önemi vurgulanmalıdır

Anahtar Kelimeler: Tıp Öğrencileri, Hiv, Aids, Bilgi Düzeyi

Makale id= 139

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0978-3091

| 199

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Tıpta Teknoloji ve Yapay Zeka ile İlgili Düşünceleri

Araştırmacı Farah Sare Erdoğan¹, Dr. Öğretim Üyesi Esra Akaydın Gültürk¹, Dr. Öğretim Üyesi Şerife Özlem Genç¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Farah Sare Erdoğan

Özet: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin tıpta teknoloji ve yapay zeka kullanımı ile ilgili düşüncelerini değerlendirmek amacıyla bir çalışma yapılmıştır. Bu kesitsel çalışma, 2023-2024 eğitim-öğretim döneminde I-IV. Sınıf öğrencileri üzerinde gerçekleştirilmiştir. Yapay zeka konusunda yeterli bilgiye sahip olma sıklığı %25 kabul edilerek, %7 hata payı ve %95 güven aralığında minimum örneklem hacmi 130 kişi olarak hesaplanmıştır. Literatürden faydalanılarak bir anket formu hazırlanmış ve 136 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin yaş ortalaması 21,47±1.35 olup, %44,2'si erkek, %55,8'i kadındır. Çalışma grubundakilerin %96'sı kaldığı yerde internet erişimine sahiptir. Öğrencilerin %31,7'si yapay zekayı nadiren, %34,5'i hiç kullanmamakta, %33,8'i ise sıkça kullanmaktadır. En çok kullanılan teknolojik aletler %95,7 ile telefon, %68,3 ile tablet, %57,6 ile laptop, %21,6 ile akıllı saat ve %23 ile televizyon ve radyodur. Yapay zekanın hastalık teşhisinde nasıl kullanılabileceği sorusuna %19,4'ü hekimlerin yerini alarak, %63,3'ü teşhis önerileri sunarak, %62,6'sı tıbbi geçmişi analiz ederek, %57,6'sı klinik bulguları değerlendirerek ve %7,2'si işbirliği olmamalı şeklinde yanıt vermiştir. Gelecekte hasta takibi ve izleme süreçlerini yapay zeka kullanarak iyileştirme sorusuna %75,6'sı hasta verilerinin sürekli analizi, %71,9'u risk faktörlerinin izlenmesi ve %64,4'ü tedavi uyumunun takibi olarak cevap vermiştir. Eğitim süreçlerinde yapay zekanın kullanımı sorusuna ise %7 sanal ameliyat simülasyonları, %61'i klinik vaka analizleri, %74,2'si test ve değerlendirme süreçlerinde, %67,6'sı teşhis ve tedavi simülasyonlarında ve %61'i bilgi ve kaynak yönetiminde kullanılabilir şeklinde yanıt vermiştir. Yapay zekanın tıpta kullanımı konusunun tıp eğitimi müfredatında yer almasının önemli olduğu sonucuna varılmıştır. Bu alanda daha kapsamlı araştırmalar ve bilgilendirmeler aynı zamanda yazılım dersleri verilmesi gerekliliği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Teknoloji, Tıp Öğrencisi, Bilgi Düzeyi

Makale id= 94

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5186-1092

| 200

Tıpta Açıklanabilir Yapay Zeka

Researcher Ramazan Deniz Çınar¹, Prof.Dr. Uğur Bilge²

¹Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi AD

*Corresponding author: Ramazan Deniz Çınar

Özet: Tıp, insan kontrollü sistemlerden tamamen otomatik sistemlere geçiş sürecindedir ve bu dönüşüm, çok yönlü ve çok katmanlı yapısı nedeniyle derin bir etki yaratmaktadır. Sağlık hizmetlerindeki bu dönüşüm, özellikle veri işleme alanındaki bilgisayar teknolojilerindeki ilerlemelere ve makine öğrenimi ile yapay sinir ağları için yeni algoritmaların geliştirilmesine dayandırılabilir. Bu çalışmada, yapay zekanın tıbbi teşhis, tedavi ve çeşitli uzmanlık alanlarında sağlık hizmetlerinin sunumundaki uygulamaları kapsamlı bir şekilde incelenmektedir. Tıbbın sürekli gelişen bir bilim dalı olduğunu kabul ederek doğa bilimlerinin vazgeçilmez bir unsuru olan açıklanabilirlik ilkesinin gerekliliğini vurgulamaktır. Yapay zekanın sağlık alanında kullanımı, hasta bakımında kaliteyi artırmak, teşhis ve tedavi süreçlerini hızlandırmak, maliyetleri düşürmek ve sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırmak gibi pek çok avantaj sunmaktadır. Özellikle, yapay zekanın büyük veri analizi yetenekleri sayesinde, hastalıkların erken teşhisi ve kişiselleştirilmiş tedavi yöntemleri geliştirilmesi mümkün hale gelmiştir. Yapay zeka destekli görüntüleme sistemleri, doktorların daha doğru ve hızlı teşhis koymasına yardımcı olarak hasta bakımında önemli iyileşmeler sağlamaktadır. Ayrıca, sağlık verilerinin sürekli izlenmesi ve analizi, hastaların durumlarının proaktif olarak yönetilmesine imkan tanımaktadır. Gelecekteki sağlık hizmetlerinin, bu teknolojik ilerlemelerle daha etkili, verimli ve erişilebilir hale geleceği öngörülmektedir. Bu çalışmayla, sağlık hizmetlerinde dönüşümü yönlendirecek gelecekteki araştırmacılara ilham vermeyi ve onları uyardırmayı hedeflemekteyiz. Amacımız, bu alandaki yeniliklerin ve gelişmelerin ışığında, sağlık hizmetlerinin geleceğini şekillendirecek fikirler ve projeler geliştirilmesine katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Açıklanabilir Yapay Zeka, Makine Öğrenimi, Sağlık Hizmetlerinin Sunumu, Tıpta Yapay Zeka

Explainable Artificial Intelligence in Medicine

Abstract: Medicine is transitioning from human-controlled systems to fully automated systems, and this transformation has a profound impact due to its multifaceted and multilayered nature. This ongoing transformation in healthcare services can be attributed to advancements in computer technologies, particularly in data processing, and the development of new algorithms for machine learning and artificial neural networks. This study comprehensively examines the applications of artificial intelligence (AI) in the delivery of healthcare services, including medical diagnosis, treatment, and various specialties. While acknowledging that medicine is a continually evolving field, we emphasize the necessity of the principle of explainability, an indispensable element of natural sciences. The use of

AI in healthcare offers numerous advantages, such as improving the quality of patient care, accelerating diagnostic and treatment processes, reducing costs, and facilitating access to healthcare services. Notably, the capabilities of AI in big data analysis enable the early diagnosis of diseases and the development of personalized treatment methods. AI-supported imaging systems assist doctors in making more accurate and faster diagnoses, leading to significant improvements in patient care. Furthermore, the continuous monitoring and analysis of health data allow for proactive management of patient conditions. It is anticipated that future healthcare services will become more effective, efficient, and accessible with these technological advancements. This study aims to inspire and caution future researchers who will drive the transformation in healthcare services. Our goal is to contribute to the development of ideas and projects that will shape the future of healthcare services in light of these innovations and advancements.

Keywords: Explainable Artificial Intelligence, Machine Learning, Delivery of Health Care, Artificial Intelligence in Medicine



Makale id= 6

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3169-2455

| 202

Total Diz Artroplastisi Yapılan Hastalarda Post-Operatif Tam Kan Parametreleri İle Komplikasyonlar Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Caner Poyraz¹
¹İzmir Kemalpaşa Devlet Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Ülkemizde ve dünyada yaygın olarak uygulanan total diz artroplastisi (TDA) sonrasında; enfeksiyon, derin ven trombozu, pulmoner emboli başta olmak üzere birçok komplikasyonla karşılaşmaktadır. Bu çalışmada, TKA uyguladığımız hastalarda; tam kan parametreleri, sedimentasyon (SED) ve C-Reaktif Protein (CRP) ile komplikasyon, hastanede kalış süresi ve tekrarlayan ameliyat oranlarının inceledik. Metod: Kliniğimizde gonartroz sebebiyle TDA operasyonu yapılan 37 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların pre-operatif, post-operatif ilk gün ve 15'inci gündeki Tam Kan, SED, CRP değerleri kayıt edildi. Tam kan parametrelerinin alt grupları ve inflamasyonla ilişkili parametreler açısından karşılaştırıldı. Bu laboratuvar sonuçları ile hastanede kalış süresi, komplikasyonlar, tekrarlayan ameliyat oranları ve operasyon sürecinde kullanılan antibiyotik sayısı karşılaştırıldı. Sonuçlar: Hastaların yaş ortalaması 67±3.2 olarak belirlendi. Hastanede yatış süresi en az 4 en fazla 12 gün olarak tespit edildi. 3 hastada enfeksiyon, 1 hastada pulmoner emboli gelişti. 1 hastaya enfeksiyon nedeni ile insert değişimi operasyonu yapıldı. Dört farklı antibiyotik ampirik veya kültür sonuçlarına göre birlikte kullanıldı (sefazolin, seftriakson, tazosin, ampicilin-sulbaktam). Tüm sonuçlar değerlendirildiğinde, Red-Cell Distribution Width (RDW) değeri yüksek olanlarda (3 hastada enfeksiyon), trombosit değeri yüksek olanlarda (1 hastada emboli) ve hemoglobin değeri düşük olanlarda hem komplikasyonların (3 enfeksiyon) hem de kullanılan antibiyotik sayısının fazla olduğu görüldü. Ameliyat öncesi tahlillerde; RDW değeri yüksek olanlarda hastanede kalış süresinin fazla olduğu tespit edildi. Post-operatif 15'inci günde eozinofil değeri yüksek olanlarda da komplikasyon (2 hastada enfeksiyon) geliştiği görüldü. Postoperatif ilk gün alınan kan değerlerinin komplikasyon ile arasında istatistiksel anlamlı bir korelasyon tespit edilmedi. Enfeksiyon gelişen 3 hastanın tümünde Crp ve Sedimentasyon değerleri post operatif 15'inci günde normal sınırların üzerinde tespit edildi. Çıkarım: Preoperatif TDA hastalarından alınan tahlillerde, yüksek RDW, trombosit, eozinofil değerleri ile birlikte düşük tespit edilen hemoglobin değerleri gelişebilecek komplikasyonların değerlendirilmesinde anlamlı olabilir. Postoperatif 15. Gün ölçülen hemoglobin, RDW, trombosit sayısı, eozinofil sayısı; emboli riski, enfeksiyon ve antibiyoterapi ihtiyacını değerlendirmede anlamlı olabileceğini düşündürmektedir.

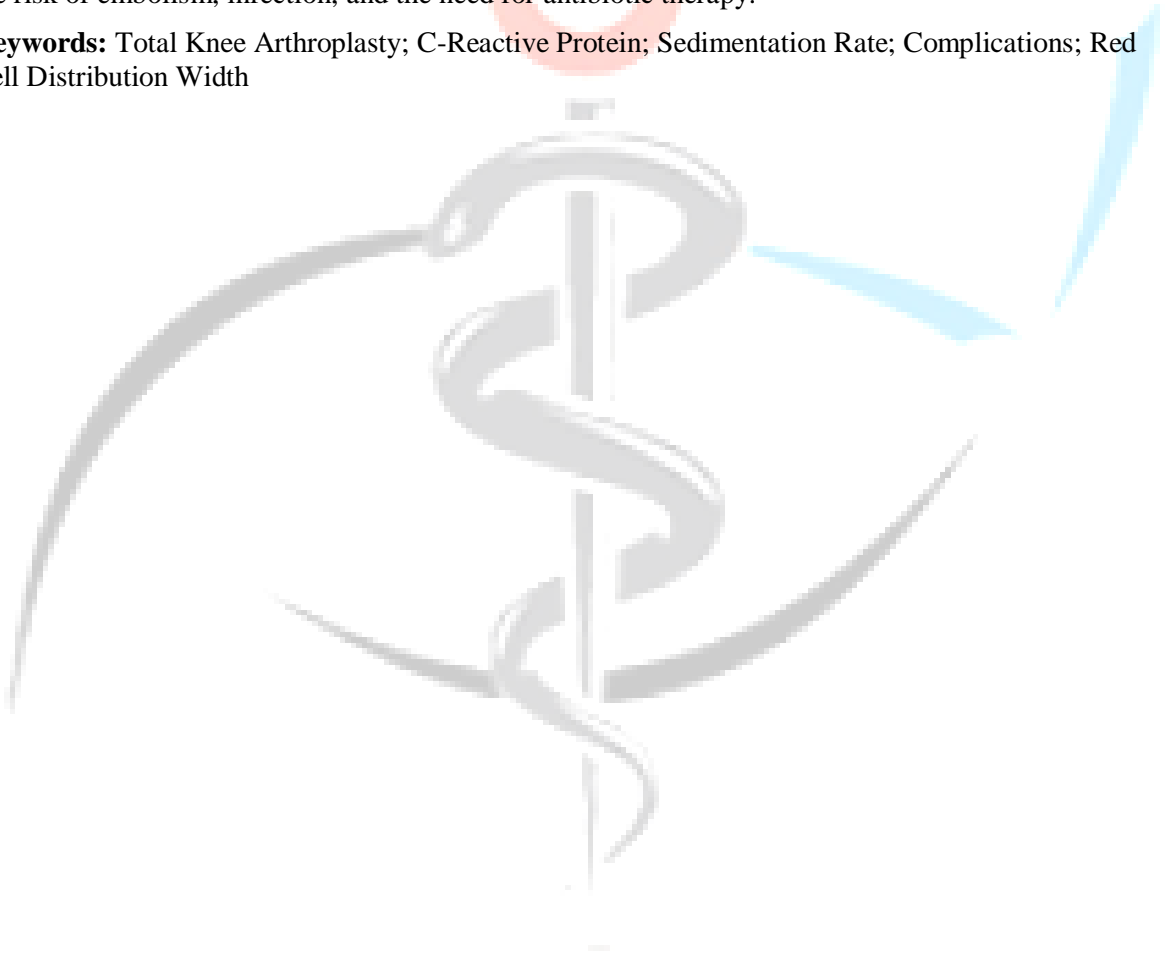
Anahtar Kelimeler: Total Diz Artroplastisi ; C-Reaktif Protein; Sedimentasyon, Komplikasyon, Red Cell Distribution Width

Relationship Between Postoperative Full Blood Count Parameters and Complications in Patients Undergoing Total Knee Arthroplasty

Abstract: Introduction: Following total knee arthroplasty (TKA), which is widely performed in our country and worldwide, various complications such as infection, deep vein thrombosis, and pulmonary embolism are encountered. In this study, we investigated the correlation between blood count

parameters, complications, length of hospital stay, and reoperation rates in patients undergoing TKA. Method: Thirty-seven patients who underwent TKA in our clinic were included in the study. Full blood count, SED, and CRP values of the patients were recorded preoperatively, on the first day postoperatively, and on the 15th day postoperatively. These laboratory results were compared with the length of hospital stay, complications, reoperation rates, and the number of antibiotics used during the operation. Results: The mean age of the patients was determined to be 67 ± 3.2 years. The length of hospital stay ranged from 4 to 12 days. In 3 patients, infection developed, and 1 patient experienced pulmonary embolism. Four different antibiotics were used. It was observed that patients with high RDW values, high platelet counts, and low hemoglobin levels had both more complications and a higher number of antibiotics used. In preoperative tests, it was found that patients with high RDW values had longer hospital stays. On the 15th day postoperatively, patients with high eosinophil values also developed complications. There was no statistically significant correlation between blood values obtained on the first day postoperatively and complications. In all 3 patients who developed infection, CRP and sedimentation values were found to be above normal limits postoperatively. Conclusion: High RDW, platelet, and eosinophil values along with low hemoglobin values detected in preoperative tests of TKA patients may be significant in evaluating potential complications. Hemoglobin, RDW, platelet count, and eosinophil count measured on the 15th day postoperatively may be significant in assessing the risk of embolism, infection, and the need for antibiotic therapy.

Keywords: Total Knee Arthroplasty; C-Reactive Protein; Sedimentation Rate; Complications; Red Cell Distribution Width



Makale id= 128

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1134-5309

| 204

Truncus Brachiocephalicus ve Arcus Aorta'da İki Vasküler Varyasyon: Tip B ve Tip D

**Uzman Dr. Ahmet Depreli¹ , Arş.Gör. Berna Doğan² , Arş.Gör. Merve Nur Özgen² ,
Dr. Öğretim Üyesi Mert Nahir² , Arş.Gör.Dr. Sefa Sönmez²**

¹Adli Tıp Kurumu, Tokat Adli Tıp Şube Müdürlüğü

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ahmet Depreli

Özet: Giriş: Arcus aortae'nin konveksliğinden sırasıyla sağdan sola doğru truncus brachiocephalicus, arteria carotis communis sinistra ve arteria subclavia sinistra dalları çıkar. Her iki tarafta boyun kökünün derininde arteria subclavia'nın ilk dalı olan a. vertebralis yukarı doğru biraz uzandıktan sonra ilk altı cervical vertebra'nın foramen transversarium'larından geçerek foramen magnum'dan kafa boşluğuna girer. Çalışmamızın amacı, vakamızda gözlemlenen arcus aortae'de yer alan vasküler varyasyonları sunmaktır. Olgu: Rutin otopsi sırasında 9 yaşındaki kız çocuk olguda, iki farklı vasküler varyasyon gözlemlendi. Tip B varyasyonu, truncus brachiocephalicus ve arteria carotis communis sinistra'nın beklenen mesafeden daha yakın veya bitişik olduğu durumu ifade ederken; Tip D varyasyonu, arteria carotis communis sinistra ile arteria subclavia sinistra arasında arteria vertebralis sinistra'nın orjin aldığı gözlemlendi. Sonuç: Bu olgu sunumu, tespit edilen varyasyonların anatomik yapıları ve klinik önemleri üzerine bilgi sağlamayı amaçlamaktadır. Arcus aorta'dan çıkan dalların ve varyasyonların bilinmesi önemlidir. Çünkü aort ve dallarına yönelik cerrahi veya endovasküler girişimsel işlemler sırasında trakeoözofageal basıya bağlı komplikasyonlara neden olabilir. Bu vaka incelemesi ile tespit edilen anatomik varyasyonların, klinik ve cerrahi yaklaşımlarda faydalı olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Anatomik Varyasyon, Arteria Vertebralis, Truncus Brachiocephalicus, Otopsi

Two Vascular Variations in the Brachiocephalic Trunk and Aortic Arch: Type B and Type D

Abstract: Introduction: From the convexity of the aortic arch, the branches that arise from right to left are the brachiocephalic trunk, the left common carotid artery, and the left subclavian artery. On both sides, the first branch of the subclavian artery, the vertebral artery, ascends slightly upward, passing through the foramina transversaria of the first six cervical vertebrae and entering the cranial cavity through the foramen magnum. The aim of our study is to present the vascular variations observed in the aortic arch in our case. Case report: During a routine autopsy of a 9-year-old female child, two different vascular variations were observed. Type B variation refers to the condition where the brachiocephalic trunk and the left common carotid artery are closer or adjacent to each other than expected. In Type D variation, it was observed that the left vertebral artery originates between the left common carotid artery and the left subclavian artery. Conclusion: This case report aims to provide information on the anatomical structures and clinical significance of the identified variations. It is important to know the branches and variations arising from the aortic arch, as they can cause complications due to tracheoesophageal compression during surgical or endovascular interventional procedures involving the

aorta and its branches. We believe that the anatomical variations identified in this case study may be useful in clinical and surgical approaches.

Keywords: Anatomical Variation, Vertebral Artery, Brachiocephalic Trunk, Autopsy



Makale id= 123

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0670-8590

| 206

Tümörün Müsinöz Komponent İçermesinin Gastrik Kanser Hastalarında Sürviye Etkisi

Dr. Cem Batuhan Ofluoğlu¹

¹Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş-Amaç: Mide kanserlerinde gastrektomi piyesi patoloji laboratuvarında incelenirken, tümörün müsinöz komponentinin olup olmadığı histolojik bir bulgu olarak raporlara işlenir. Bu çalışmada müsinöz komponentin sürviye etki eden bir prognostik faktör olup olmadığı incelenmiştir. Gereç-Yöntem: Kliniğimizde Ocak 2020 ile Aralık 2023 arasında mide kanseri nedeni ile küratif rezeksiyon yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, ameliyat notları ve patoloji raporları retrospektif olarak incelendi. R0 rezeksiyon yapılmayan ve operasyon sırasında metastaz tespit edilen adenokarsinom dışı olanlar ve müsinöz gastrik kanser (Müsin oranı > %50) tespit edilen hastalar çalışma dışı bırakıldı. %95 güven aralığında $p < 0,05$ değeri anlamlı değer olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil olma kriteri karşılayan toplam hasta sayısı 98'di. Hastaların 69,4%'u erkek (n=68) 30,6%'i kadındı (n=30). Hastaların yaş ortalaması $60,44 \pm 12,1$ olarak bulundu. Hastaların 5 yıllık sürvisi 56,1% (n=55) olarak bulundu. Toplam 21 hastanın (21,4%) tümöründe müsinöz komponent mevcuttu. Müsinöz komponent varlığı ile hastaların sürvi karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık bulunamadı (p:0,253). Tartışma-Sonuç: Yaptığımız çalışmada tümörün müsinöz komponent içermesinin, tek başına hastaların sürvisine bir etkisi olmadığı kanısına varılmıştır. Bu bulgu güncel literatür ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Sürvi, Müsin, Prognoz

The Effect of the Tumor's Mucinous Component On Survival in Gastric Cancer Patients

Abstract: Introduction and Objective: While examining the gastrectomy specimens in the pathology laboratory for gastric cancers, whether the tumor contains a mucinous component is reported as a histological finding. This study investigates whether the mucinous component is a prognostic factor affecting survival. Materials and Methods: Patients who underwent curative resection for gastric cancer at our clinic between January 2020 and December 2023 were included in the study. The demographic data, surgical notes, and pathology reports of the patients were retrospectively reviewed. Patients who did not undergo R0 resection, those with metastasis detected during surgery, those with non-adenocarcinoma, and those with mucinous gastric cancer (mucin ratio > 50%) were excluded from the study. A value of $p < 0.05$ with a 95% confidence interval was considered significant. Results: The total number of patients meeting the inclusion criteria was 98. Of these patients, 69.4% were male (n=68) and 30.6% were female (n=30). The average age of the patients was 60.44 ± 12.1 years. The 5-year survival rate of the patients was found to be 56.1% (n=55). A mucinous component was present in the tumors of 21 patients (21.4%). No significant difference was found when comparing the presence of the mucinous component with the patients' survival (p=0.253). Discussion and Conclusion: In our study, it was concluded that the presence of a mucinous component in the tumor alone does not affect the survival of the patients. This finding is consistent with the current literature.

Keywords: Gastric Cancer, Survival, Mucin, Prognosis

Makale id= 111

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4188-440X

| 207

Vektör Kaynaklı Hastalıkların İzlenmesinde Güncel Coğrafi Bilgi Sistemleri Tekniklerinin Kullanımı"

Doç.Dr. Ozan Artun¹ , Doç.Dr. Hakan Kavur¹
¹Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Ozan Artun

Özet: Vektör kaynaklı hastalıklar, omurgalı konaklardan birinden diğerine eklem bacaklılar tarafından taşınan hastalık grubudur. Bu hastalıklar arasında sıtma, leishmaniasis, Zika virüsü, filaryaz, Batı Nil virüsü ve Kırım-Kongo kanamalı ateşi önemli yer tutar. Leishmaniasis yıllık olarak yaklaşık 700.000 ila 1 milyon yeni vakayı kapsarken, sıtma bildirilen 249 milyon vakayla en yaygın görülenidir. Ayrıca Zika virüsü Güney Amerika için büyük bir tehdit oluştururken, Batı Nil virüsü Akdeniz havzasını tehdit etmektedir. Bu hastalıkların epidemiyolojisini belirlemek için iki temel adım hayati önem taşır: Vektör eklem bacaklıların dağılımını haritalamak ve enfekte bireylerin dağılımını belirlemek. Coğrafi bilgi sistemleri (CBS) teknolojileri, çevresel parametre tabanlı jeostatistik analizler aracılığıyla araştırmacılara vektör eklem bacaklıların ve dolayısıyla taşıdıkları hastalıkların dağılımı hakkında değerli bilgiler sağlar. Bu teknolojiler arasında ekolojik niş modelleme, web tabanlı CBS ve uzaktan algılama yöntemleri son zamanlarda önem kazanmıştır. Bu derlememizde, söz konusu yöntemlerin özelliklerini, farklılıklarını, avantajlarını ve dezavantajlarını değerlendiriyoruz. Vektör taşınan ve diğer bulaşıcı hastalıkların arttığı çağda, hastalık epidemiyolojisini belirlemek için dijital sistemlerin kullanımı, tedavi stratejilerini şekillendirmede kritik bir rol oynar. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ülkeler tarafından bildirilen verilere dayanarak yıllık risk haritaları yayınlamaktadır. Dolayısıyla hastalıkla ilgili verilerin kaydedilmesi, veritabanlarının oluşturulması ve gerekli analizler ülkelerin sorumluluğundadır.

Anahtar Kelimeler: Vektör Kaynaklı Hastalıklar, Cbs Teknolojileri, Epidemiyoloji, Tedavi Stratejileri, Risk Haritaları

Utilizing Contemporary GIs Techniques for the Monitoring of Vector-Borne Diseases

Abstract: Vector-borne diseases are diseases group transmitted by arthropods from one vertebrate host to another. Notable among these diseases are malaria, leishmaniasis, Zika virus, filariasis, West Nile virus, and Crimean-Congo hemorrhagic fever. Annually, leishmaniasis accounts for approximately 700,000 to 1 million new cases, whereas malaria has a reported incidence of 249 million cases. Additionally, Zika virus poses a significant threat to South America, while West Nile virus threatens the Mediterranean basin. Two critical steps are essential in determining the epidemiology of these diseases: mapping the distribution of vector arthropods and identifying the distribution of infected individuals. These steps are vital for understanding the epidemiology of vector-borne diseases. Geographic information system (GIS) technologies, through environmental parameter-based geostatistical analyses, provide researchers with invaluable insights into the distribution of vector arthropods and, consequently, the diseases they transmit. Among these technologies, ecological niche modeling, web-based GIS, and

remote sensing methods have recently gained prominence. In our review, we evaluate the characteristics, differences, advantages, and disadvantages of these methods. In the contemporary world, where vector-borne and other infectious diseases are on the rise, the use of digital systems to determine disease epidemiology plays a crucial role in shaping treatment strategies. The World Health Organization (WHO) annually publishes risk maps based on data reported by countries. Thus, the recording of disease-related data, the creation of databases, and the necessary analyses are responsibilities that fall upon individual countries.

Keywords: Vector-Borne Diseases, GIS Technology, Epidemiology, Treatment Strategies, Risk Maps



Makale id= 16

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3028-5804 (Dr Savaş Özdemir) ve 0000-0003-4170-3768 (Dr Ayşe Büşra Önder)

| 209

Vnotes Tekniği ve Uygulama Alanları

Uzman Dr. Savaş Özdemir¹, Uzman Dr. Ayşe Büşra Önder²

¹ Prof Dr Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

² Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Savaş Özdemir

Özet: VNOTES, Vaginal Natural Orifice Transluminal Endoscopic Surgery. Geleceğin cerrahi devrimi olarak düşünülebilecek bir cerrahi yöntem. Jinekolojik cerrahi de Vnotes un avantajı; vaginadan girildiğinde sadece peritonun penetre edilmesi. Oysa diğer cerrahi alanlarda (kolon, mide vs) organlara açılan deliklerde bu delikleri (ostomi, stomi) mutlaka usulüne uygun kapatmak zorunda cerrahlar. Ve bu organlara açılan delikler dolayısıyla enfeksiyon vs komplikasyonlar yaşanması daha olasılık dahilinde. Laparoskopik ve robotik cerrahinin tüm avantajlarının yanında; abdominal duvarda bir travma, iz/skar olmaması büyük bir sosyal avantaj, karın içerisine kolay erişim, daha düşük intraabdominal basınç oluşturulması ve buna bağlı anestezik kolaylık (az kullanılan anestezik ilaçlara bağlı daha az bulantı-kusma vb), , postoperatif ağrının daha az olması ve postoperatif hospitalizasyon süresinin kısalması ve işe dönüşün erken olması.

Anahtar Kelimeler: Vnotes

Makale id= 101

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0459-9295

| 210

Yeni Tanı Almış Hipertansif Hastalarda Non-Dipper Kan Basıncı Paternini Tespit Etmek İçin Trigliserit/yüksek Yoğunluklu Lipoprotein Kolesterol Oranı**Dr. Öğretim Üyesi Uğur Köktürk¹**¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Biz bu çalışmada yeni tanı almış hipertansiyon hastalarında non-dipping kan basıncı paterni ile Trigliserit (TG)/yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (HDL-C) oranı arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya, Ocak 2023-Ocak 2024 tarihleri arasında Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Kardiyoloji polikliniğine başvuran yeni tanı almış, antihipertansif tedavi başlanmamış ve 24 saatlik ayaktan kan basıncı (ABPM) takibi yapılan 222 hipertansif hasta dahil edildi. Non-dipping durumu tüm hastalarda 24 saatlik ABPM takibi ile değerlendirildi. Hastaları dippers (n = 126) ve non-dippers (n = 96) olarak iki gruba ayırdık. Bulgular: Non-dipper grupta ofis kan basıncı anlamlı olarak daha yüksek gözlemlendi. Non-dipper grupta dipper gruba göre TG ve Tg/HDL-C oranı anlamlı olarak yüksek bulunmasına rağmen HDL-C anlamlı olarak daha düşük izlendi (all p<0,05). Çok değişkenli analizde ise non-dipping kan basıncı bağımsız prediktörü olarak ofis sistolik kan basıncı ve Tg/HDL-C oranını bulduk (OR: 1,078 (1,020-1,139); p=0,007, OR: 1,088 (1,005-1,645); p=0,049, sırasıyla). Receiver operating characteristic' eğrisi analizinde ise Tg/HDL-C oranının $\geq 3,88$ olmasının %61,4 sensitivite ve %73,8 spesifite ile non-dipping durumun öngördürebileceğini saptadık (non-dipping durum için eğri değerinin altındaki alan 0,753; %95 GA: 0,632-0,874; p=0,018). Grupları Tg/HDL-C oranını kesme değerine göre ayırdığımızda yüksek Tg/HDL-C oranı grupta düşük Tg/HDL-C oranı grubuna göre anlamlı daha fazla non-dipping kan basıncı paternine sahip hasta gözlemlendi (%53,6 vs %38,6 p=0,036). Sonuç: Tg/HDL-C oranı yeni tanı almış antihipertansif ilaç kullanmayan hipertansiyon hastalarında 24 saatlik ABPM takibinde gözlenen non-dipping durumun bağımsız bir belirleyicisi olarak düşünülebilir. Basit ve kolay elde edilen bir parametre olan Tg/HDL-C oranı bu hastalarda non-dipping durumu tespit etmek ve risk sınıflaması yapmak için kullanılabilir.

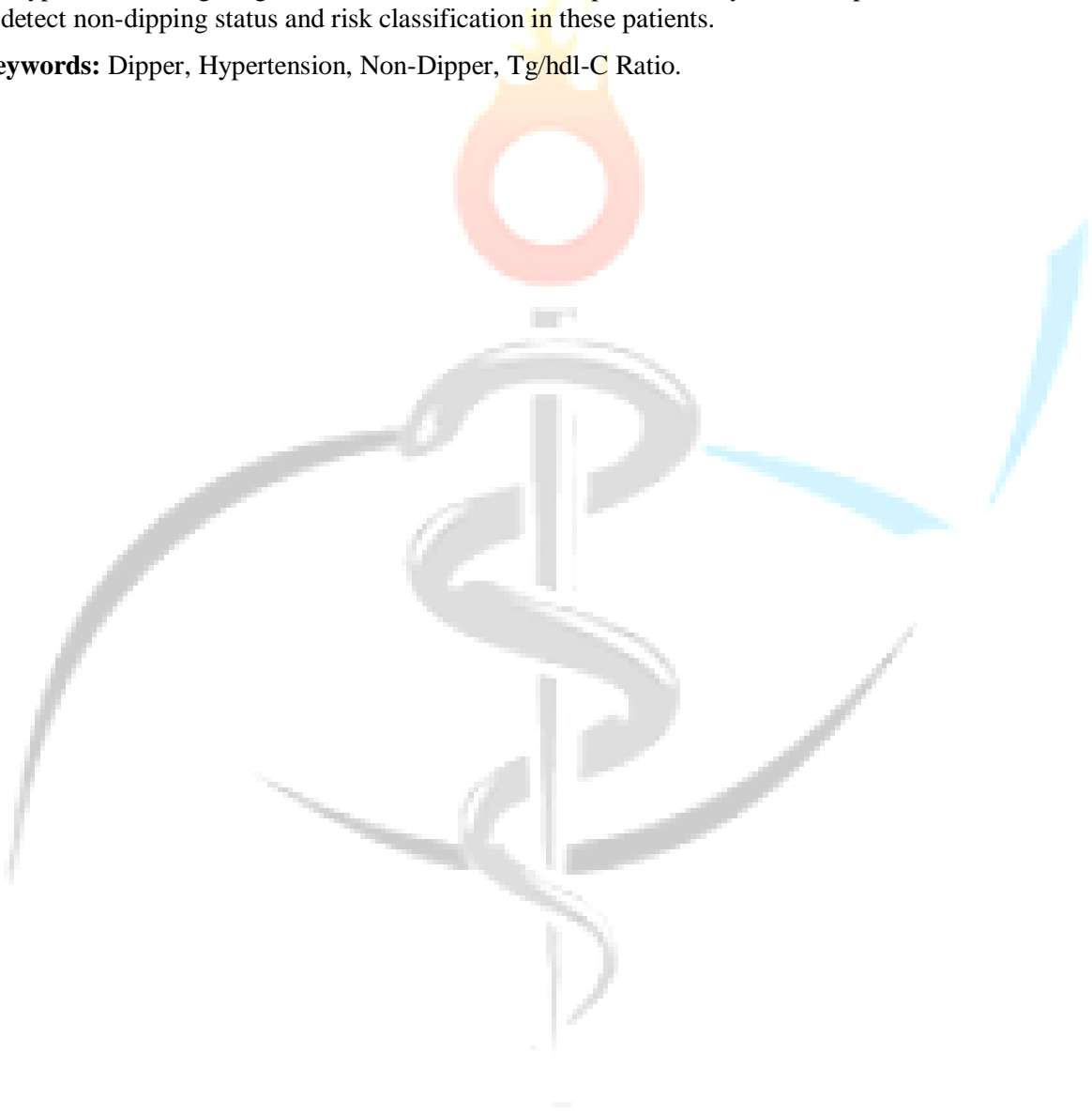
Anahtar Kelimeler: Dipper, Hipertansiyon, Non-Dipper, Tg/hdl-C Oranı.

Triglyceride/high-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio to Detect Non-Dipper Blood Pressure Pattern in Newly Diagnosed Hypertensive Patients

Abstract: Objectives: In this study, we aimed to investigate the relationship between non-dipping blood pressure pattern and triglyceride (TG)/high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C) ratio in newly diagnosed hypertensive patients. Methods: In this retrospective study, 222 newly diagnosed hypertensive patients who were admitted to Zonguldak Bülent Ecevit University Cardiology outpatient clinic between January 2023 and January 2024, who had not started antihypertensive treatment and underwent 24-hour ambulatory blood pressure (ABPM) monitoring were included. Non-dipping status was evaluated by 24-hour ABPM monitoring in all patients. We divided the patients into dippers (n = 126) and non-dippers (n = 96). Results: Office blood pressure was significantly higher in the non-dipper group. Although TG and Tg/HDL-C ratio were significantly higher in the non-dipper group compared

to the dipper group, HDL-C was significantly lower (all $p < 0.05$). In multivariate analysis, we found office systolic blood pressure and Tg/HDL-C ratio as independent predictors of non-dipping blood pressure (OR: 1.078 (1.020-1.139); $p = 0.007$, OR: 1.088 (1.005-1.645); $p = 0.049$, respectively). Receiver operating characteristic' curve analysis showed that a Tg/HDL-C ratio ≥ 3.88 could predict non-dipping status with a sensitivity of 61.4% and specificity of 73.8% (area under the curve value for non-dipping status: 0.753; 95% CI: 0.632-0.874; $p = 0.018$). When we divided the groups according to the cut-off value of Tg/HDL-C ratio, we observed significantly more patients with non-dipping blood pressure pattern in the high Tg/HDL-C ratio group than in the low Tg/HDL-C ratio group (53.6% vs 38.6% $p = 0.036$). Conclusion: Tg/HDL-C ratio can be considered as an independent determinant of non-dipping status observed in 24-hour ABPM follow-up in newly diagnosed hypertensive patients not using antihypertensive drugs. Tg/HDL-C ratio, which is a simple and easily obtained parameter, can be used to detect non-dipping status and risk classification in these patients.

Keywords: Dipper, Hypertension, Non-Dipper, Tg/hdl-C Ratio.



Makale id= 141

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7118-9312

| 212

Yetişkin Hastada Amlodipin İntoksikasyonu Olgu Sunumu

Uzman Dr. Abdurrahman Tünay¹ , Uzman Dr. Gül Çakmak¹

¹ İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Abdurrahman Tünay

Özet: GİRİŞ Amlodipin hipertansiyon, anjina pectoris ve vasospazm durumlarında yaygın olarak kullanılan dihidropiridin grubu bir kalsiyum kanal blokeridir. Tedavide günlük en yüksek doz yetişkinde 30-50 mg'dır. İntoksikasyon durumunda metabolik asidoz, hipotansiyon, hiperglisemi ve mortaliteye neden olabilmektedir(1). Suicid amaçlı yüksek doz amlodipin alınmasına bağlı ciddi hipotansiyon gelişen 46 yaşındaki olgumuzu sunarak literatüre katkı sağlamayı amaçladık. OLGU 46 yaşında 78 kg erkek hasta, suicid amacıyla Amlodipin (Norvasc®) 10 mg'lık tabletten 90 adet aldıktan yaklaşık 72 saat sonra acil servise başvurmuş. Gelişinde TA :111/48 mmHg Nabız:114/dk pO₂ :98 olup akut böbrek yetmezliği (ABY) tablosu nedeniyle dahiliyeye danışılan hastanın servise yatışı yapılmış. Sıvı resusitasyonuna rağmen anüri ve hipotansiyon(76/44) gelişen hastaya noradrenalin infüzyonu başlanmıştır ve yoğun bakım ünitesi(YBÜ)'nde takip için konsülte edilmiştir. YBÜ'ne yatışı yapılan hastanın satürasyonlarının düşmesi ve solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine orotrakeal entübe edilen hasta mekanik ventilatöre bağlanmıştır. Hipotansiyonun derinleşmesi üzerine 1 mcg/kg/dakika dozunda norepinefrin ve dopamin 20 mcg/kg/dakika dozunda vazopressör desteği devam edilmiştir. Anürik olan ve yüklenme bulguları olan hasta nefrolojiye danışılmış hemodiyalizasyon yapılan hastanın takiplerinde vazopressör ihtiyacı azalmış ve stoplanmıştır. Yatışının 11.gününde extübe edilen hasta oda havasında vital bulguları stabil halde servise taburculuğu planlanmıştır. TARTIŞMA Biz amlodipin İntoksikasyonuna bağlı hipotansiyon ve akut böbrek yetmezliği gelişen olgumuza sıvı ve inotrop tedavisini rağmen anüri olan hastaya hemodiyalizasyon başarılı bir şekilde uyguladık.Kalsiyum kanal blokerler(KKB)'lerin yüksek dozu sıklıkla ciddi hipoperfüzyon ve son organ iskemisi ile ilişkili renal yetmezlikle komplike olur(1). Nonkardiyojenik pulmoner ödem KKB ile bildirilmiş olsa da amlodipinle oldukça nadirdir(2). Hastamızda pulmoner ödem ve renal yetmezlik gelişmiş ve hemodiyalizasyon ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir. Ayrıca KKB intoksikasyonunda hangi semptomimetik ajanın daha iyi olduğu konusu da açık değildir(3). Bu nedenle biz dopamin ve norepinefrini birlikte uygulamayı tercih ettik. Sonuç olarak olgumuzda amlodipin intoksikasyonuna bağlı belirgin hipotansiyon ve ABY meydana gelmiş, fakat başarılı olarak tedavisi edilmesi ile ilave komplikasyonların ve mortalitenin gelişmesi önlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Amlodipin İntoksikasyonu,hipotansiyon,yoğun Bakım

Makale id= 17

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6574-273X

| 213

Yoğun Bakım Ünitelerinde Maliyet Analizi İle İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi

Doç.Dr. Mehmet Sargın¹

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Bu çalışma, alıntı analizi için Web of Science (WoS) Tüm Veritabanları koleksiyonunu kullanarak yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) maliyet analizi yayınlarını bibliyometrik açıdan analiz etmeyi amaçlamaktadır. 1 Ocak 1980 ile 31 Aralık 2023 tarihleri arasındaki yayınlar dahil edildi. Bu arama sırasında kullanılan anahtar kelimeler yoğun bakım ünitesi, yoğun bakım üniteleri, yoğun bakım ve/veya maliyet analizi, maliyet ve maliyet analizi, maliyet-fayda analizidir. Bu anahtar kelimeler, ilgili yayınları belirlemek amacıyla WoS Tüm Veritabanları koleksiyonundaki başlık, özet ve anahtar kelimeler halinde tarandı. Seçilen yayınlar uygunluk açısından incelendi. Yazarlar, kuruluşlar, dergiler, belge türleri, yıllara ve ülkelere göre yayın dağılımları ve sık kullanılan anahtar kelimeler WoS koleksiyonundan elde edildi. Elde edilen tüm veriler üzerinde betimsel analizler yapılmıştır. Yoğun bakım ve maliyet analizi ile ilgili toplam 136 yayın tespit edildi. En üretken yazar, 4 yayın ve 55 alıntıyla Ottawa Hastanesi Araştırma Enstitüsü'nden Kwadwo Kyeremanteng'di. En çok yayını olan kuruluşlar, her biri 4 yayına sahip olan Ottawa Hastanesi Araştırma Enstitüsü, Pennsylvania Commonwealth System of Higher Education PCSHE, University of California System, University of Cologne, University of Ottawa ve Pittsburgh University idi. Bu yayınlar 87 farklı dergide yayınlanmış olup, en fazla yayın (13) ve atıf (139) ile "Value In Health" dergisi alırken, onu 12 yayın ve 212 atıfla "Intensive Care Medicine" takip etmiştir. Yayınların çoğunluğunu (%66,1) makaleler oluşturuyordu ve son on yılda yayınlarda gözle görülür bir artış tespit edildi. Katkıları 36 ülkeden geldi; 40 yayın ve 879 alıntıyla ABD önde gelirken, onu Almanya, Türkiye, İngiltere ve Kanada takip etti. Yoğun bakım üniteleri, sağlık yönetimi açısından çok önemlidir ve önemli maliyetlere neden olur; bu, COVID-19 sonrasında daha da önem kazandı. Yoğun bakım ünitesinin verimli kullanımı, etkin maliyet yönetimine olan ihtiyacın altını çiziyor ve bu baskılara yanıt olarak maliyet analizine odaklanan yayınların son yıllarda hızla artmasına neden oluyor.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Ünitesi, Maliyet Analizi, Bibliyometrik.

Bibliometric Analysis of Publications On Cost Analysis in Intensive Care Units

Abstract: This study aims to analyze ICU and cost analysis publications from a bibliometric perspective using the Web of Science (WoS) All Databases collection for citation analysis. It covered publications from January 1, 1980, to December 31, 2023. The keywords used during this search were intensive care unit, intensive care units, intensive care, and/or cost analysis, costs and cost analysis, cost-benefit analysis. These keywords were scanned in title, abstract and keywords in the WoS All Databases collection in order to identify relevant publications. Selected publications were reviewed for relevance. Authors, organizations, journals, document types, publication distribution by years and countries, and frequently used keywords were extracted from the WoS collection. Descriptive analyses were conducted on all obtained data. A total of 136 publications related to ICU and cost analysis were identified. The most prolific author was Kwadwo Kyeremanteng from Ottawa Hospital Research Institute, with 4

publications and 55 citations. The top organizations were Ottawa Hospital Research Institute, Pennsylvania Commonwealth System of Higher Education PCSHE, University of California System, University of Cologne, University of Ottawa, and University of Pittsburgh, each with 4 publications. These publications appeared in 87 different journals, with "Value In Health" having the highest number of publications (13) and citations (139), followed by "Intensive Care Medicine" with 12 publications and 212 citations. The majority of publications (66.1%) were articles, and there was a notable increase in publications over the last decade. Contributions came from 36 countries, with the USA leading with 40 publications and 879 citations, followed by Germany, Turkey, England, and Canada. Intensive care units are pivotal in healthcare management and incur substantial costs, a significance accentuated post-COVID-19. Efficient ICU utilization underscores the need for effective cost management, leading to a surge in publications focusing on cost analysis in response to these pressures in recent years.

Keywords: Intensive Care Unit, Cost Analysis, Bibliometric.



Makale id= 42

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3283-3587

| 215

Yoğun Bakımda Takip Edilen Ventilatör İlişkili Pnömoni Tanılı Hastalarda Risk Faktörlerinin Belirlenmesi

Uzman Dr. Yasemin Bozkurt Turan¹

¹Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Ventilatör ilişkili pnömoni (VİP), entübasyon sırasında pnömonisi olmayan, invaziv mekanik ventilasyon desteği alan hastalarda, entübasyondan 48 saat sonra gelişen pnömonidir. VİP, invaziv mekanik ventilasyon alan hastaların %5-40'ını etkilemektedir. VİP mortalitesi %25 ile %50 arasında değişmektedir. VİP ile ilişkili risk faktörlerinin belirlenmesi hastalığın önlenmesi ve yönetimi açısından önemlidir. Bu çalışmada, yoğun bakımda VİP tanısı alan hastalarda prokalsitonin, C-reaktif protein, LDH, laktat, SaO₂, pH, PaO₂, PaCO₂, solunum sayısı, PaO₂/FiO₂ oranı, Nötrofil/Lenfosit oranı, APACHE II skoru ve SOFA skoru değerlerinin araştırılması ve risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlandı. Yöntem: Çalışma, Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı 3. Basamak yoğun bakım ünitesinde yatan, 18 yaş ve üzeri VIP tanılı hastalarda retrospektif olarak yapıldı. Bulgular: Çalışmaya toplamda 111 hasta dahil edildi. Araştırmaya katılan olguların %51,4'ünün (n=57) hastane içinde başka bir servise sevk edildiği, %48,6'sının (n=54) ise öldüğü görüldü. Ölen hastaların ortanca yaş değeri (72,0 (20,0-94,0)) sağ olan hastalara (61,0 (24-94,0)) göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulundu (p=0,024). Laboratuvar verileri ve skorlamalar ile 28 günlük sağkalım arasındaki ilişki incelendiğinde ölen hastalarda, sağ kalan hastalara göre PaO₂/FiO₂ (116,33 (49-380), p= 0,001) ve SaO₂ (96 (76-99), p= 0,007) düzeyleri daha düşük bulunurken SOFA skoru (13,0 (5,0-19,0), p<0,000), APACHE II skoru (17,18 ± 6,39, p= 0,000), FiO₂ (%75 (30-100), p= 0,000) ve Nötrofil (14,30 (0,1-38,7), p=0,019) düzeyleri anlamlı düzeyde daha yüksek bulundu. Yapılan multivariate lojistik regresyon analizinde; SOFA skoru (OR (95% CI)= 1.516 (1.210 – 1.899), (p= 0.000)), APACHE II skoru (OR (95% CI)= 1.252 (1.037 – 1.512), (p= 0.019)) ve FiO₂ (OR (95% CI)= 1.067 (1.027 – 1.109), (p= 0.001)) mortaliteyi arttıran bağımsız risk faktörleri olarak görüldü. Sonuç: VIP hastalarında yapılan multivariate analizde SOFA skoru, APACHE II skoru ve FiO₂ mortaliteyi arttıran bağımsız risk faktörleri olarak görüldü.

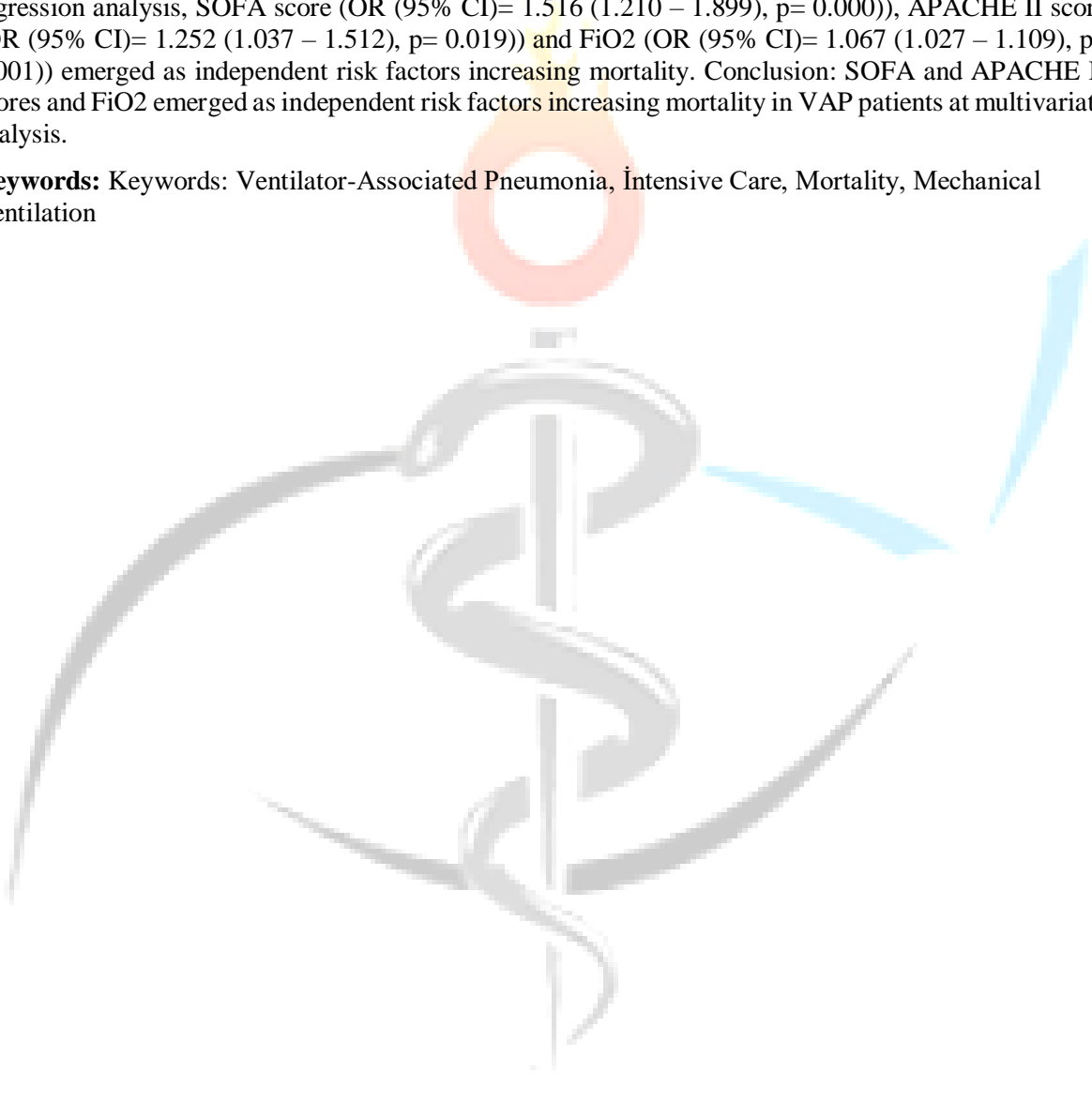
Anahtar Kelimeler: Ventilatör İlişkili Pnömoni, Yoğun Bakım, Mortalite, Mekanik Ventilasyon

A Determination of Risk Factors in Patients Diagnosed With Ventilator-Associated Pneumonia and Followed-Up in Intensive Care

Abstract: Introduction : Ventilator-associated pneumonia (VAP) refers to pneumonia developing 48 hours post-intubation in patients without pneumonia during intubation and receiving invasive mechanical ventilation support. It affects 5-40% of patients receiving such ventilation. VAP mortality ranges between 25% and 50%. Determining factors associated with VAP is important for disease prevention and management. This study was performed to investigate procalcitonin, C-reactive protein, LDH, lactate, SaO₂, pH, PaO₂, PaCO₂, respiration rates, PaO₂/FiO₂ and neutrophil/lymphocyte ratios, APACHE II scores, and SOFA scores and to identify risk factors in patients in intensive care diagnosed

with VAP. Methods: This retrospective study involved patients aged 18 and over diagnosed with VAP and hospitalized in the Marmara University Pendik Teaching and Research Hospital Anesthesiology and Reanimation Department tertiary intensive care unit. Results: One hundred eleven patients were enrolled. Fifty-seven (51.4%) were transferred to another ward within the hospital, and mortality occurred in 54 (48.6%). Median age was significantly higher in the exitus patients (72.0 (20.0-94.0)) than in the survivors (61.0 (24-94.0)) ($p=0.024$). Examination of the relationship between laboratory data and scoring and 28-day survival revealed lower PaO₂/FiO₂ (116.33 (49-380)) ($p= 0.001$) and SaO₂ (96 (76-99)) ($p= 0.007$) values in the exitus patients compared to the survivors, while SOFA (13.0 (5.0-19.0)) ($p<0.000$) and APACHE II (17.18 ± 6.39) ($p= 0.000$) scores and FiO₂ (75% (30-100)) ($p= 0.000$) and neutrophil (14.30 (0.1-38.7)) ($p=0.019$) values were significantly higher. At multivariate logistic regression analysis, SOFA score (OR (95% CI)= 1.516 (1.210 – 1.899), $p= 0.000$), APACHE II score (OR (95% CI)= 1.252 (1.037 – 1.512), $p= 0.019$) and FiO₂ (OR (95% CI)= 1.067 (1.027 – 1.109), $p= 0.001$) emerged as independent risk factors increasing mortality. Conclusion: SOFA and APACHE II scores and FiO₂ emerged as independent risk factors increasing mortality in VAP patients at multivariate analysis.

Keywords: Ventilator-Associated Pneumonia, Intensive Care, Mortality, Mechanical Ventilation



Makale id= 33

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-6492-9413

| 217

Zor Hava Yolu Yönetimi

Arş.Gör.Dr. Burcu Gezer Yurteri¹ , Uzman Dr. Sinan Değirmencioğlu² , Doç.Dr. Mehmet Selçuk Uluer¹ , Doç.Dr. Mehmet Sargın¹

¹ Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

² Konya Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

*Corresponding author: Burcu Gezer Yurteri

Özet: 24 yaşında erkek hasta retrograd entübasyon hikayesi trakeal stenoza bağlı olarak Montgomery T-tüpü mevcuttu. Hastanın 2 kez geçirmiş olduğu maksillofasial cerrahisi sırasında intraoperatif anestezi yönetimini ele almak istiyoruz. İlk vakada, anestezi induksiyonu için intravenöz tiopental sodyum 4 mg/kg ve fentanil 1 mcg/kg ile birlikte rokuronyum 0.6 mg/kg kullanıldı. 6 numaralı endotrakeal tüp (ET) konektörünün T-parçasının ekstralüminal parçasına uyduğu görüldü. T-tüpünün yerleştirilmesi ve daha sonra yer değiştirmesinin olası sonuçlarının farkında olarak, silikon 2 yollu balonlu 10F kateteri videolaringoskop klavuzluğunda forceps yardımıyla T-tüpünün proksimaline yerleştirildi. Yeterli ventilasyon sağlandı ve prosedür sorunsuz tamamlandı. İşlem sonrası hasta anestezi sonrası bakım ünitesine transfer edildi. İkinci vakada, induksiyon için intravenöz propofol 3 mg/kg ve fentanil 1 mcg/kg ile birlikte rokuronyum 0.6 mg/kg uygulandı. Silikon 2 yollu balonlu 12F-14F-16F-18F-20F kateteri videolaringoskop klavuzluğunda forceps yardımıyla T-tüpünün proksimaline yerleştirilmeye çalışıldı, ancak bu girişim başarısız oldu. Endobronşial blokör kullanıldı ancak proksimal lümeni kapamada başarılı olunamadı. Bunun üzerine, 5 numara I-Gel kullanılarak T-tüpün proksimalinden hava kaçağı engellendi. Prosedür sorunsuz tamamlandı. İşlemin sonunda hasta anestezi sonrası bakım ünitesine alındı, vital bulguları stabil seyrederek servise devredildi. Bu olguda, ateşli silah yaralanmasına bağlı olarak maskesi zor olan bir hasta ile karşılaştık. Bu tür vakalarda videolaringoskop gibi zor hava yolu yönetim araçları ile hazırlıklı olunmalıdır. Ayrıca olası sorunları önlemek için cerrahi ekip ile ayrıntılı görüşmeler yapılmalıdır

Anahtar Kelimeler: Montgomery T-Tüp, Anestezi Yönetimi , İn-Situ T-Tüp, Zor Hava Yolu

Difficult Airway Management

Abstract: A 24-year-old male patient with a history of retrograde intubation due to tracheal stenosis had a Montgomery T-tube in place. We aim to discuss the intraoperative anesthesia management during the patient's two previous maxillofacial surgeries. In the first case, intravenous thiopental sodium 4 mg/kg and fentanyl 1 mcg/kg were used for anesthesia induction along with rocuronium 0.6 mg/kg. It was observed that the extraluminal part of the T-piece of the 6 mm endotracheal tube (ET) was compatible. Aware of the potential consequences of T-tube placement and subsequent displacement, a silicone 2-way balloon catheter of 10F size was placed proximally to the T-tube under videolaryngoscope guidance with forceps assistance. Adequate ventilation was achieved, and the procedure was completed smoothly. The patient was then transferred to the post-anesthesia care unit. In

the second case, intravenous propofol 3 mg/kg and fentanyl 1 mcg/kg were administered for induction along with rocuronium 0.6 mg/kg. Attempts were made to place a silicone 2-way balloon catheter of sizes 12F-14F-16F-18F-20F proximally to the T-tube under videolaryngoscope guidance with forceps assistance, but this attempt failed. An endobronchial blocker was used, but successful closure of the proximal lumen was not achieved. Subsequently, a size 5 I-Gel was used to prevent air leakage from the proximal end of the T-tube. The procedure was completed without issues. At the end of the procedure, the patient was transferred to the post-anesthesia care unit with stable vital signs and was handed over to the ward. In this case, we encountered a patient with a difficult airway due to firearm injury. In such cases, preparation with challenging airway management tools like videolaryngoscope should be made. Additionally, detailed discussions should be held with the surgical team to prevent potential issues.

Keywords: Montgomery T-Tube, Anesthesia Management, In-Situ T-Tube, Difficult Airway



Makale id= 157

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4196-2359

| 219

“Clarke Error Grid” Analizinin Sürekli Glukoz İzlem Cihaz Sonuçlarının Doğruluğunda Kullanımı

Doç.Dr. Memiş Bolacalı¹

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi Anabilim Dalı, Kırşehir, Türkiye

Özet: Teknolojinin ilerlemesi ile birlikte diyabet hastaları arasında son yıllarda Sürekli Glukoz İzlem cihazları kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Sürekli Glukoz İzlem cihazları son 2000’li yıllarda keşfedilmesine rağmen bu cihazların kullanımında ve sonuçlarında bazı problemler olduğu bilinmektedir. Sürekli Glukoz İzlem cihaz sonuçlarındaki hatalara ait analizinin yapılması, bu cihazların klinik doğruluğu bakımından büyük önem arz etmektedir. Sürekli Glukoz İzlem cihaz sonuçlarındaki herhangi bir hata, yalnızca sapma yüzdesinden ziyade referans aralığı ve ölçülen değerlerin mutlak değerine bağlıdır. Herhangi bir basit matematiksel ilişkiyle kolayca tanımlanamayan bu bağımlılığın ortaya konulmasında kullanılan doğrusal regresyon analizi veya korelasyon katsayıları gibi standart basit istatistiksel yöntemler de yetersiz kalmaktadır. Bu bağlamda, Clarke Error Grid Analizi; korelasyon katsayısı, linear regresyon, yüzde sapma ve ortalama farklılıklar dikkate alınarak 70-180 mg/dl glukoz değerine ilişkin standart referans aralığı kullanılarak 1987 yılında geliştirilmiş bir yöntemdir. Bu yöntem Sürekli Glukoz İzlem cihaz sonuçlarının doğruluğunun test edilmesi amacıyla kullanılabilir. Bu yöntem, kullanılan referans standart ölçüm cihazından elde edilen “kan glukoz değeri” ile Sürekli Glukoz İzlem cihaz sonuçlarının klinik doğruluğunu karşılaştırarak sonuçların klinik düzeyde kabul edilebilir olup olmadığını göstermektedir. Clarke Error Grid Analizinde, verilerin dağılım grafiği klinik öneme sahip A’dan E’ye kadar değişen 5 farklı bölgeye ayrılmış olup A ve B bölgeleri güvenli C, D, E bölgeleri ise kademeli olarak güvenli olmayan sonuçlar olarak bildirilmektedir. Bu çalışma, “Clarke Error Grid” analizinin sürekli glukoz izlem cihaz sonuçlarının doğruluğunun tespitinde kullanımının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyoistatistik, Clarke Error Grid Analizi, Kan Glukozu Kişisel-İzlemi

The Use of “Clarke Error Grid” Analysis in the Accuracy of Continuous Glucose Monitoring Device Results

Abstract: With the advancement of technology, the use of Continuous Glucose Monitoring devices has become increasingly common among diabetic patients in recent years. Although Continuous Glucose Monitoring devices have been discovered in the last 2000s, it is known that there are some problems in the use and results of these devices. Analyzing the errors in Continuous Glucose Monitoring device results is of great importance for the clinical accuracy of these devices. Any error in Continuous Glucose Monitoring device results depends on the reference range and the absolute value of the measured values rather than just the percentage of deviation. This dependence cannot be easily described by any simple mathematical relationship. In addition, standard simple statistical methods such as linear regression analysis or correlation coefficients are also insufficient in this dependence. In this context, Clarke Error

Grid Analysis is a method developed in 1987 using a standard reference range of 70-180 mg/dl glucose value by considering correlation coefficient, linear regression, percentage deviation and mean differences. This method has been used to test the accuracy of Continuous Glucose Monitoring device results. This method compares the “blood glucose value” obtained from the reference standard measurement device used with the clinical accuracy of the Continuous Glucose Monitoring device results and shows whether the results are acceptable at the clinical level. In Clarke Error Grid Analysis, the scatter plot of the data is divided into 5 different regions ranging from A to E of clinical importance, and regions A and B have been accepted as safe and regions C, D and E are have been accepted as gradually unsafe results. This study was conducted to investigate the use of “Clarke Error Grid” analysis in determining the accuracy of continuous glucose monitoring device results.

Keywords: Biostatistics, Clarke Error Grid Analysis, Blood Glucose Self-Monitoring



Makale id= 9

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9335-1103, 0000-0001-6990-3337

| 221

“pinealektomize Ratların Serebellar Histolojisi ile İlgili Bir Çalışma: Yüzme Skorlarının Karşılaştırılması”

Dr. Öğretim Üyesi Feyza Başak¹, Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Demir²
¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
²Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Feyza Başak

Özet: Bu araştırmanın konusu normal ve pinealektomize ratların beyincik dokusunun serebellar histolojik yapısını ve melatonin yoksunluğunda deneklerin yüzme davranışlarında meydana gelen değişiklikleri ortaya koymaktır. Bu amaçla deneyde kontrol, sham ve pinealektomi grupları olmak üzere her birinde 10 adet rat bulunan 3 grup belirlenmiştir. Kontrol grubuna herhangi bir işlem uygulanmamış, sham grubunda denekler Pinealektomi operasyonuna benzer şekilde hazırlanmış ancak pineal bezleri alınmamış ve son olarak pinealektomi grubundaki deneklerin ise pineal bezleri cerrahi olarak alınmıştır. Deney sonunda denekler anestezi altında dekapite edilerek beyincik dokuları alınmış ve Hematoksilen-Eozin boyaması ile genel beyincik histolojisi değerlendirilmiştir. Yapılan boyama sonucunda kontrol ve sham gruplarında beyincik normal histolojik mimaride ve birbirine benzer şekilde gözlenirken, pinealektomize ratların bulunduğu grupta, nöronal vakuolizasyon, lenfositik infiltrasyon ve ödem başta olmak üzere beyincik yapısında önemli değişiklikler olduğu gözlenmiştir. Yüzme skorları bakımından kontrol, sham ve pinealektomi grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gözlenmemiş, pinealektomize ratların yüzme sürelerinde istatistiksel bir azalma tespit edilirken ($p<0.001$), hareketsizlik sayılarında ve hareketsizlik sürelerinde istatistiksel bir artış tespit edilmiştir ($p<0.001$). Sonuç olarak pinealektomi operasyonunun beyincik üzerinde oluşturduğu hasar dolaylı olarak deneklerde yüzme sürelerini azaltıp ve hareketsizlik skorlarını arttırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beyincik, Histoloji, Pinealektomi, Yüzme Skoru

A Study On Cerebellar Histology of Pinealectomized Rats: Comparison of Swimming Scores

Abstract: The subject of this study is to reveal the cerebellar histological structure of the cerebellar tissue of normal and pinealectomized rats and the changes in swimming behavior of the subjects in melatonin deprivation. For this purpose, three groups of 10 rats each were determined in the experiment: control, sham and pinealectomy groups. No procedure was applied to the control group, the subjects in the sham group were prepared similar to the Pinealectomy operation, but their pineal glands were not removed, and finally, the pineal glands of the subjects in the pinealectomy group were surgically removed. At the end of the experiment, the subjects were decapitated under anesthesia, their cerebellar tissues were removed, and the general cerebellum histology was evaluated by Hematoxylin-Eosin staining. As a result of the staining, while the cerebellum in the control and sham groups was observed to have a normal histological architecture and similar to each other, in the group of pinealectomized rats, significant changes were observed in the structure of the cerebellum, especially neuronal vacuolization,

lymphocytic infiltration and edema. No statistically significant differences were observed between the control, sham and pinealectomy groups in terms of swimming scores. While a statistical decrease was detected in the swimming times of pinealectomized rats ($p<0.001$), a statistical increase was detected in the number of immobilizations and immobility durations ($p<0.001$). As a result, the damage caused by the pinealectomy operation on the cerebellum indirectly decreased the swimming times and increased the immobility scores in the subjects.

Keywords: Cerebellum, Histology, Pinealectomy, Swimming Score



Makale id= 13

Poster Sunum

ORCID ID:

| 223

Pregnant Blackbelly Ewes Are Affected by Summer Heat Stress in the Tropics

Prof.Dr. José Luis Ponce-Covarrubias¹ , Dr. Ethel Caterina García Y González¹ , Dr. Maricela Ruiz-Ortega² , Dr. Guevara-Arroyo¹ , Dr. Blanca Celia Pineda-Burgos¹ , Dr. Fernando Torres-Agatón¹ , Dr. Julio César Gómez-Vargas³ , Dr. Paulina Vazquez Mendoza⁴ , Dr. Mona M.M.y. Elghandour⁵

¹Escuela Superior de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 3, Universidad Autónoma de Guerrero (UAGro), Técpan de Galeana, Guerrero, México

²Instituto de Ciencias Agropecuarias, Universidad Autónoma del Estado de Hidalgo, Tulancingo de Bravo, Hidalgo, México

³Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 1, Maestría en Ciencias de la Producción Animal, Universidad Autónoma de Guerrero, Ciudad Altamirano, Guerrero, México

⁴Facultad Maya de Estudios Agropecuarios-UNACH, carretera catazajá-palenque km 4, 29980, catazjá, Chiapas, México

⁵Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia, Universidad Autónoma del Estado de México, Toluca, Estado de México, México

*Corresponding author: José Luis Ponce-Covarrubias

Abstract: Pregnant Blackbelly ewes are affected by summer heat stress in the tropics José Luis Ponce-Covarrubias^{1,2*}, Ethel Caterina García y González¹, Maricela Ruiz-Ortega², Matilde Guevara-Arroyo¹, Blanca Celia Pineda-Burgos¹, Fernando Torres-Agatón¹, Julio César Gómez-Vargas³, Paulina Vazquez Mendoza⁴, Mona M.M.Y. Elghandour⁵ 1 Escuela Superior de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 3, Universidad Autónoma de Guerrero (UAGro), Técpan de Galeana, Guerrero, México 2 Instituto de Ciencias Agropecuarias, Universidad Autónoma del Estado de Hidalgo, Tulancingo de Bravo, Hidalgo, México 3Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia No. 1, Maestría en Ciencias de la Producción Animal, Universidad Autónoma de Guerrero, Ciudad Altamirano, Guerrero, México 4Facultad Maya de Estudios Agropecuarios-UNACH, carretera catazajá-palenque km 4, 29980, catazjá, Chiapas, México 5Facultad de Medicina Veterinaria y Zootecnia, Universidad Autónoma del Estado de México, Toluca, Estado de México, México *Correspondence: jlponce@uagro.mx Abstract The aim of the present study was to determine the effect of heat stress on pregnant Blackbelly ewes during the summer in the tropics. In thirteen ewes in the last third of gestation, the thermoregulatory response was measured through physiological variables [respiratory frequency (RF), rectal temperature (RT) and heart rate (HR), skin elasticity (SE), capillary return time (CRT) and rumen movements (RM)] and skin temperatures (head, snout, pinna, auricular canal, auricular dorsum, neck, scapula, right paralumbar fossa, abdomen and udder) measured in the morning (7:00 a.m.), noon (12:00 p.m.) and afternoon (7:00 p.m.). During the study, it was found that RF, RT and HR were significantly higher during the afternoon than in the morning and midday ($p < 0.0001$). For its part, SE, CRT and RM were similar between evaluated times ($p > 0.005$). Regarding skin temperatures, the analysis of variance indicated higher temperatures during the afternoon ($p < 0.05$). In fact, all the temperatures evaluated were higher during the afternoon than in the morning and midday ($p < 0.005$). It is concluded that Blackbelly sheep in the last third of gestation present severe heat stress during the summer. This was evidenced since both physiological constants and skin temperatures were higher during the afternoon.

Keywords: Ewes, Gestation, Thermoregulation, Environmental Temperature.

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID: 33

| 224

Evaluation of External and Internal Egg Quality Traits of Different Avian Species of Pakistan

Dr. Irfan Baboo¹ , Dr Ayesha Eman¹ , Dr. Hamid Majeed² , Dr. Ahsan Shafiq¹ , Dr. Khalid Javed³

¹Department of Zoology, Cholistan University of Veterinary and Animal Sciences, Bahawalpur, Pakistan

²Department of Food Science, Cholistan University of Veterinary and Animal Sciences, Bahawalpur, Pakistan

³Department of Zoology, The Islamia University, Bahawalpur, Pakistan

*Corresponding author: Irfan Baboo

Abstract: The study aimed to evaluate and compare internal and external traits of eggs from four avian species in Pakistan: Domestic chicken, Layer chicken, Chukar partridge, and Muscovy duck. Forty eggs (10 from each species) were collected from Bahawalpur and analyzed at the Ornithology Laboratory, CUVAS Bahawalpur. The external traits measured included egg weight, length, breadth, volume, surface area, shape index, shell weight, shell thickness, and membrane thickness. Internal traits examined were yolk and albumen content, including yolk weight, height, diameter, pH, albumen width, and yolk-albumen ratio. Muscovy duck eggs exhibited the highest values for both external and internal traits compared to the other species. Significant differences ($P < 0.05$) were found in egg weight, length, breadth, volume, surface area, shape index, shell weight, albumen and yolk height, and yolk diameter among the species. The study's findings suggest that eggs from domesticated avian species other than chickens could have alternative uses in industrial and research applications, potentially being more cost-effective due to less competition for these bioresources. The economic value of various species was highlighted, encouraging farmers to invest in their production. For example, Chukar partridge, Pakistan's national bird, known for laying large clutches, could benefit from improved egg quality traits to enhance reproductive fitness and economic gains. The study's results could inform breeding programs to improve egg quality traits for food processing purposes. The comprehensive analysis of egg quality traits from these four avian species provides valuable insights for future research and breeding efforts to develop and enhance egg production.

Keywords: Internal Egg Quality

Makale id= 49

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3471-3629

| 225

Holstein Föetal Haplotipleri İçin Eş Zamanlı Pcr Tabanlı Kit Tasarımına Yönelik Ön Çalışma

Ph.d.cand. Burak Sezer¹, Doç.Dr. Ögünç Meral²

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Burak Sezer

Özet: Hayvansal gıdalar, zengin besinsel içerikleriyle, insan beslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Hayvancılığın önemli bir parçası olan süt endüstrisi, besleyici ve birçok kültürde yer bulan süt ve süt ürünlerini geniş bir yelpazede sağlamaktadır. Nüfus artışıyla birlikte gıda kaynaklarının üretiminin önemi artmıştır. Genetik kütüphanenin genişlemesi, suni tohumlama uygulamaları ve yüksek verimli hayvanların ıslahı, hayvancılıkta üretimi daha etkili hale getirmiştir. Ancak yüksek performanslı boğaların spermalarının depolanıp dünya çapına dağıtılması genetik çeşitliliğin azalmasına ve çeşitli kalıtsal hastalıkların frekanslarında artışa neden olmuştur. Bu durum da hayvansal gıda üretimi ve hayvancılık endüstrisinde olumsuz etkilere yol açmıştır. Özellikle süt işletmelerinde, süt üretiminin yanısıra yavru alımı da eşit şekilde önemli bir husustur. Ancak föetal haplotipler olarak adlandırılan mutasyonlar nedeniyle ortaya çıkan kalıtsal hastalıkların frekansında meydana gelen artış, fertilité ve buzağı sağlığını risk altına almaktadır. Bu mutasyonlar, hücre proliferasyonu, gelişimi ve apoptozunda rol oynayan genlerin ifadesini etkileyerek, embriyonal, föetal ve neonatal ölümlere neden olmakta, aborta ve buzağı malformasyonlarına yol açmaktadır. BLAD, CVM, brahisipina, DUMPS, kolesterol eksikliği, HH1, HH2, HH3, HH4 ve HH5, süt işletmelerinin yaygın tercihi olan Holstein ırkı sığırlarda en sık rastlanan ve sağlıklı ve verimli bir sürü için elimine edilmesi gereken, en yaygın föetal haplotiplerdir. Bu mutasyonların tespiti, homozigot ve heterozigot bireylerin sürü dışı bırakılması açısından, moleküler ıslah çalışmaları için önem arz etmektedir. Eş zamanlı PCR, floresan etiketli oligonükleotitlerin reaksiyon indikatörü olarak kullanıldığı, amplifiye edilen hedef bölgenin varlığı neticesinde oluşan ışık emisyonu neticesinde reaksiyonun eş zamanlı olarak izlenebildiği bir moleküler tanı yöntemidir. Her bir hedef bölge için tasarlanmış eşsiz primer ve prob setlerinin kullanılmasıyla çalışmaktadır. BLAD, CVM, brahisipina, HH1, HH2 ve HH3 haplotiplerinin konu edildiği eş zamanlı PCR temelli kit üretimi çalışmasında, primer, prob ve optimizasyon aşamasında kalıp DNA olarak kullanılacak pozitif kontrol dizilerinin in silico tasarımı ve online PCR simulasyon çalışması bir ön çalışma niteliğinde sunulmuştur.

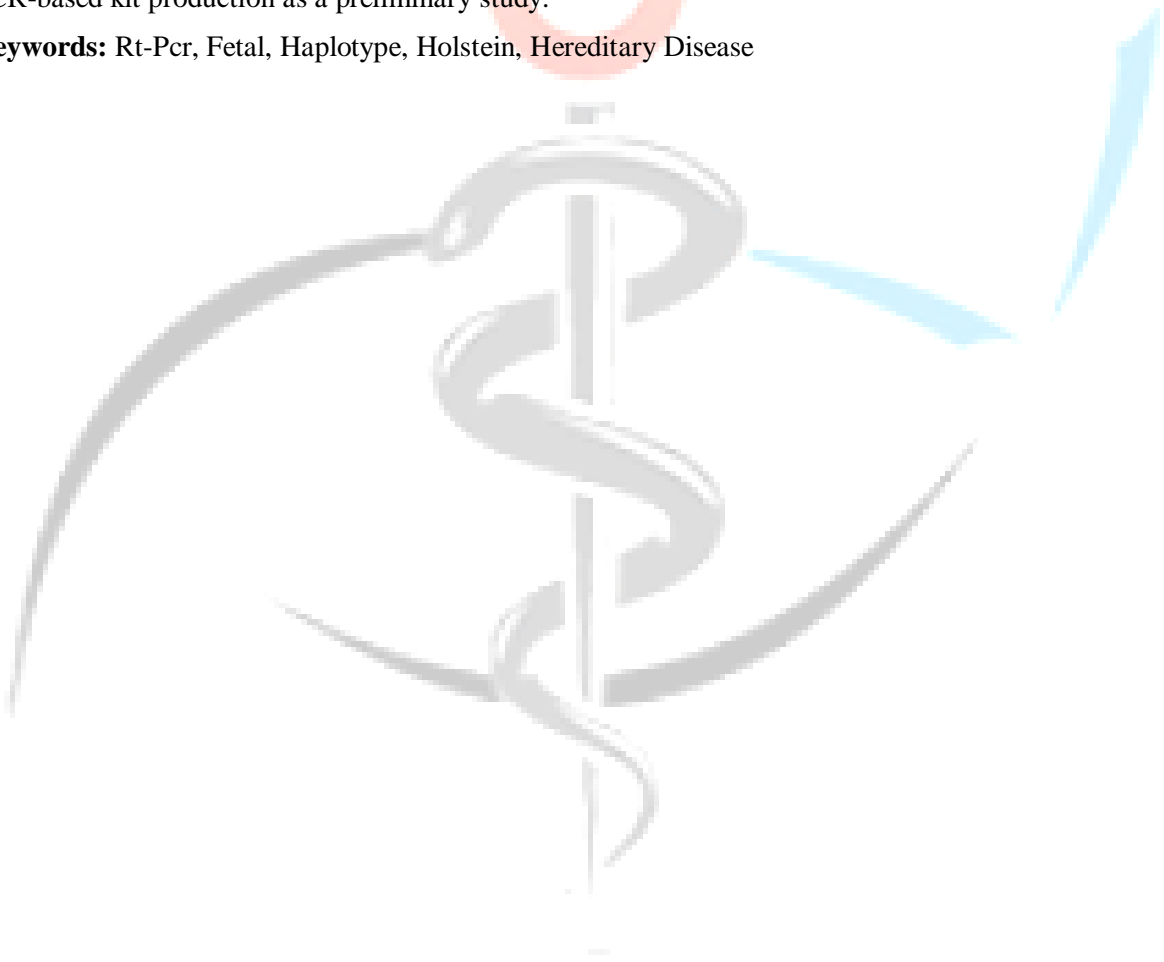
Anahtar Kelimeler: Rt-Pcr, Föetal, Haplotip, Holstein, Kalıtsal Hastalık

Preliminary Study of Real-Time Pcr-Based Kit Design for Holstein Fetal Haplotypes

Abstract: The consumption of animal-derived foods is crucial for human nutrition due to their rich nutritional value. The dairy industry, a vital part of animal husbandry, provides a wide range of milk and milk-derived products that are both nutritious and indispensable to many cultural dietary habits. As the global population grows, the production of food sources becomes increasingly important. Livestock

production has become more effective by expanding the genetic library, artificial insemination applications, and breeding high-yielding animals. However, storing and spreading the semen of high-performance bulls worldwide has led to decreased genotypic diversity and increased frequencies of various hereditary diseases, negatively affecting the livestock industry and animal-derived food production. Especially in dairy farms, calving is another equally important thing besides milk production. However, the increase in the frequency of hereditary diseases caused by fetal haplotypes has put fertility and offspring health at risk. These mutations cause embryonic, fetal, and neonatal death, abortion, and malformations in offspring by affecting the expression of the genes essential for cell development, growth, and apoptosis. Bovine leukocyte adhesion deficiency (BLAD), complex vertebral malformation (CVM), brachyspina (HH0), cholesterol deficiency (HCD), deficiency of uridine monophosphate synthase (DUMPS), HH1, HH2, HH3, HH4, and HH5 are the most common fetal haplotypes of widely used dairy breed Holstein, which must eliminate from a healthy and high-yield herd. Real-time PCR is a molecular diagnostic method that utilizes fluorescently labeled oligonucleotides as reaction indicators, allowing for simultaneous reaction monitoring through light emission from the amplified target region. This method uses unique primers and probe sets designed for each target region. In this study on BLAD, CVM, brachyspina, HH1, HH2, and HH3 haplotypes, the primer, probe, and synthetic template oligonucleotides were designed and simulated online for the RT-PCR-based kit production as a preliminary study.

Keywords: Rt-Pcr, Fetal, Haplotype, Holstein, Hereditary Disease



Makale id= 10

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8436-3332

| 227

Rat Kolon Kanseri Modellemesinde 5-Florourasil ve Türk Propolis Ekstraktının Egfr ve Kras İfadesi ve Apoptotik Kaskad Değişimi Üzerindeki Kombine Etkileri

Dr. Efe Kurtde¹, Doç.Dr. Mehmet Eray Alçı², Doç.Dr. Yaşar Şahin³

¹Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

²Kırıkkale Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

³Kırıkkale Üniversitesi Veteriner Fakültesi Farmakoloji ve Toksikoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Efe Kurtde

Özet: Bu çalışmada Wistar sıçanlarında azoksümetan (AOM) ile oluşturulan kolon kanseri modelinde 5-florourasil (5-FU) ve Türk propolis ekstraktının etkinliğinin araştırılması amaçlandı. Ayrıca kombine tedavinin kolon kanseri ilerlemesi sırasında EGFR ve KRAS ekspresyonlarını ve apoptozun intrinsik-ekstrinsik yollarının (Caspase3, -8, -9, Bcl2, Bax) seviyelerini nasıl etkilediği araştırıldı. Deney sonunda kanserin ilerlemesi veya gerilemesi açısından kolon dokuları ve tedavi edici ilaçların yan etkisi ve metastaz açısından diğer dokular (ince bağırsak, karaciğer, böbrek) makroskobik olarak incelendi ve histopatolojik değerlendirme için örnek alındı. Çalışma grupları kanser grubu (AOM), kontrol grubu, AOM+5-FU grubu, AOM+propolis grubu, AOM+Propolis+5-FU grubu olarak tasarlandı. Bulgular, AOM+5FU ve AOM+Propolis+5FU tedavi gruplarında AOM grubuna göre WBC ve lenfosit düzeylerinde anlamlı bir azalma olduğunu gösterdi (sırasıyla $p<0,0001$, $p<0,005$). AOM+Propolis+5FU grubunda AOM grubuna göre ($p<0.0001$) TAS düzeyindeki düşüş ve TOS düzeyindeki artış ($p<0.0001$) anlamlı bulundu. AOM grubu ile karşılaştırıldığında kaspaz-3, kaspaz-8 ve Bax düzeyleri anlamlı olarak artmış, BCL-2 düzeyi ise 5 AOM+Propolis+5FU grubunda anlamlı olarak düşük bulunmuştur ($p<0.0001$, $p<0.05$, $p<0.0001$, sırasıyla $p<0,0001$). 5-FU ve propolis kullanılan tedavi gruplarında kolon hücrelerinde anaplazi azaldı. Sonuç olarak, bir kemoterapötik olarak 5-FU ve propolisin hücrel anaplazi üzerinde dışsal apoptotik yol üzerinde durdurucu bir etkiye sahip olabileceğine kuvvetle inanıyoruz. Ayrıca kombine tedavinin tercih edilmesi durumunda hücrel anaplazi üzerindeki bu antiproliferatif etkinin ortaya çıkabileceğine inanıyoruz. Bunun için terapötik doz seçimi açıkça önemlidir.

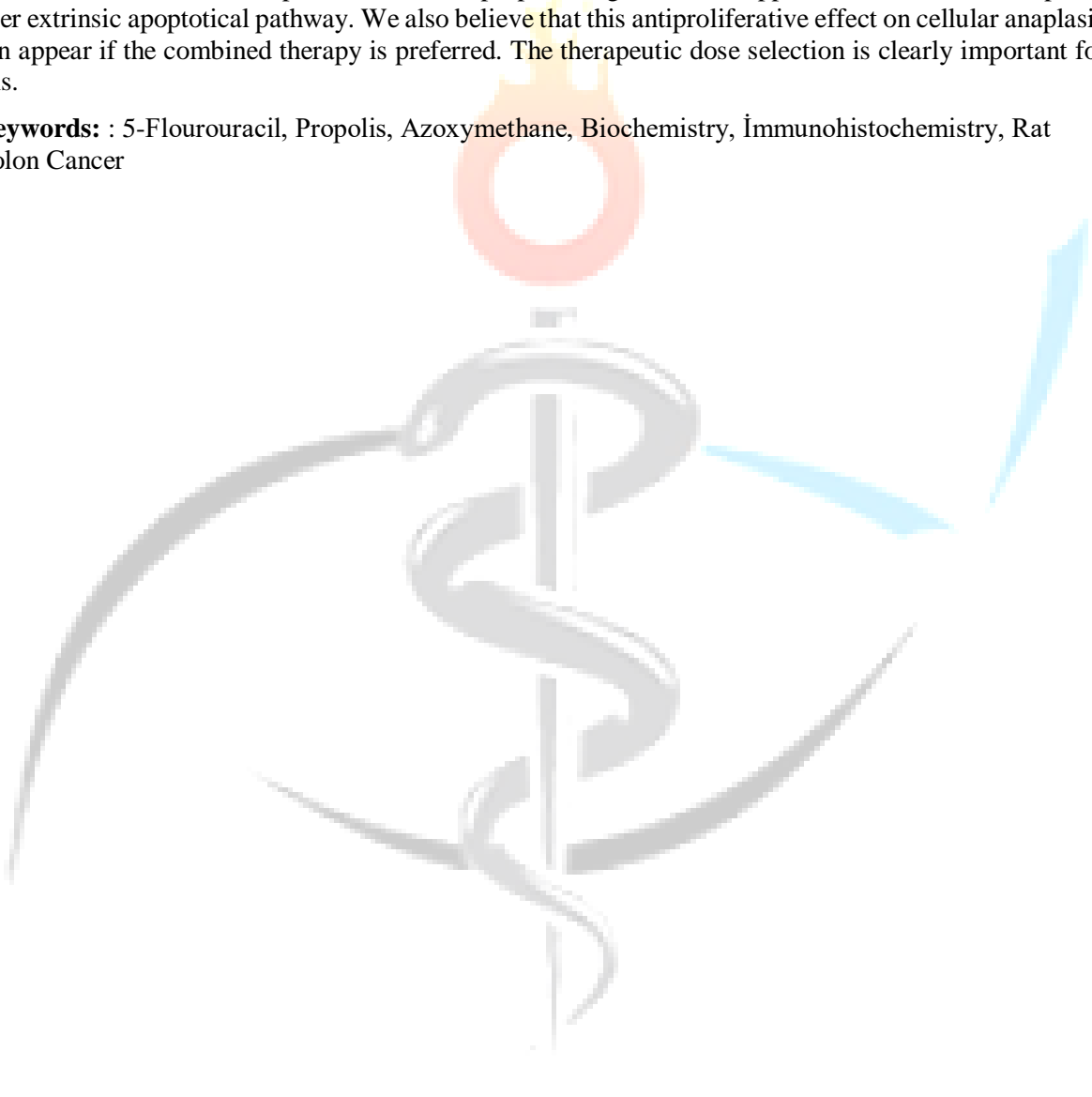
Anahtar Kelimeler: 5-Florourasil, Propolis, Azoksümetan, Biyokimya, İmmünohistokimya, Rat Kolon Kanseri

The Combined Effects of 5-Fluorouracil and Turkish Propolis Extract On Epgf and Kras Experssions and Apoptotic Cascade Changing in Rat Colon Cancer Modelling

Abstract: In this study, it is aimed to investigate the effectiveness of 5-fluorouracil (5-FU) and Turkish propolis extract on the colon cancer model induced by azoxymethane (AOM) in Wistar rats. And it is also investigated the combined therapy how effect EGFR and KRAS expressions and levels of intrinsic-extrinsic pathways of apoptosis (Caspase3, -8, -9, Bcl2, Bax) during colon cancer progression. At the end of the experiment, colon tissues for cancer progression or regression and other tissues (small

intestine, liver, kidney) for side effect of therapeutics and metastasis were macroscopically examined and sampled for histopathological evaluation. Study groups were designed as cancer group (AOM), control group, AOM+5-FU group, AOM+propolis group, AOM+Propolis+5-FU group. The findings showed that there was a significant decrease in WBC, and lymphocyte levels in the treatment groups AOM+5FU and AOM+Propolis+5FU compared to the AOM group ($p<0.0001$, $p<0.005$, respectively). The decrease in TAS level and increase in TOS level ($p<0.0001$) were found to be significant in the AOM+Propolis+5FU group compared to the AOM group ($p<0.0001$). Compared to the the AOM group, caspase-3, caspase-8 and Bax levels were significantly increased and BCL-2 level was significantly lower in the 5 AOM+Propolis+5FU group ($p<0.0001$, $p<0.05$, $p<0.0001$, $p<0.0001$, respectively). In the 5-FU and propolis used-therapy groups, decreased anaplasia in colonic cells. In conclusion, we strongly believe that as a chemotherapeutic, 5-FU, and propolis might have a stopper effect on cellular anaplasia over extrinsic apoptotical pathway. We also believe that this antiproliferative effect on cellular anaplasia can appear if the combined therapy is preferred. The therapeutic dose selection is clearly important for this.

Keywords: : 5-Flourouracil, Propolis, Azoxymethane, Biochemistry, Immunohistochemistry, Rat Colon Cancer



Makale id= 99

Sözlü Sunum

ORCID ID: 00

| 229

The Influence of Biological Processing On the Aerobic Stability, Chemical Characteristics, and Composition of Fermented Sugarcane Bagasse

Dr. Masoumeh Niazifar¹ , Prof.Dr. Akbar Taghizadeh¹ , Dr. Hamid Paya¹

¹Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

*Corresponding author: Masoumeh Niazifar

Abstract: This experiment aimed to investigate how biological processing affects fermented sugarcane bagasse's chemical characteristics and aerobic stability. Experimental treatments include: 1. sugarcane bagasse treatment without additives (control); 2. sugarcane bagasse processing with microbial additives (BA). 3. Sugarcane bagasse was processed with a slow-release urea (BU) microbial additive and fermented for 45 days at room temperature. The collected data were analysed using a completely random statistical design, and including a microbial supplement in both types of fermented sugarcane bagasse resulted in a substantial drop in pH ($P<0.0001$) compared to the control. This experiment likely attributed the pH decline in the fermented feeds to the increased production of lactic acid in the silage. An analysis of the dry matter content reveals that the biological treatment of sugarcane bagasse impacts the amount of dry matter. Specifically, when treated with a microbial additive and slow-release urea, the dry matter decreases compared to the control. There is a growing tendency for the crude protein to exceed the control. The microbial additive and the slow-release urea, which are markedly different from the control, have the most significant rise. Adding urea and microbial inoculants improved the aerobic stability of fermented sugarcane bagasse. The fermented BU, which had a low pH value and high lactic contents, remained aerobically stable for more than 410 hours. Microbial inoculants and urea enriched the abundance of *Lactobacillus* in silage after aerobic exposure. In fermented sugarcane bagasse, urea and microbial inoculants affected bacterial and fungal microbes, improving fermentation quality and reducing aerobic stability.

Keywords: Aerobic Stability, Chemical Compounds, Protein Supplement, Microbial Additive